

ROUGH

“สาว” รักต้องลุย

MITSURU ADACHI

ROUGH

4

“ราฟ” รักต้องลุย

MITSURU ADACHI

สารบัญ

ตอน	ยังมีอีกคนที่น่าแตกตื่น.....	3
ตอน	วีรบุรุษชั้นมัธยมต้น.....	27
ตอน	กรงของเคย์สุเกะ.....	45
ตอน	ห้องเที่ยวยกใหญ่.....	63
ตอน	ดวงตางหากเล่า.....	81
ตอน	หว่าหน้าตาทำไมเป็นแบบนี้.....	99
ตอน	โคยานากิ คาโอริ.....	117
ตอน	ไม่ได้เจอกันตั้งนาน.....	135
ตอน	ต่างฝ่ายต่างเห็น.....	153
ตอน	จำไม่ได้?.....	171

© 1988 by Mitsuru Adachi
All rights reserved.
First published in Japan in 1988 by
Shogakukan Inc.
Thai translation rights arranged with
Shogakukan Inc. through Seiun (Thailand) Co., Ltd
Translator : Prot

© 2531 มิซึรุ อาดาจิ
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้อง
โดยบริษัท โชกะกุกัง
จัดเตรียมภาคภาษาไทยโดย วิบูลย์กิจ พับลิชชิง กรุ๊ป
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก บริษัท โชกะกุกัง
ผ่านบริษัทเซอิอุน (ไทยแลนด์) ผู้แปล: ภรต ศรณารถ

เป็น
ฤดูร้อน
อยู่ดีๆ

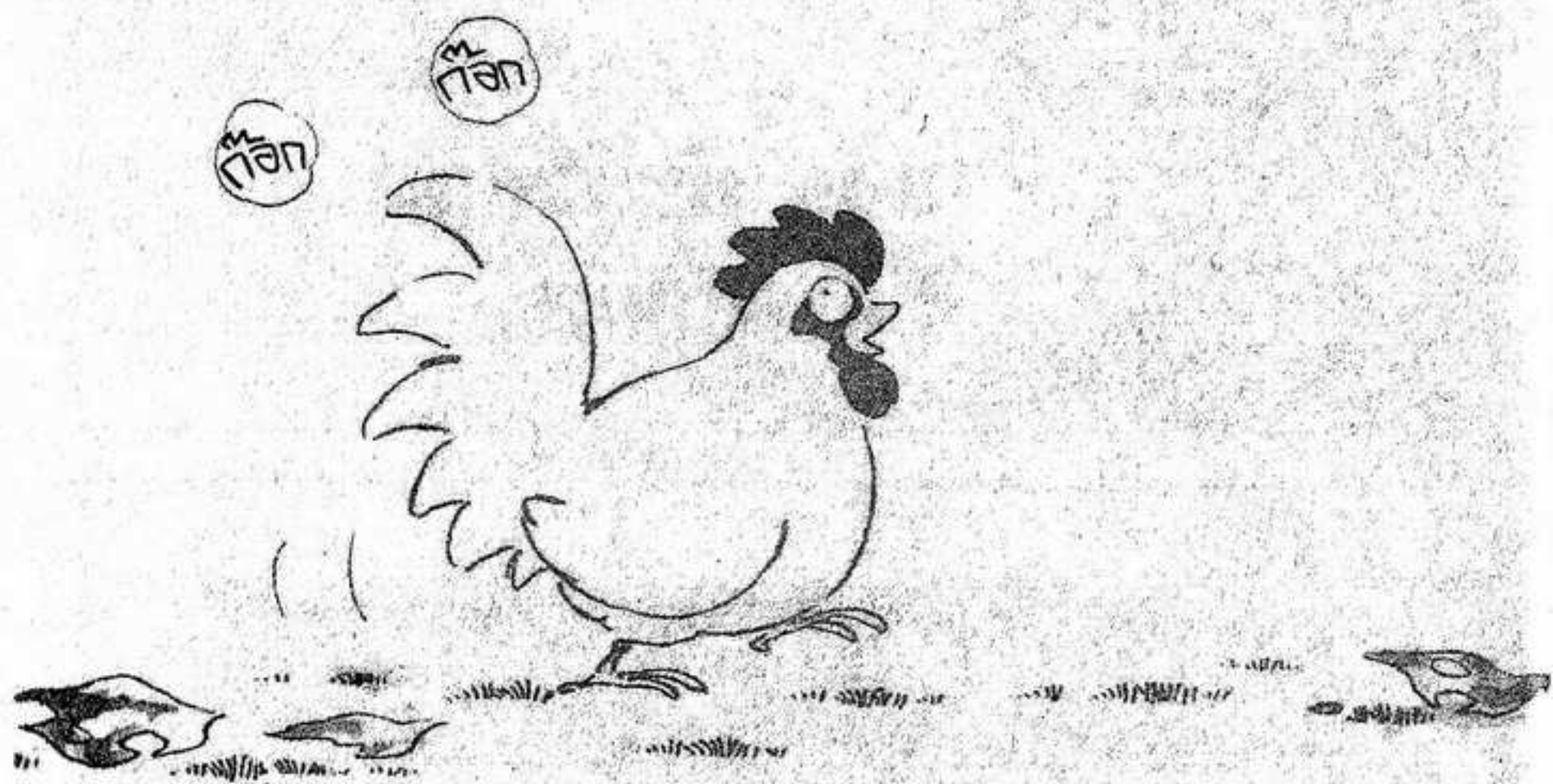
แผล็บ
เดียว
ฤดู
ใบไม้ร่วง
ก็เข้ามา
แทน

ตอน ยังมีอีกคน
ที่นำแดดร้อน

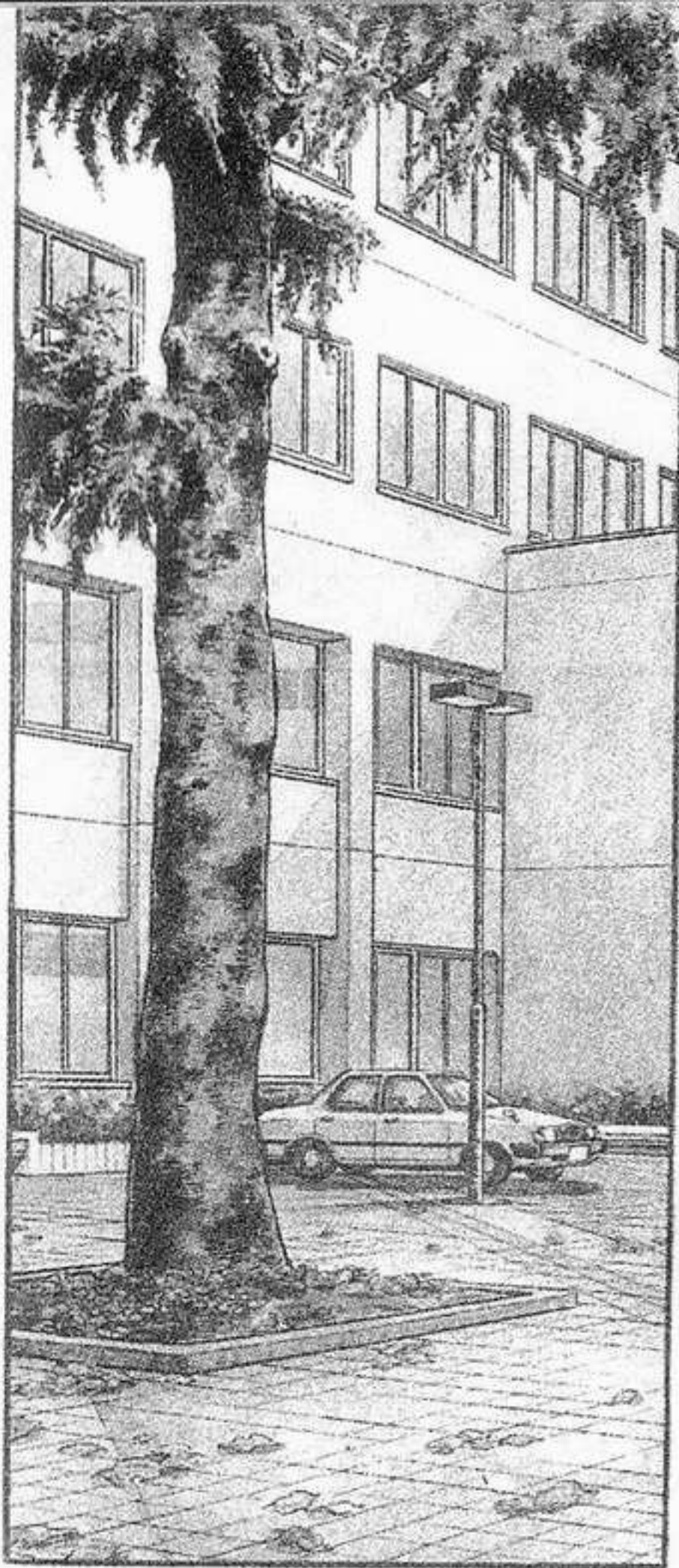
↓ โรงเรียนมัธยมเซ็งเซ็ง

私立榮泉高等学校

ตอน ยิงมือถุคน ที่หน้าตลกต้น

ในช่วงฤดูร้อน
ที่ผ่านไป
มีหนุ่มสาว
ใจตรงกัน
มากมาย
หลายคู่...

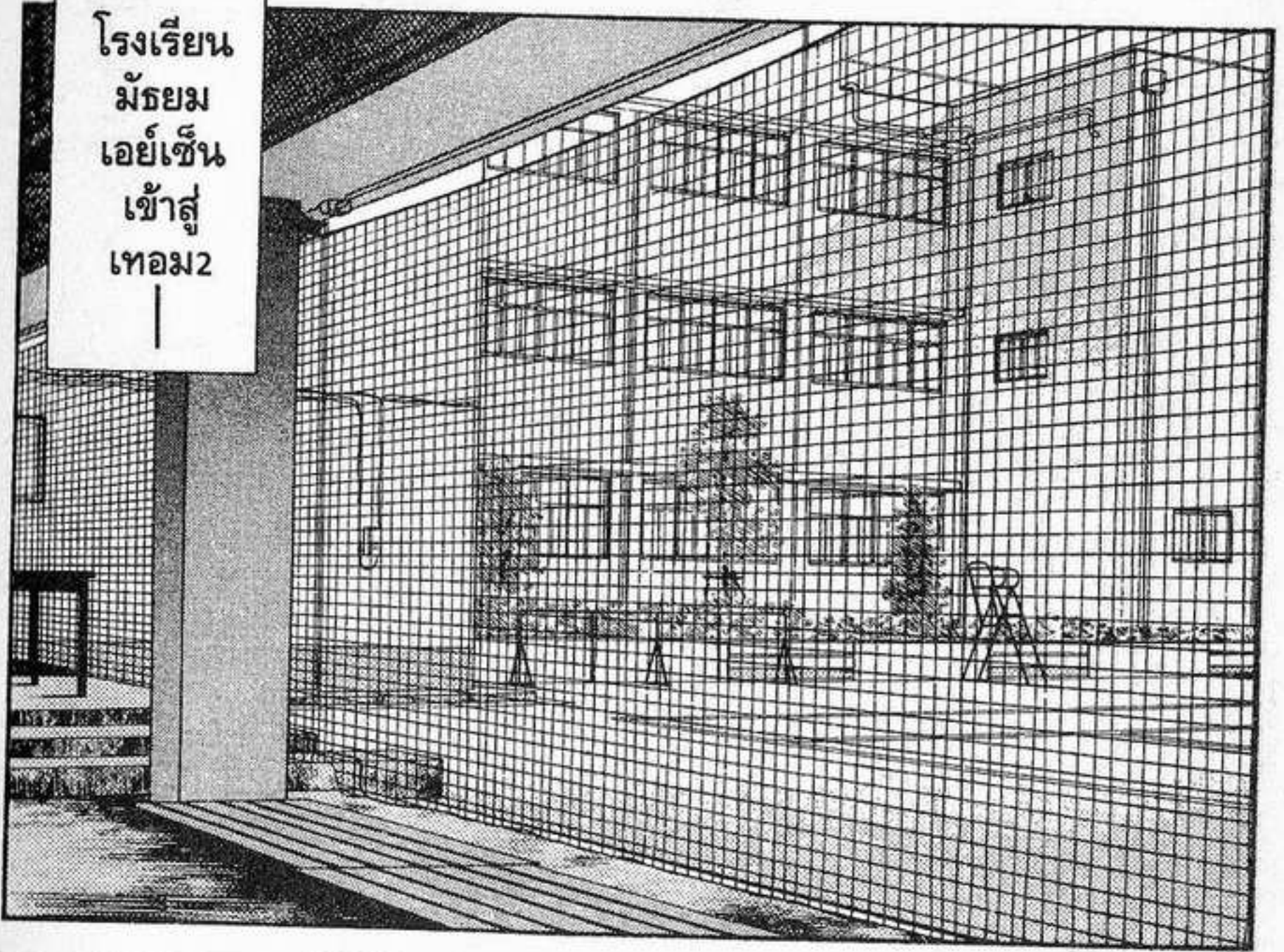

ส่วนคนที่
ยังไม่มีคู่
ก็เฝ้ารอ
อย่าง
เปล่าเปลี่ยว

๕ ๕๗๖

โรงเรียน
มัธยม
เอย์เซ็น
เข้าสู่
เทอม2
|

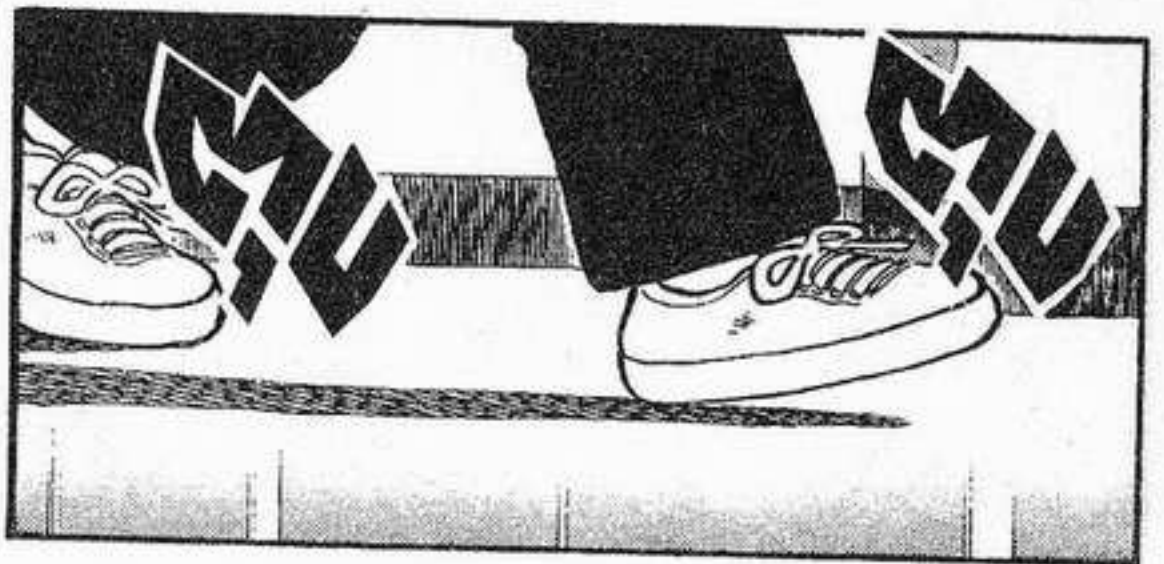

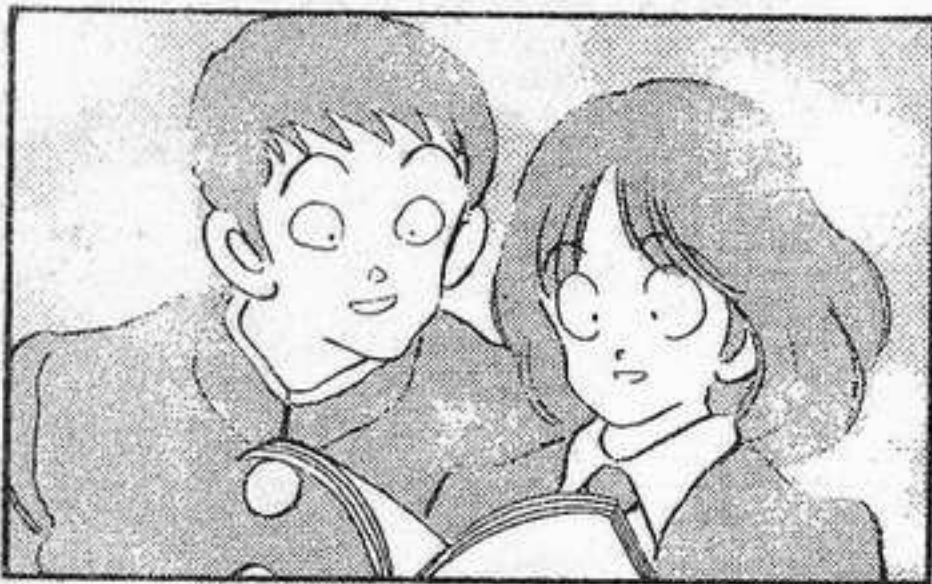
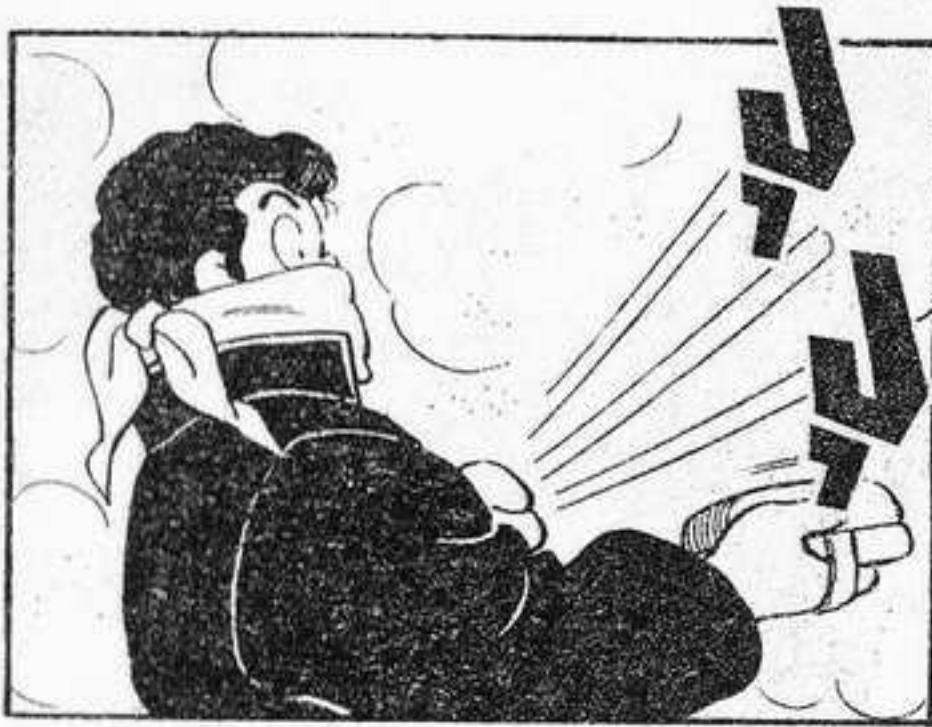
จ๊อก
แจ๊ก

เจียว
จ้าว

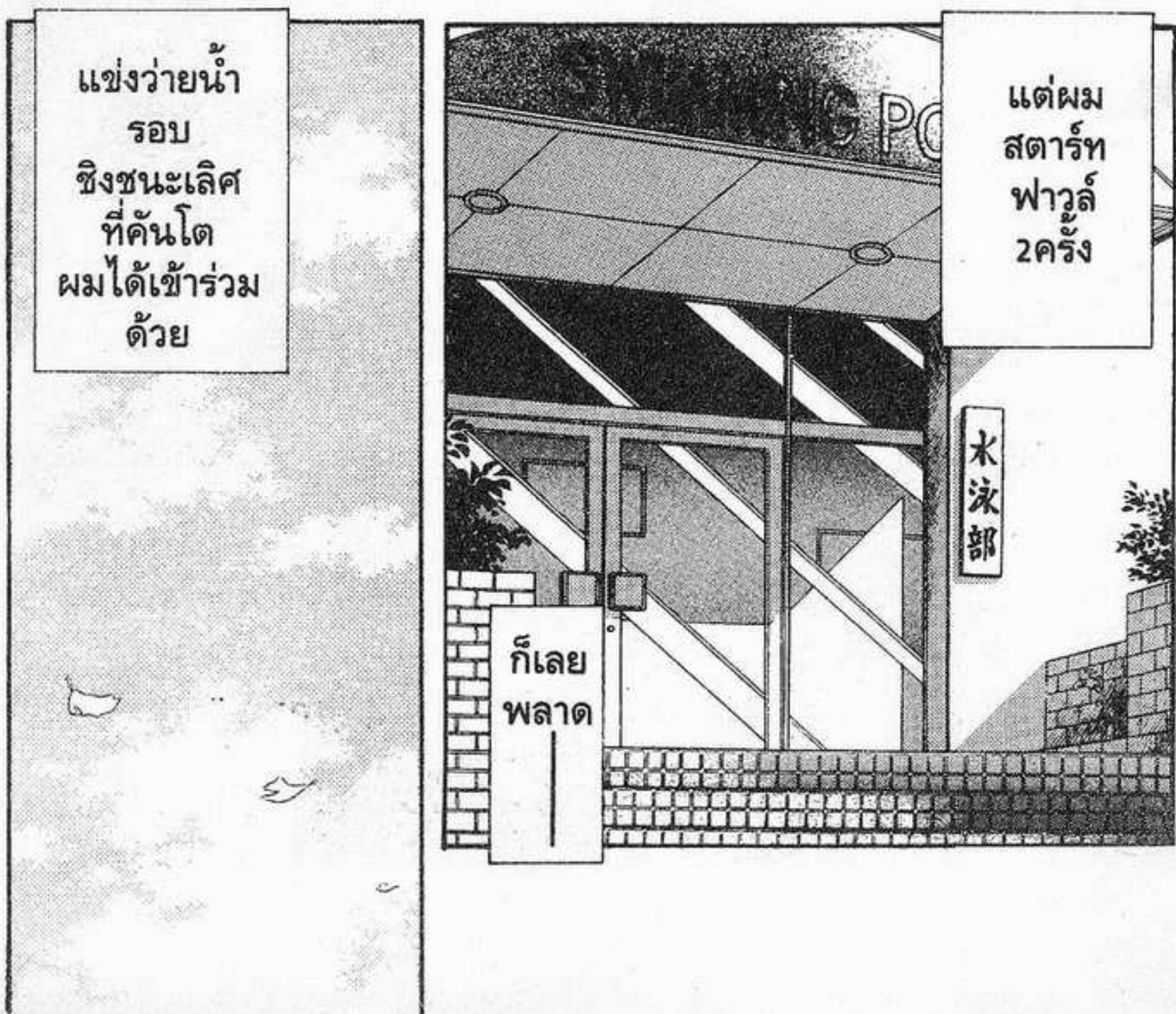
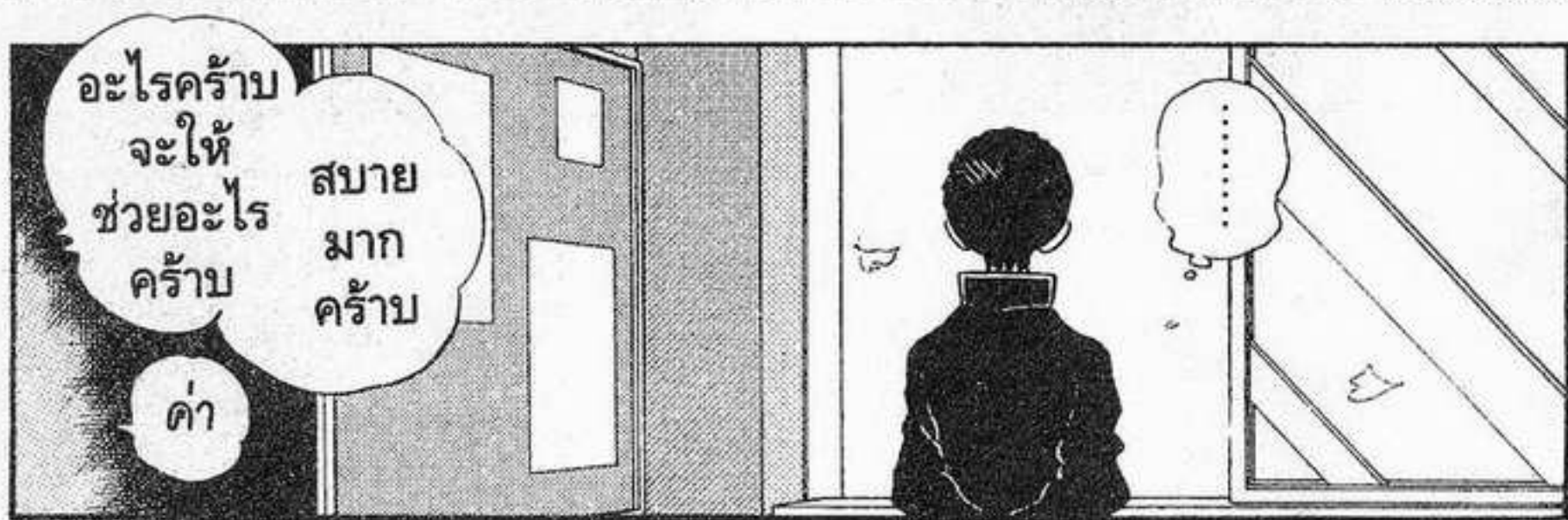
1-C

จอบแจ

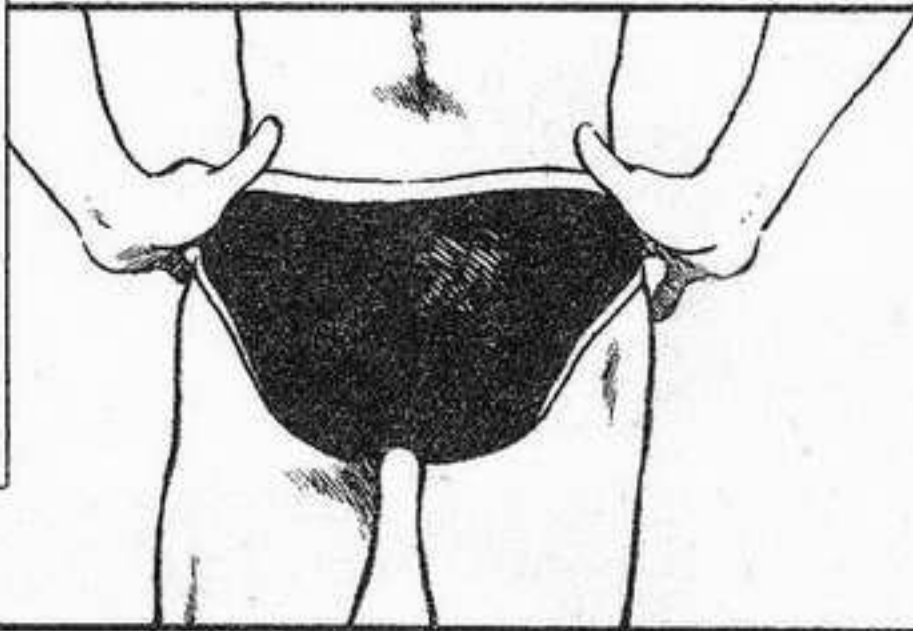
ดั่ง
นั้น

ตอนนี้สถิติ
ของเซริชว่า
ในการแข่ง
อินเตอร์ไฮ
ยังไม่
เปลี่ยนแปลง
.....

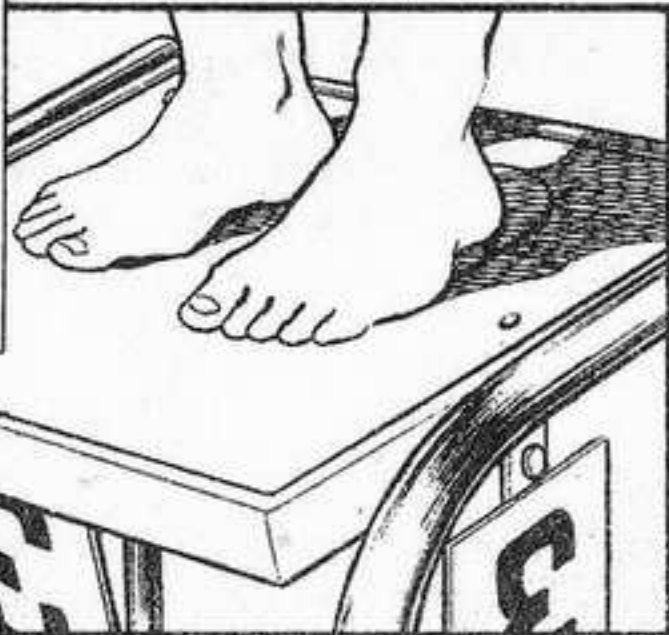
ผมจึง
ฝึกซ้อม
การโดด
อย่าง
ไม่ยอม
หยุดพัก

หาก
ผมเชื่อ
คำพูดของ
นิโนมิยะ
อามิ

และ
นาคานิชิ ฮิโรกิ
เจ้าของ
สถิติญี่ปุ่น
ที่พูด
แนะนำผม

ผม
จะ
ต้อง

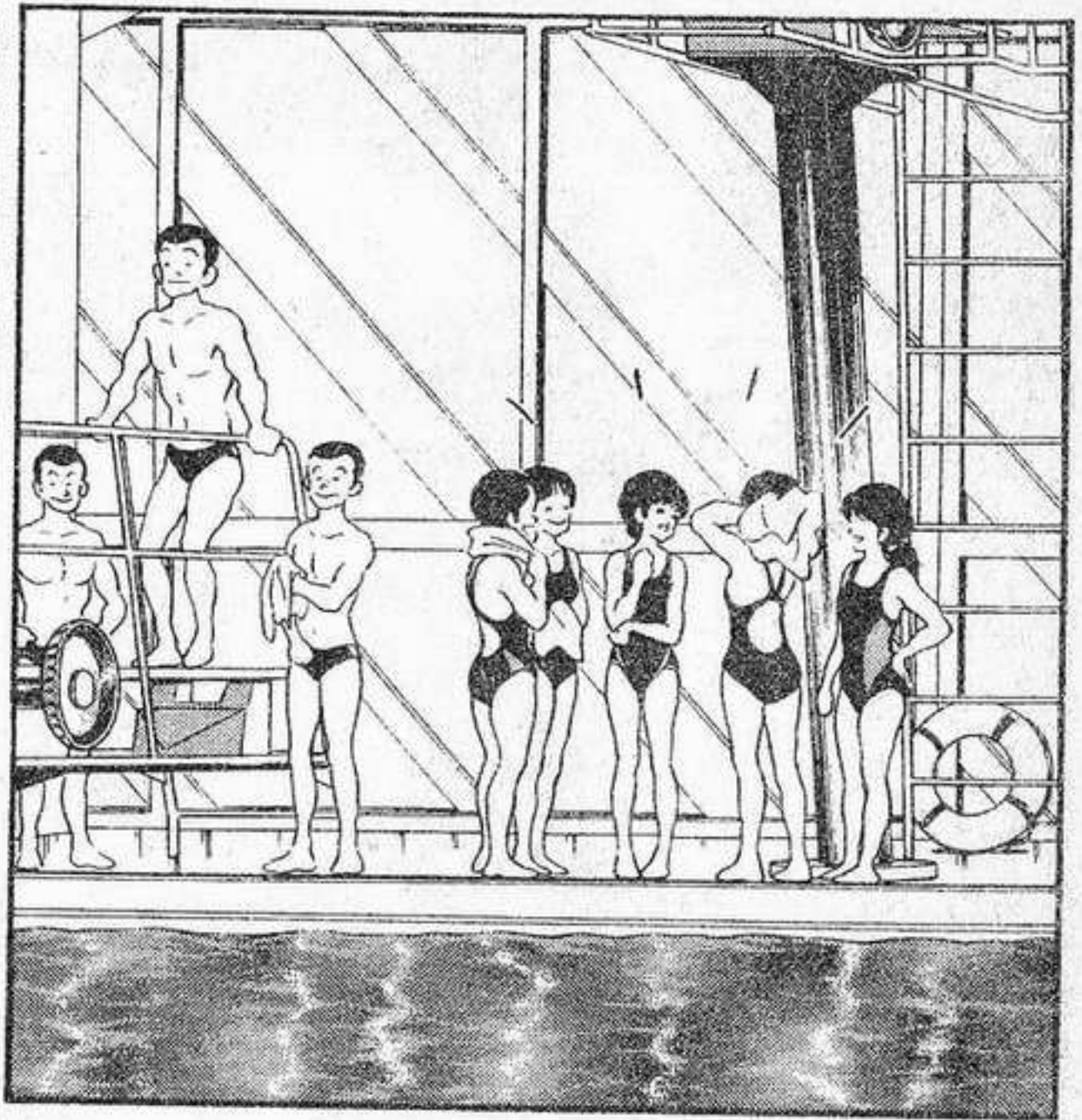
ฝึกให้
สำเร็จ
ให้ได้

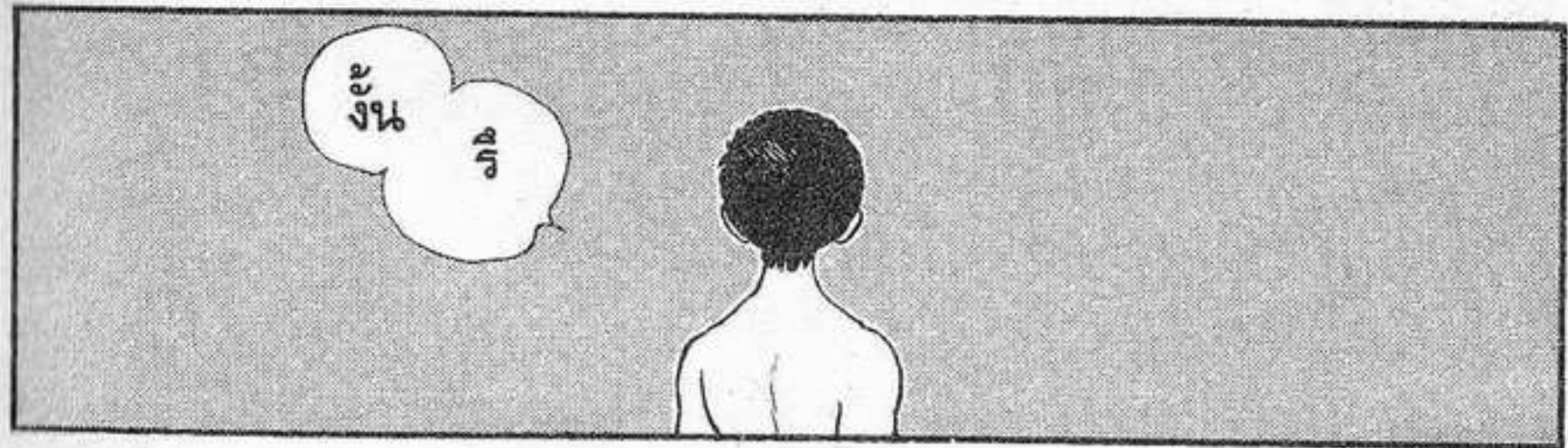

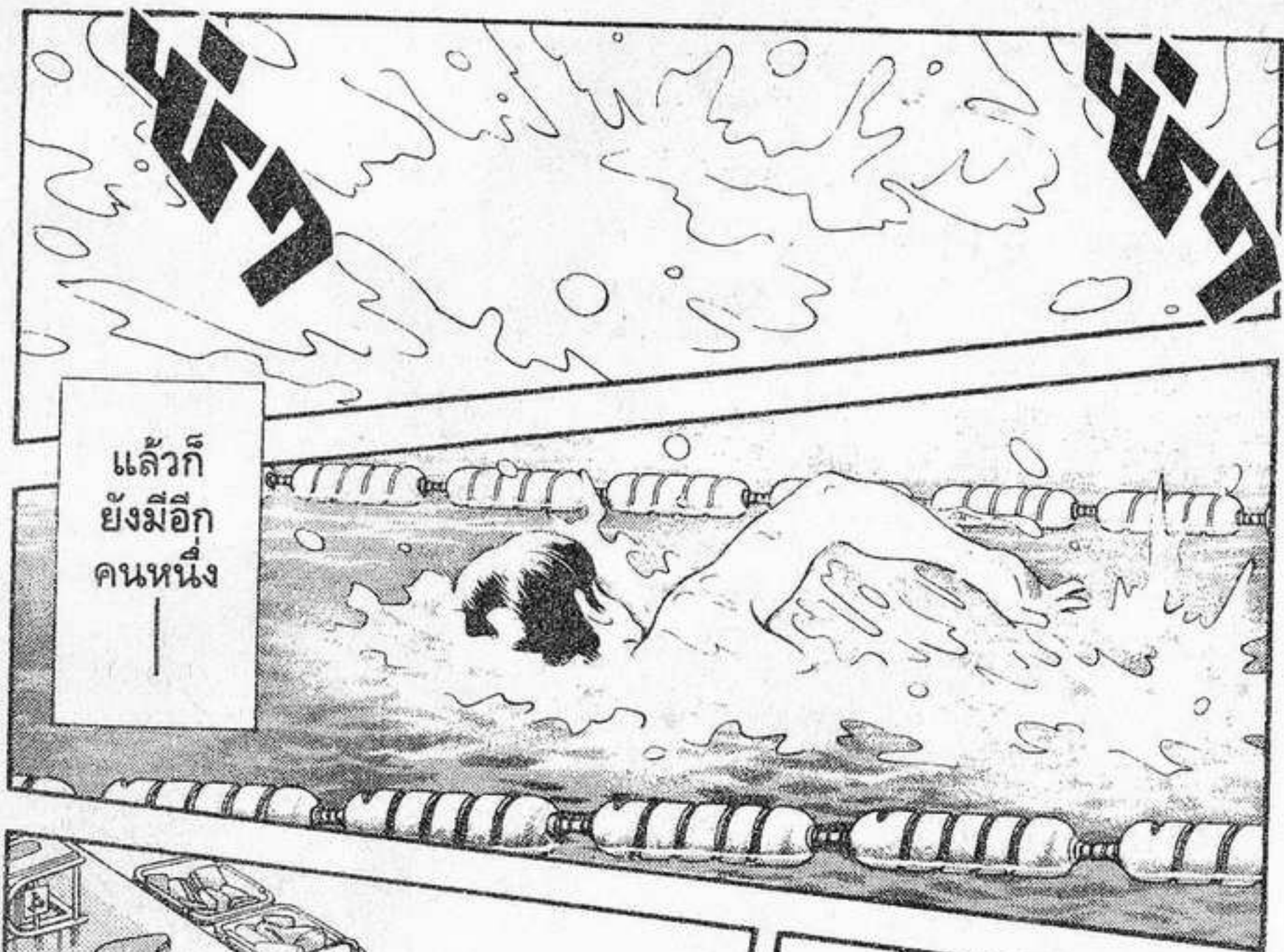
เธอ
เป็น
ผู้หญิง
คนแรก

ที่ฉัน
พูดคำนี้
ออกไป

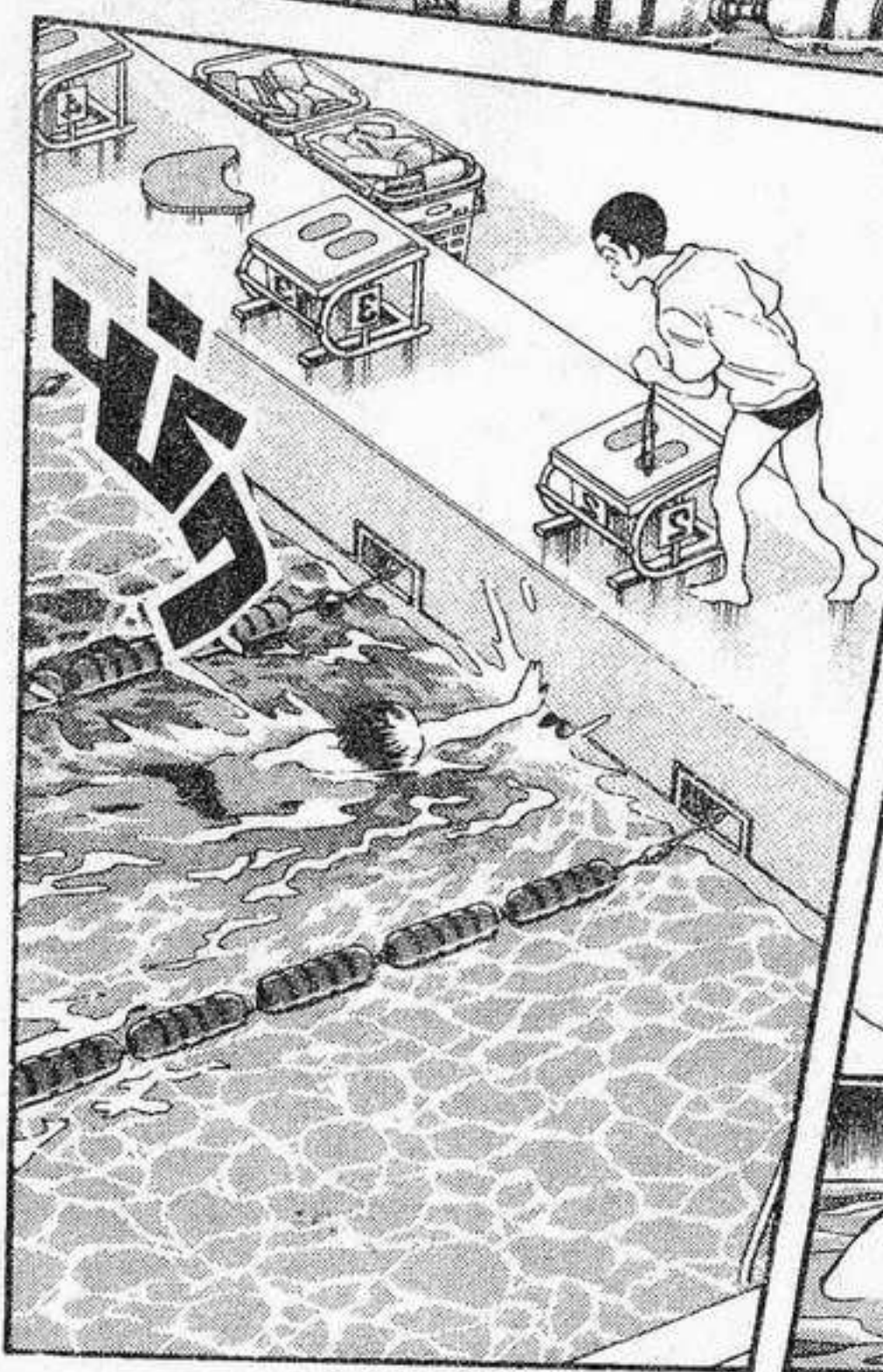

แล้วก็
ยังมีอีก
คนหนึ่ง
|

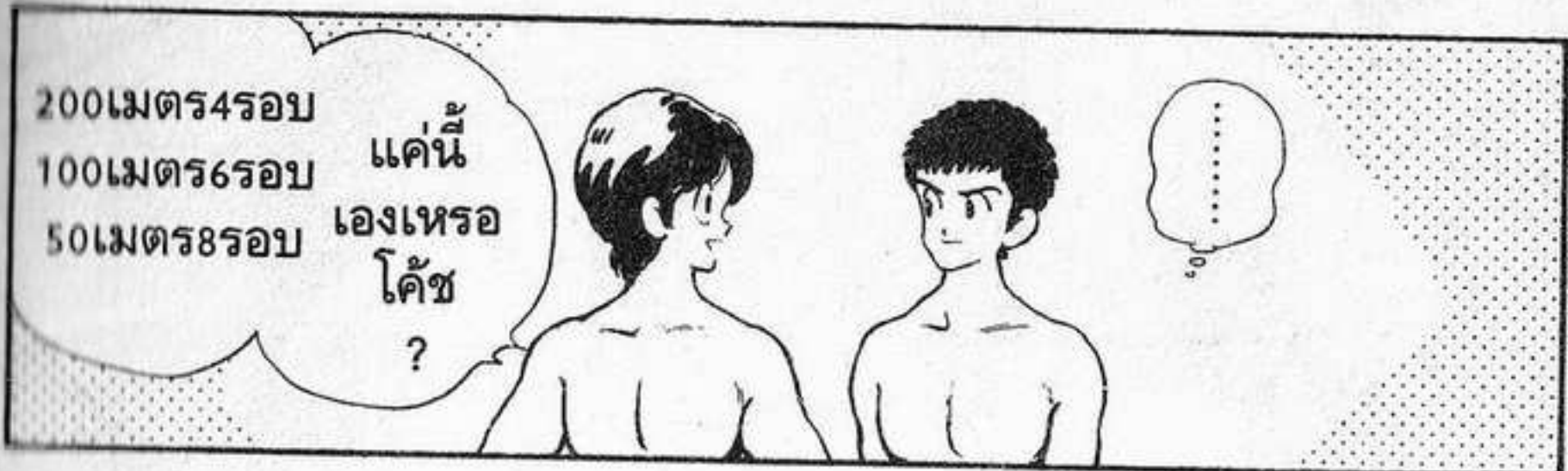

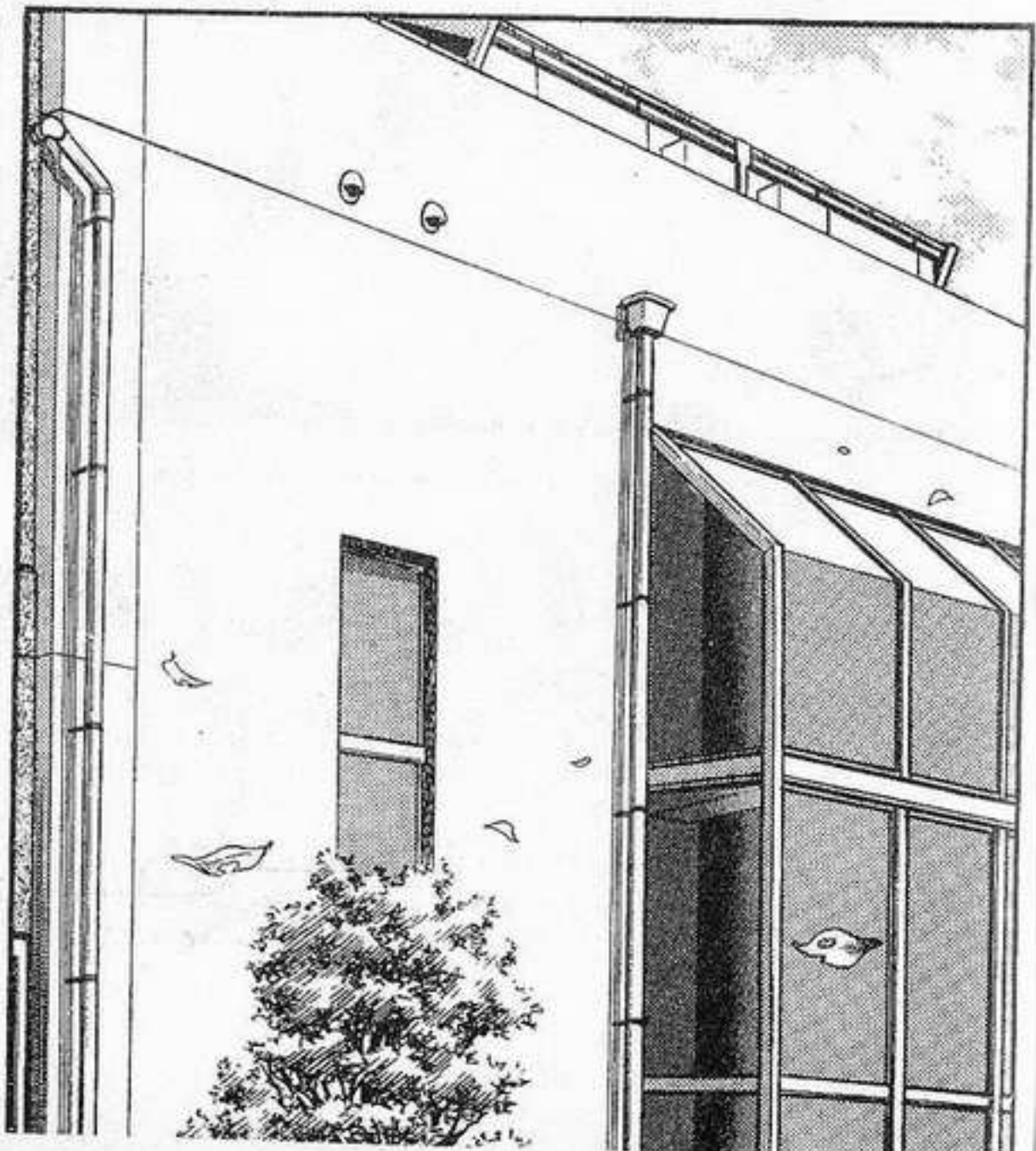
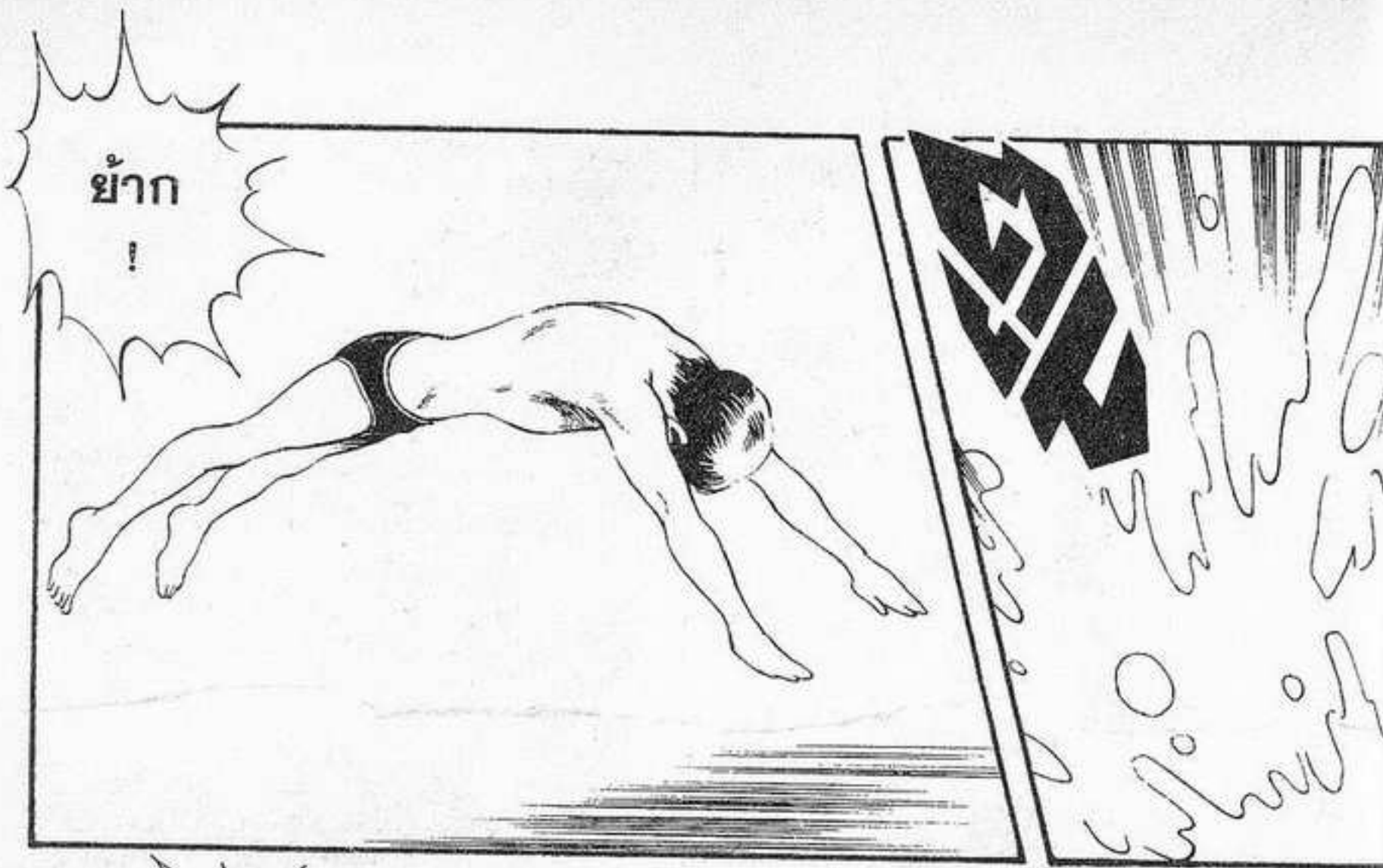
1 นาที
2 วินาที

ฮึม

ยังฝ่าข้าม
กำแพง
1 นาที
ไม่ได้สัก

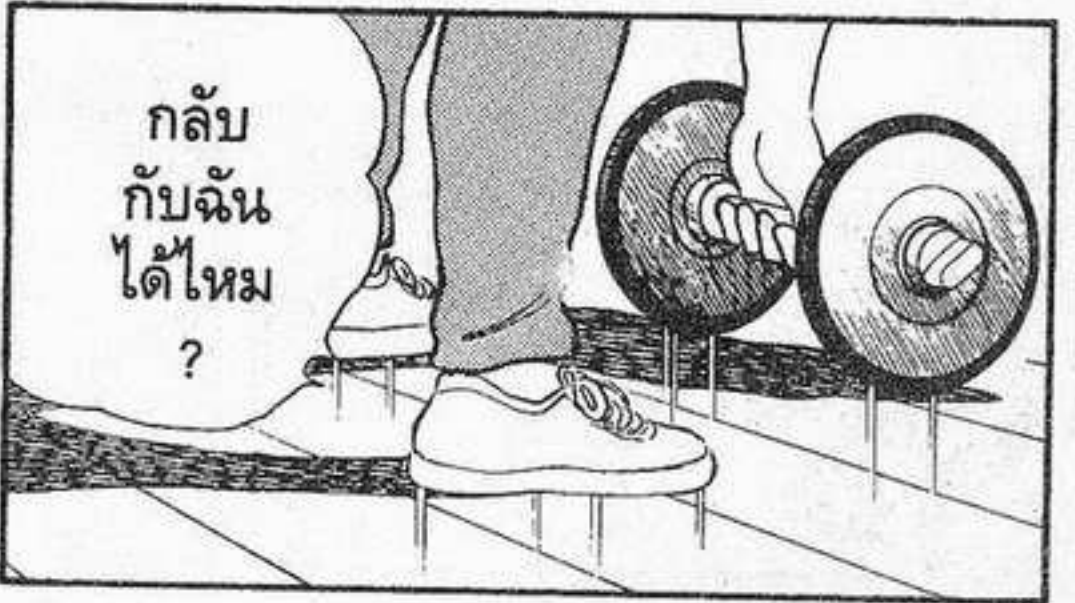
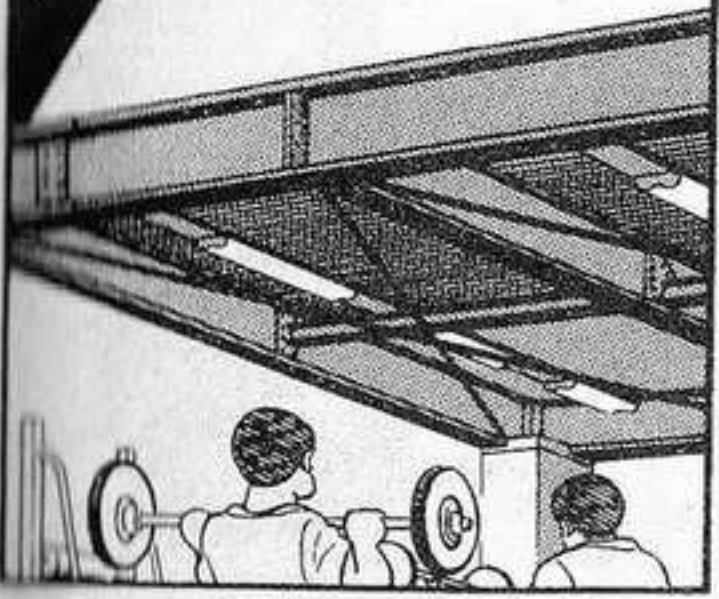

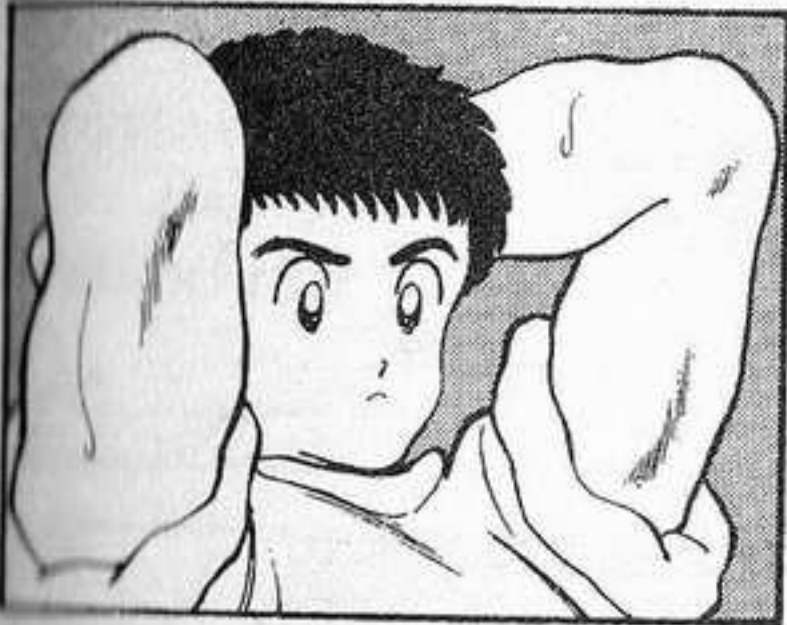
วันนี้
อยู่ถึงกี่ทุ่ม
?

อ้อ

กลับ
กับฉัน
ได้ไหม
?

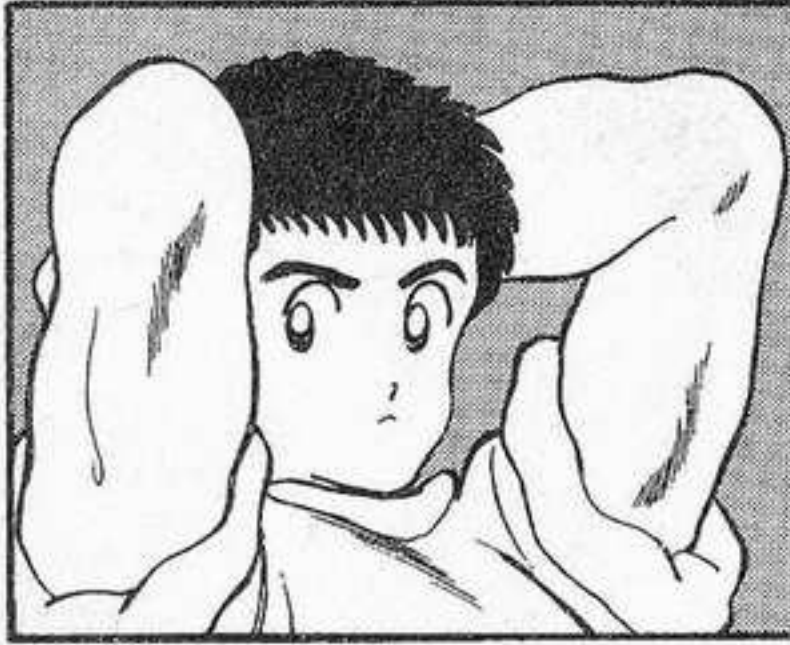

2-3คืนมานี้
ตอน
เดินกลับหอ
มีผู้ชาย
แปลกหน้า

เดิน
ตาม
ฉัน
มา

ทำไม
ล่ะ
?

ถ้าเรื่องแบบนี้
ฉันว่า
ขอให้คิตะโนะ
รีโมะก็เซกิ
ช่วยเถอะ

หนัก
จัง
!

อ้อ
จริง
สินะ

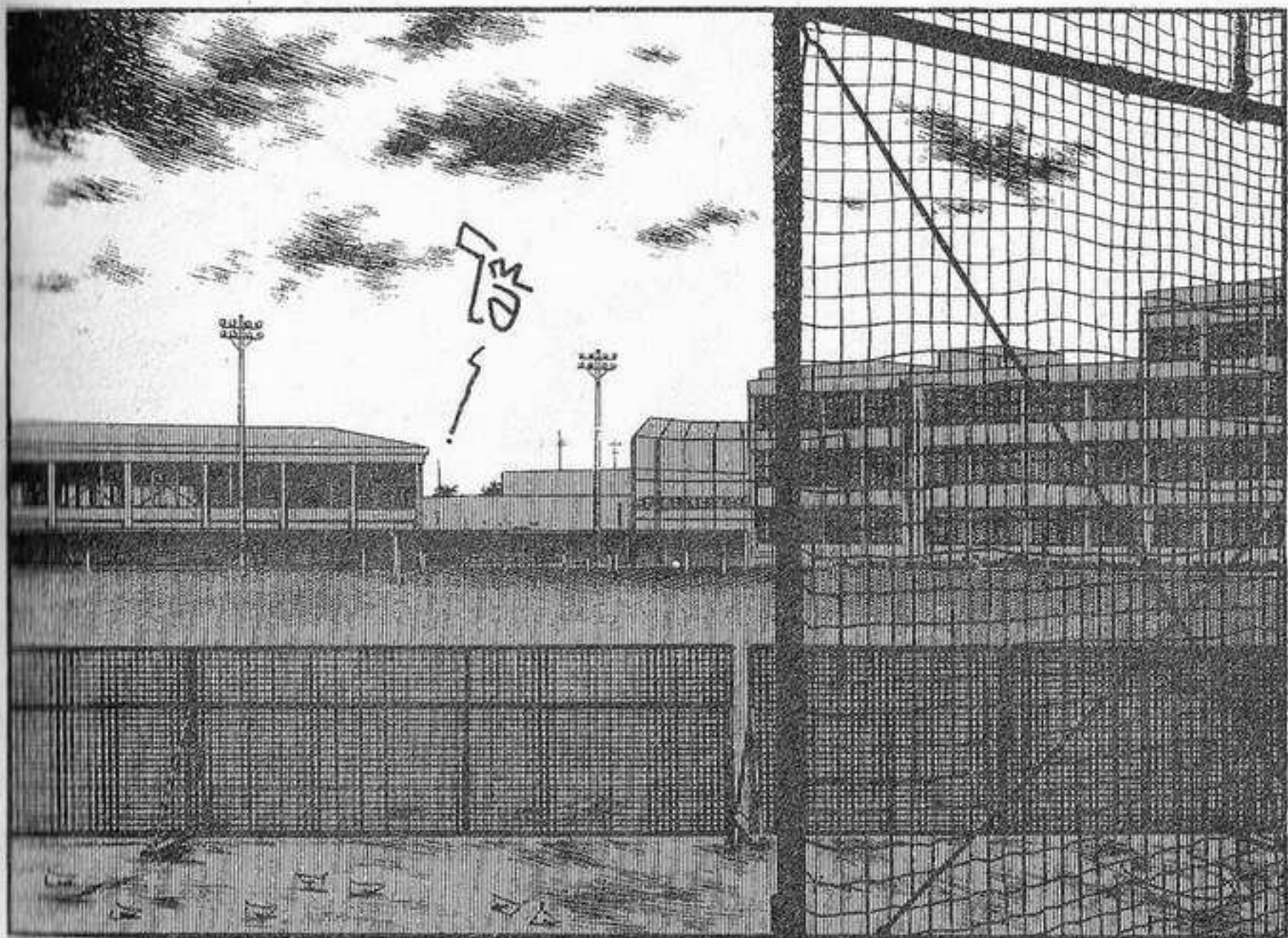
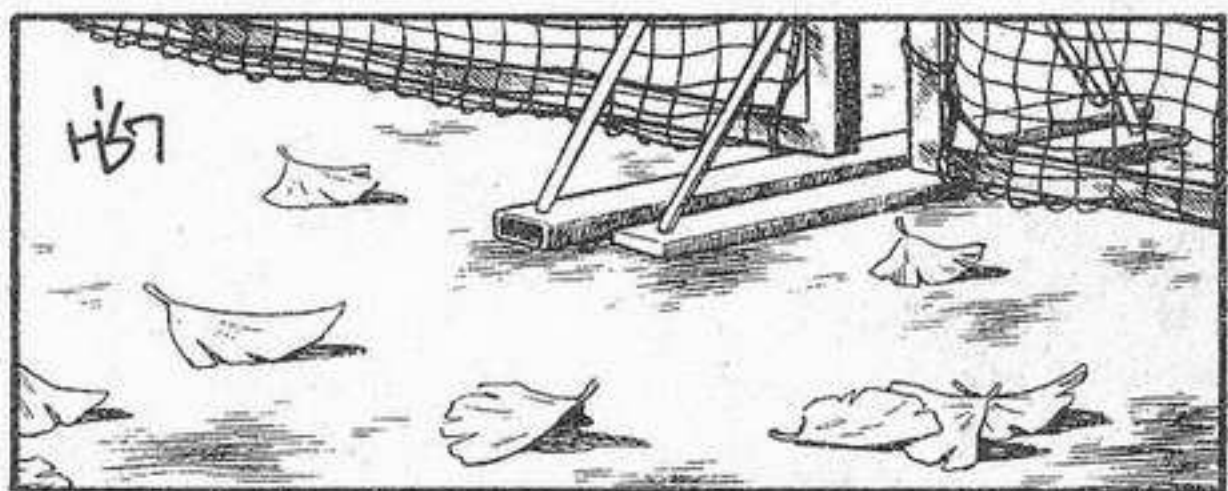
เซกิ
เขาเป็นคาราเต้
นี่นา
ระดับไหนนะ

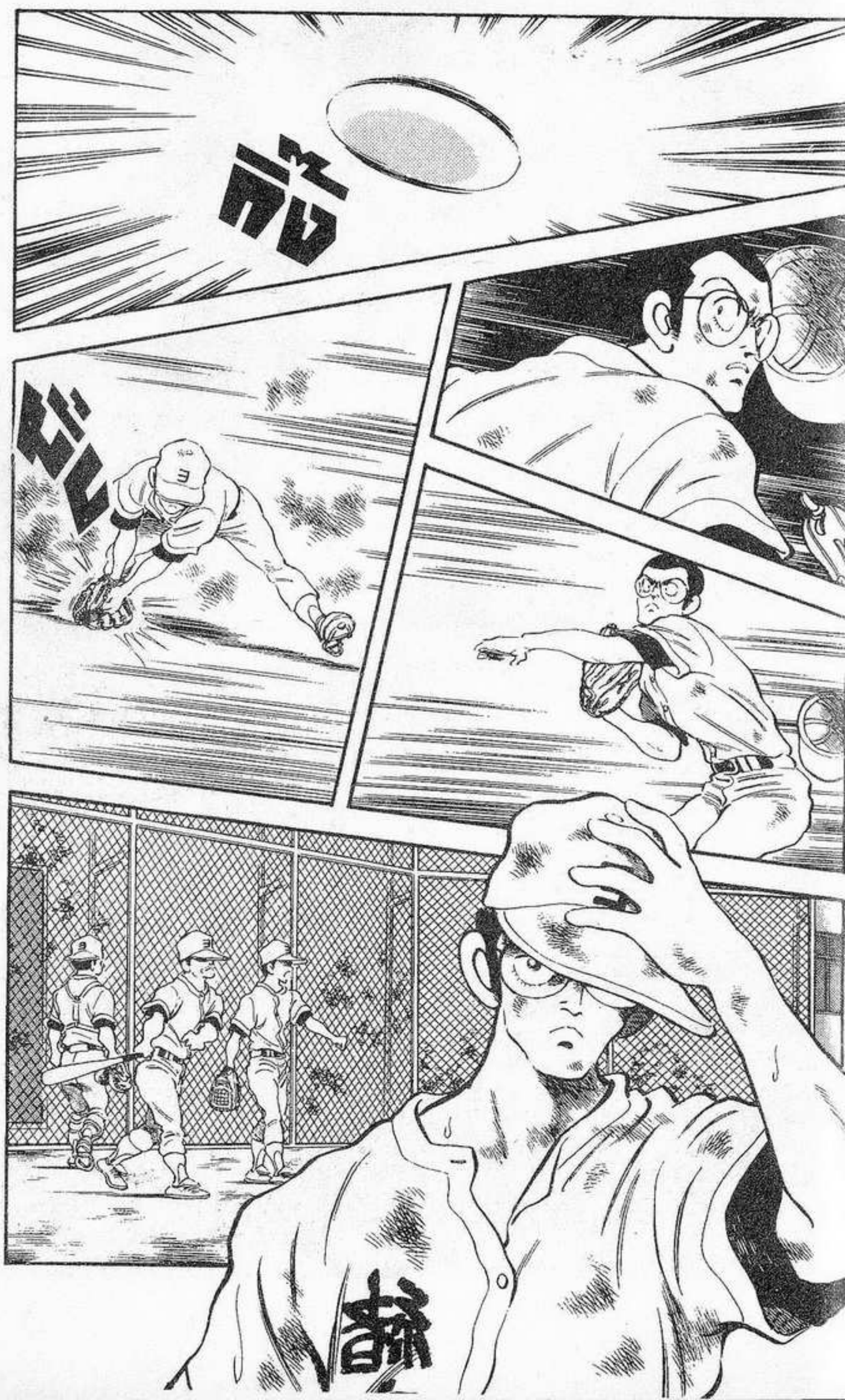

สาม
ดั่ง

งั้น
ไปขอ
เขาช่วย
ดีกว่า

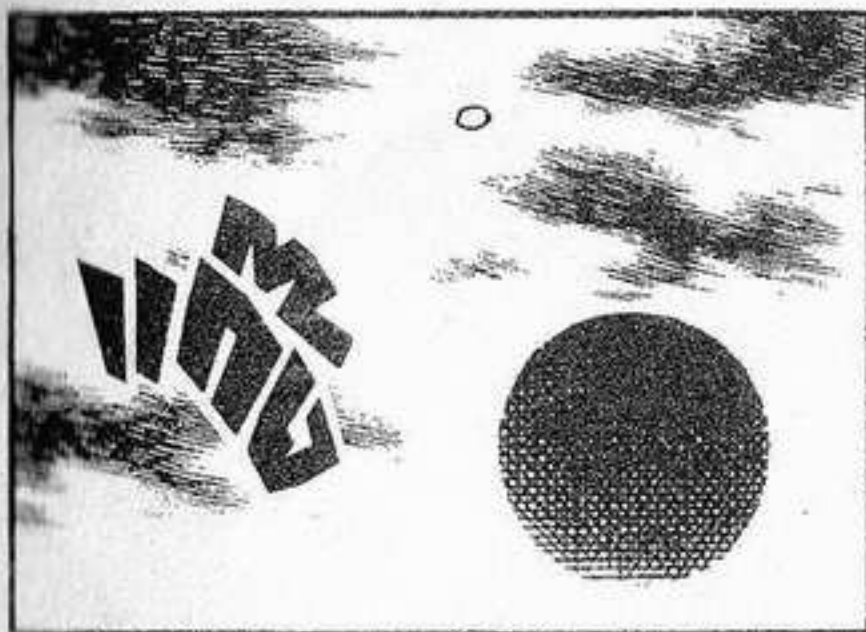
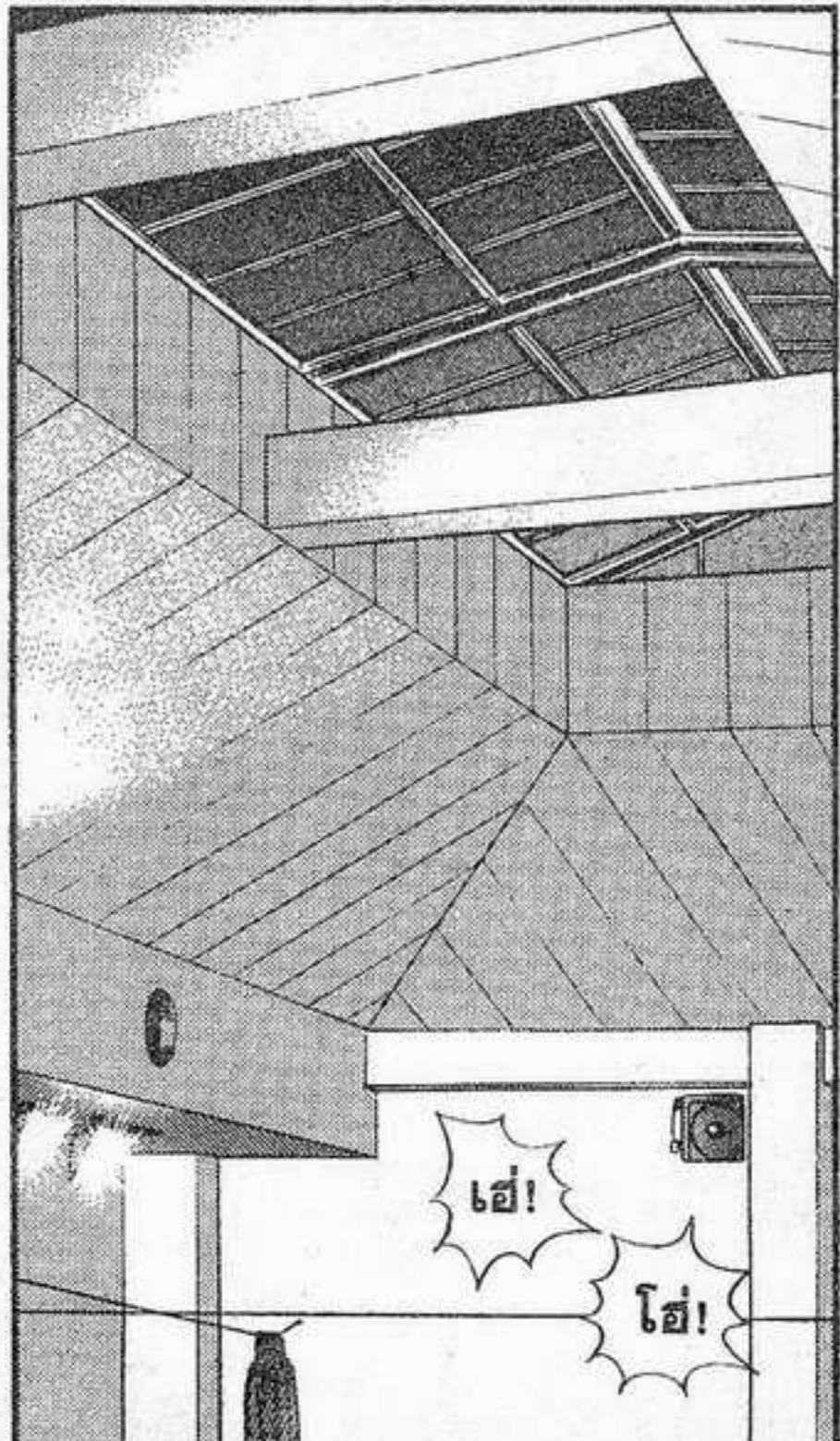
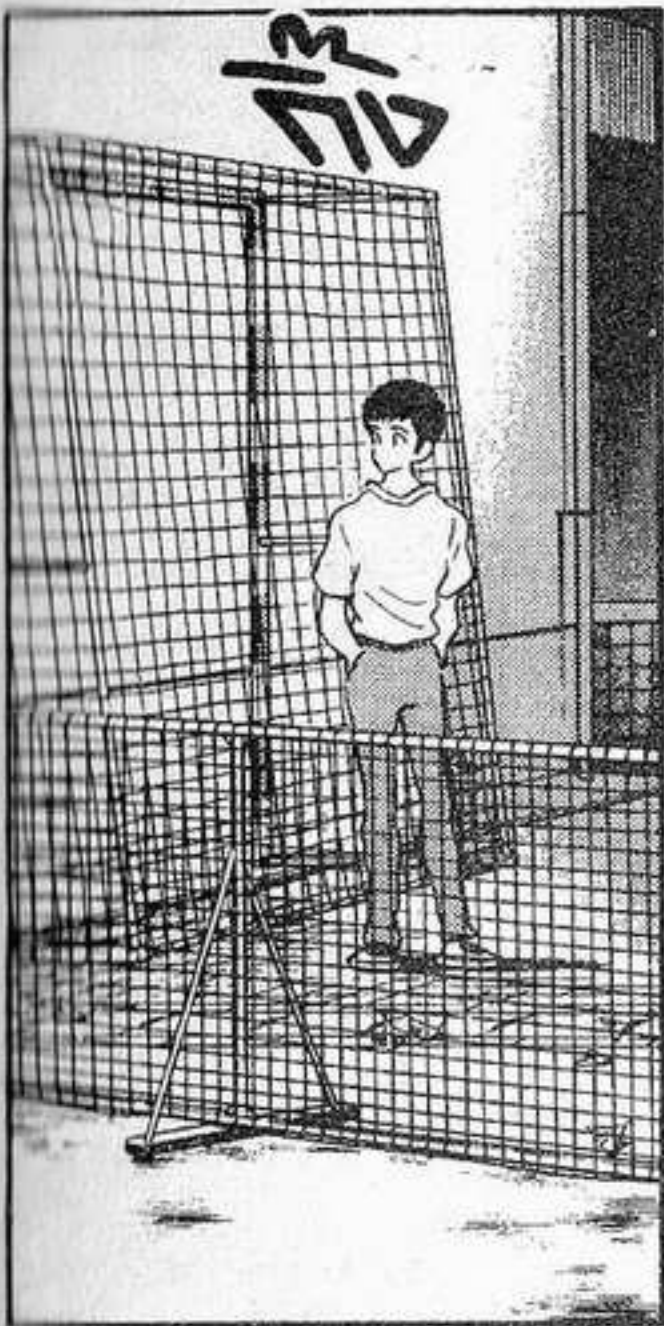

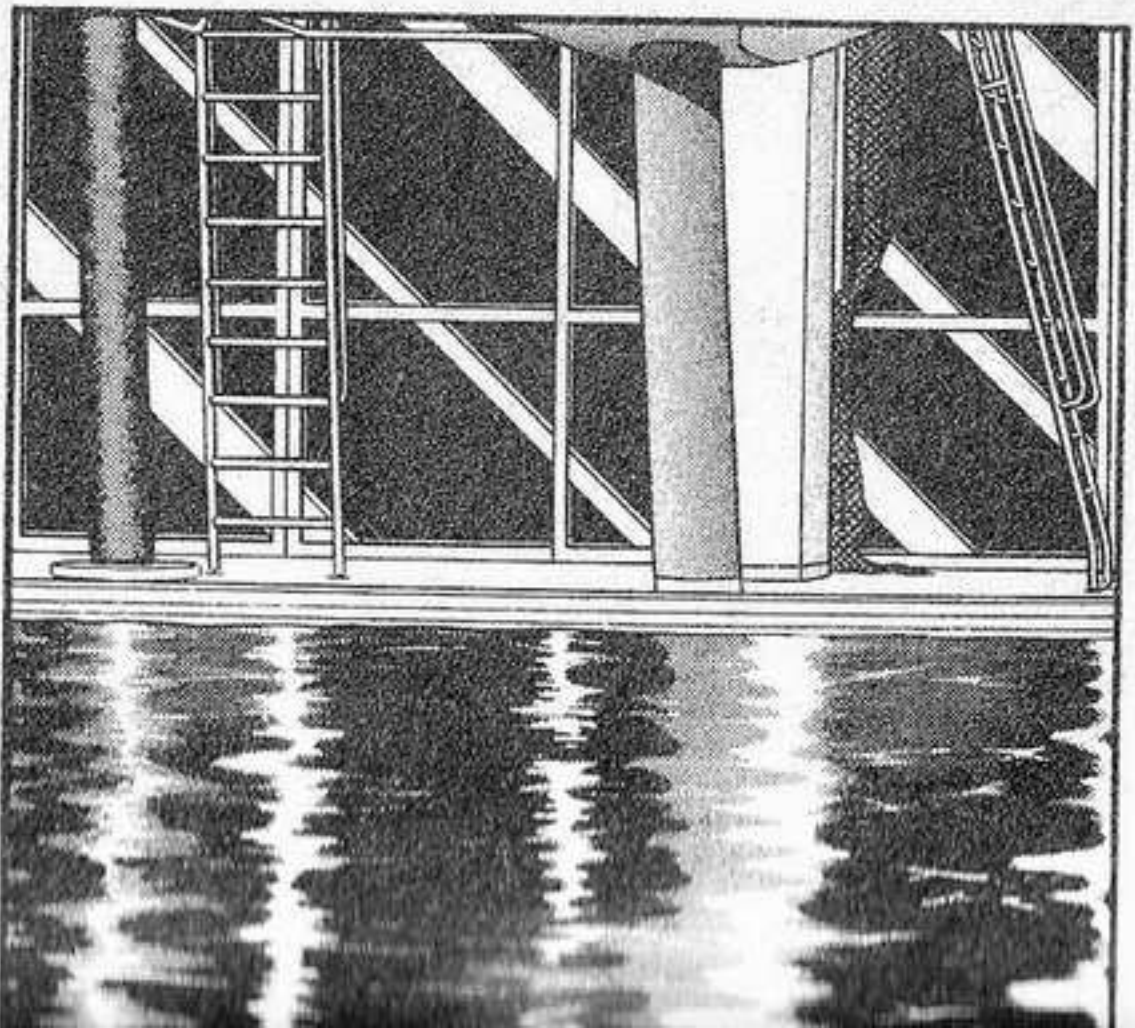
ゴ

ゴ

藤

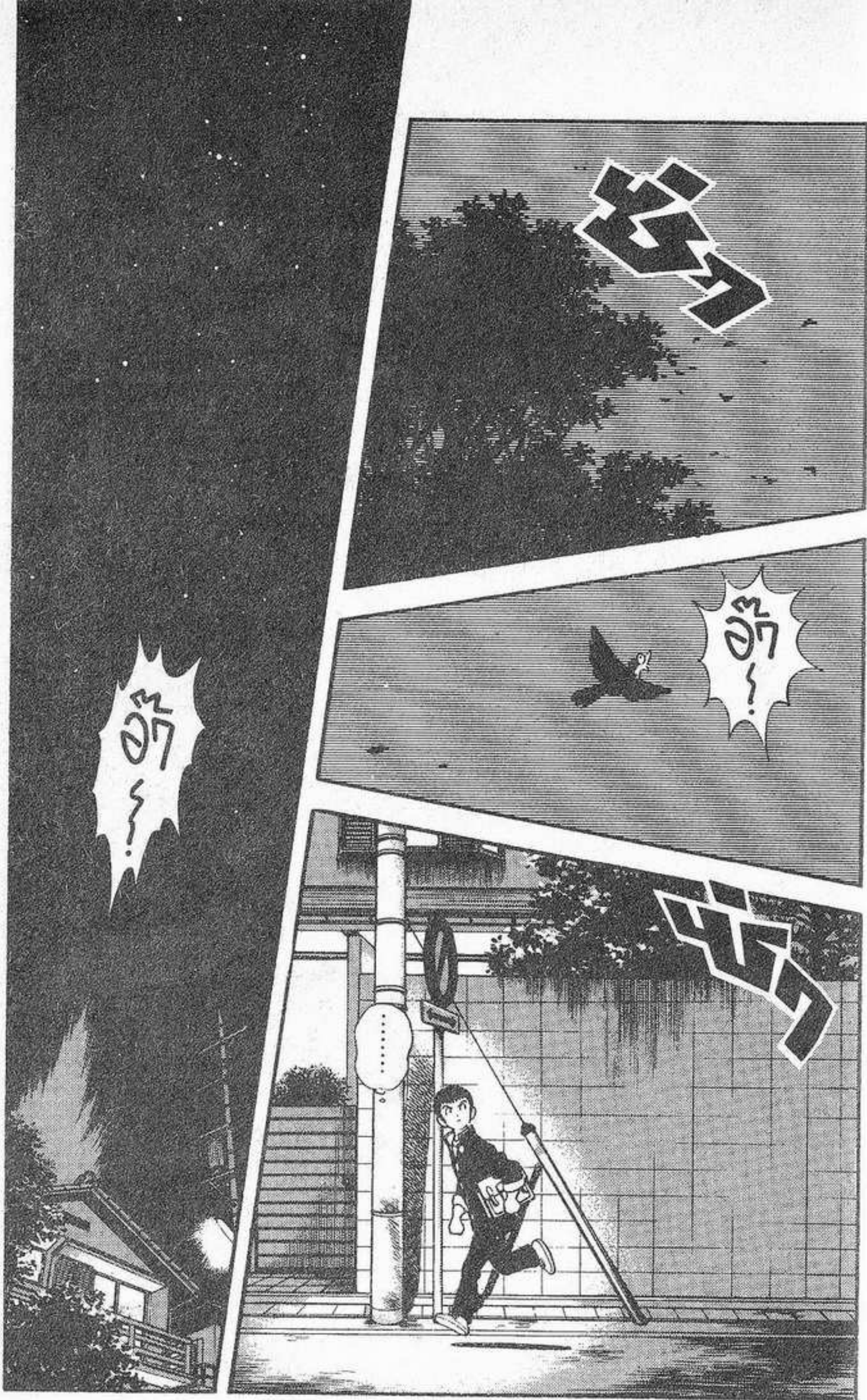

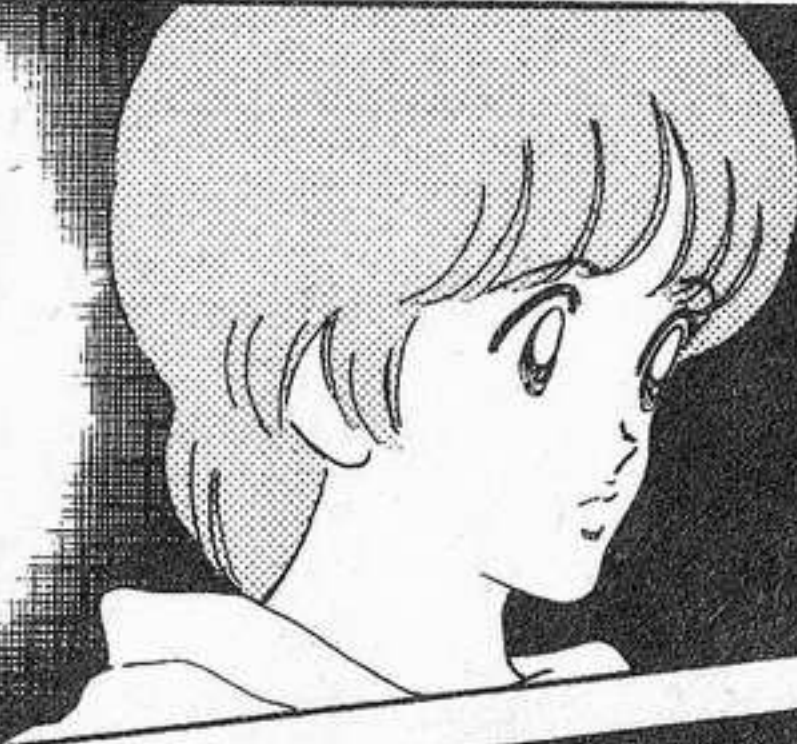
นางเอกผู้รักการเต้น

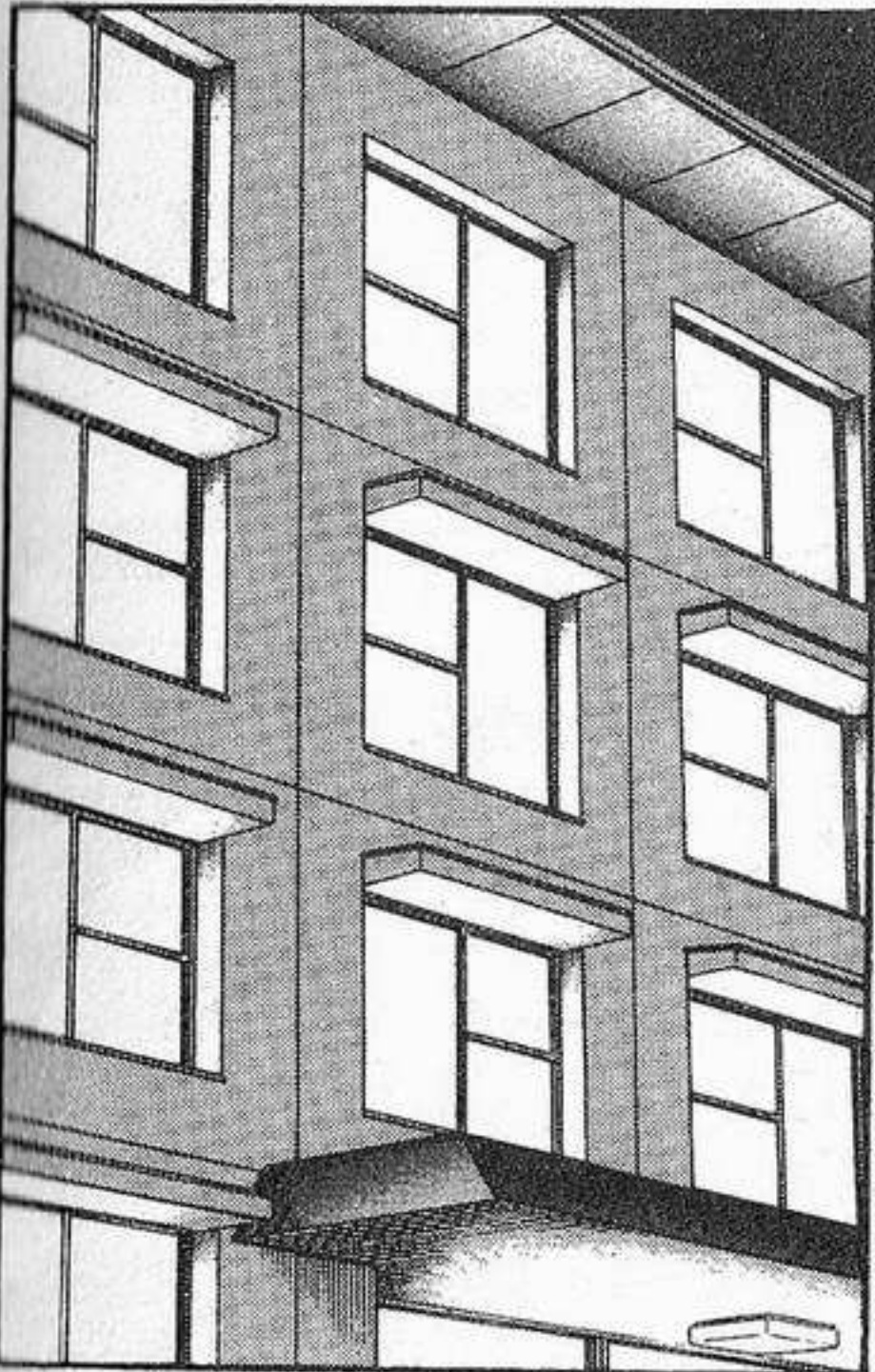
2-3 คีนมานี่

ตอน
เดินกลับหอ
มีผู้ชาย
แปลก
หน้า

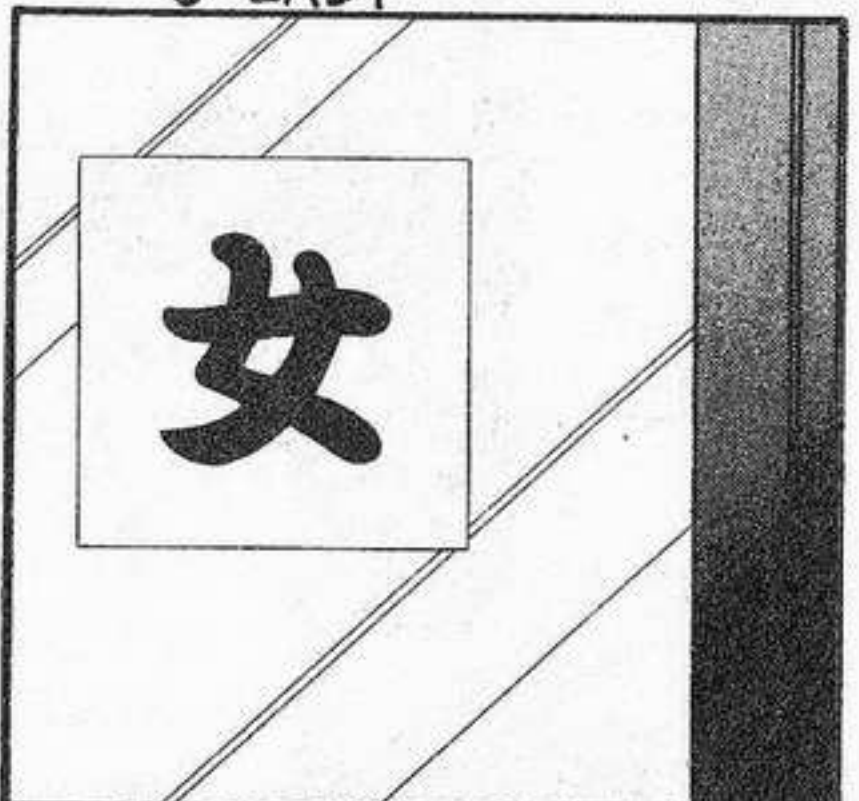
เดิน
ตาม
จิ้ง
มา

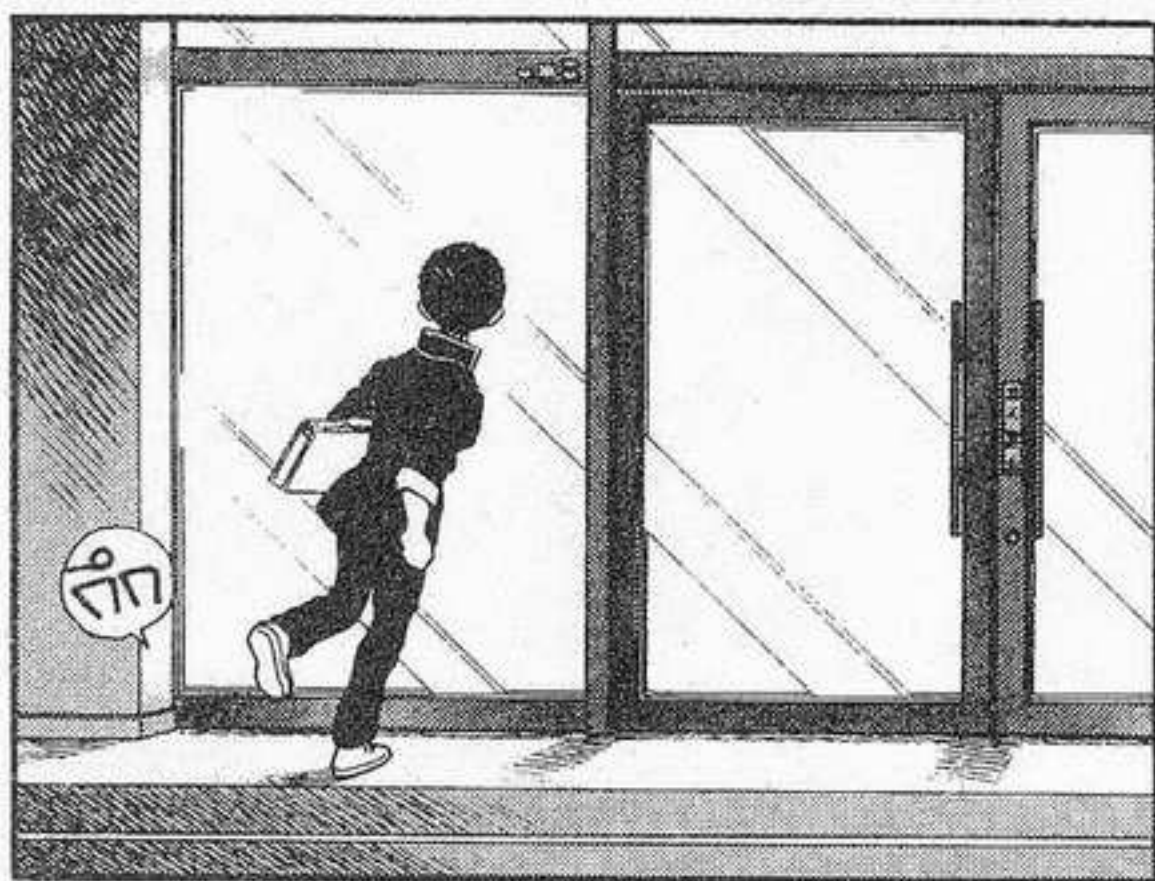

↓ หอพักนักศึกษาหญิงโรงเรียนเอย์เซ็น

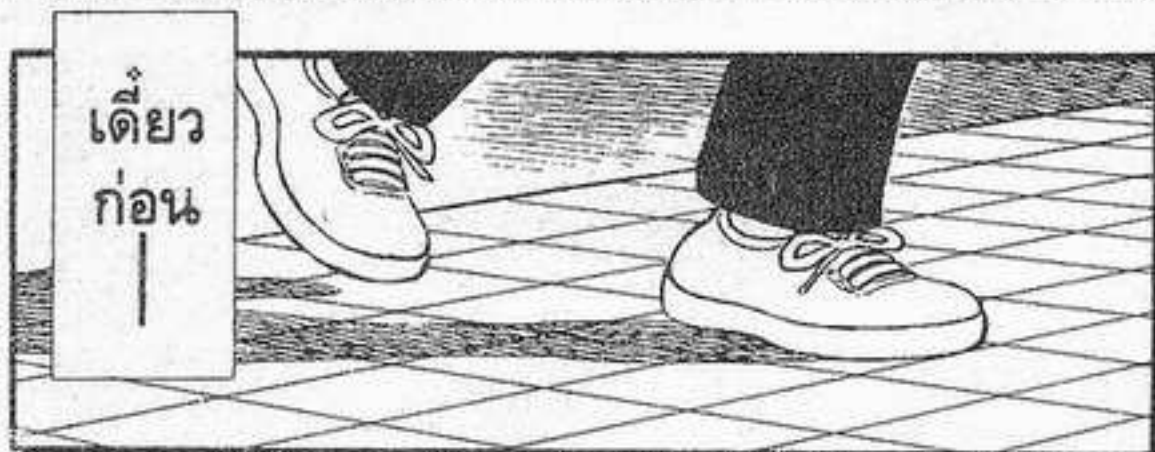
↵ LADY

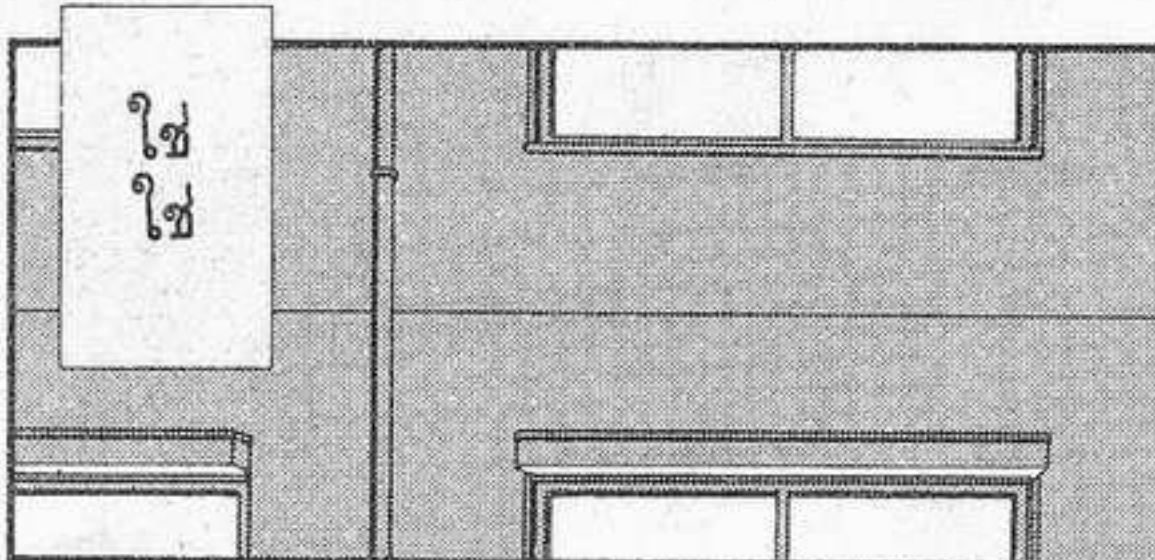

ถ้าเธอ
กลับมา
โดย
ปลอดภัย

เราก็จะ
กลายเป็น
ยุ่ง
ไม่เข้า
เรื่อง

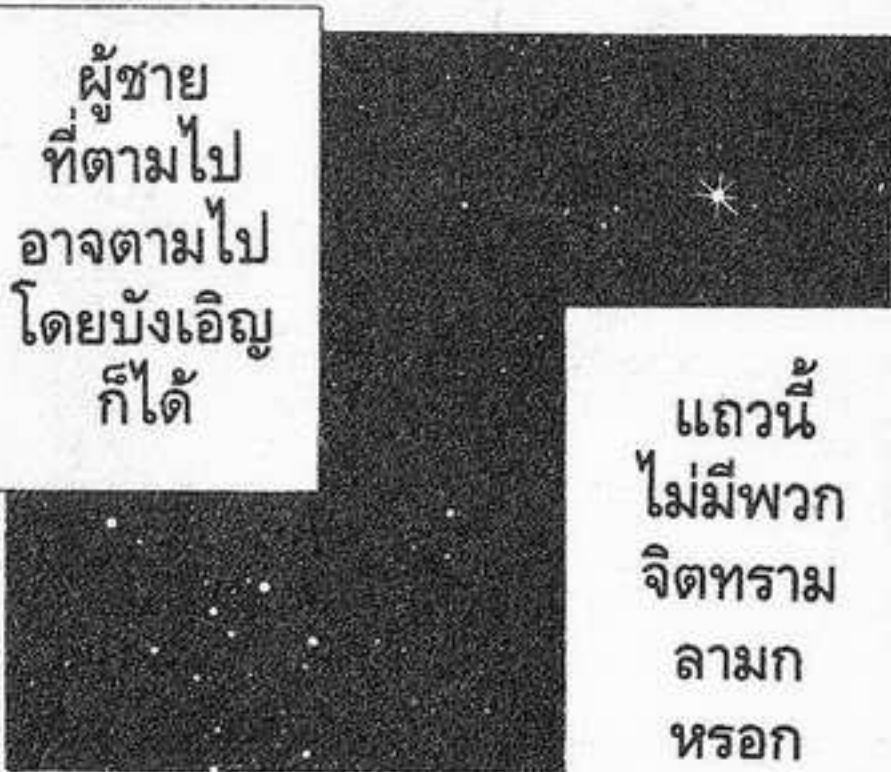

เดี๋ยว
ก่อน

ไซ
ไซ

ผู้หญิง
ชอบคิดมาก
กังวล
ไปเอง

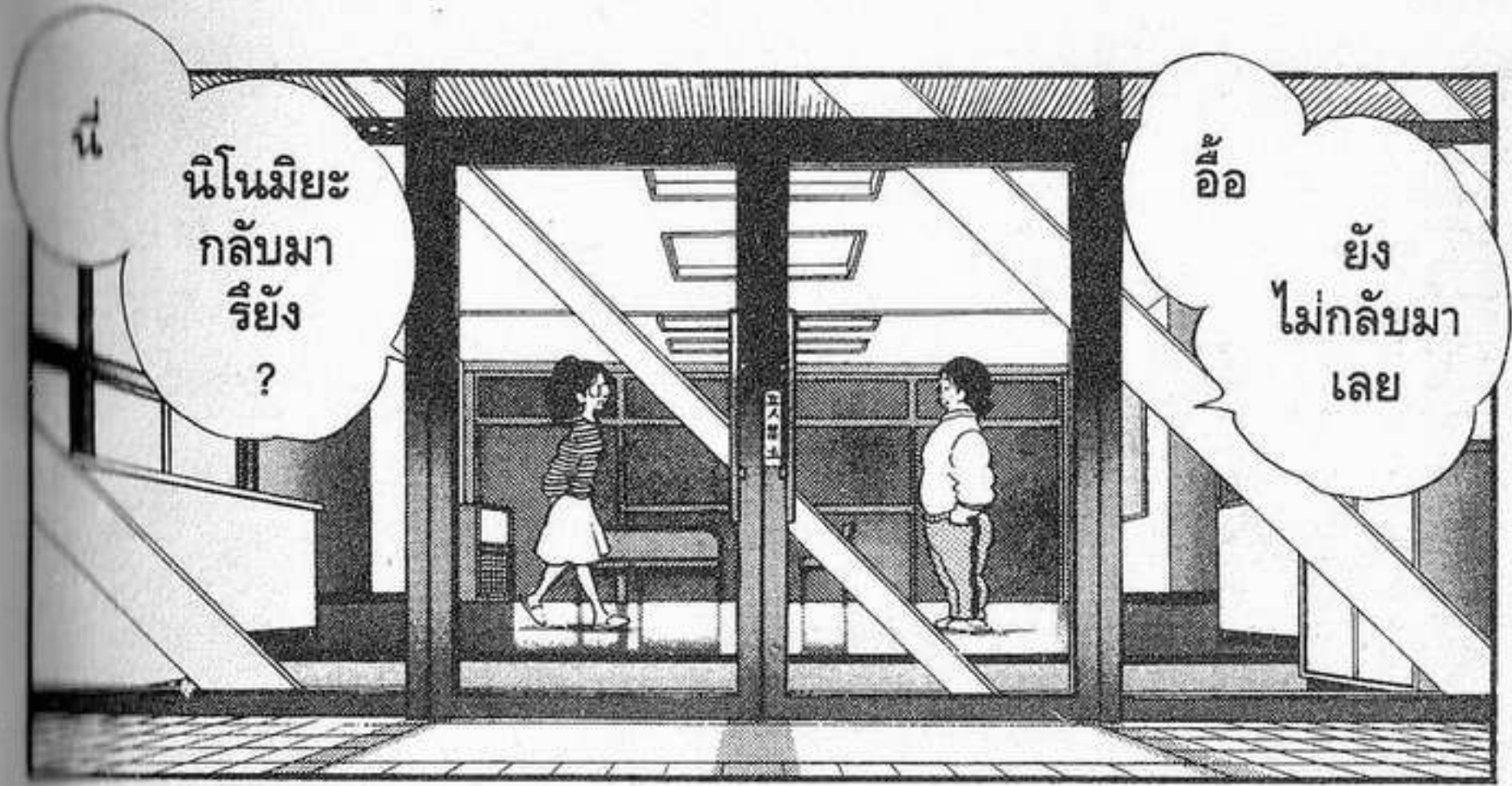

ผู้ชาย
ที่ตามไป
อาจตามไป
โดยบังเอิญ
ก็ได้

แถวนี้
ไม่มีพวก
จิตทรม
ลามก
หรอก

บ้า
จริง
เรา
มันห่าง
เกินไป
ต่างหาก

นี่

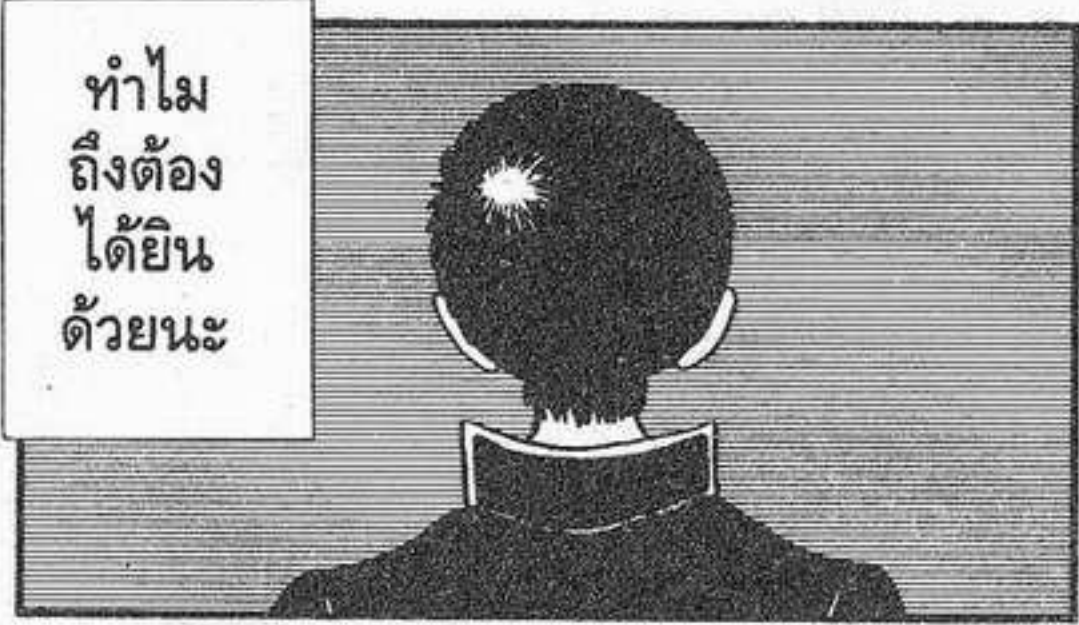
นิโนมิยะ
กลับมา
รึยัง
?

อ้อ

ยัง
ไม่กลับมา
เลย

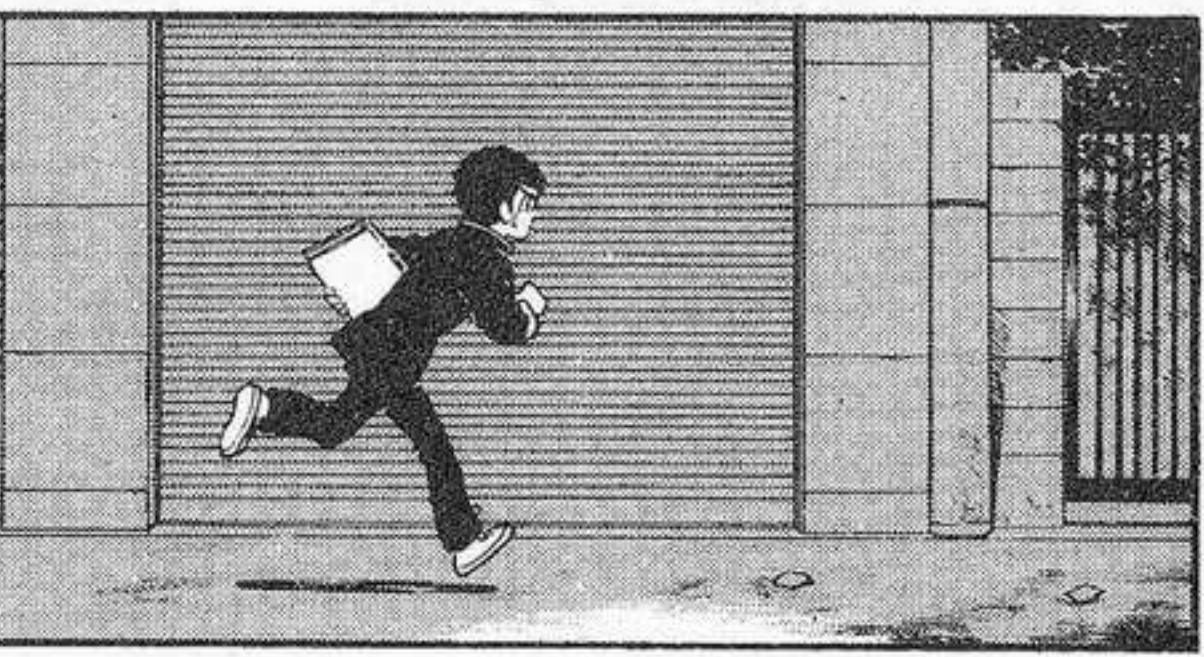

ทำไม
ถึงต้อง
ได้ยืน
ด้วยนะ

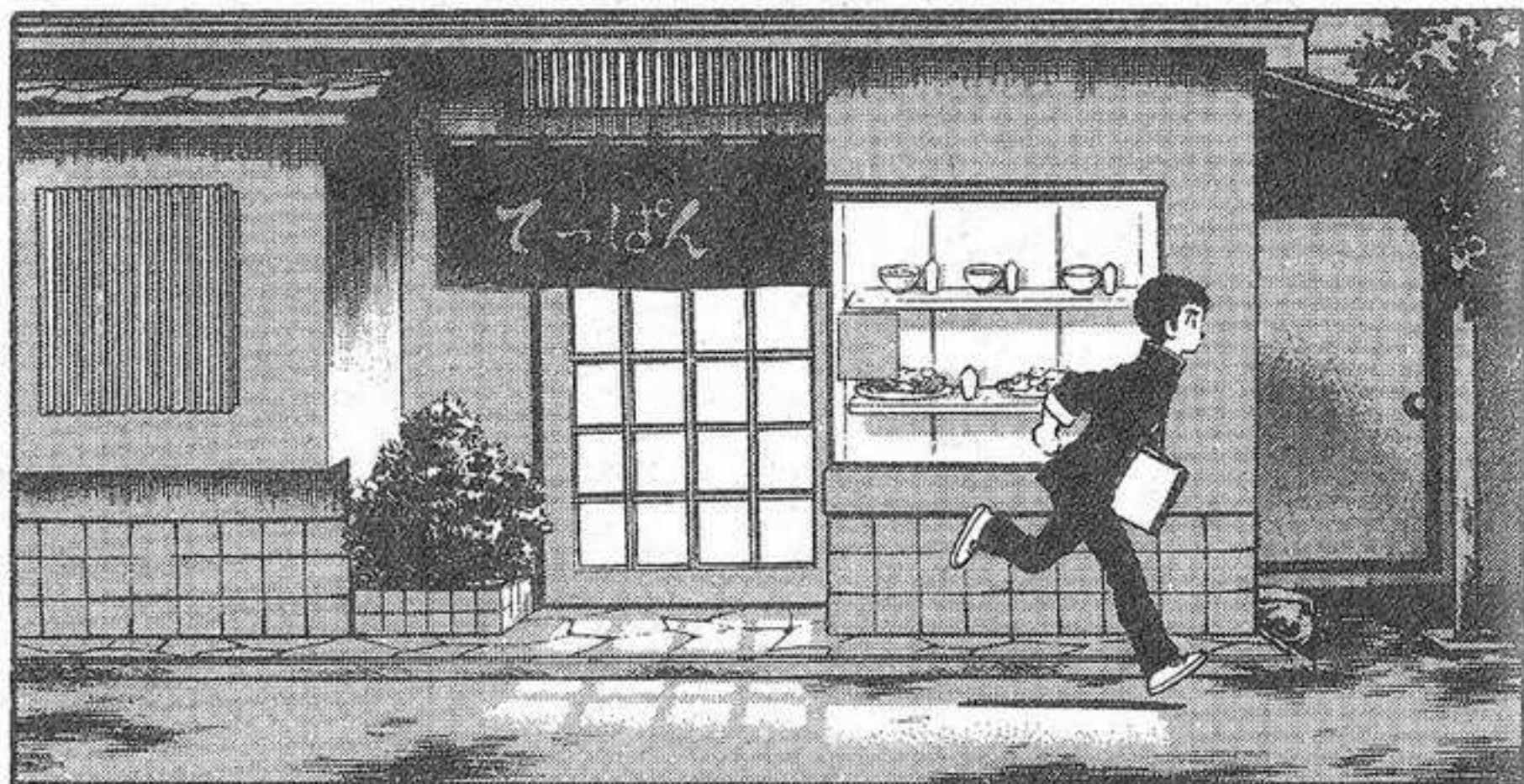
เฮ้ย

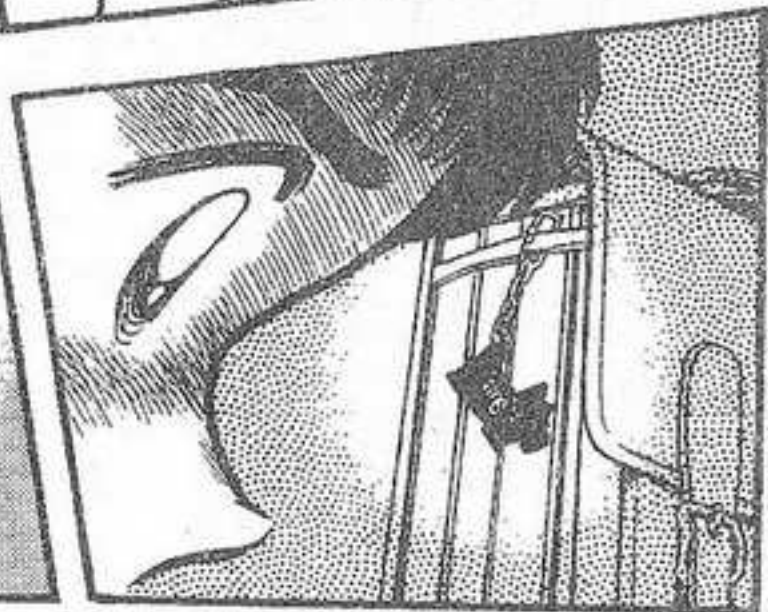
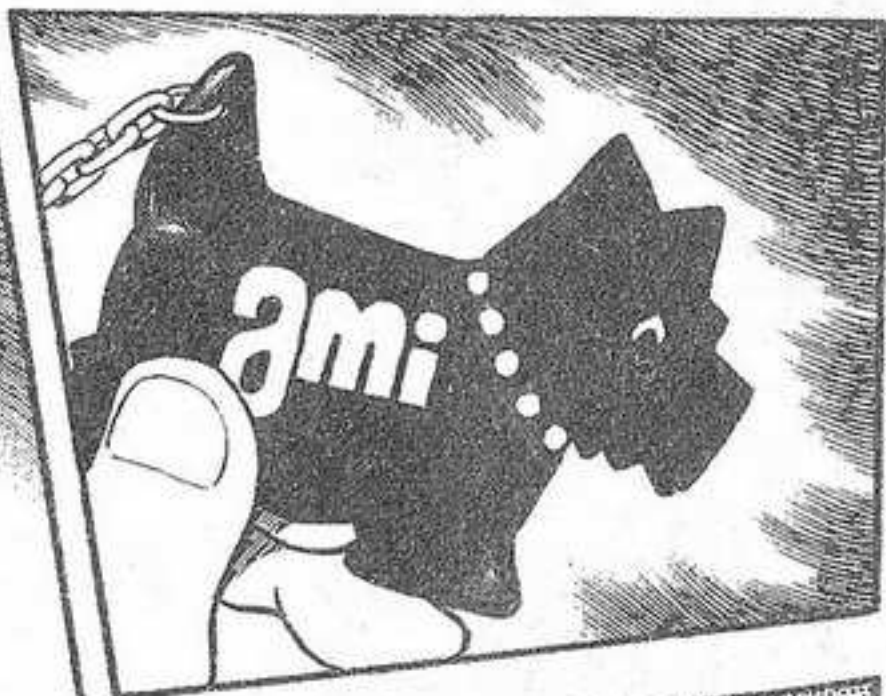
!!

お好み焼き

てっぱん

ตกใจ
หมดเลย
ล่ะ

เป็นใคร
ใครก็ต้อง
ตกใจ

อยู่ๆ
มีผู้ชาย
วิ่งตามมา
ข้างหลัง

นี่
—
!!

อ๊ะ
สนุกได้ที่
แล้วล่ะ

เรา
ชอบ
ไป
เถอะ

แล้ว
ยัง
ไง
?
เขา
แค่
มา
ส่ง
จด
หมาย
รัก
เท่านั้น
?

อ้อ

ดูเหมือนว่า
เขา
อยากจะ
ส่ง
ให้
มานาน
แล้ว
เพราะ
วันที่
ใน
จดหมาย
มัน
เมื่อ
2
อาทิตย์
ที่แล้ว

แปลว่า
เขา
ตาม
เธอ
มา
ตั้ง
2
อาทิตย์

แต่
ไม่
กล้า
ยื่น
จดหมาย
ให้
ใช้
ใหม่
ล่ะ

น่ารัก
ดี
เหมือน
กัน
นะ

น่ารัก
ตรง
ไหน
?

ซึ่
ซลาด
ล่ะ
ก็
ไม่ว่า

แล้ว
เธอ
จะ
ทำ
ยัง
ไง
?

ไม่
ทำ
อะไร
เลย

อามิ
เธอ
ไม่
สน
พวก
ที่
ใช้
จดหมาย
หกรอก
เธอ
สนใจ
เฉพาะ
คน
กล้า

ที่
เข้า
มา
พูด
กัน
ตรง
ๆ
เลย
ต่าง
หาก

นั่น
ของฉัน
นะ

ก๊ว

ฮะ

อ้อ
ก็คงจะ
จริงนะ

สำหรับ
อามิแล้ว
พวกผู้ชาย
จึงเป็นแฟน
กันทั้งนั้น

จริง
เหรอ

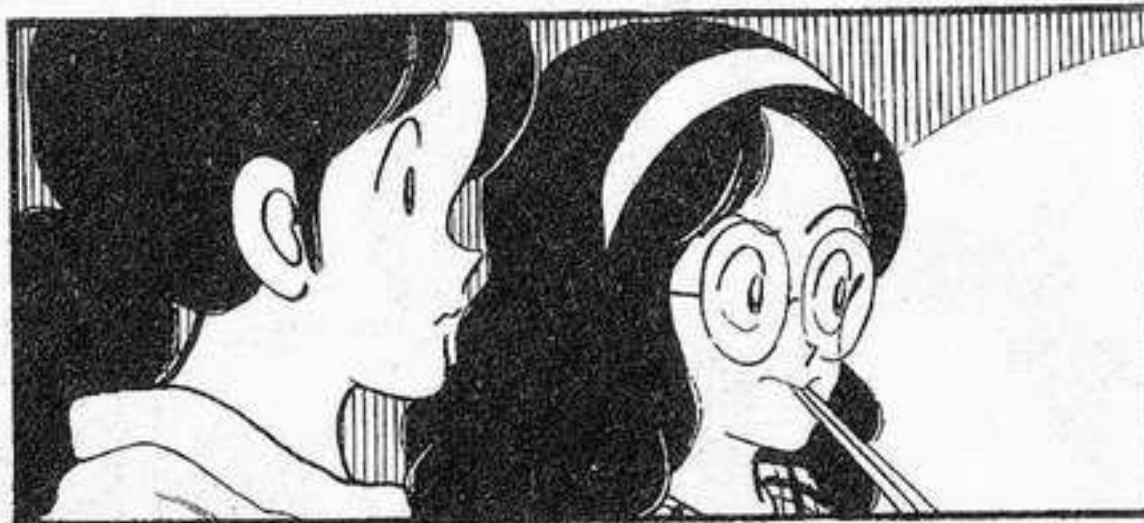
ก็จริง
นะสิ

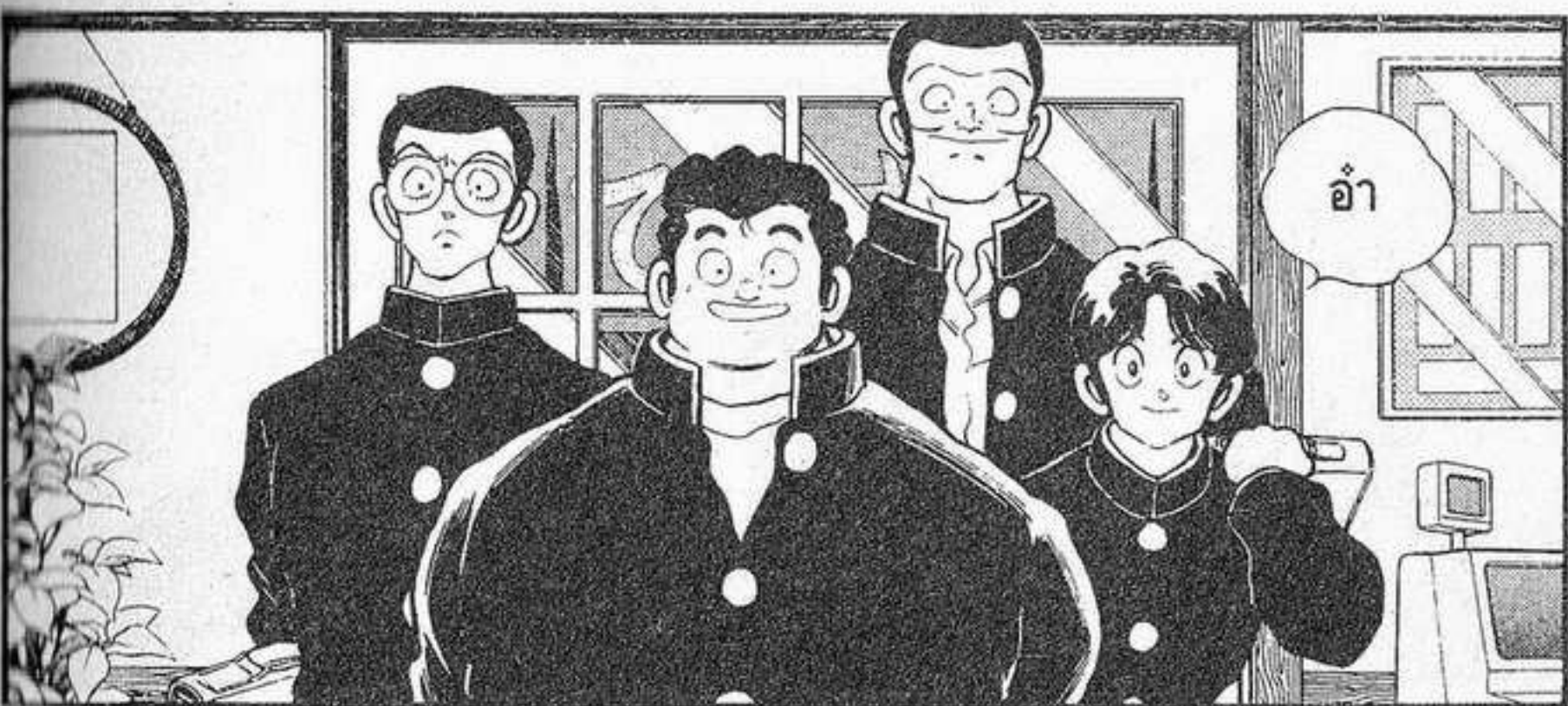
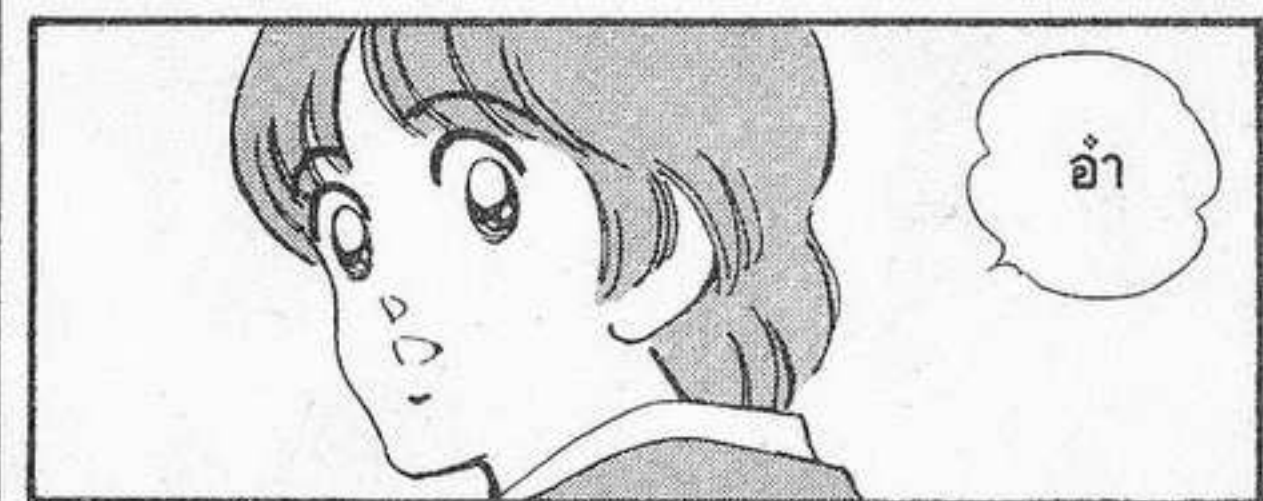
พวกผู้ชาย
ห้องฉัน
แทบทุกคน
ต่างก็สนใจอามิ
กันทั้งนั้น
เลย

แปลก
นะ

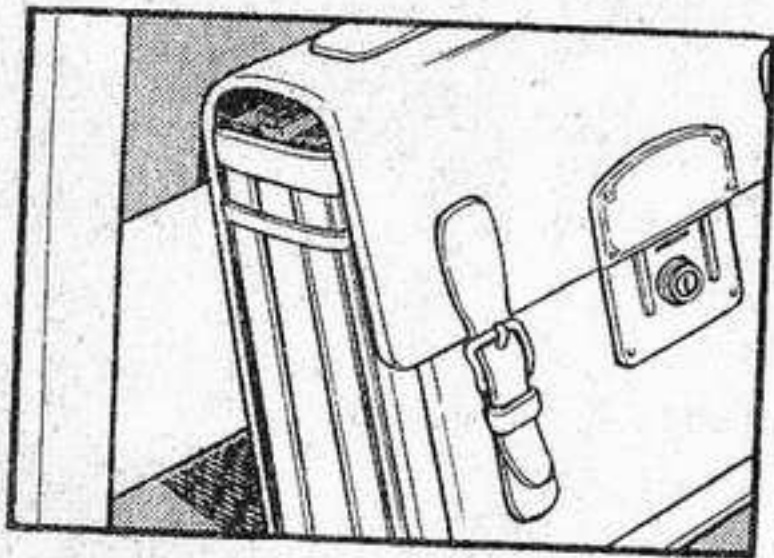
มีผู้ชาย
ห้องเธอคนนึง
บอกว่า
เกลียดฉัน
ที่สุด

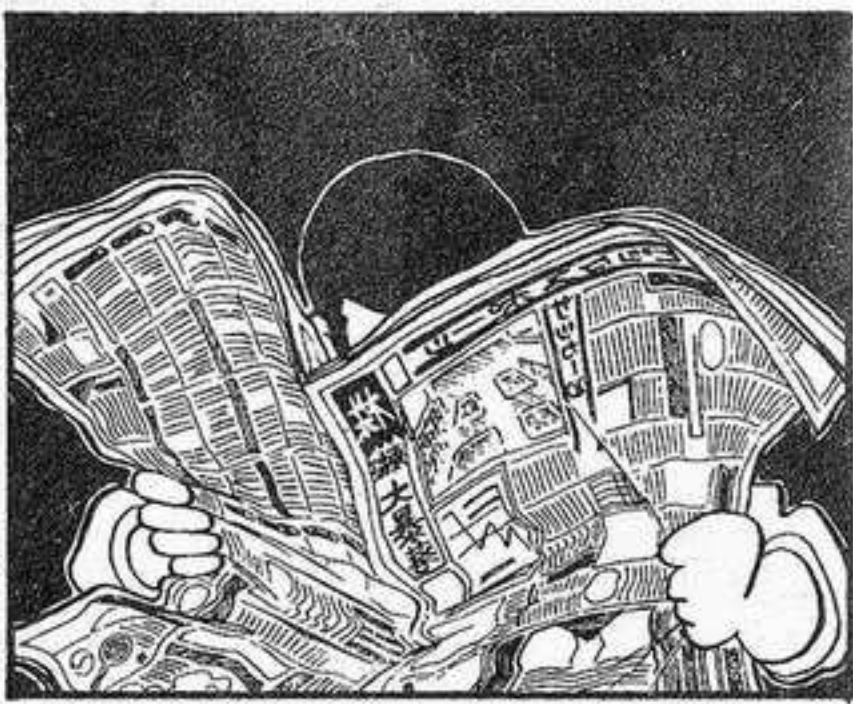

หน้า
|

หน้า

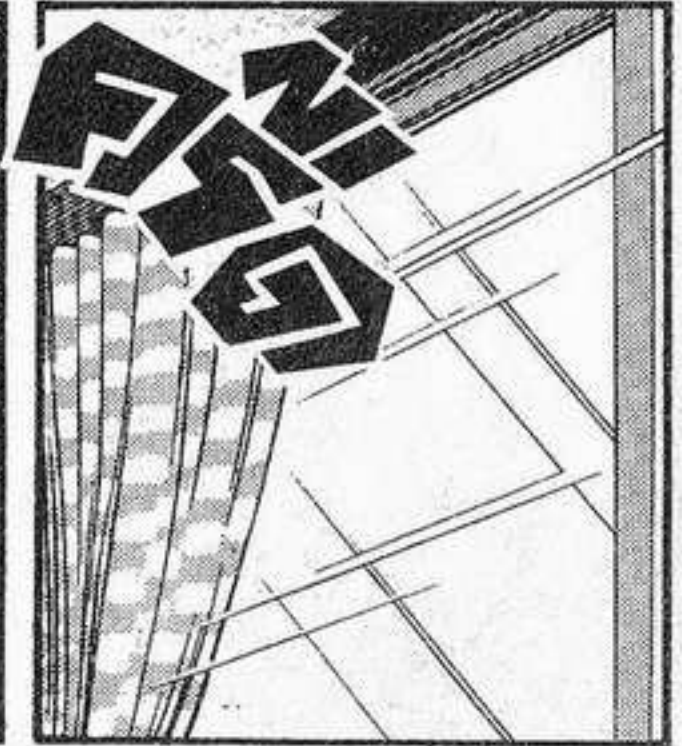
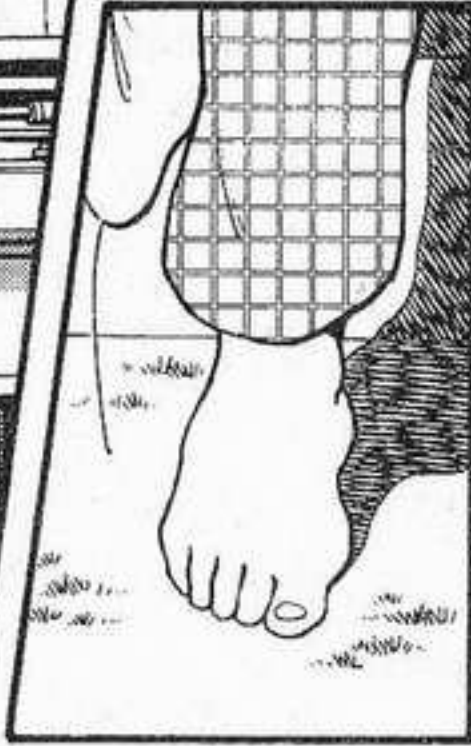
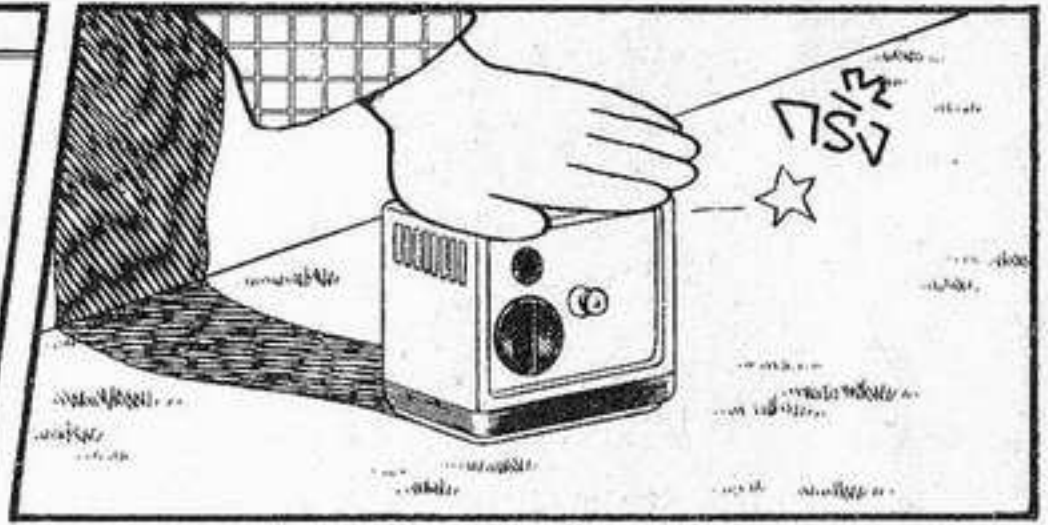

๕ สามาถโตง

大和
207

กรังงง...

ความจริง
ผมก็
ไม่ชอบ
มีเรื่อง
ชกต่อย
นักหรอก

กรัง

ผมก็
ไม่ได้
เก่งกาจ
อะไรเลย

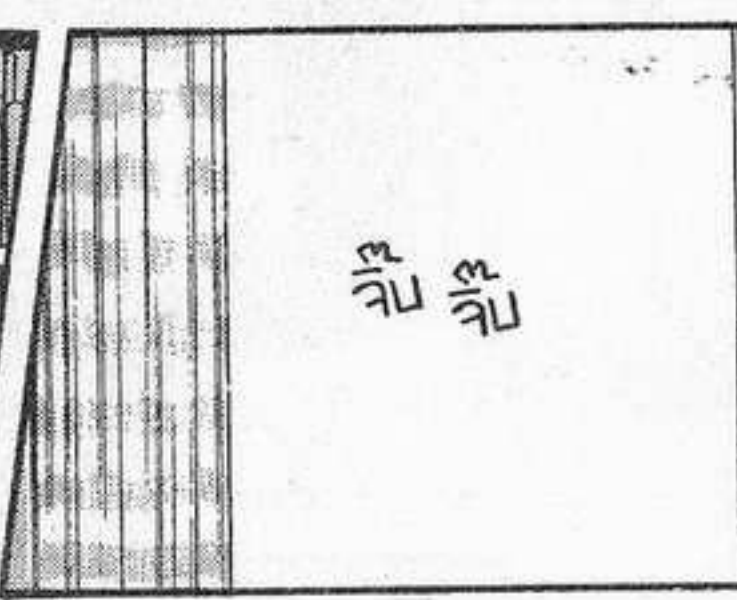
โดยเฉพาะ
ถ้าเจอกับ
ผู้ร้ายถือมีด
ด้วยแล้ว
ผมแผ่นแน่

แต่ว่า
คราว
นี้

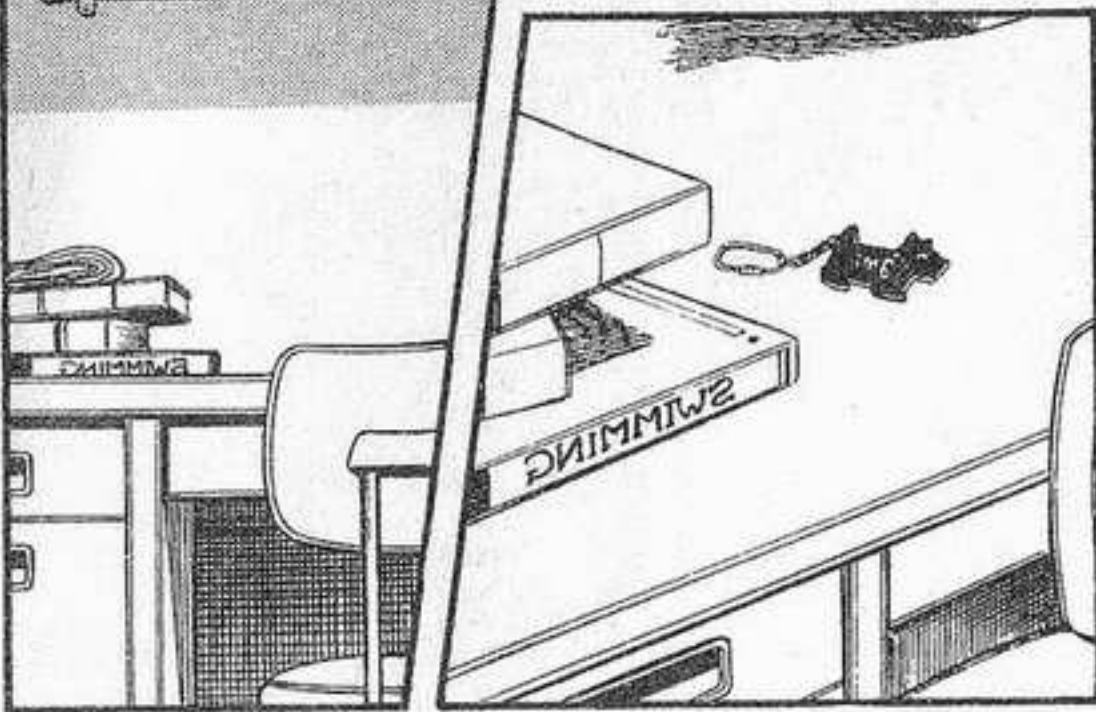
ผม
กลับ
.....

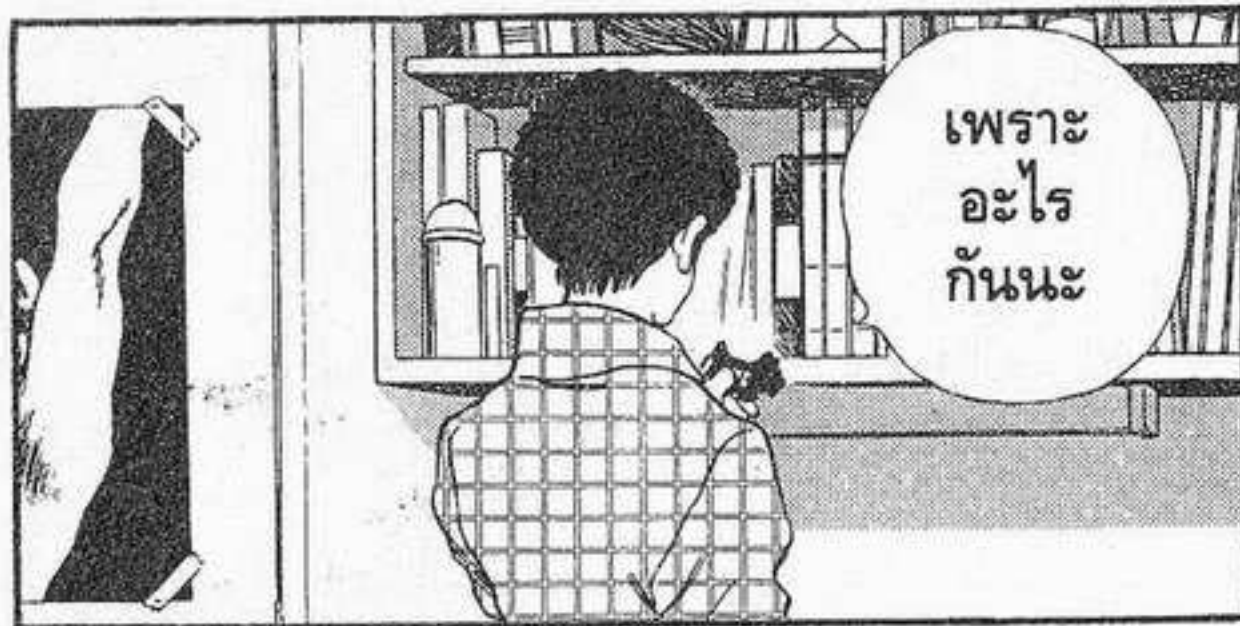
จ๊อบ จ๊อบ

พุ่งเข้าไป
ซัดกับ
เจ้าคนร้าย
คนนั้น
โดยไม่ห่วง
ตัวเอง...

เพื่อช่วย
ผู้หญิง
ที่ไม่รู้จัก

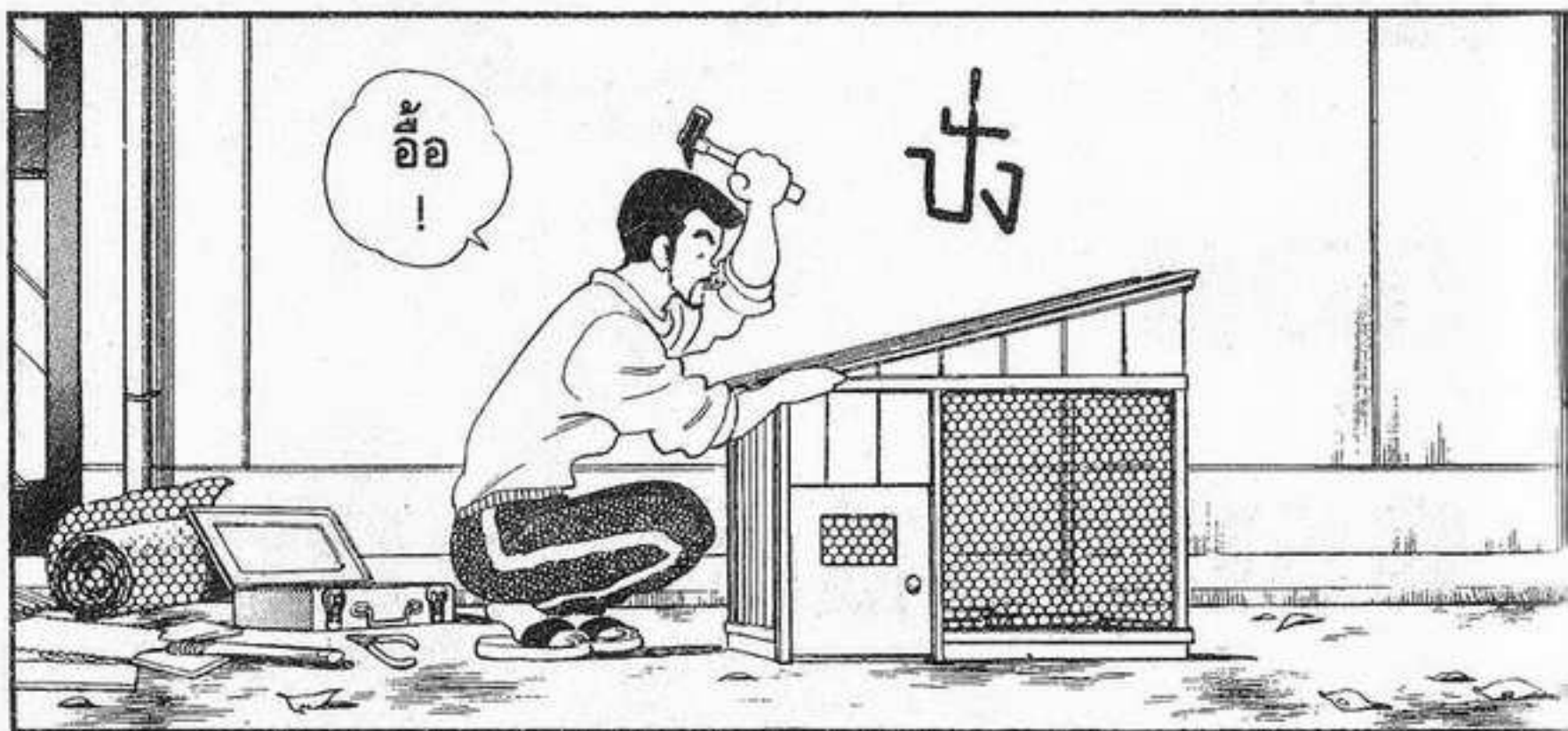
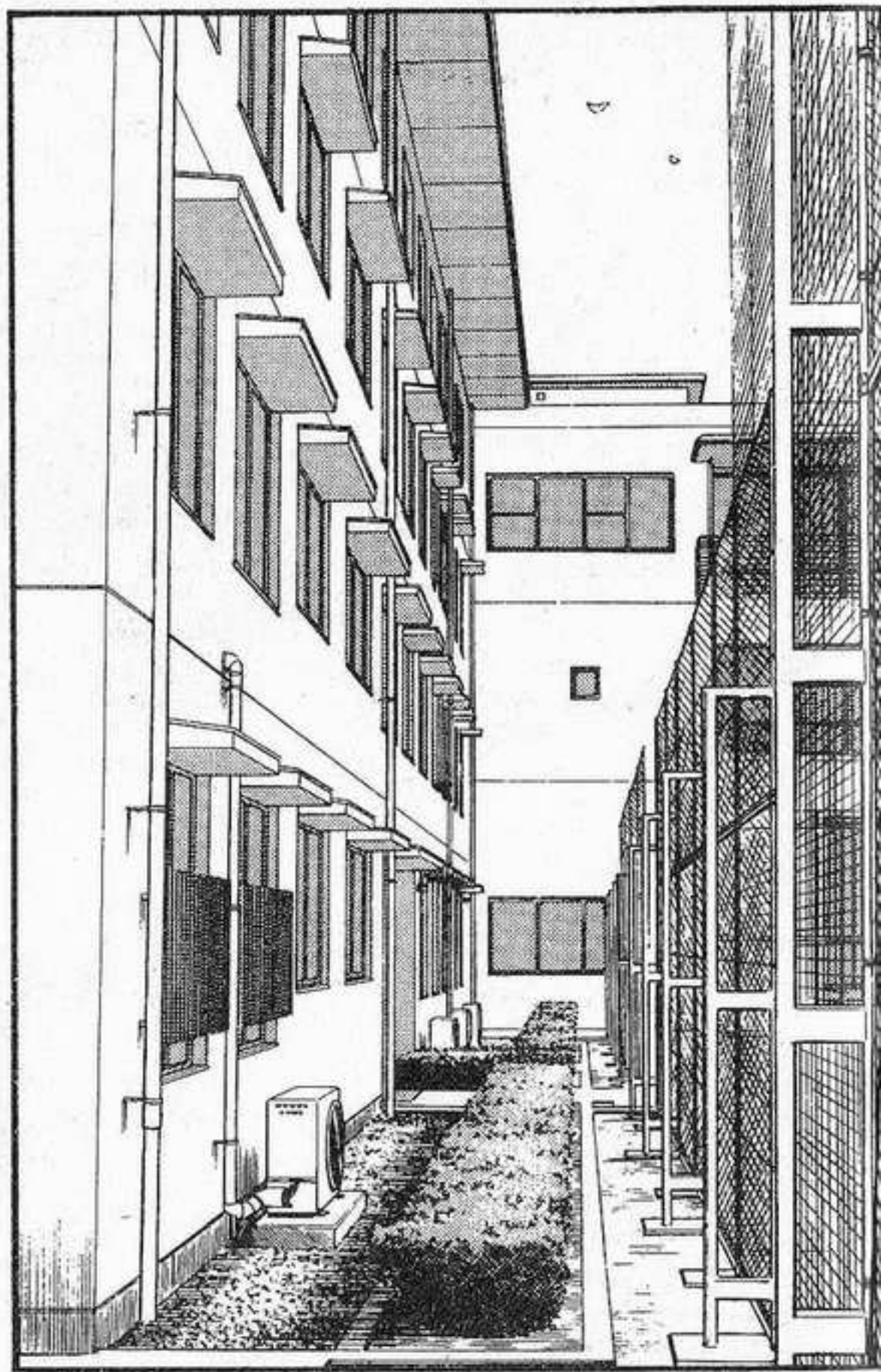
เพราะ
อะไร
กันนะ

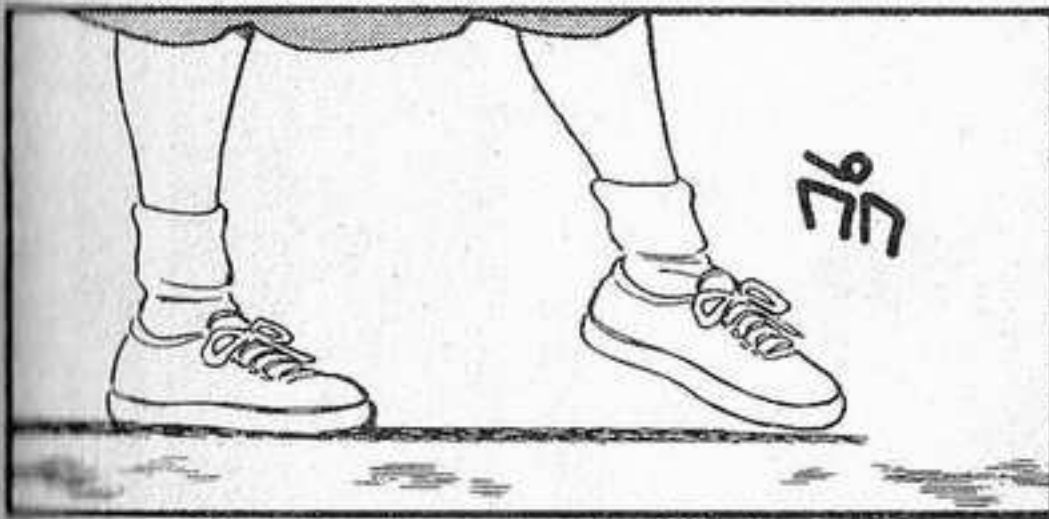

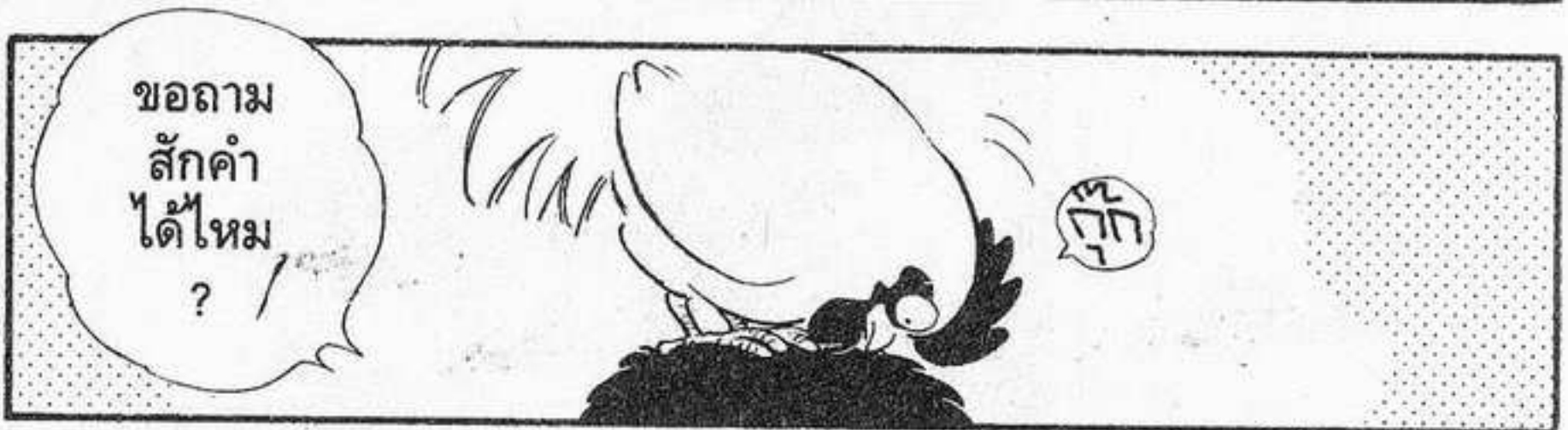
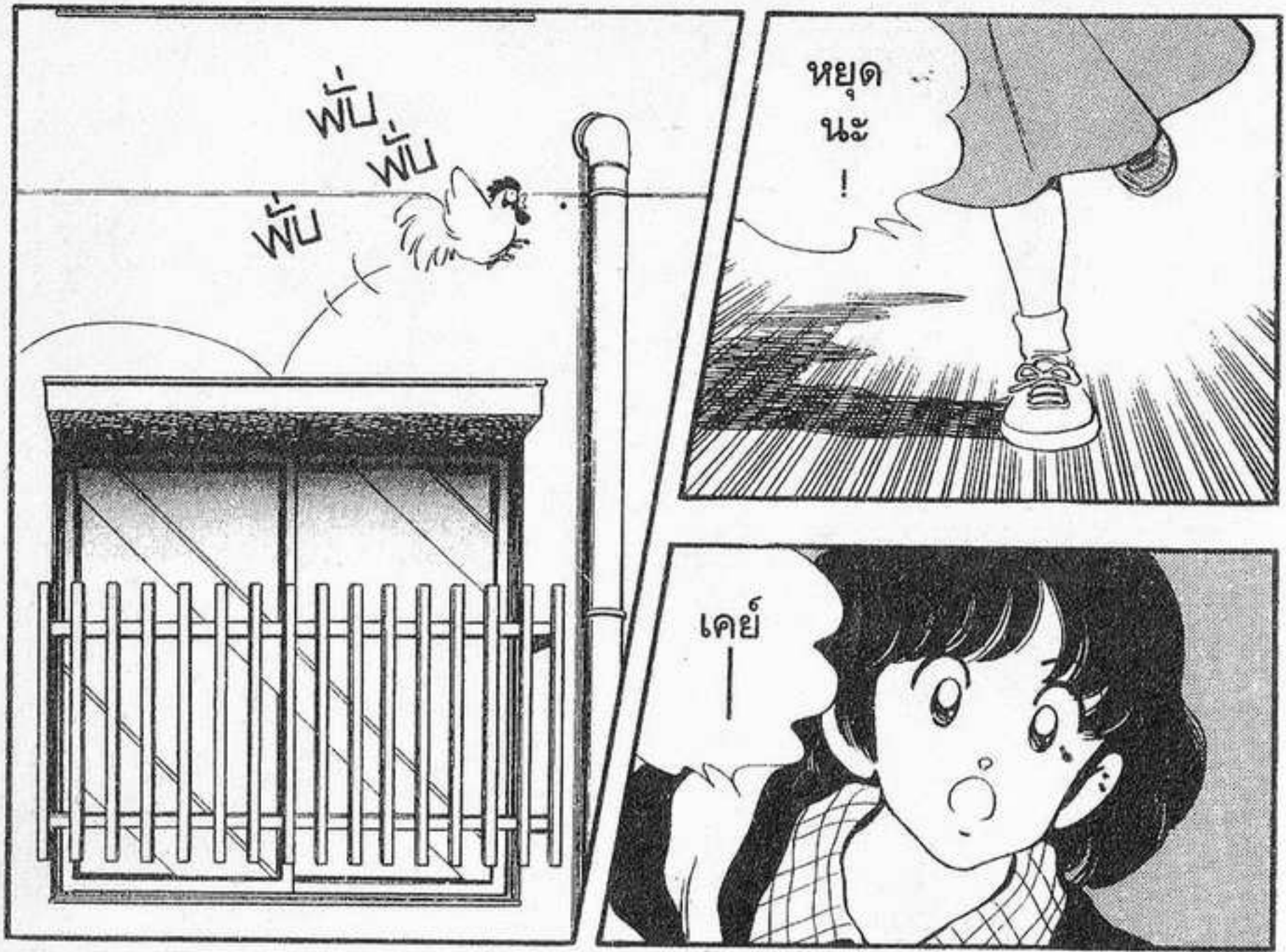

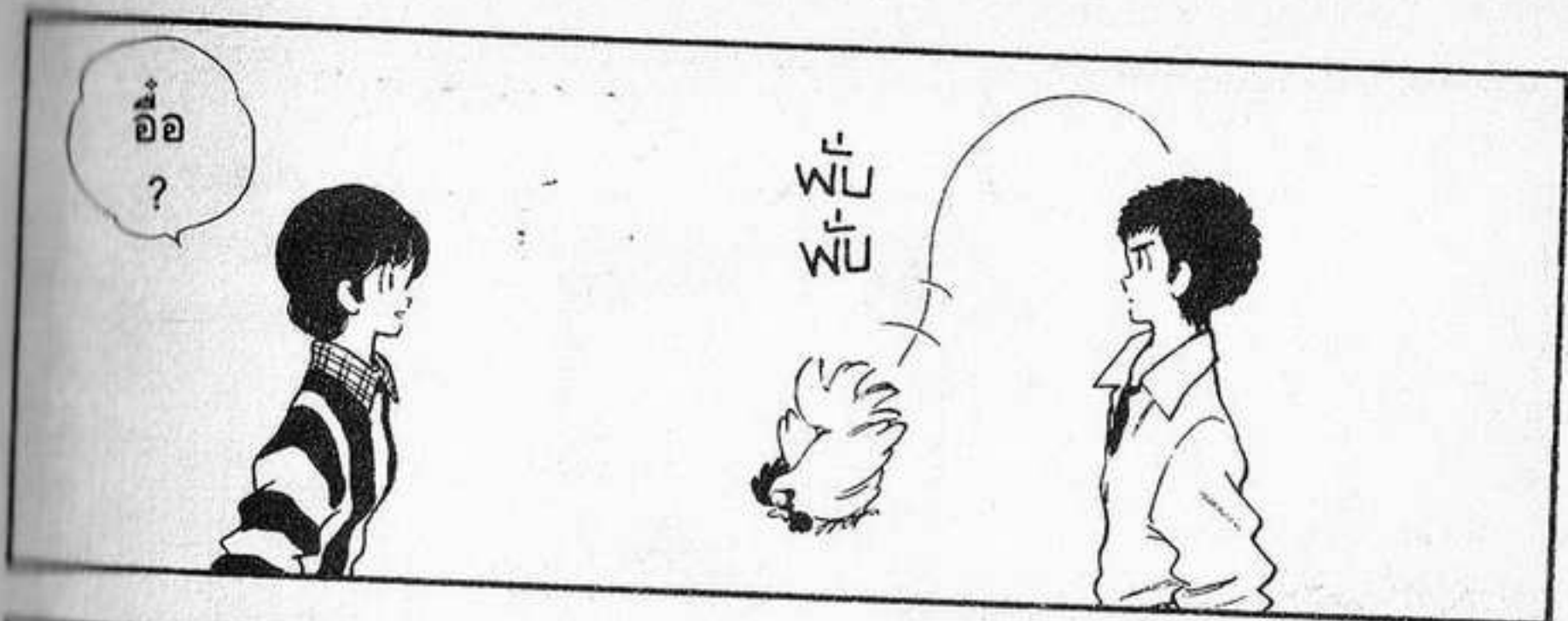
ตอน

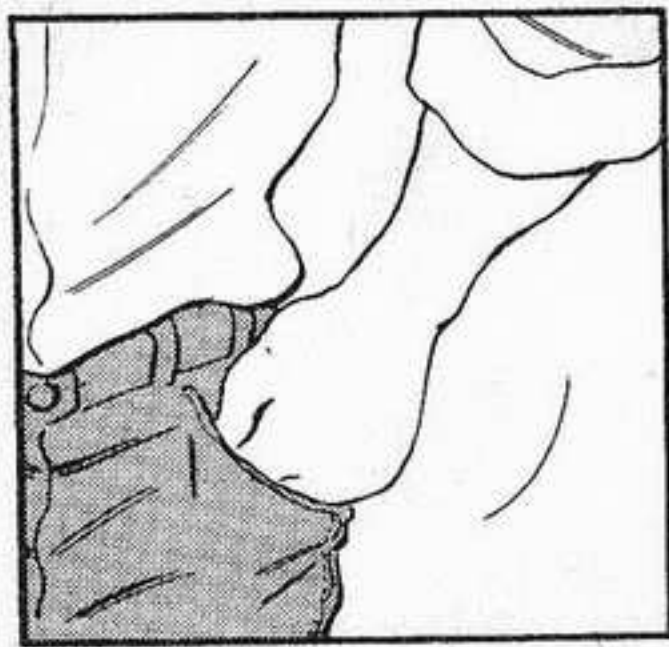
กรมของมดัยสุภา

ท่าน
หนังสือ
พิมพ์
แล้ว

เมื่อคืน
นาย
ยอด
มาก

ตบ
ตบ

ยอมฝากมมิด
ชัดผู้ร้าย
เพื่อช่วย
นักเรียนสาว

เฮ้
! พ่อ
พระเอก

เอ๋

ผิดพลาด
ทาง
เทคนิค
นะ

ต้องเป็น
นักเรียน
สาวสวย
แน่เลย

พูดบ้าง
! ทางมันมิด
ฉันดูไม่ออก
หรือกว่า
สวยรีไม่สวย

ถ้า
ไม่หลง
คิดว่า เป็น
.....

สาวสวยละก็

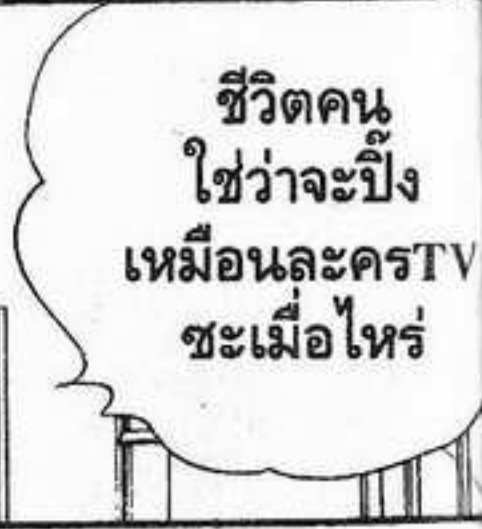
ฉันไม่เลี้ยงไปช่วยหรอก

คิดว่า เป็นอะไร?

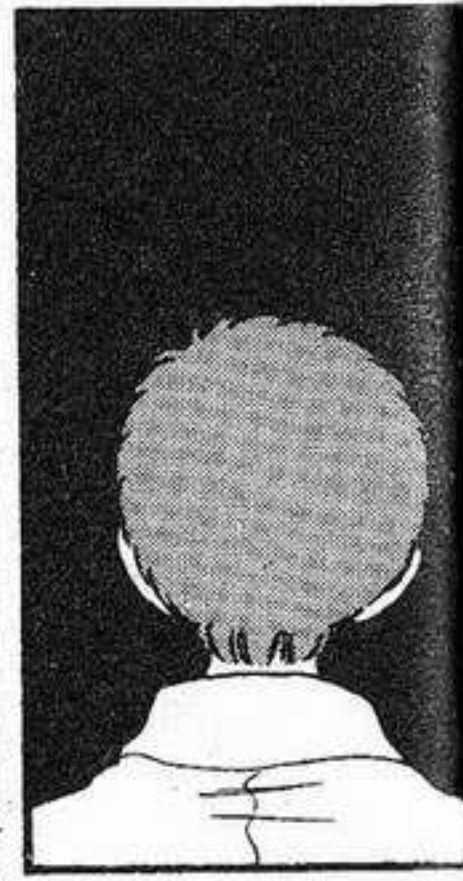
ไม่เป็นไร อย่าคิดมากน้า

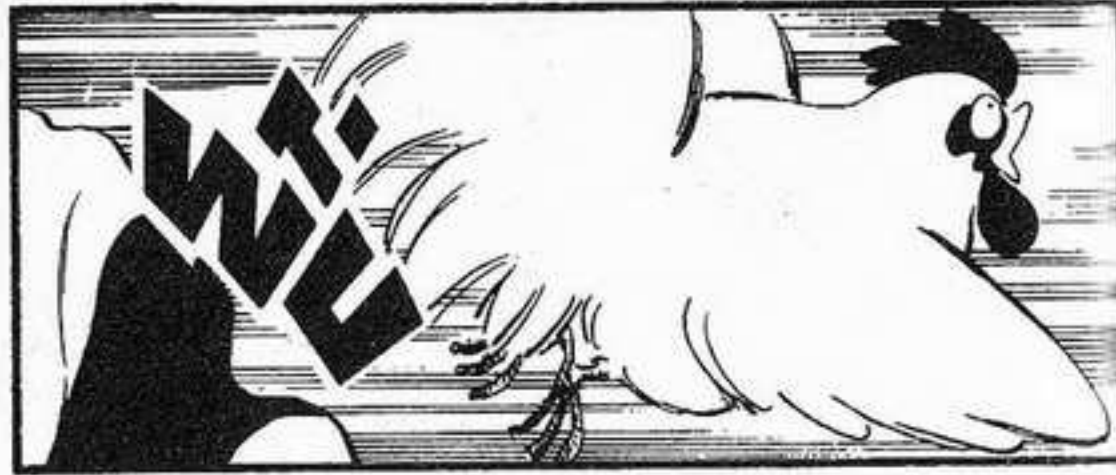
ชีวิตคนใช้ว่าจะปังเหมือนละครTV ชะเมื่อไหร่

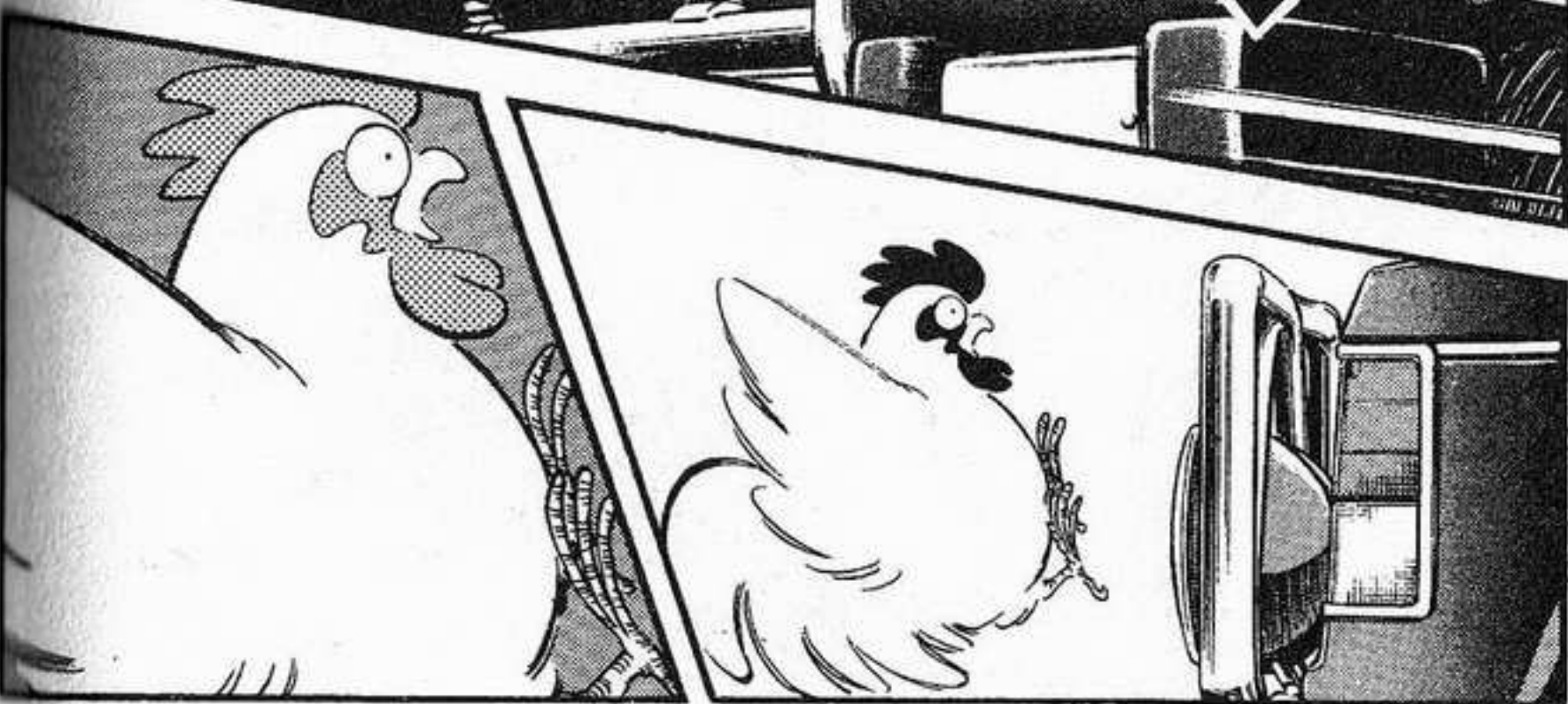
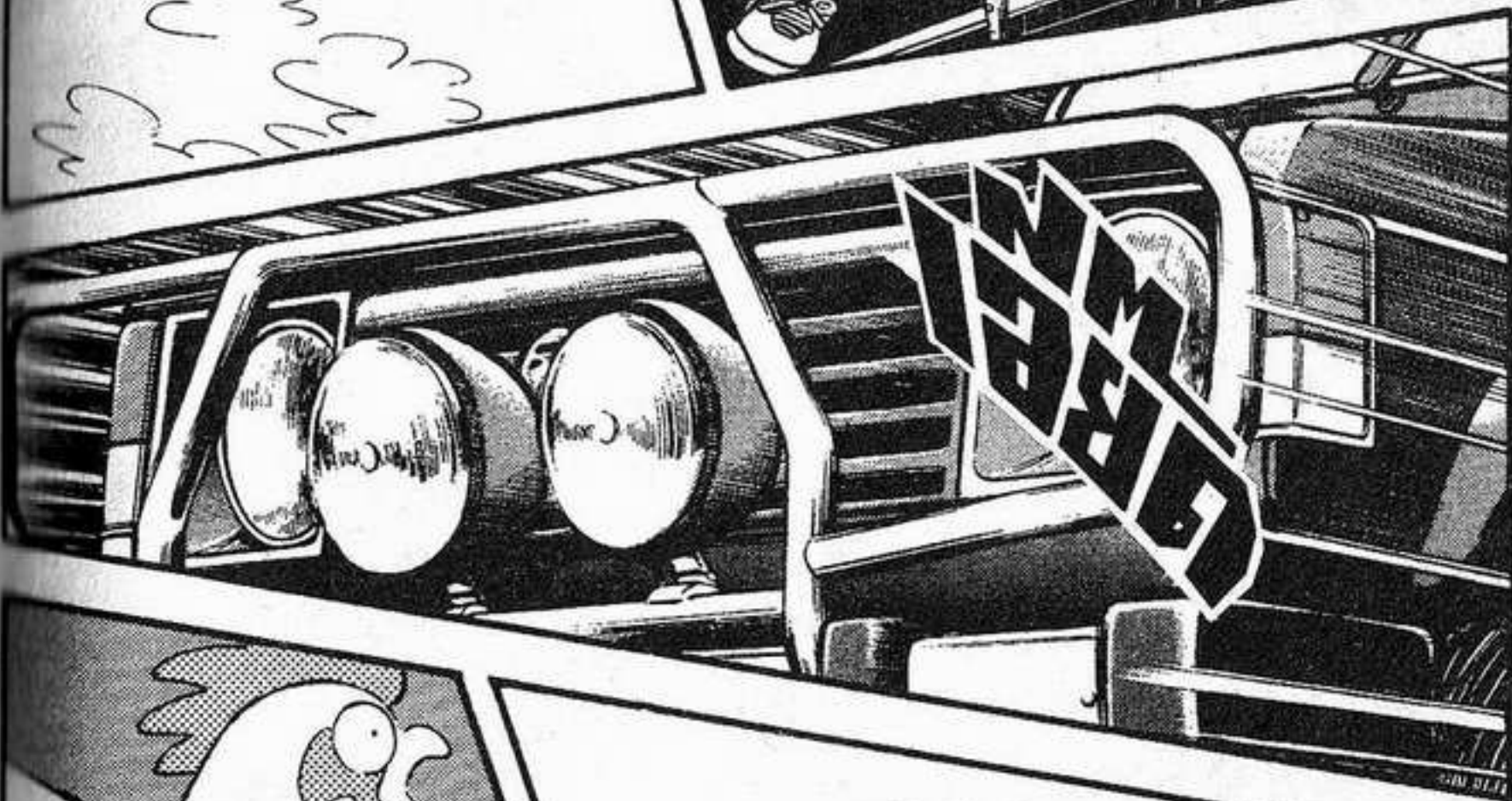
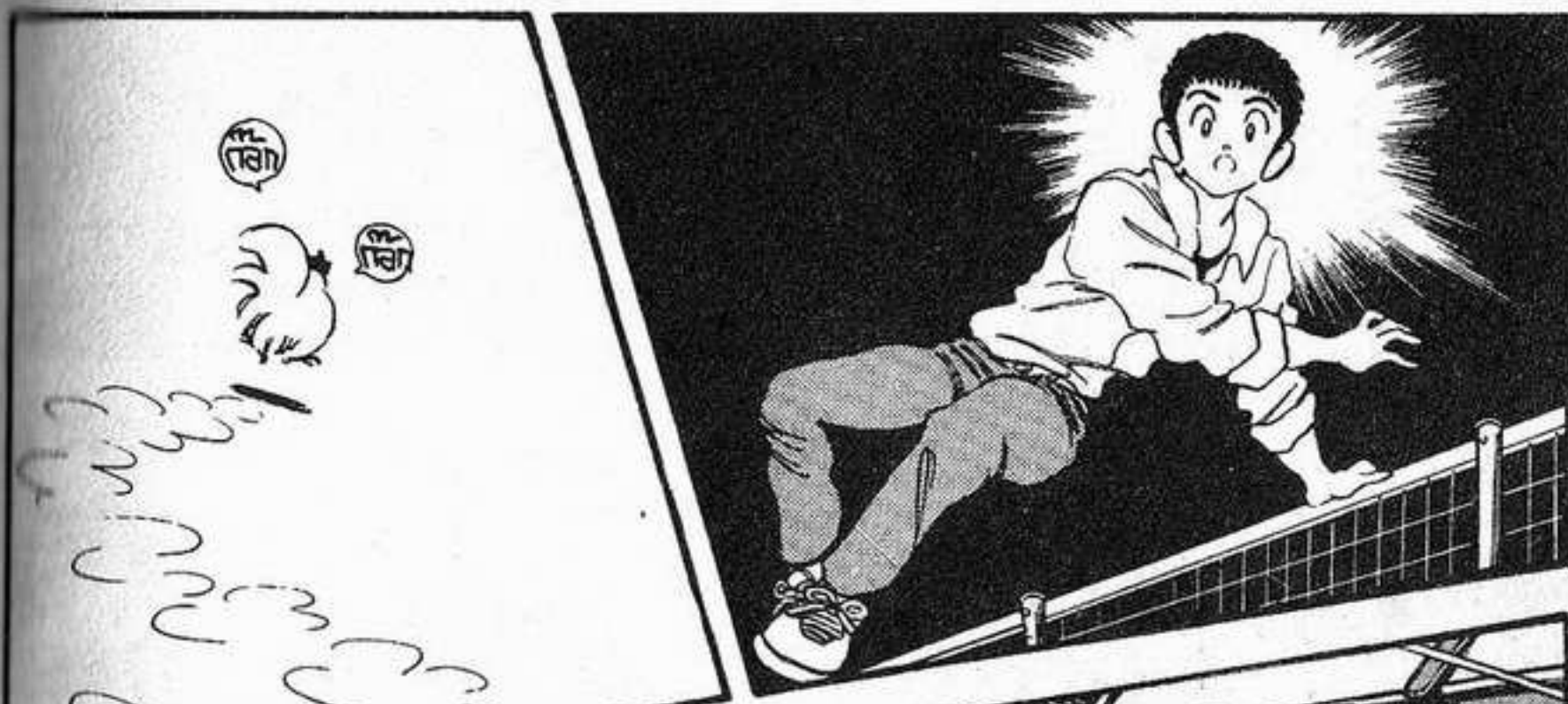

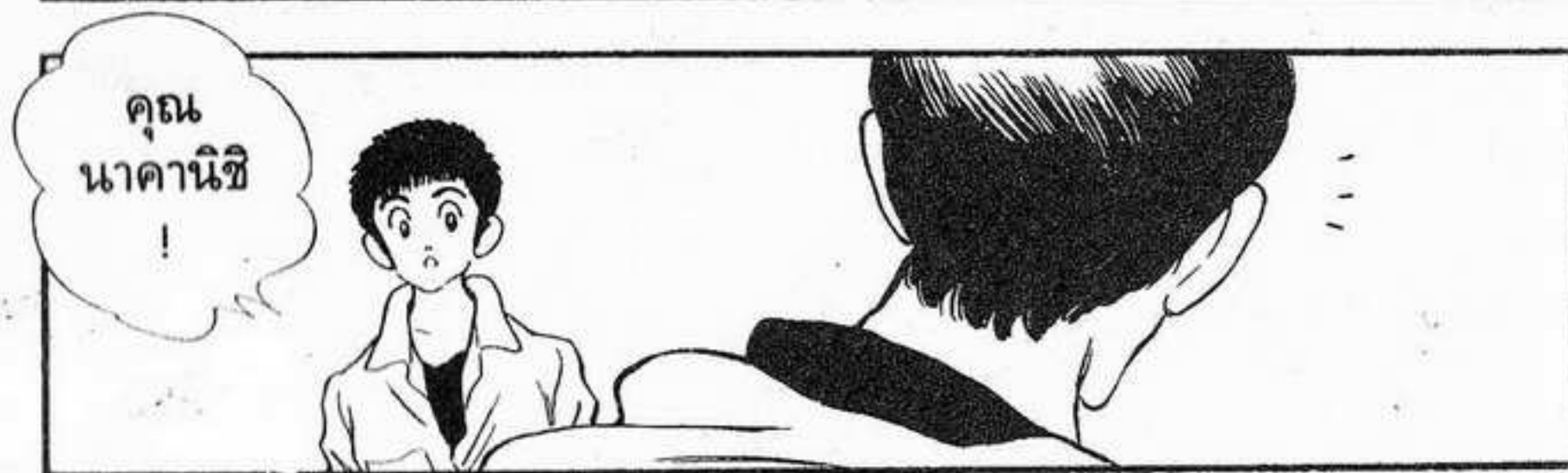
อ้าว กรงของ เคย์สุเกะ เสร็จแล้ว

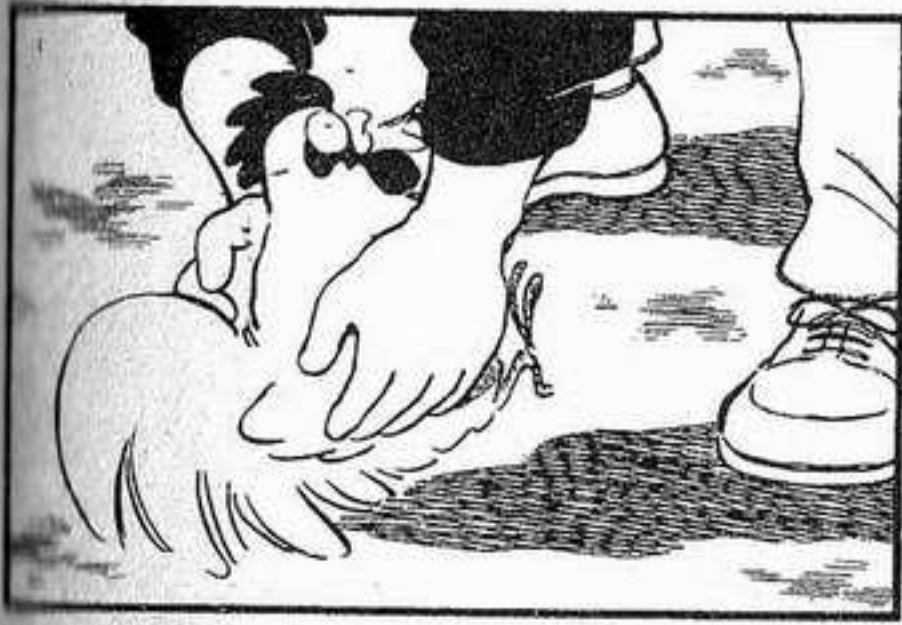

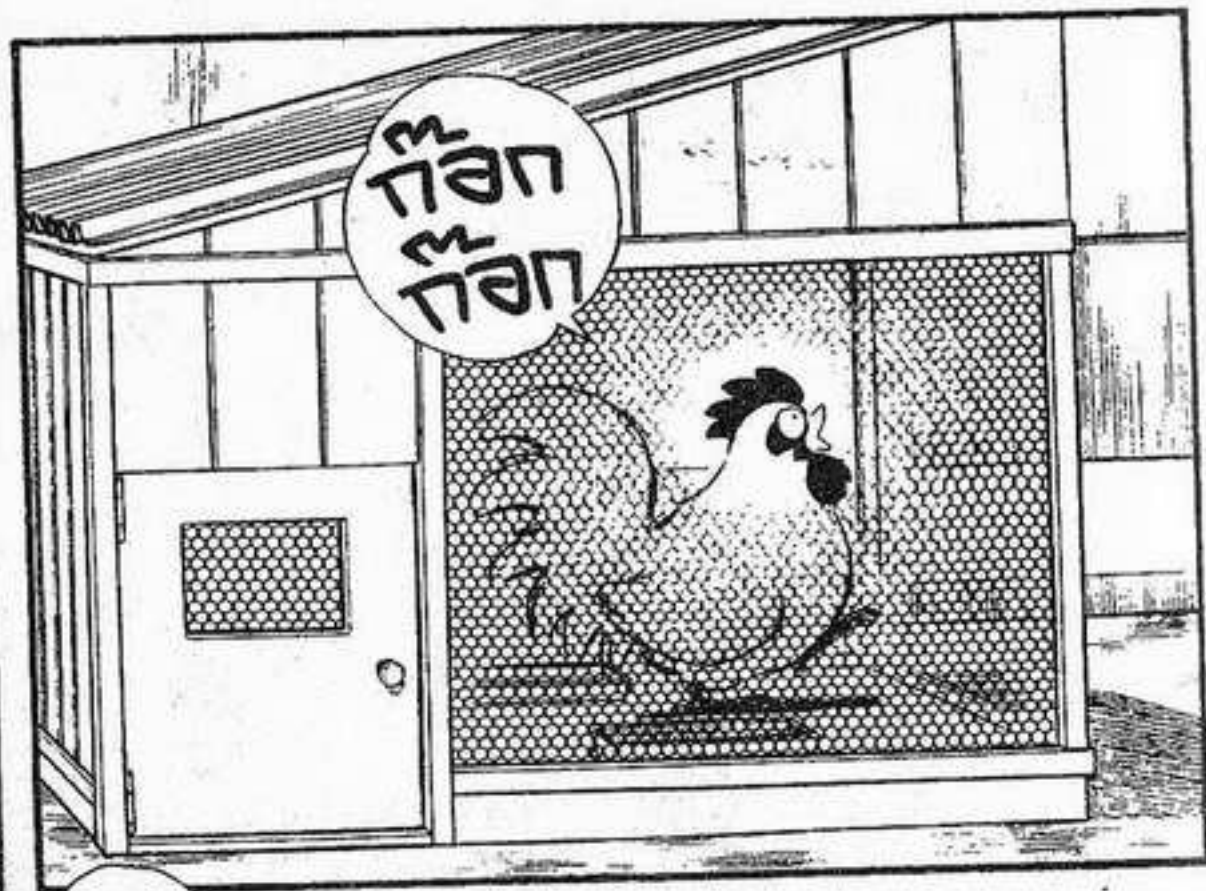

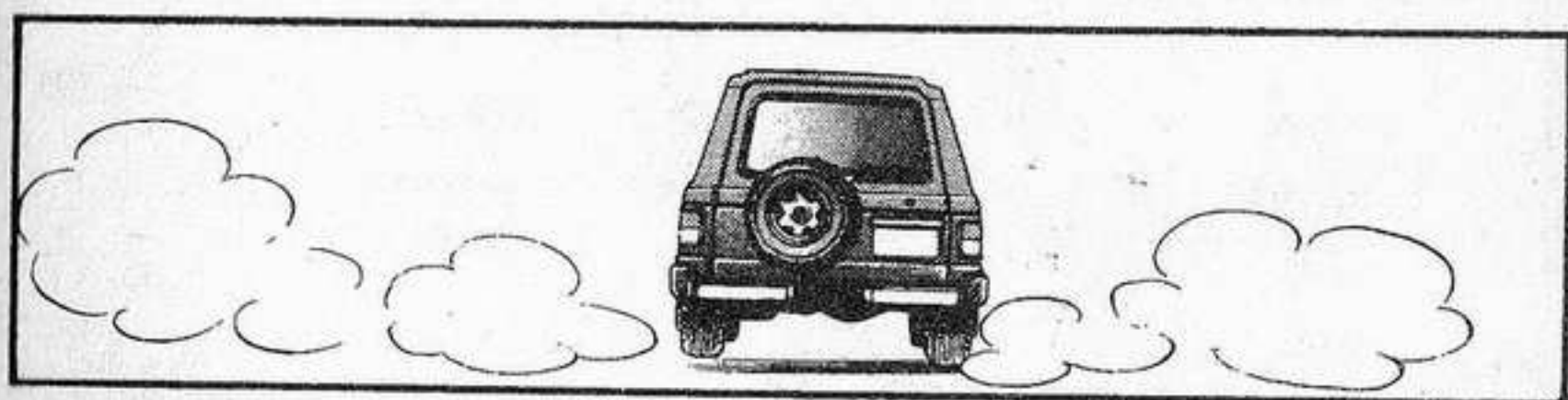
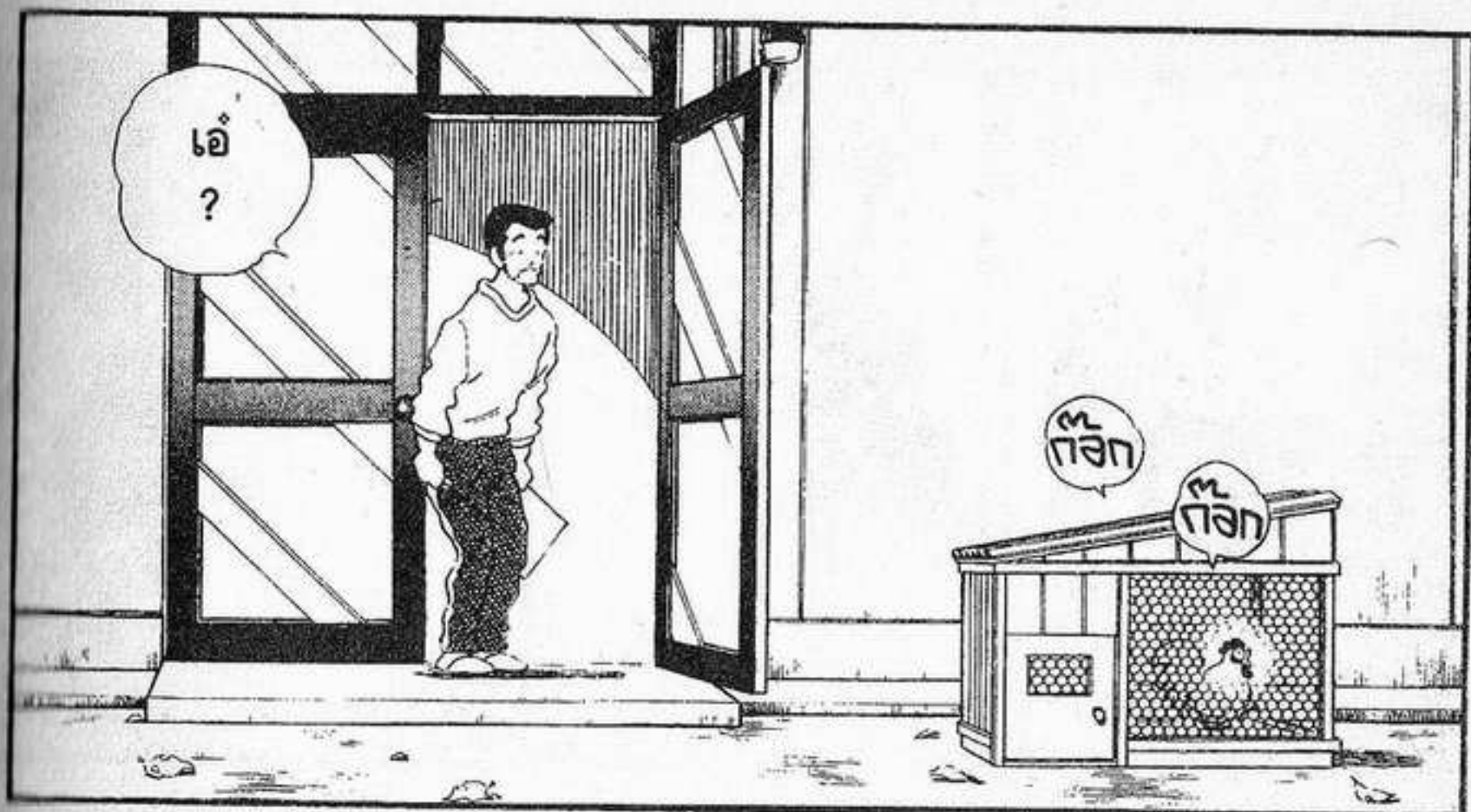

ตอน ท่องเที่ยวขงใหญ่

© ๒๕๓๐

๐๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕
๕๕๕๕๕๕

WANTED

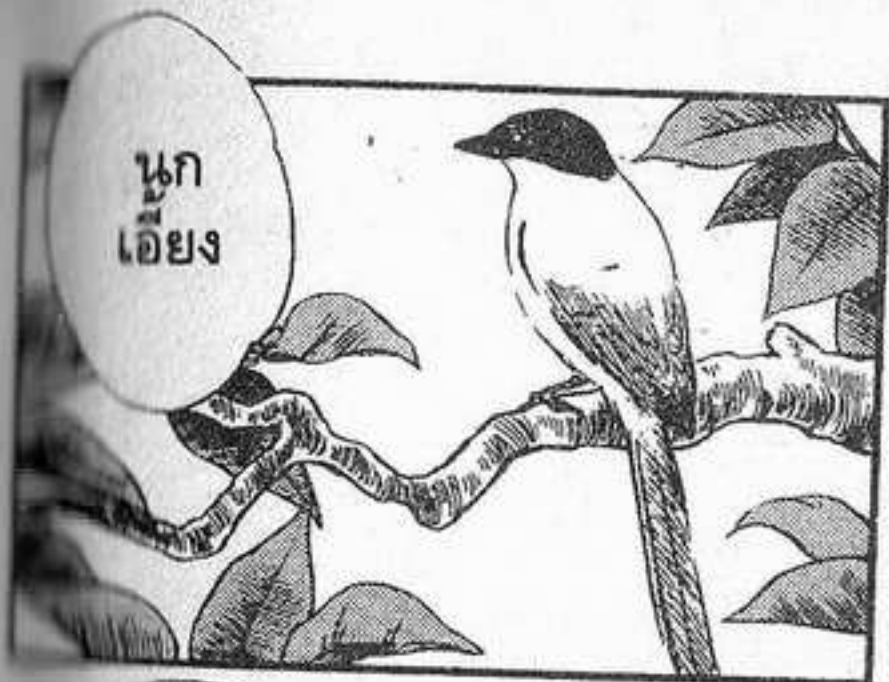
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า

นั่น
ไง
ตรงนั้น
นี่

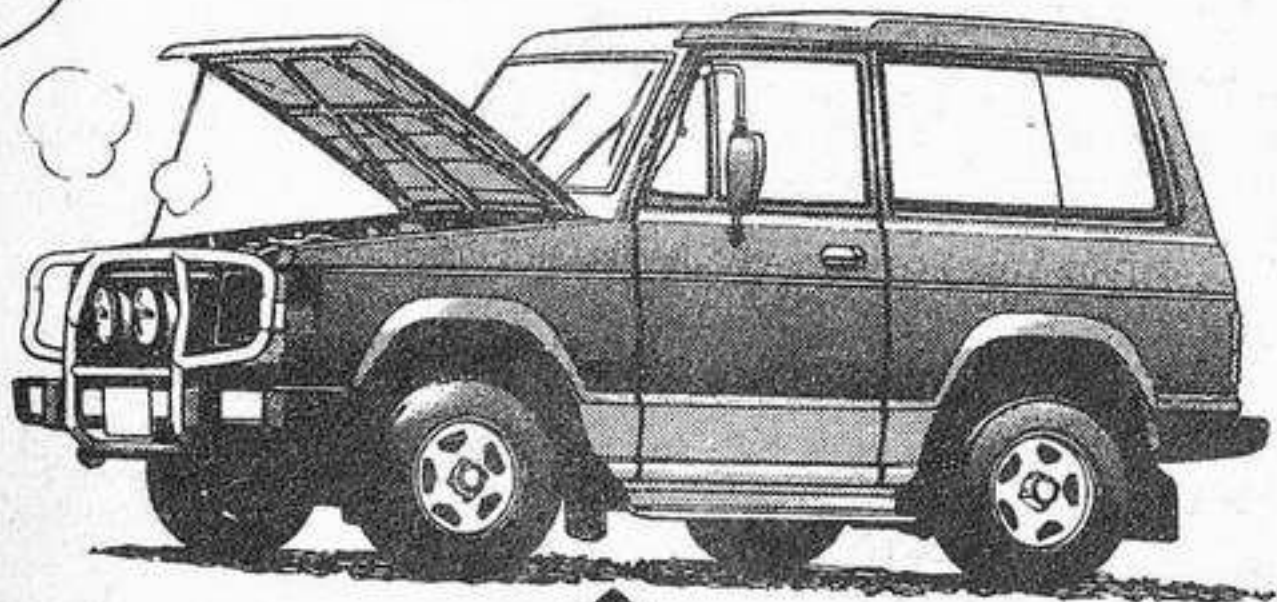
อา
|
นั่น
นก
ซูจิคาร่า

จ๊วบ
จ๊วบ
แล้ว
นั่นล่ะ
?

โฉบ
คากิ

รถสุดรัก
ที่เสียขึ้นมา
ได้อย่างไร
ก็ไม่รู้
.....

ถึงยังไง
เธอก็ยัง
โกรธแค้นผม
อยู่นั่นแหละ

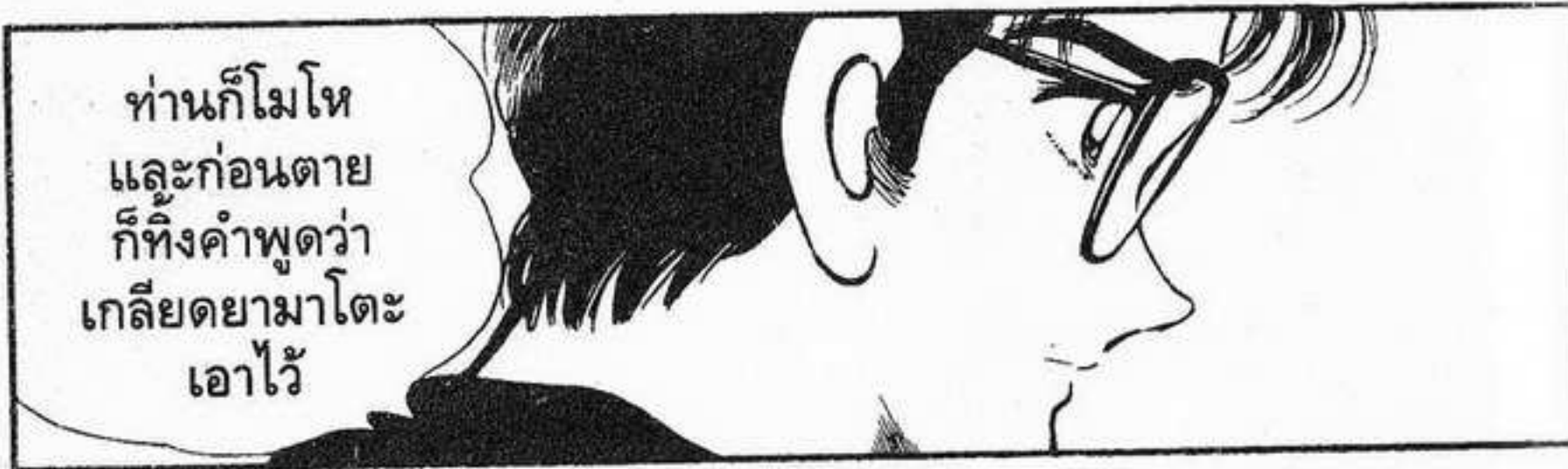
แต่
ว่า
|

อามี
รักคุณปู่
ของเธอ
มาก

เมื่อ
คุณปู่
ค้าขาย
แพะ
ยามาโตะ

ผม
ผิด

ท่านก็โมโห
และก่อนตาย
ก็หึงคำพูดว่า
เกลียดยามาโตะ
เอาไว้

แม้ปากเธอ
จะพูดว่า
เกลียด
ก็จริง

แต่
เธอก็ยัง
ชวนหลาน
ของยามาโตะ
มาเที่ยว

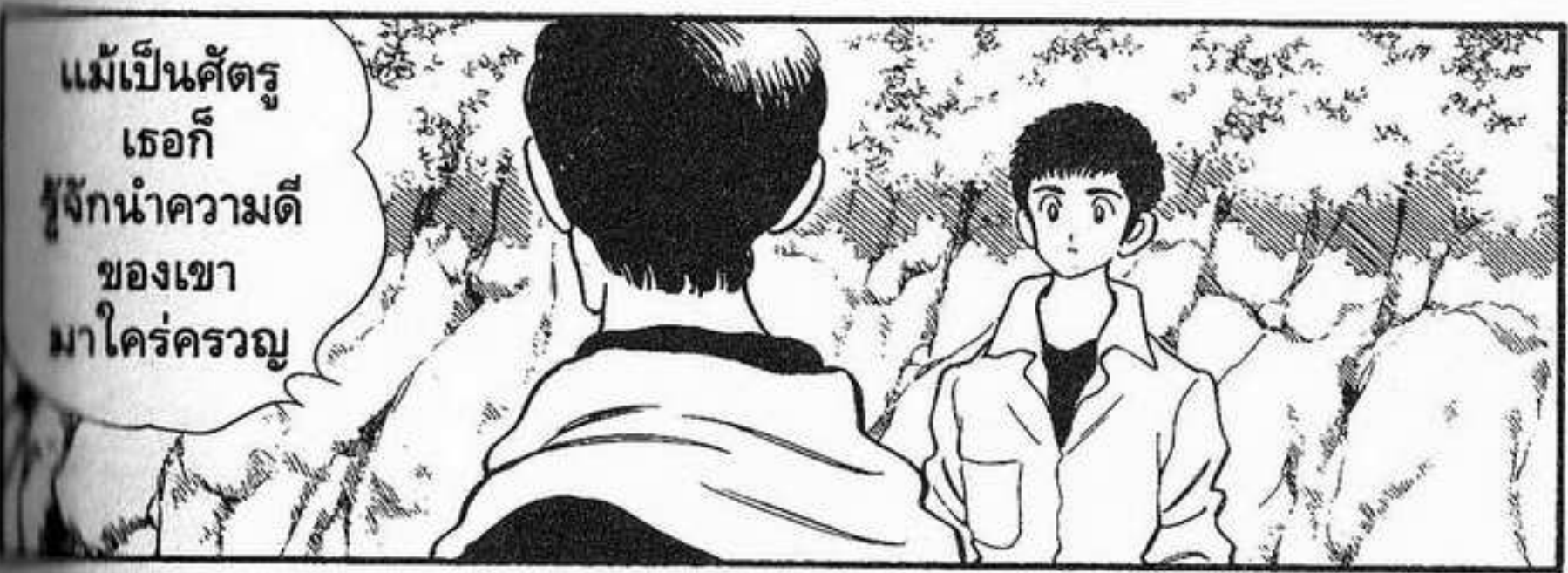
คงหาโอกาส
จะปล้ำผม
ให้ตกเหว
ละมั้ง
?

เธอเป็นเด็ก
ที่มีเหตุผล
และสนใจใน
ความก้าวหน้า
ของทุกคน

ไม่ว่าจะเป็นมิตร
หรือศัตรูคู่แข่ง
เธอสั่งกุกต
หมดสิ้น

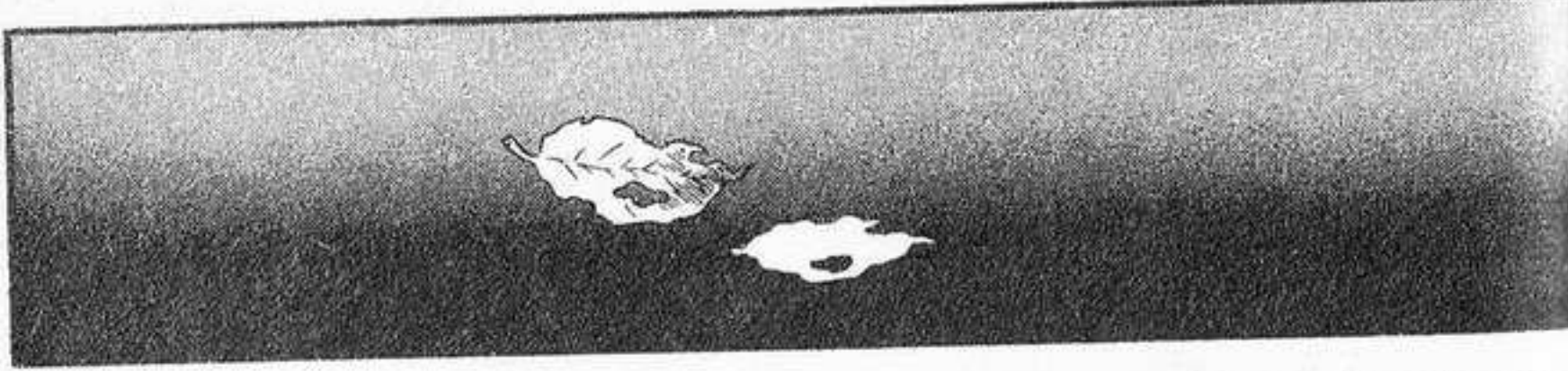

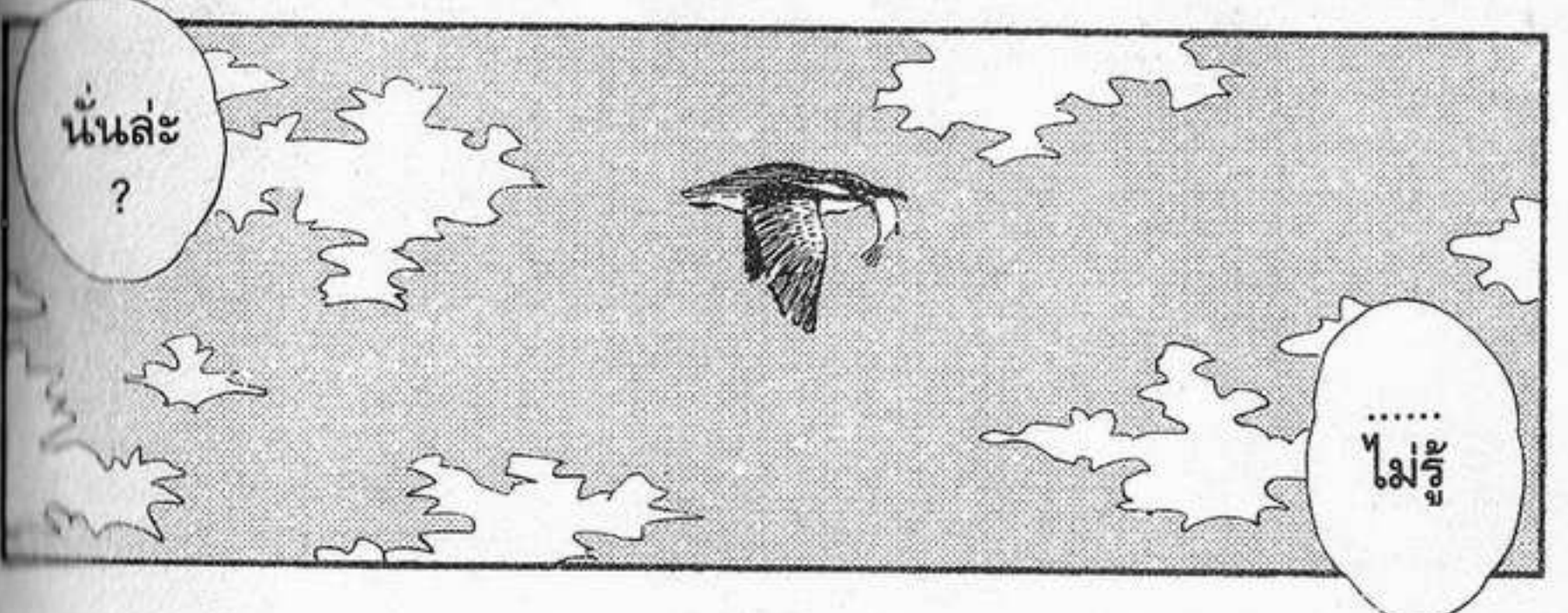
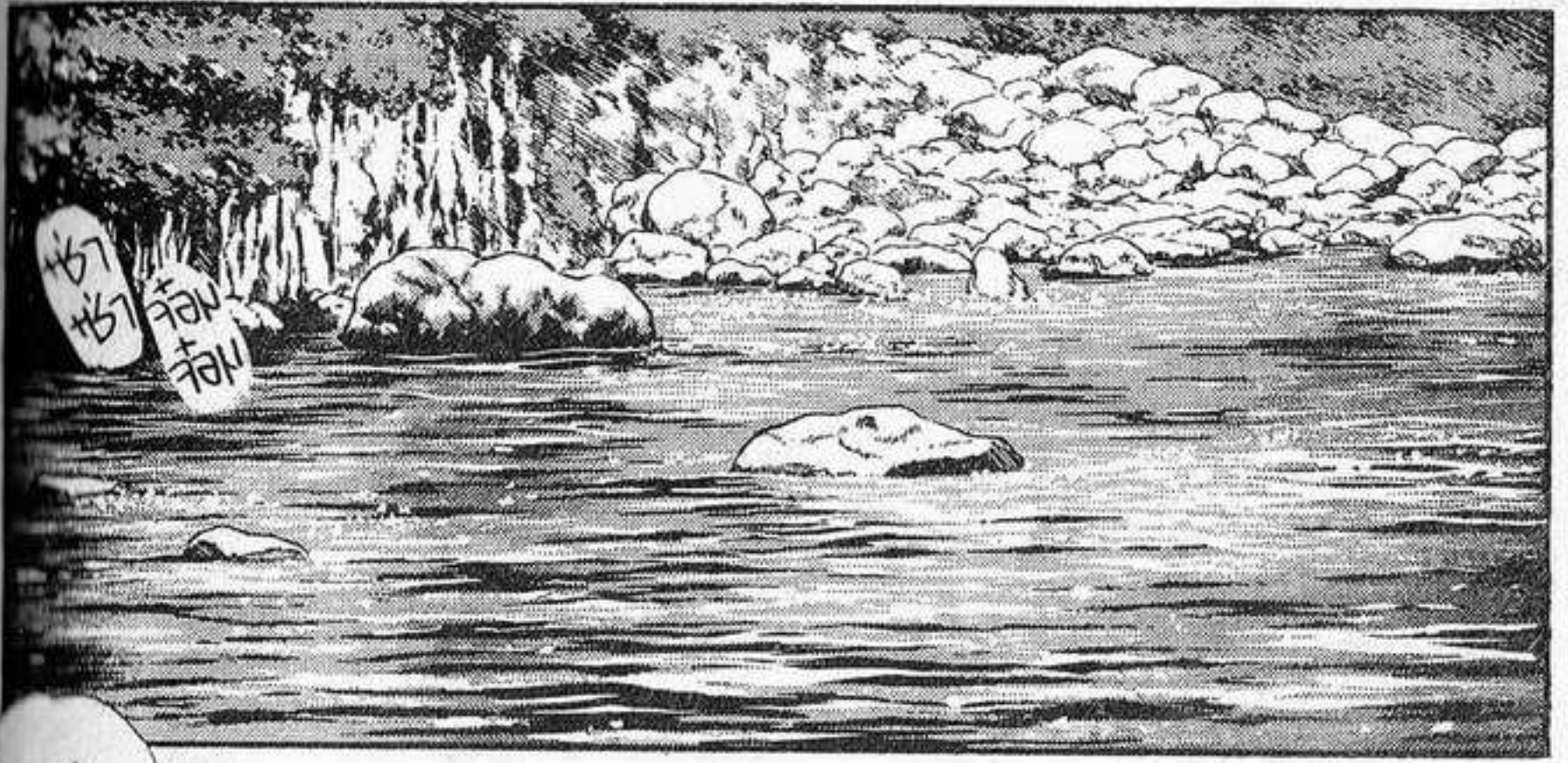
แม้เป็นศัตรู
เธอก็
รู้จักนำความดี
ของเขา
มาใคร่ครวญ

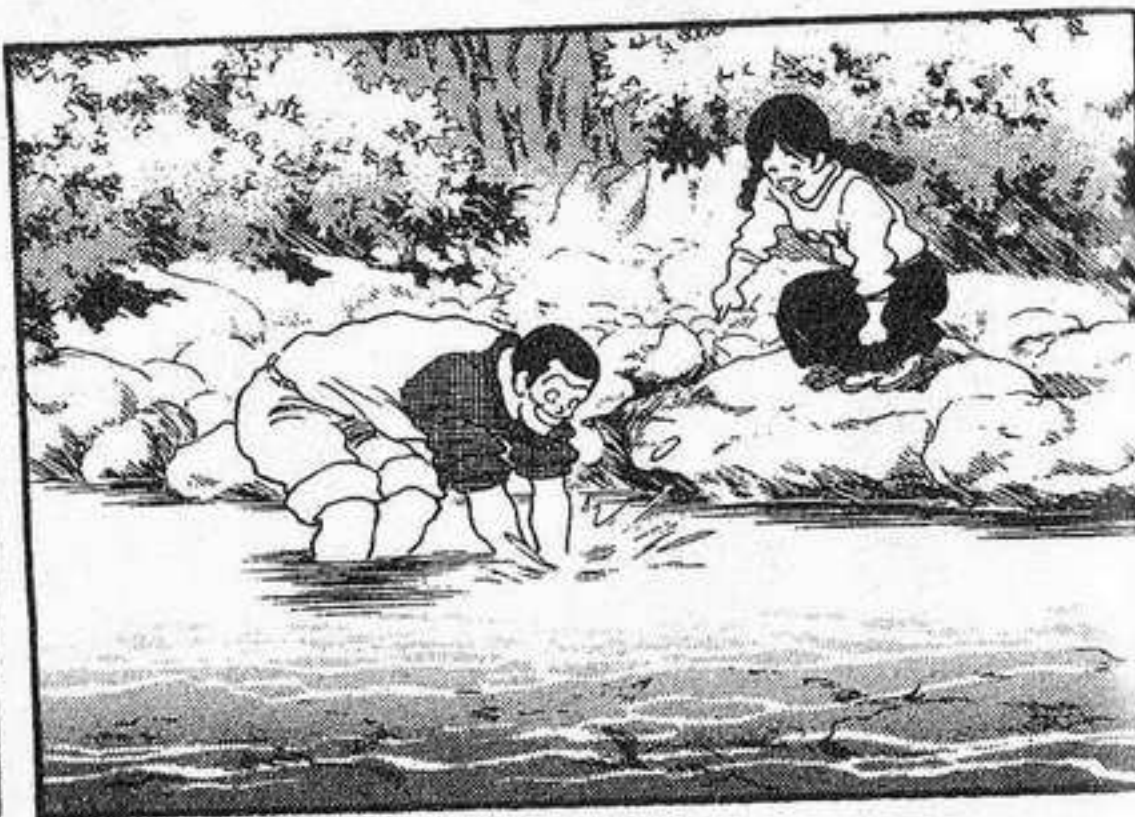
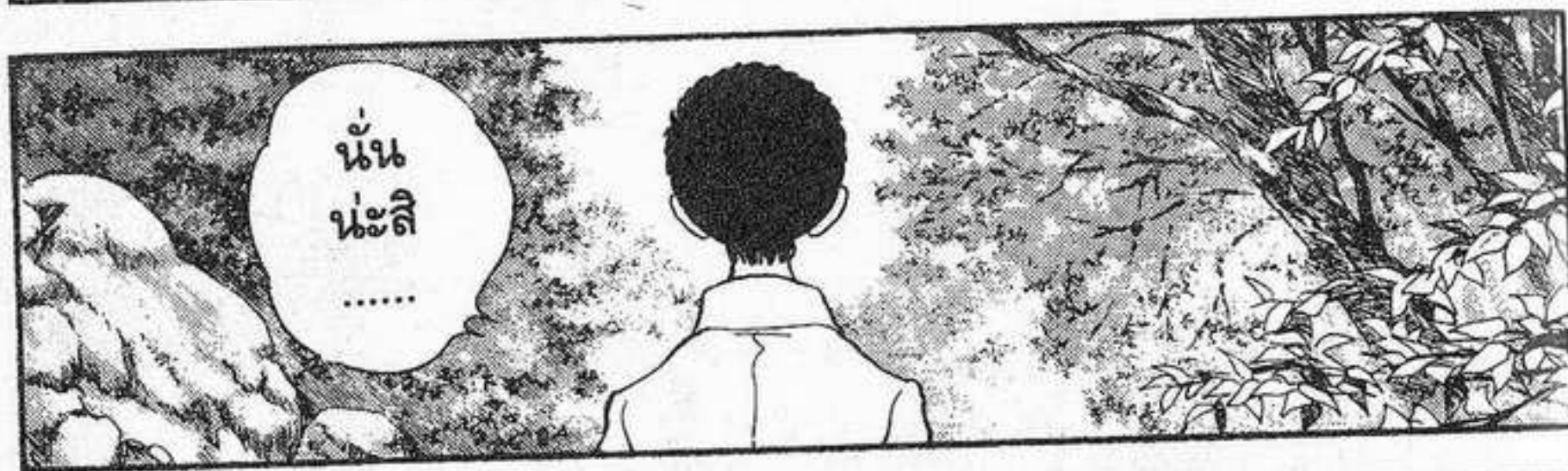
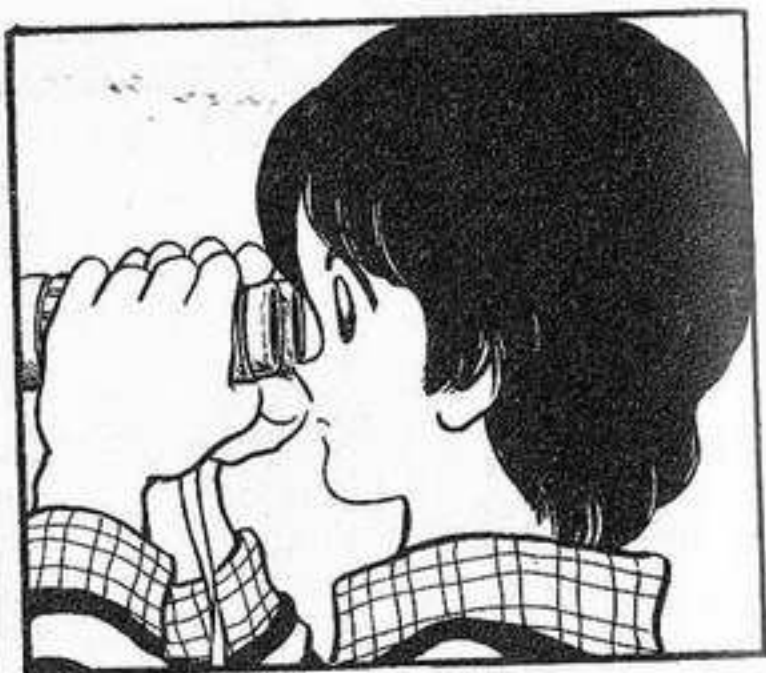

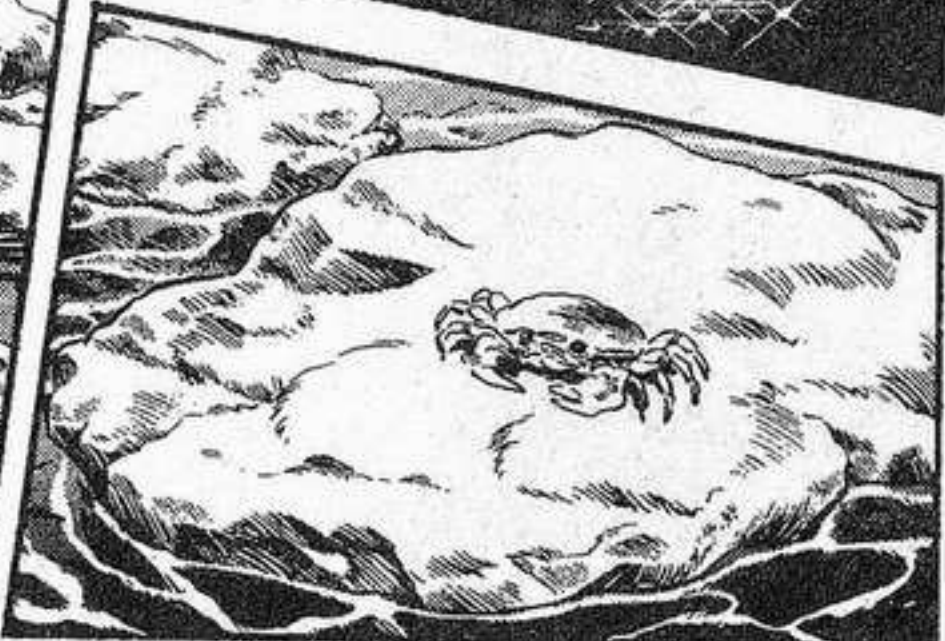
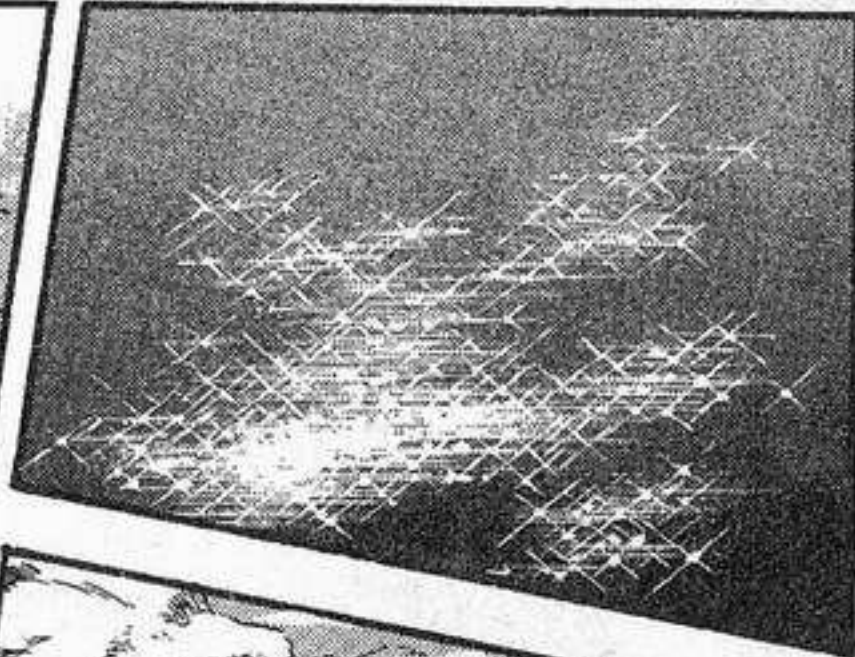
เธอ
เพียง ไม่เก่งทางด้าน
แต่ว่า บรรยายความรู้สึก
ของตน
ให้คนอื่นเห็น
เท่านั้นเอง

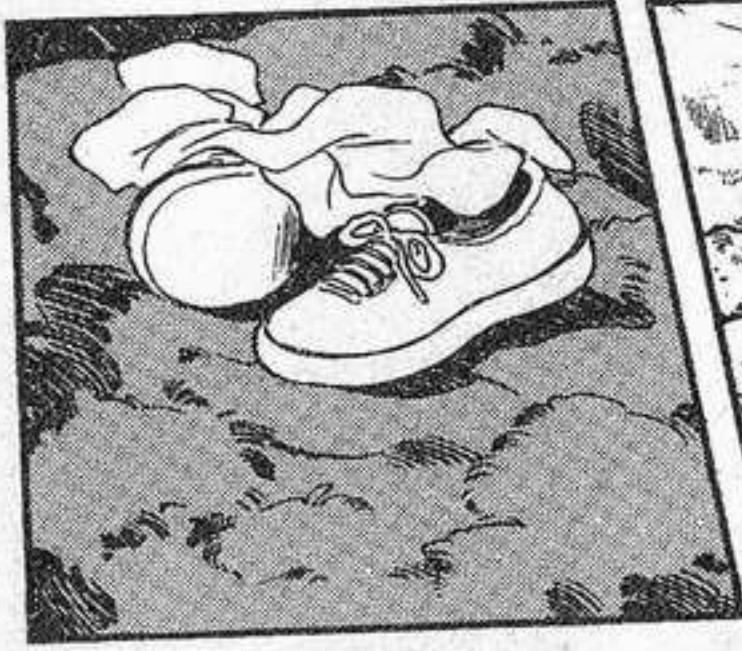

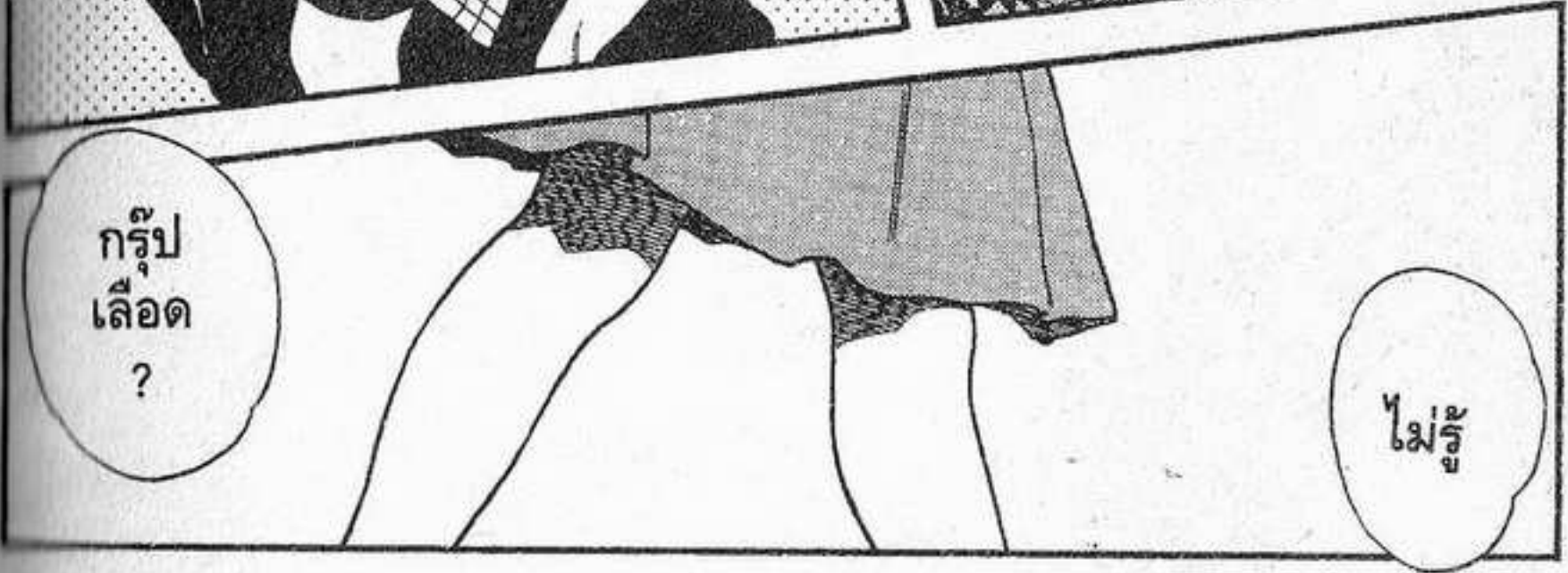

นั่นล่ะ ?

นี่โนเมียะ
อามิ

รถซ่อม
เสร็จแล้ว
ล่ะ

ไปกัน
เถอะ

เอั
แล้ว
ยามาโต๊ะ
ล่ะ
?

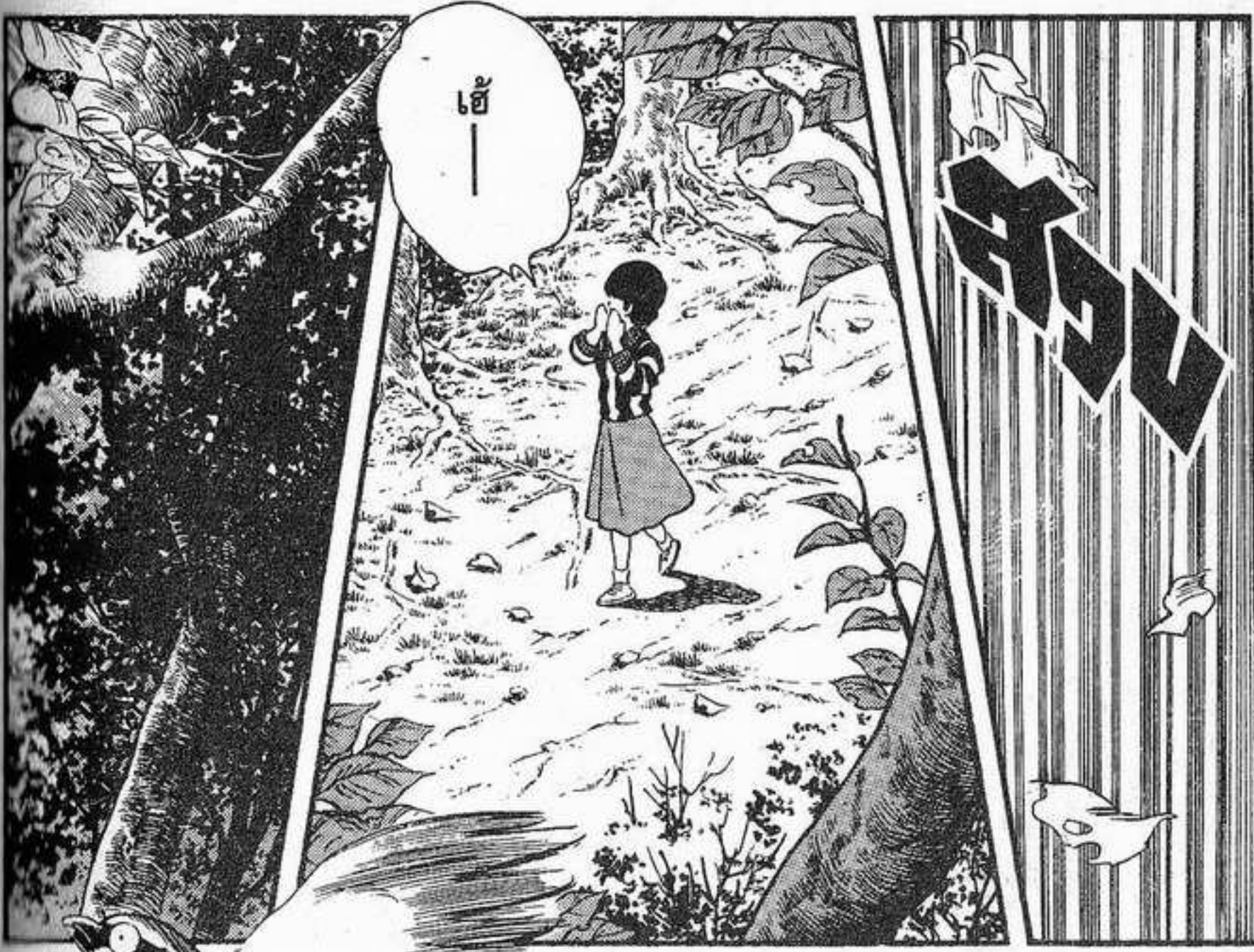
เคย์
สุเกะ
!

เห็นเดิน
เข้าไป
ในป่านั้น

ไปกัน
ก่อน
เถอะ

ฉันจะ
ไปตามตัว
มาเอง

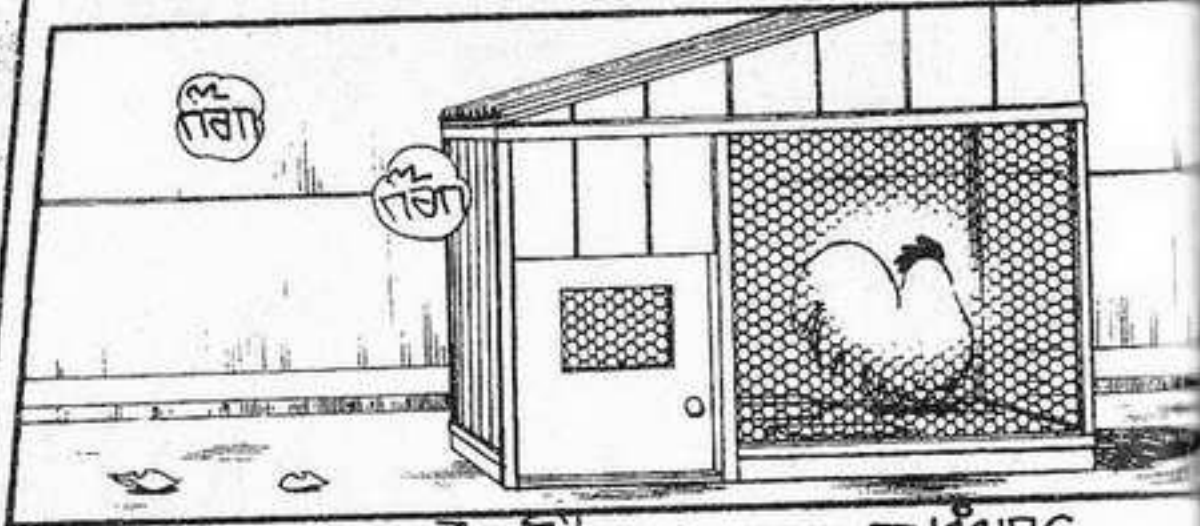

๒๕
๒๕

ตอน ตอนทำนกหวากล่า

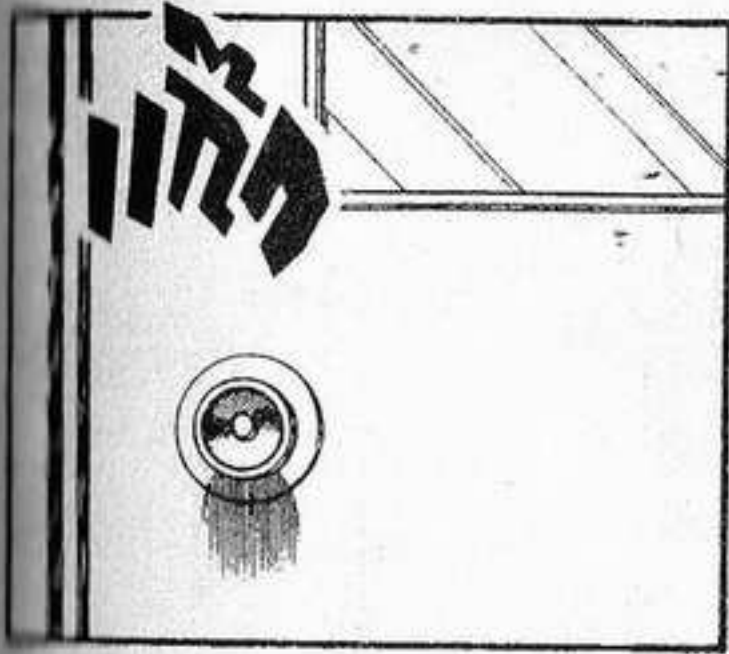

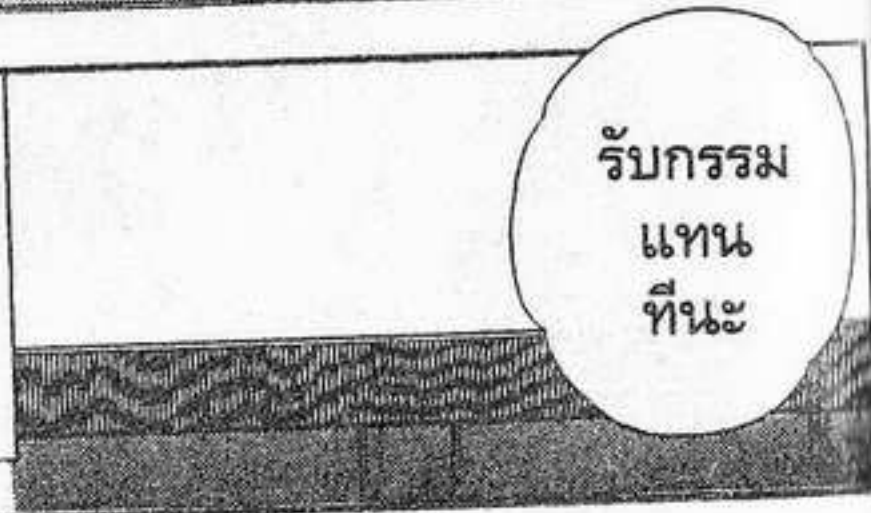
鳥 → 鳥

↓ 鳥

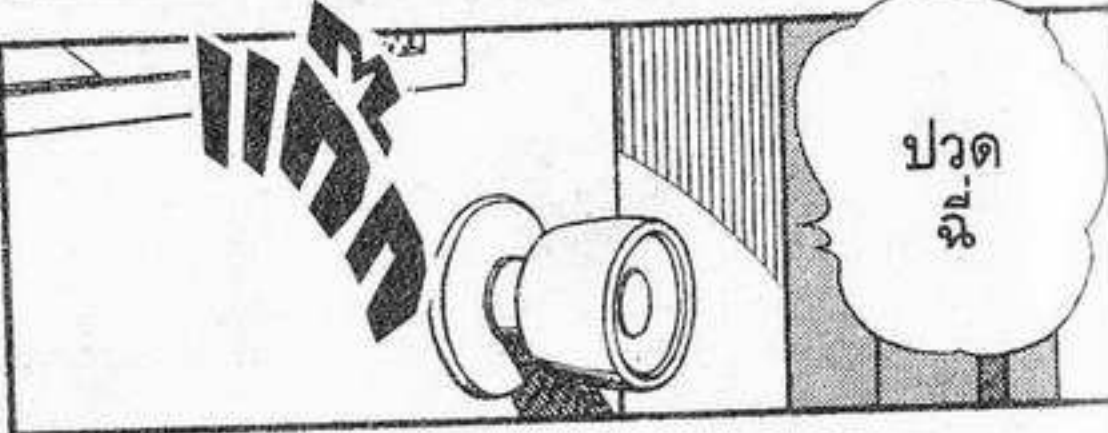

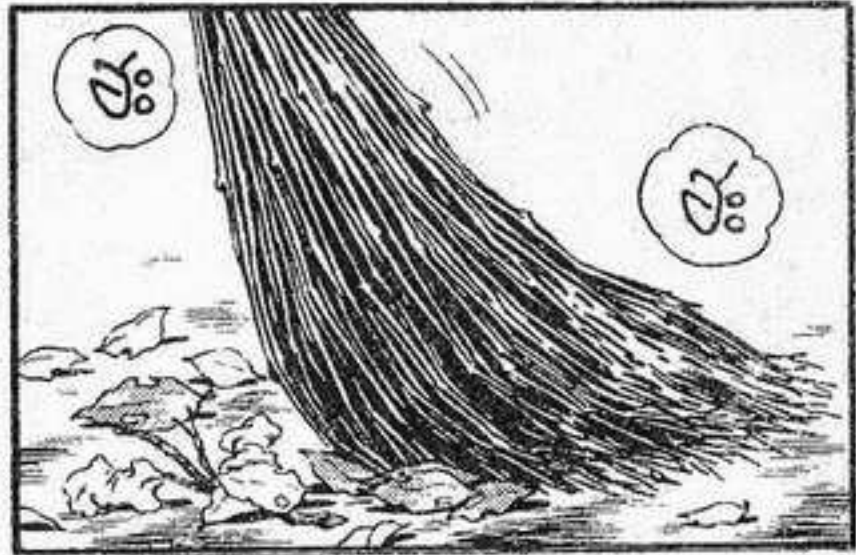
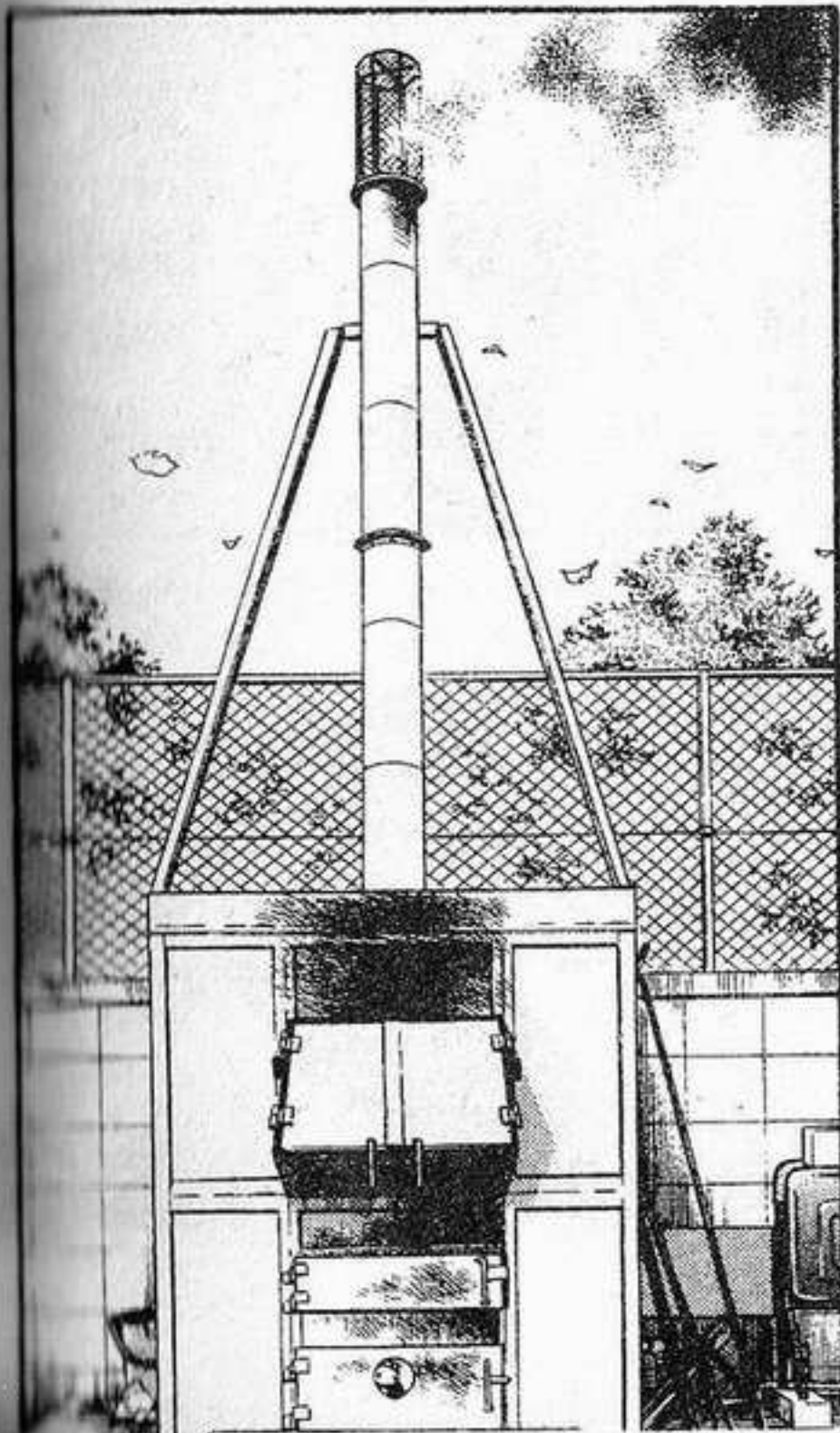
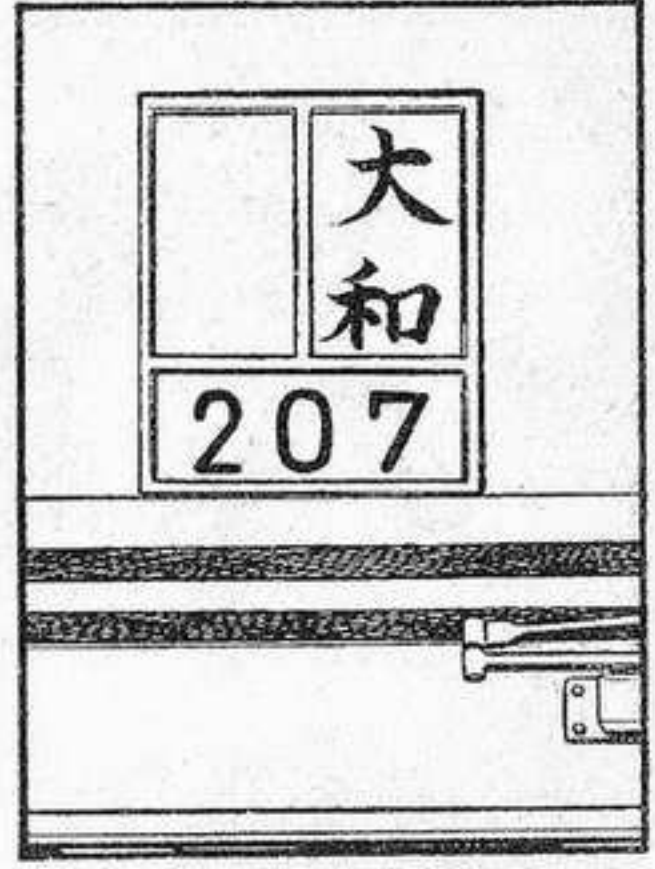
鳥！

โธษะ... โธษะ...

ไม่มี
เวลา
มาจาก
นะ

รีบๆ
ทำให้
เสร็จ
เถอะ

เห็น
ใครจาม
ก็น่าจะ
ถามว่า

"เป็นหวัด
หรือ?"
สิ

เป็น
หวัด
หรือ
?

ไม่เป็น
หรอก
.....

งั้นก็
รีบทำงาน
ให้เสร็จ
เถอะ

ฮัด
เซย์

ถาม
หน่อย
เถอะ

ทำเวร
เขาให้คนจาก
หอชายหญิง
มาทีมละ2
ไม่ใช่สิ

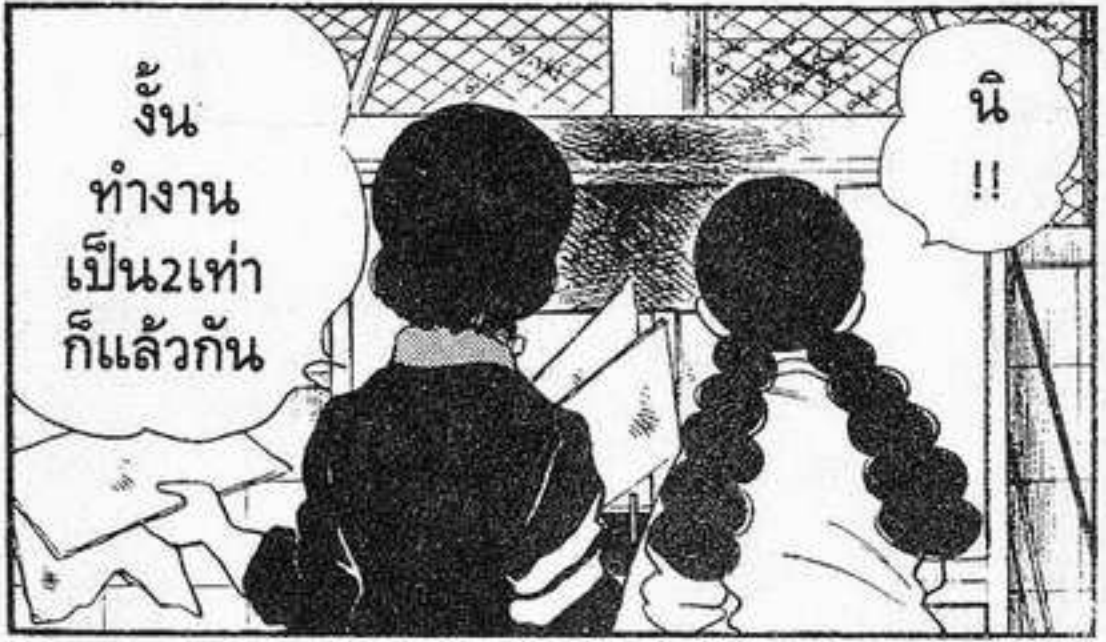
นิ
!!

บังเอิญ
ห้องฉัน
มีฉัน
คนเดียว

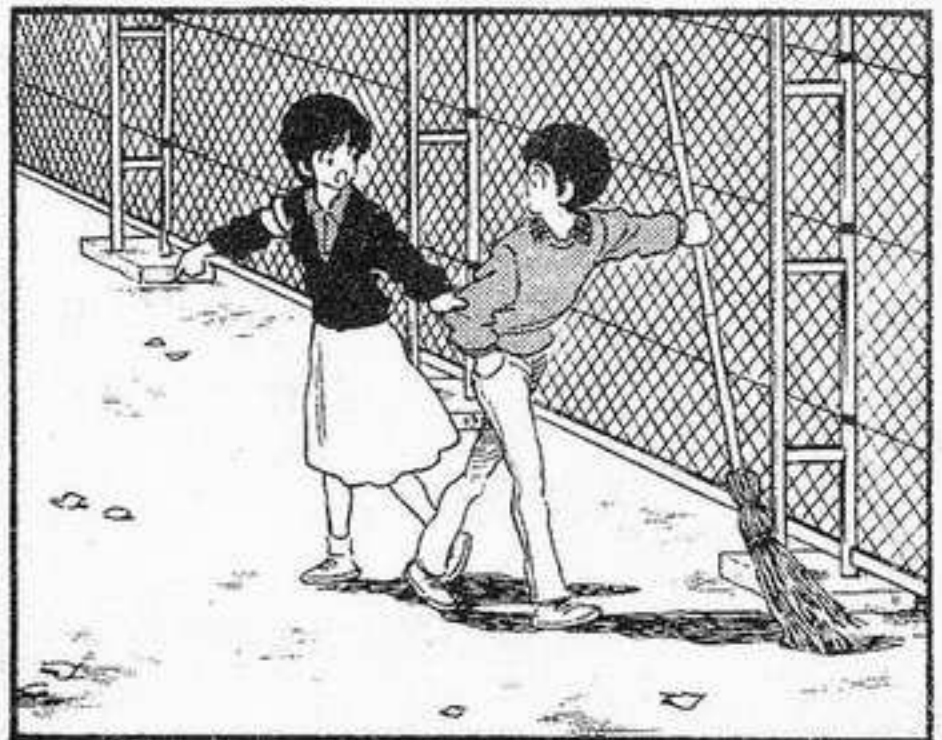
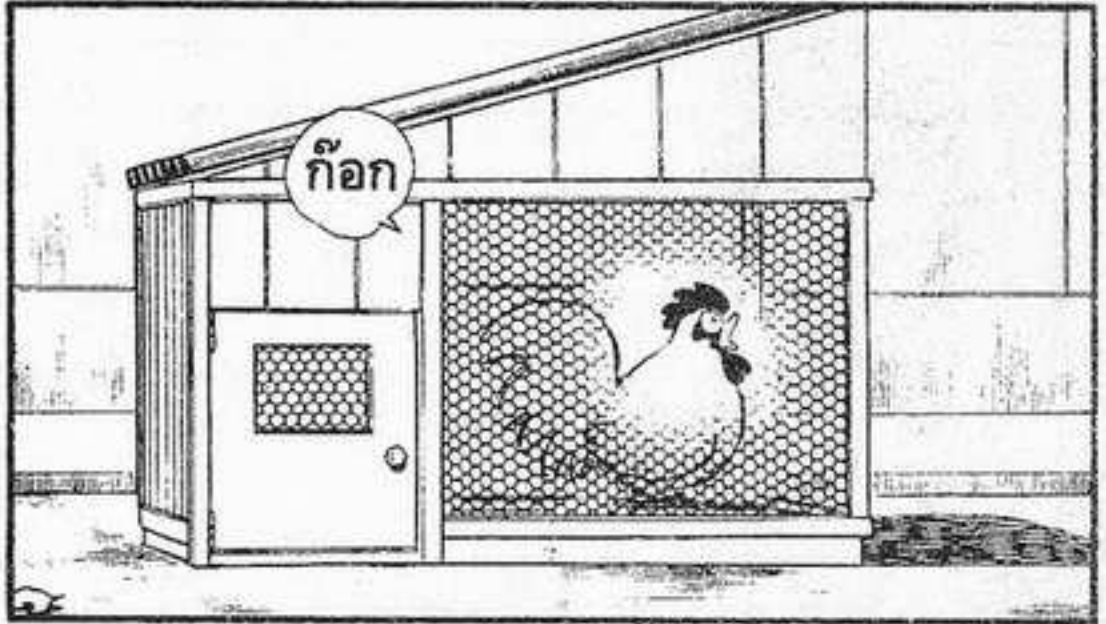

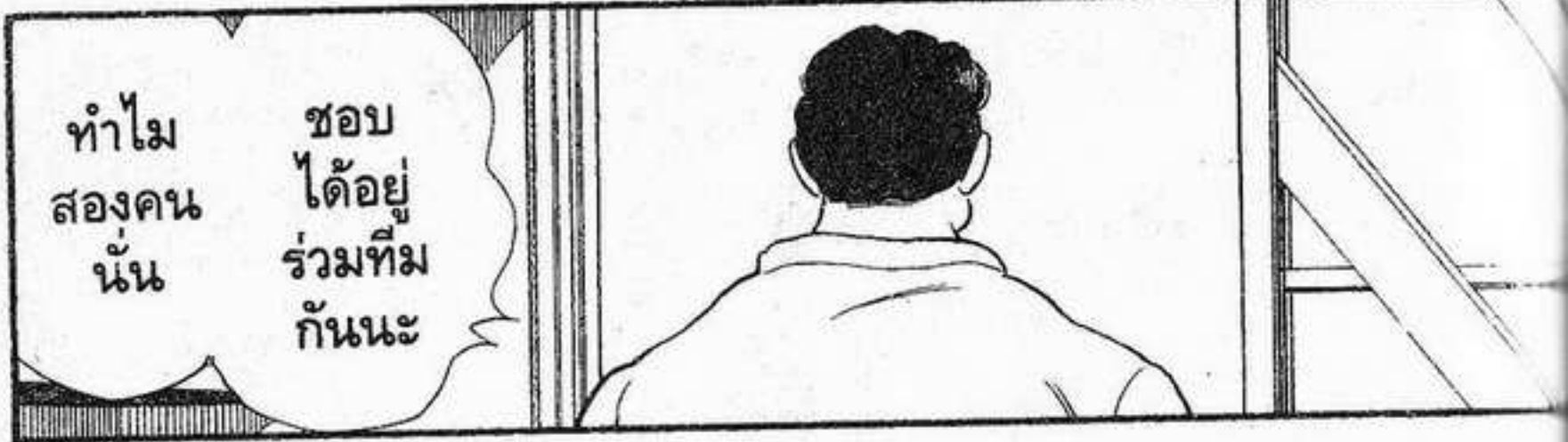
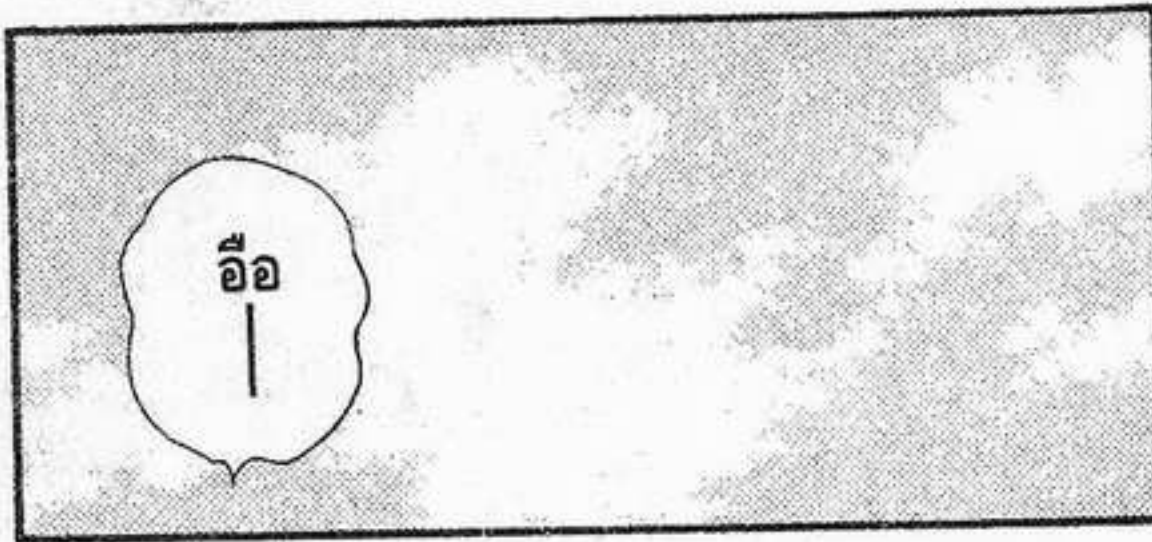
งั้น
ทำงาน
เป็น2เท่า
ก็แล้วกัน

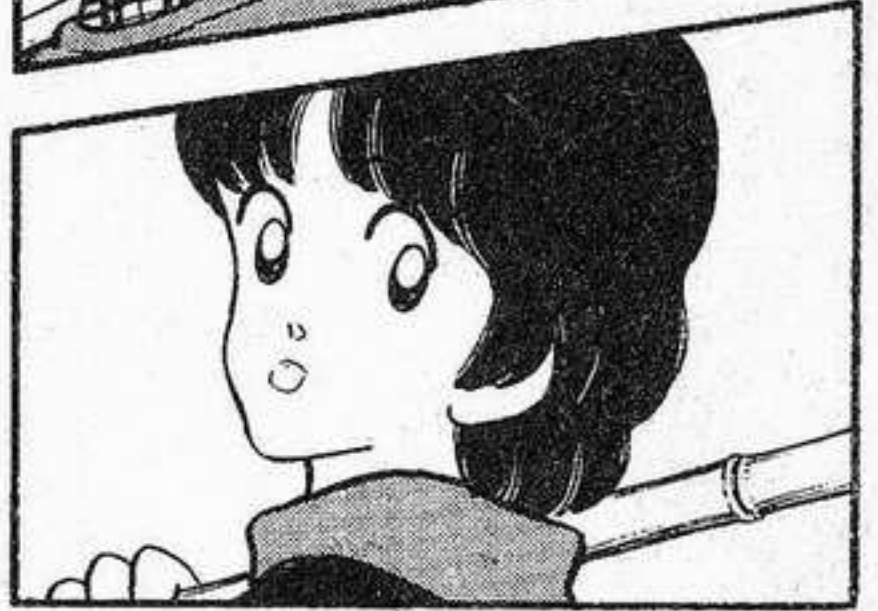
นี่
!!

ก๊อก

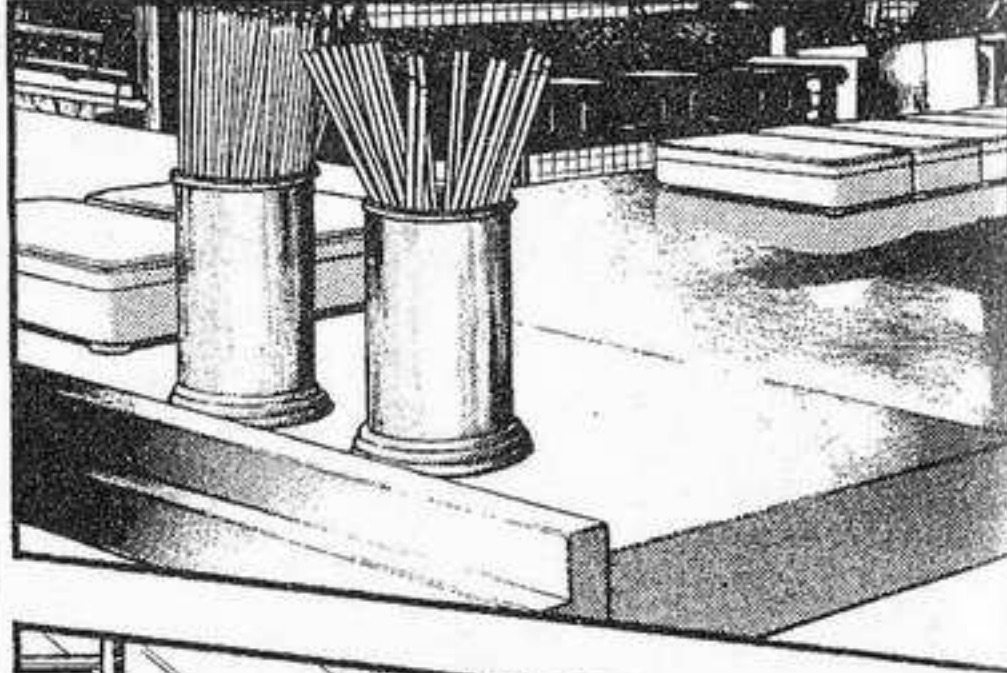
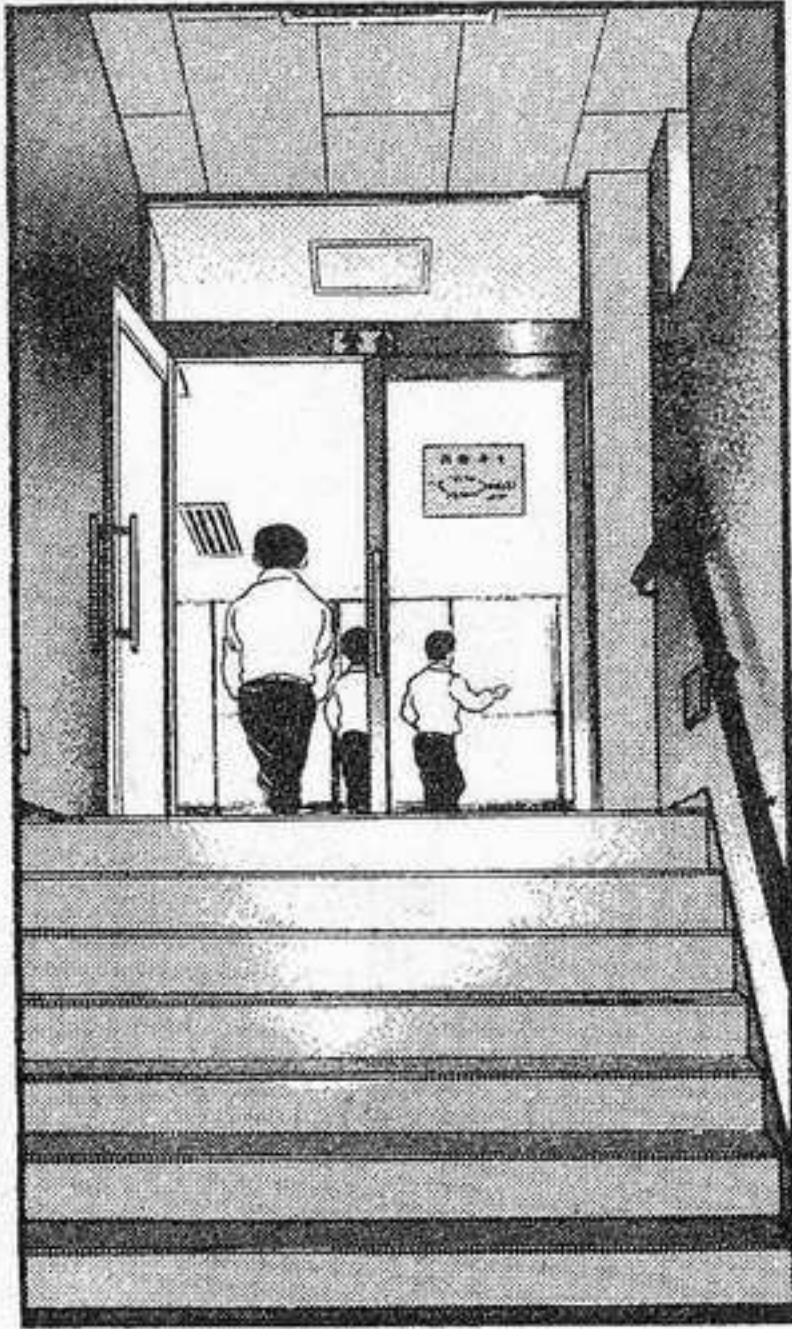
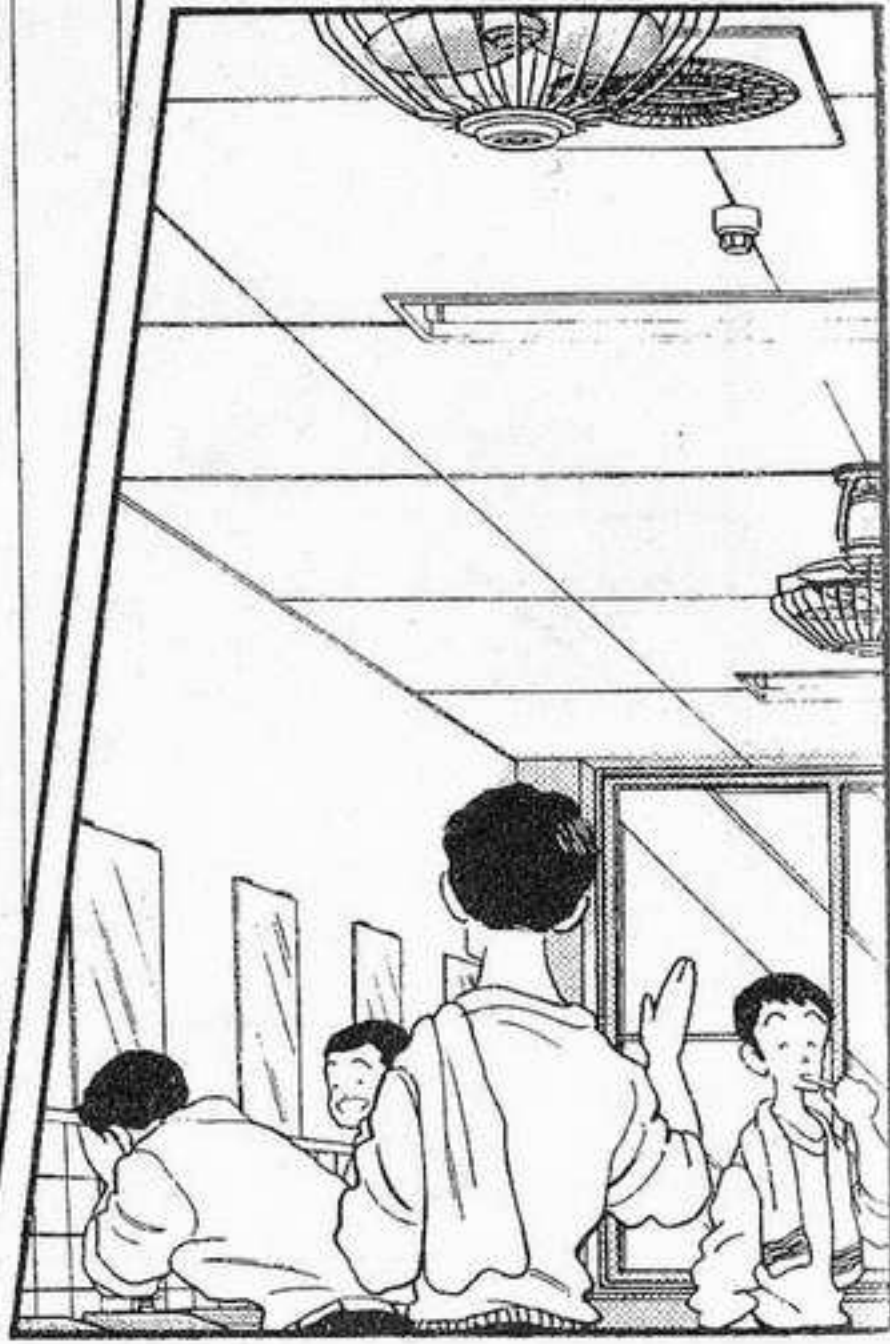
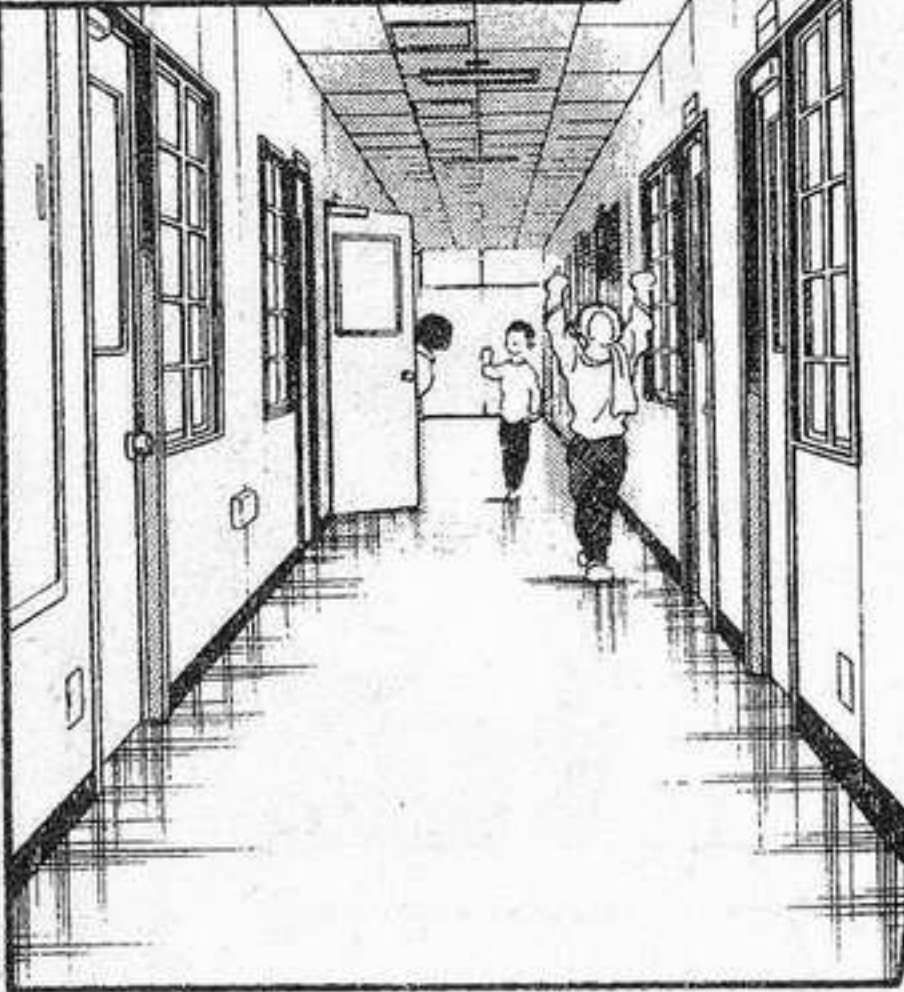

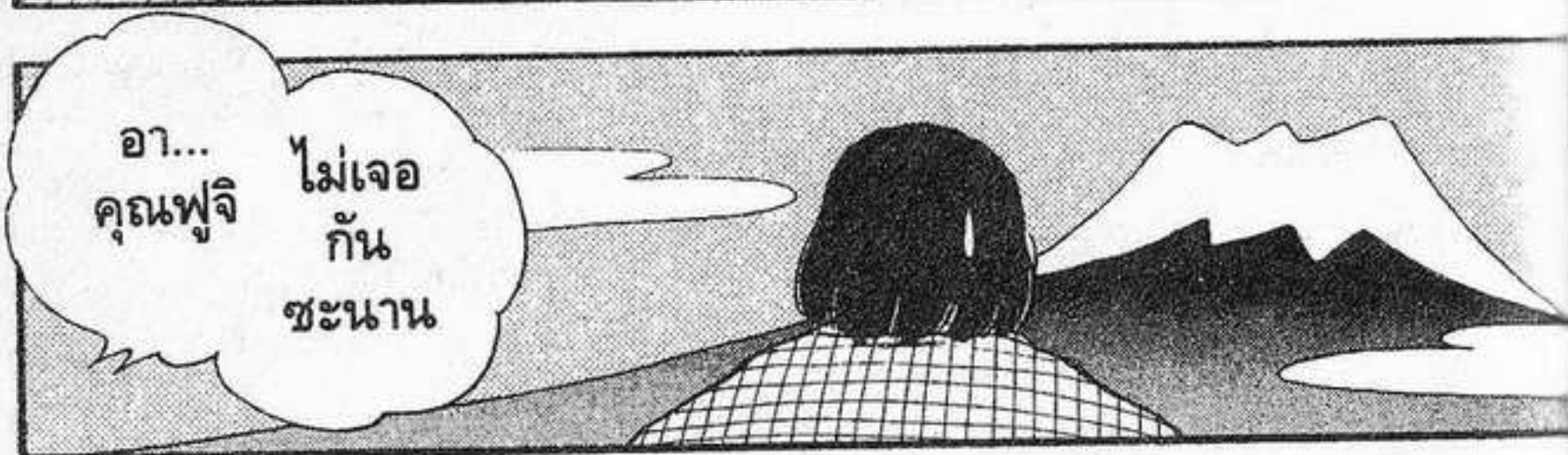
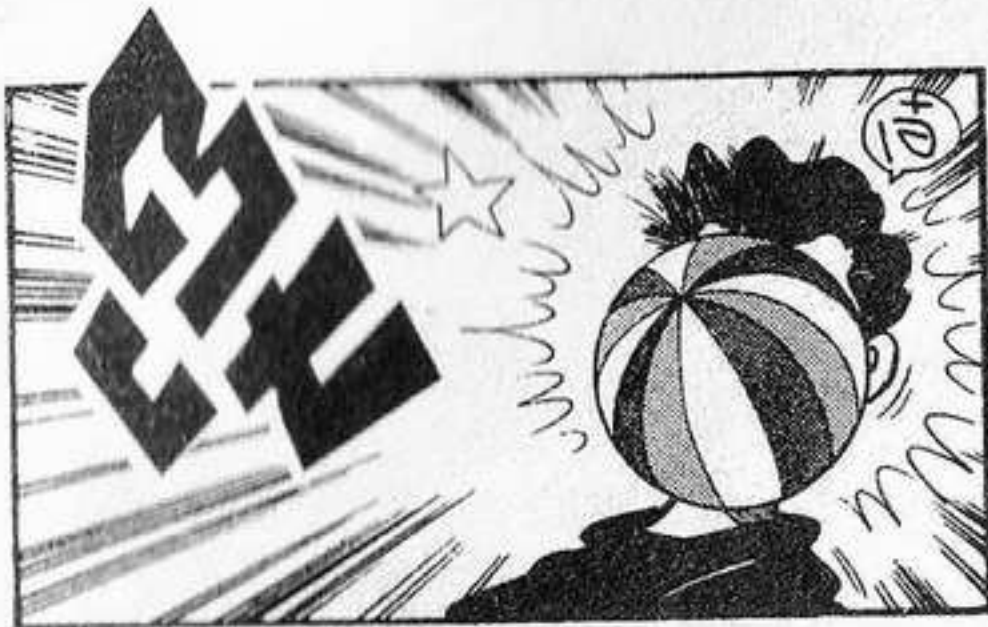

私立栄泉高等学校
上 驚 寮

↑ หอพักนักเรียนชาย
คามิซาจิ

ขอโทษ
นะครับ

พี่
หิมาลัย

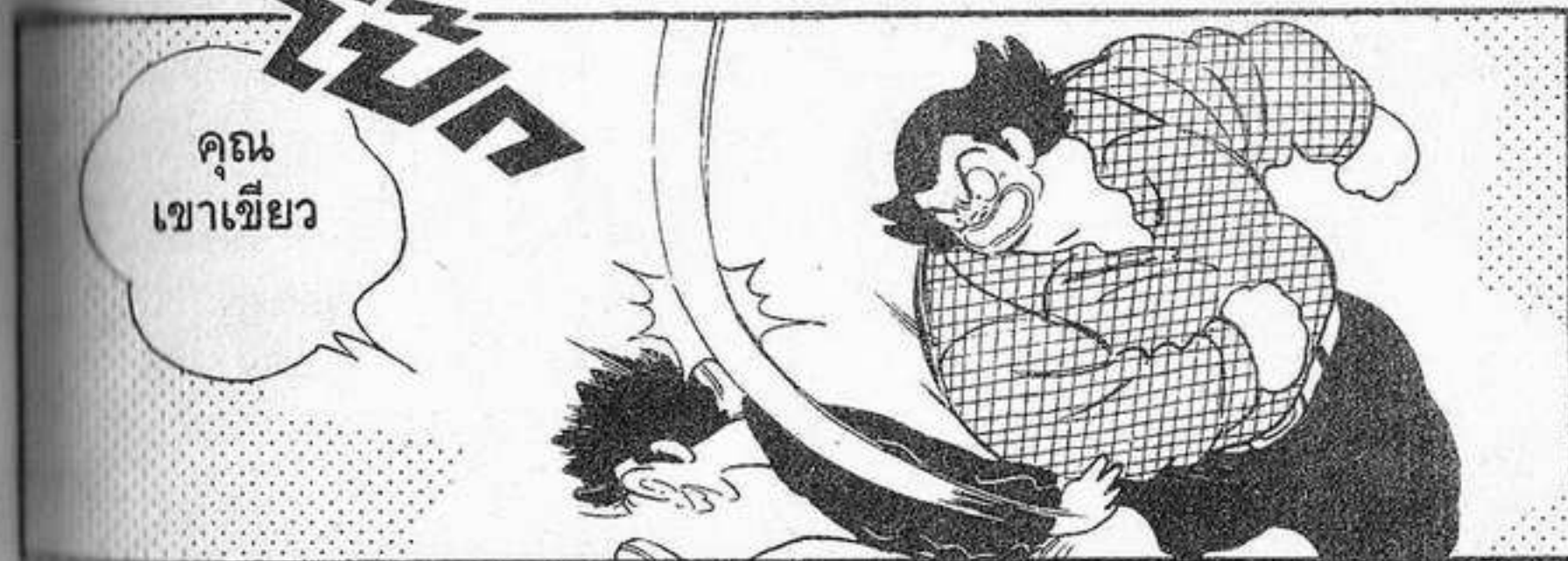

พวกนี้
มี
อารมณ์ขัน
จริงๆ

ไป
กินข้าว
กันเถอะ

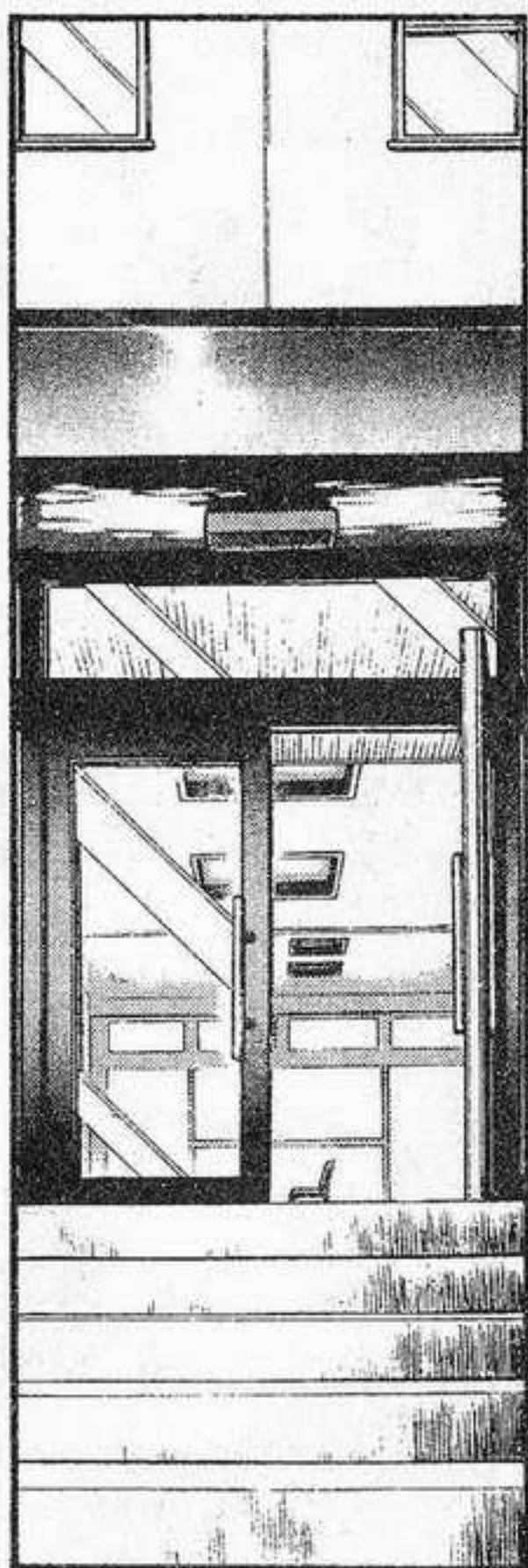
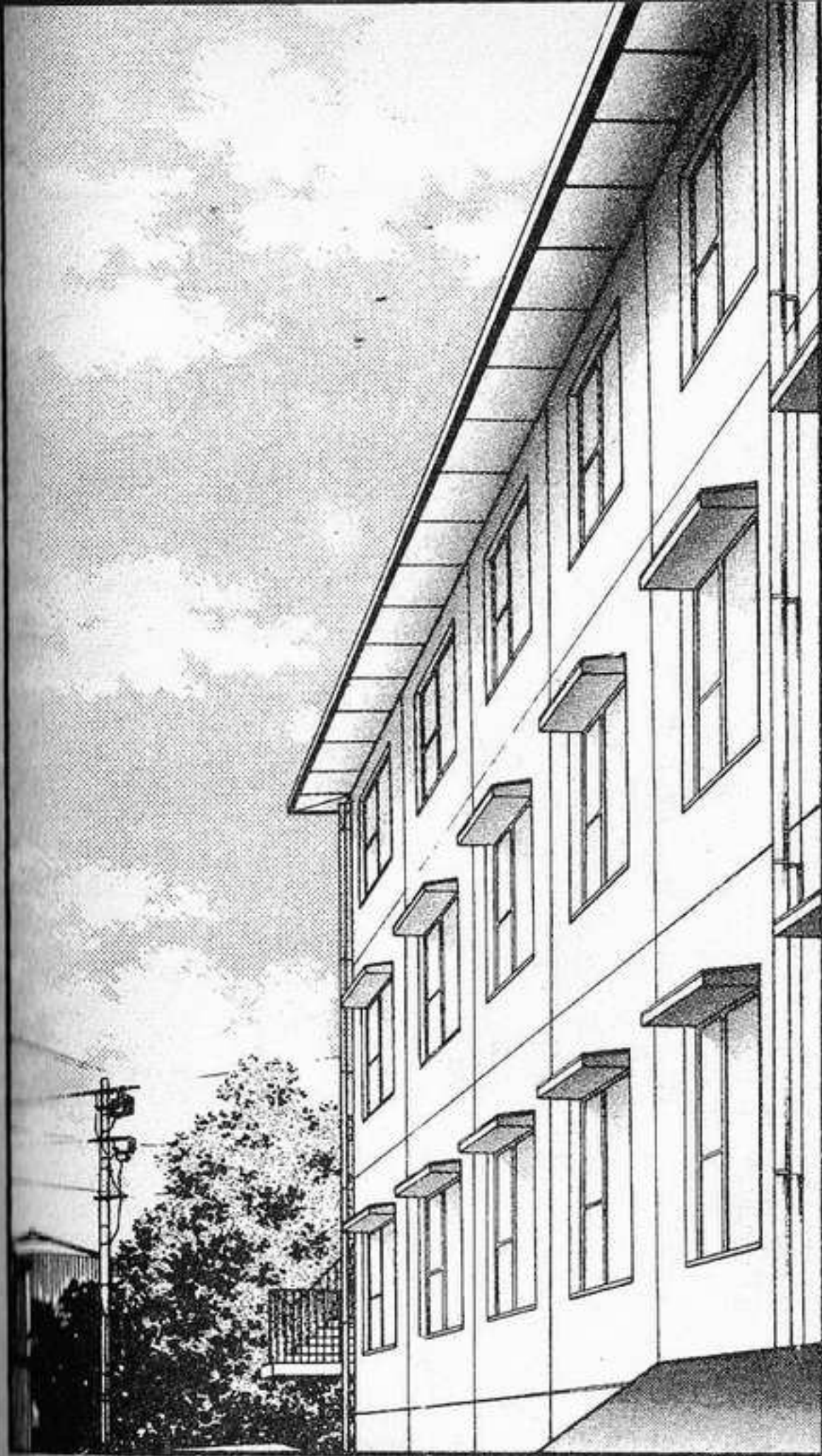
ครับ

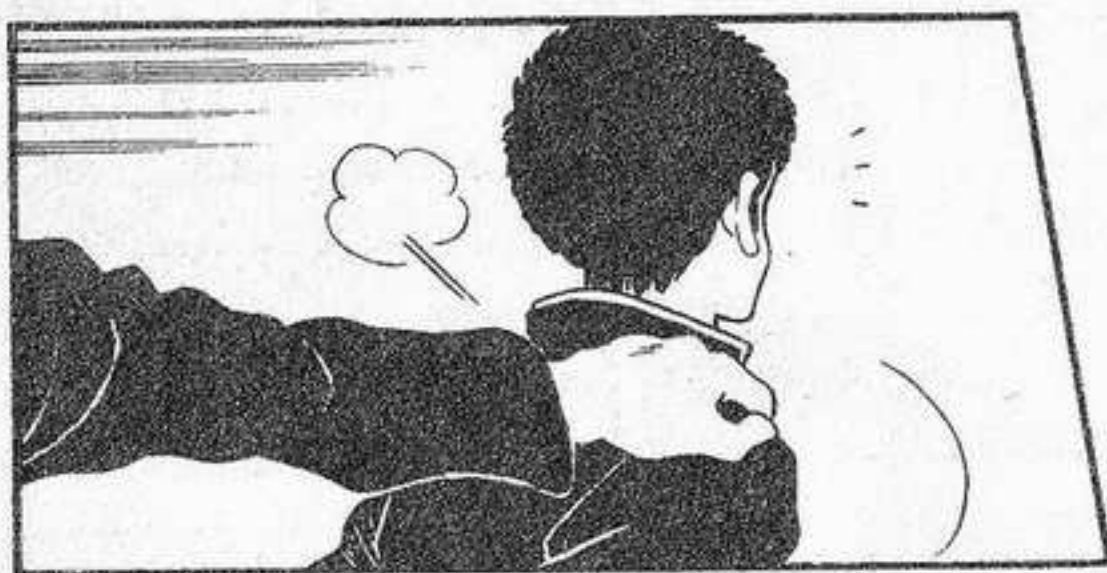
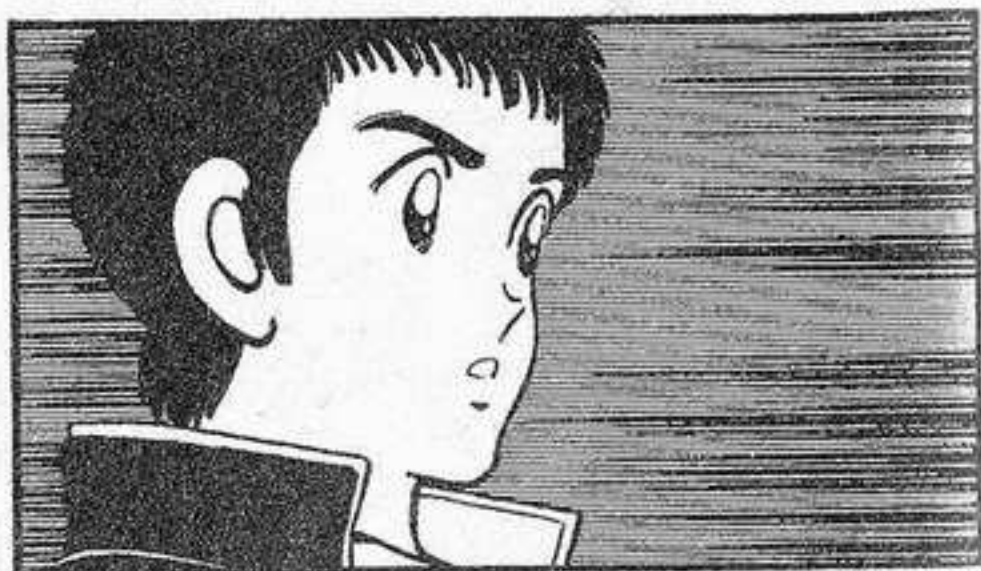
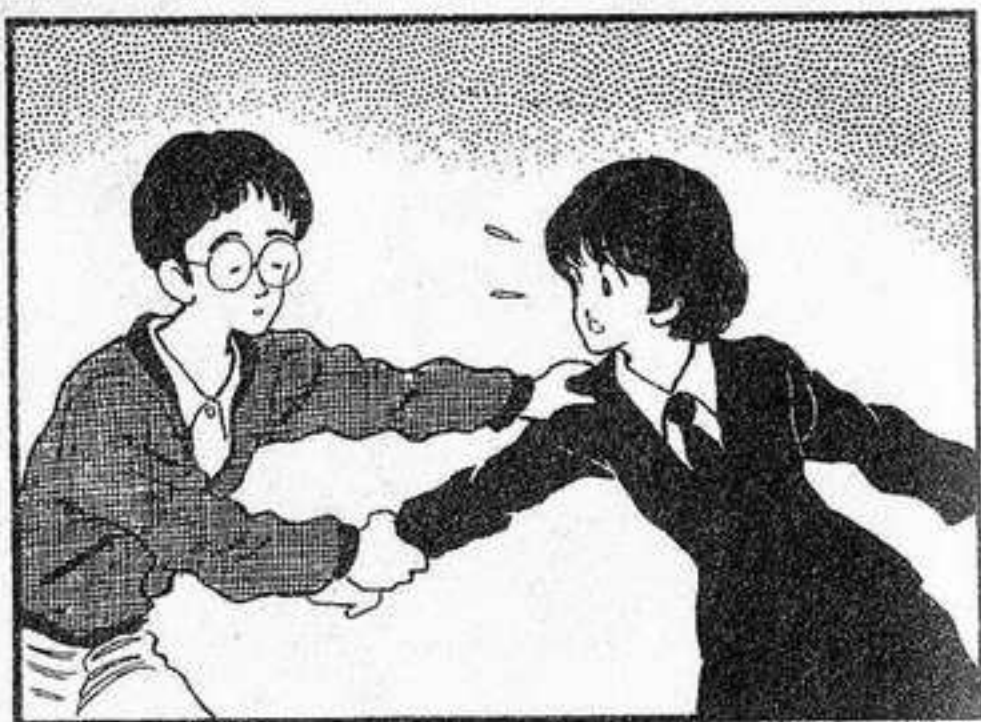

คุณ
เขาเขี้ยว

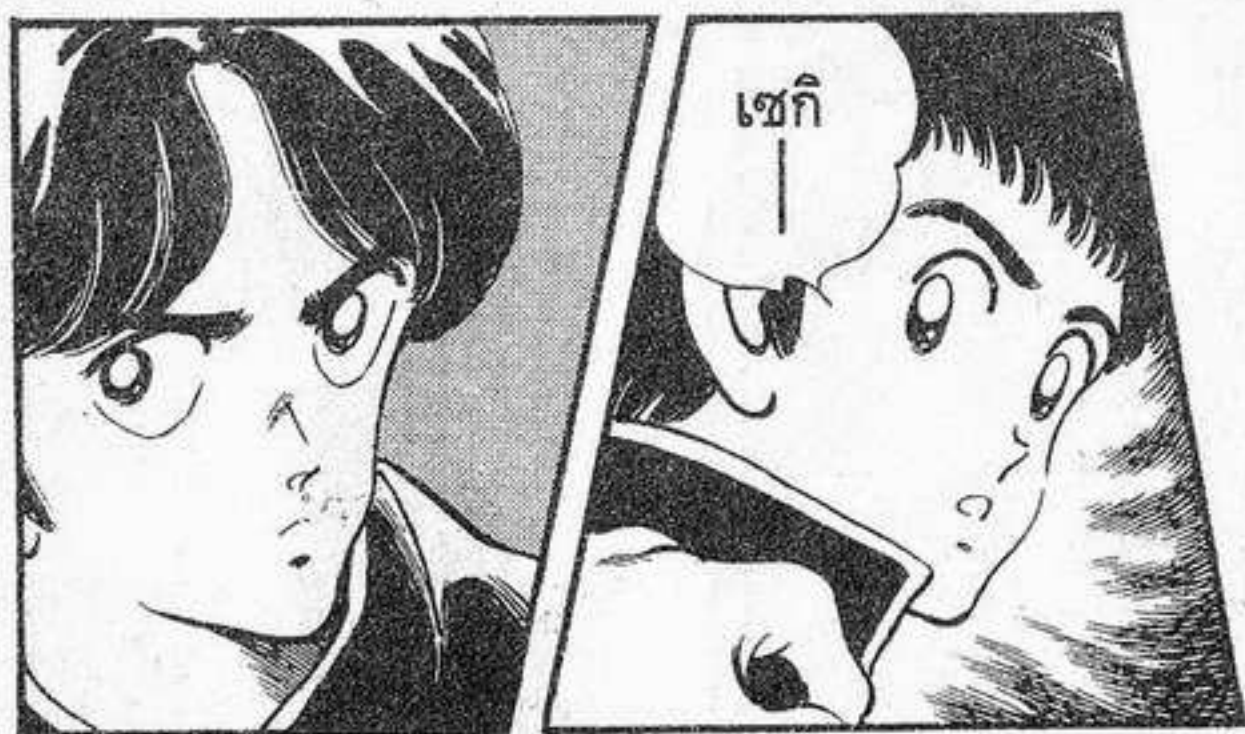
โห่

ア
ン
ン

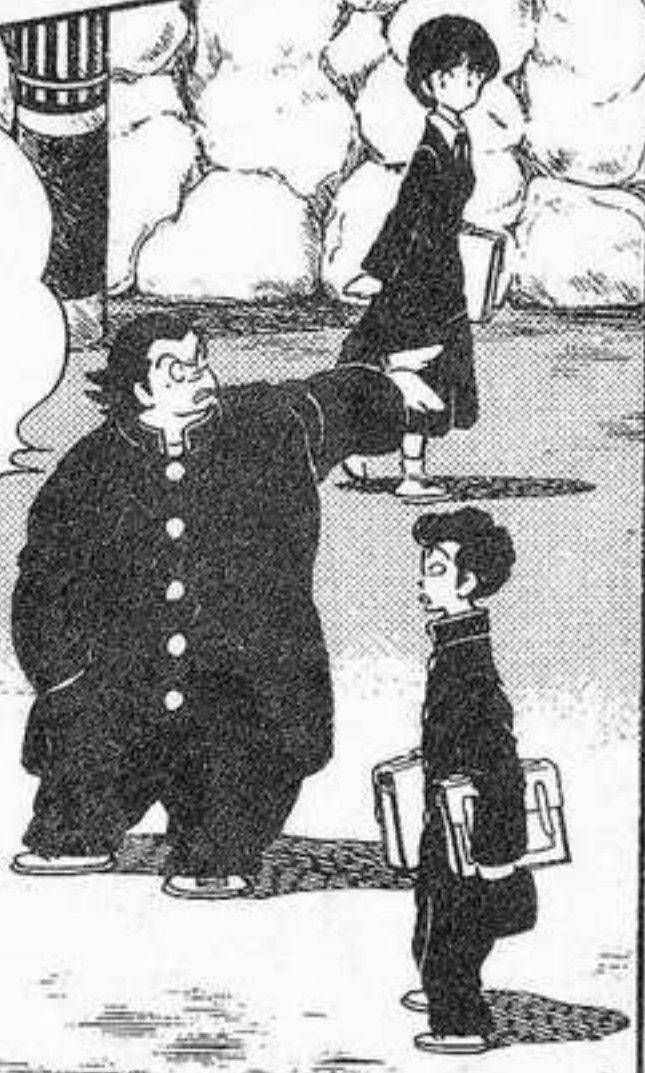

มัน
จะเกินไป
แล้ว
!

กลับไป
ซะ

ทางนี้
ให้รุ่นพี่
จอมโหดปี3
นามนาริตะ
จัดการเอง

อยาก
เจ็บตัว
จัง
!

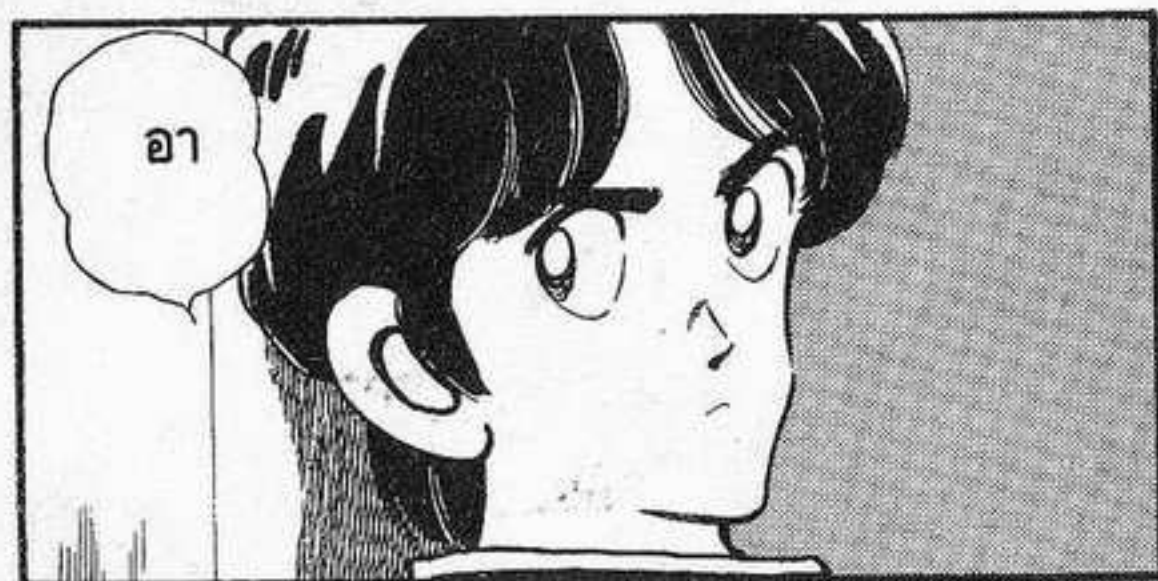
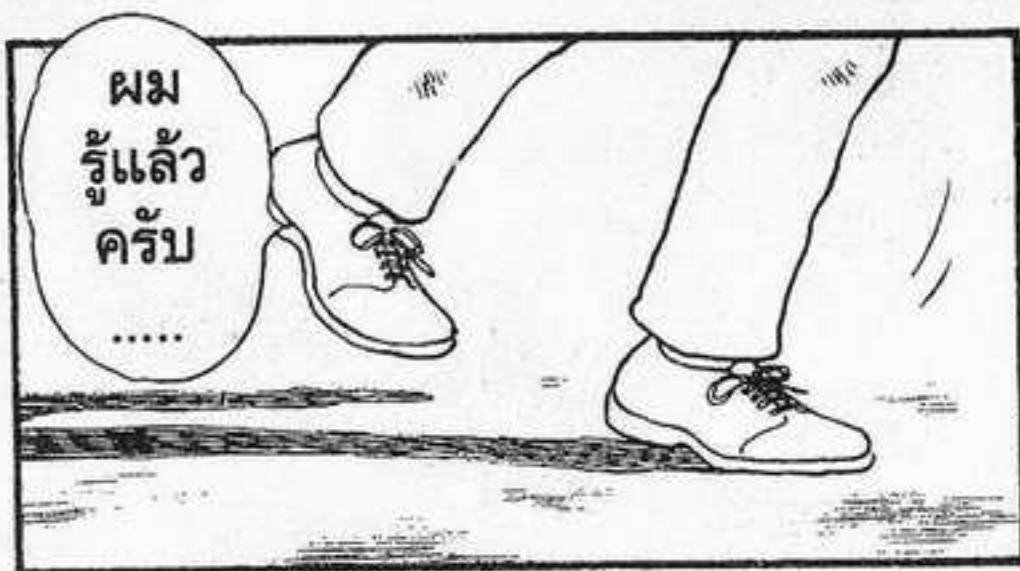
เด็กในเขต
ของรุ่นพี่
จอมโหดปี3
นามนาริตะ
อย่างฉัน
!

ถือดี
ยังไง
มา
เกาะ
เกาะ

คุณ
นาริตะ
รีครับ

ไซ

ตอน

هوا

หน้าตา

ท่าใน

เป็น

แบบ

นั้น

เจ้า
แวน
คนนั้น

มันเป็น
ลูกชายเจ้าของ
สำนักคาราเต้
ที่ฉันเคยอยู่

สำนัก
คาราเต้
?

สำนักนี้
ไม่มี
ตัวดี
อยู่หรอก

มีแต่
พวกอันธพาล
ฉัน
เลยเปลี่ยน
สำนักใหม่

เห็นมัน
อ่อนแอซึบลาด
อย่างนั้นก็เถอะ
มันแค่นอะไรแล้ว
ไม่ยอมเล็ก

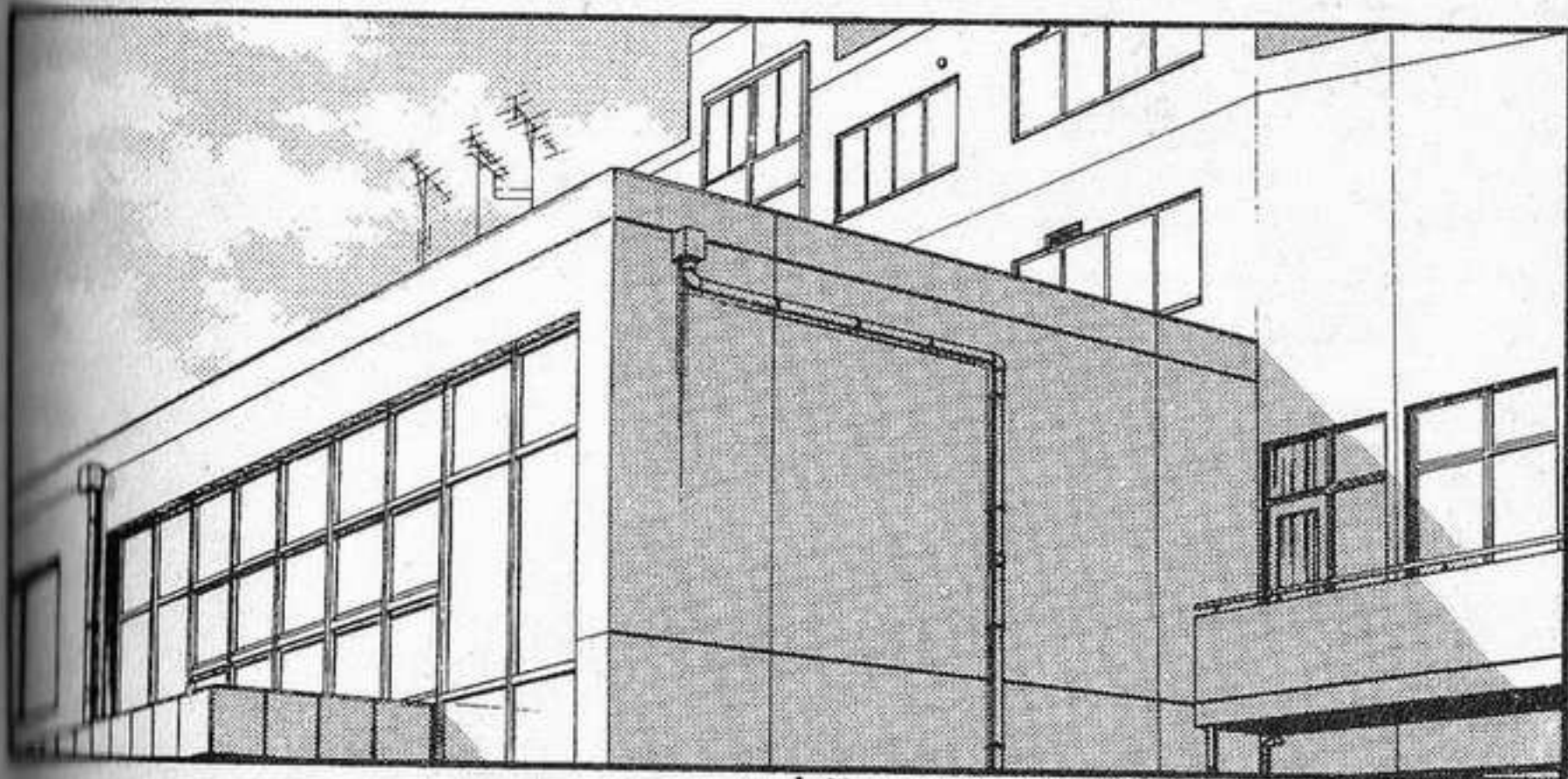

ใครที่
ไม่รู้
เรื่องนี้
ไปรังแก
มัน

จะต้องถูก
คนของมัน
ซัดปางตาย
ทีหลัง

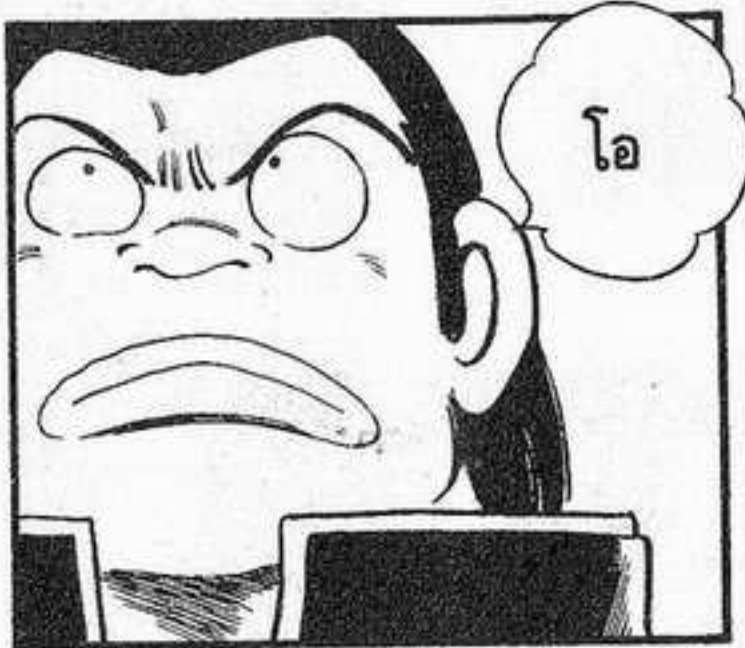

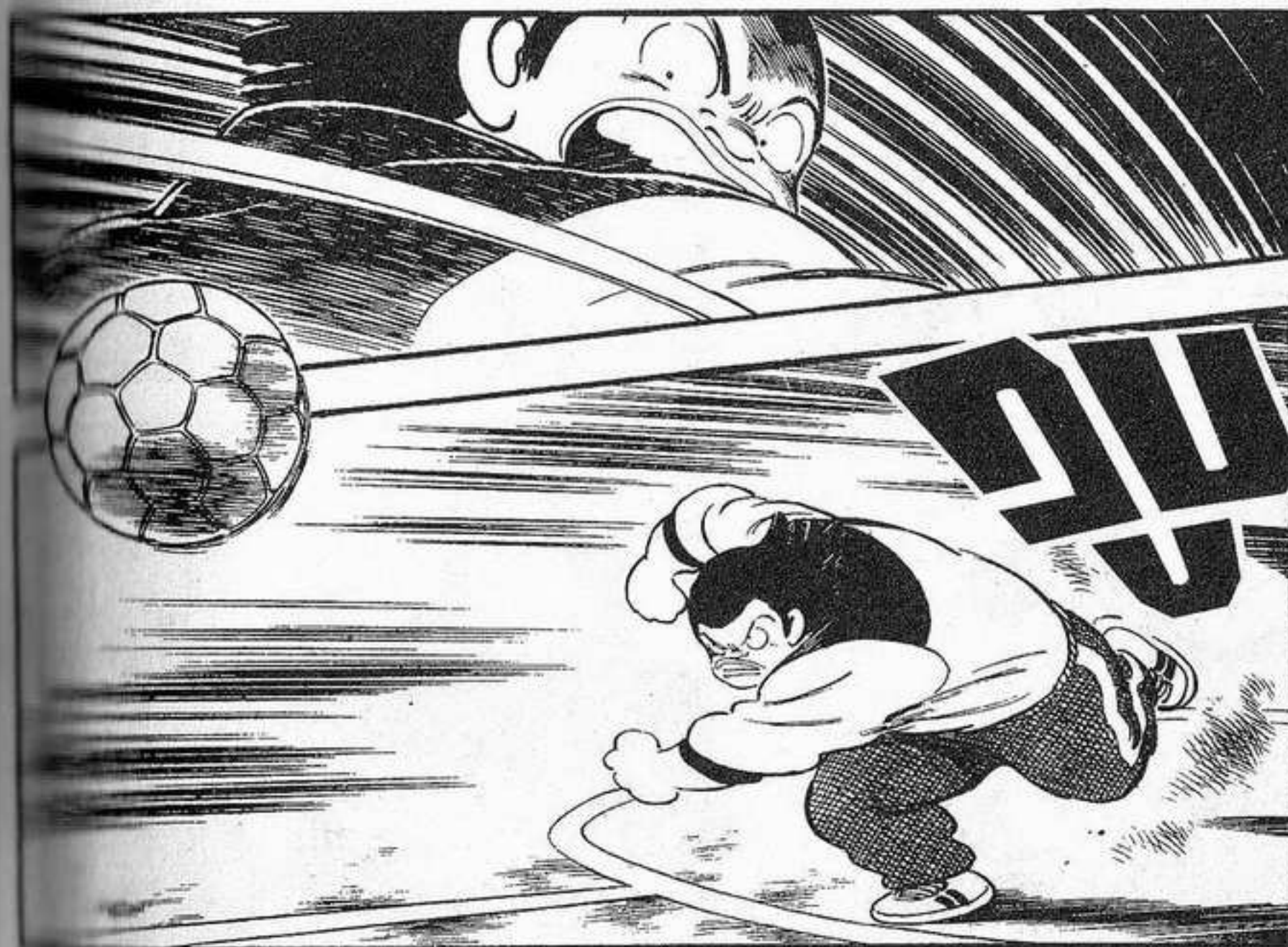
เอ
—
!!

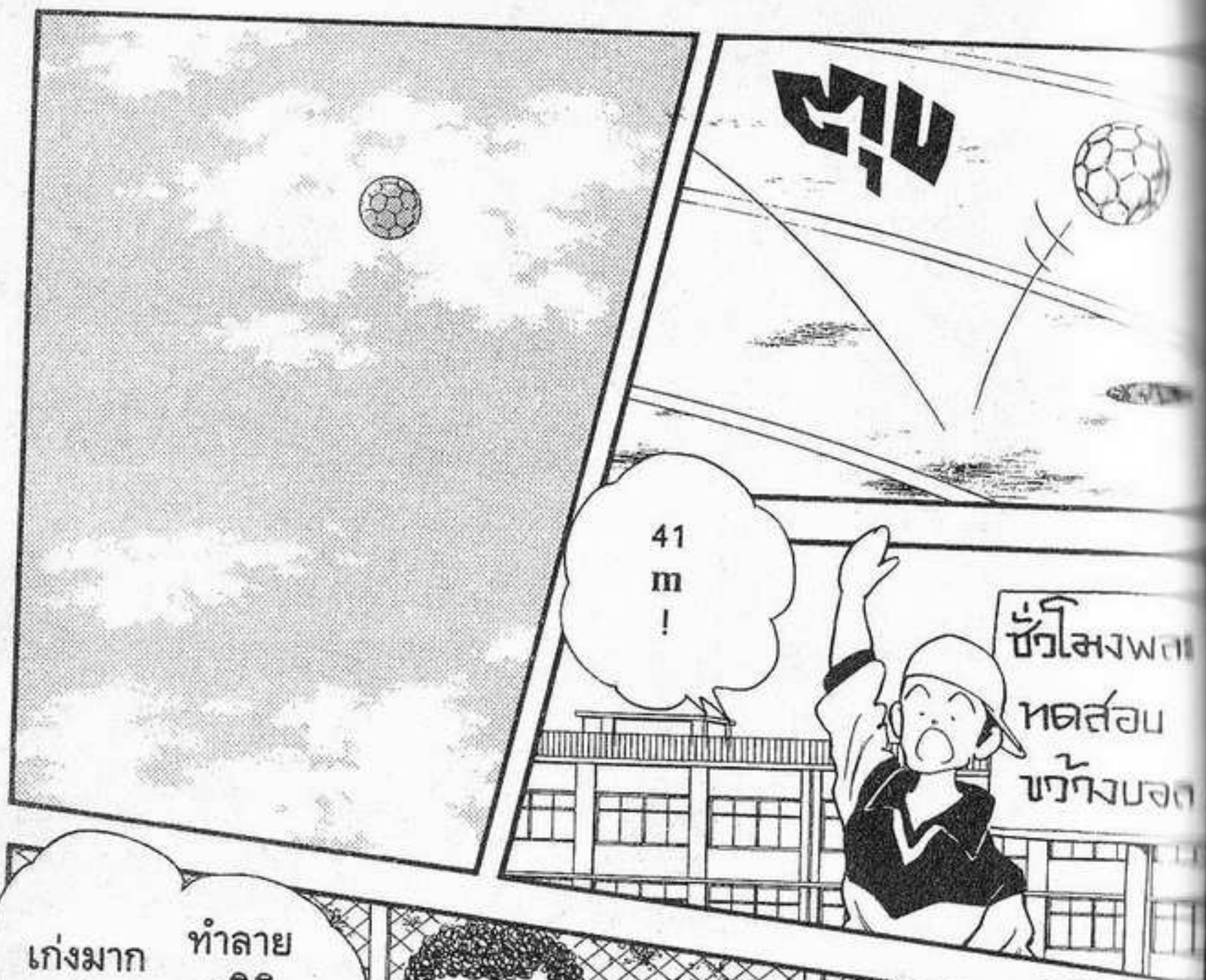

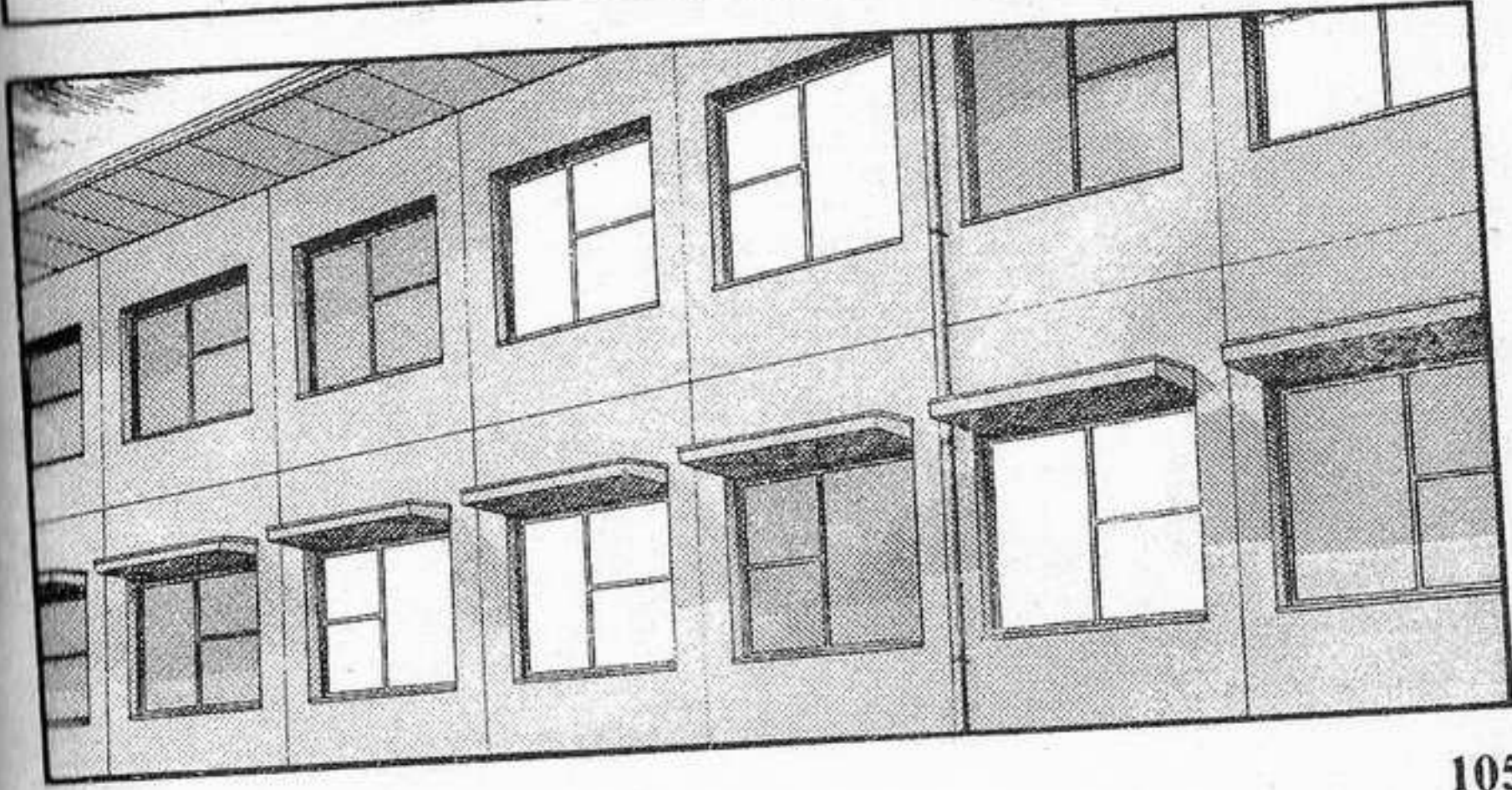
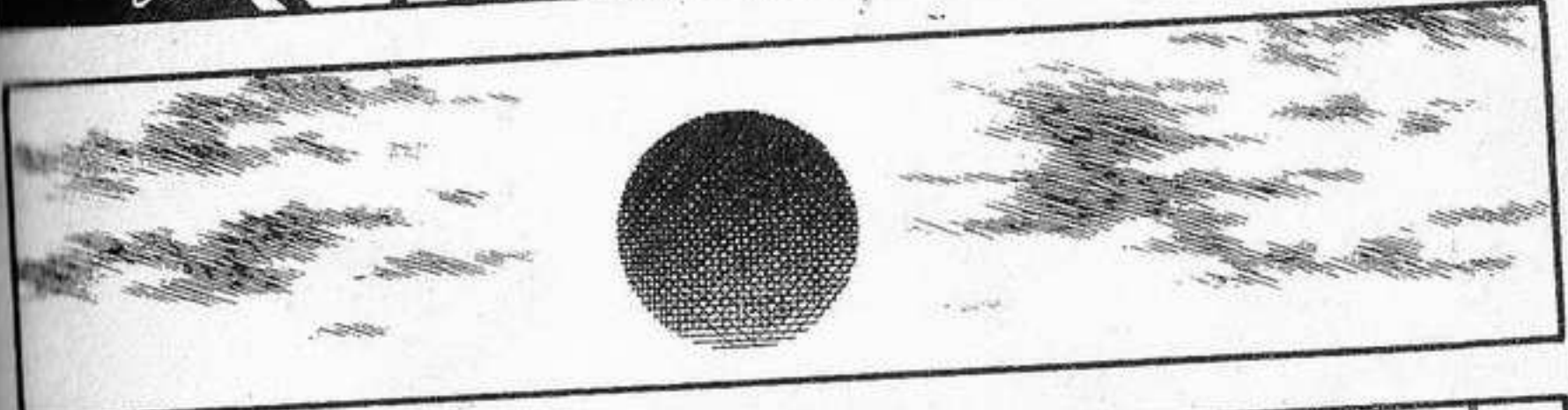
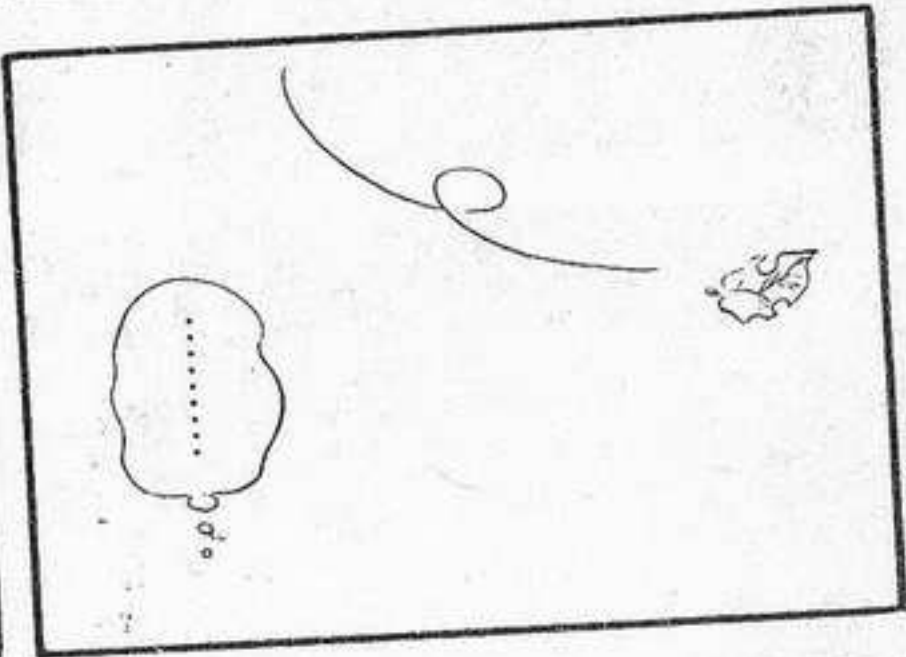
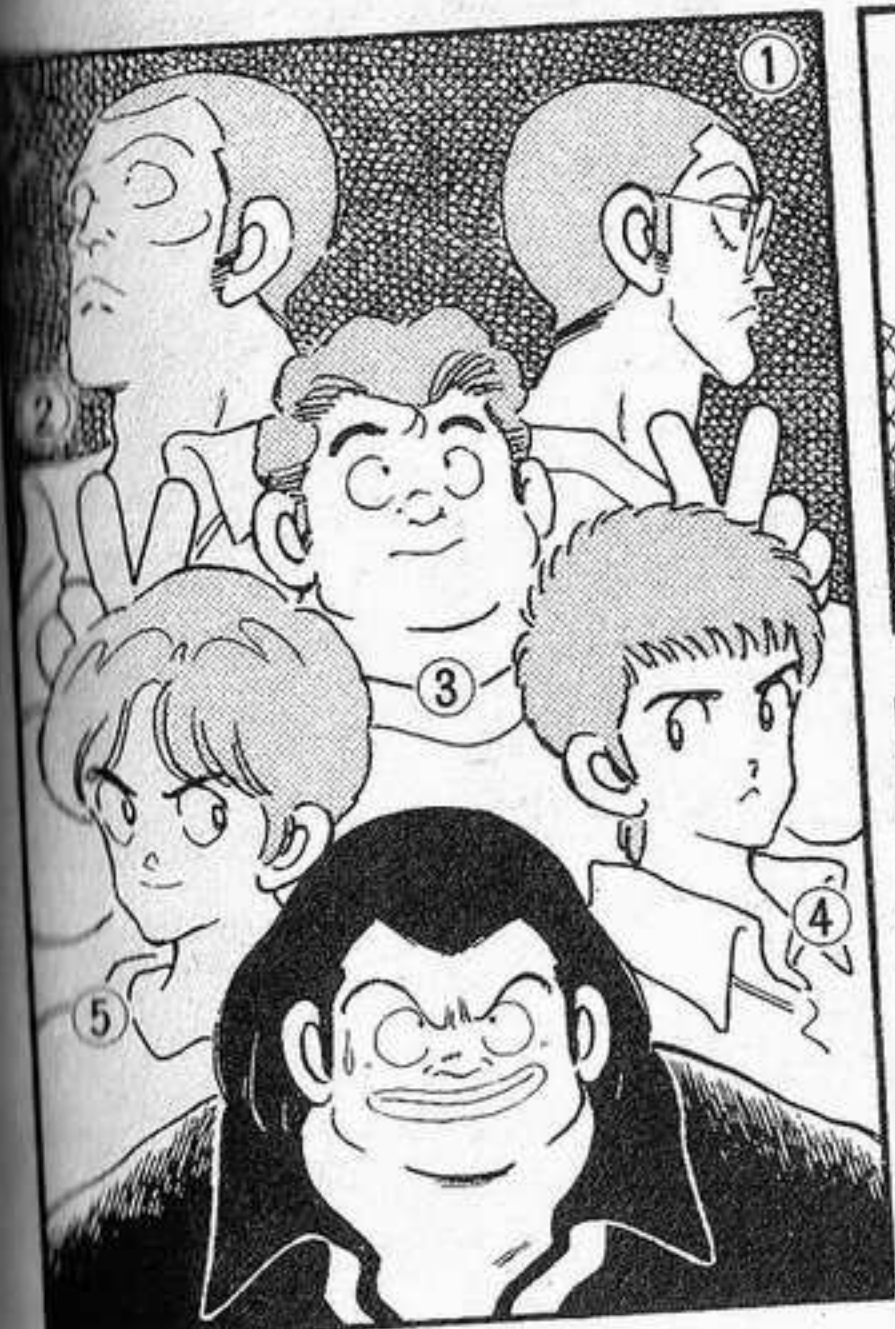
↓ โรงเรียนมัธยมเจย์เซิน

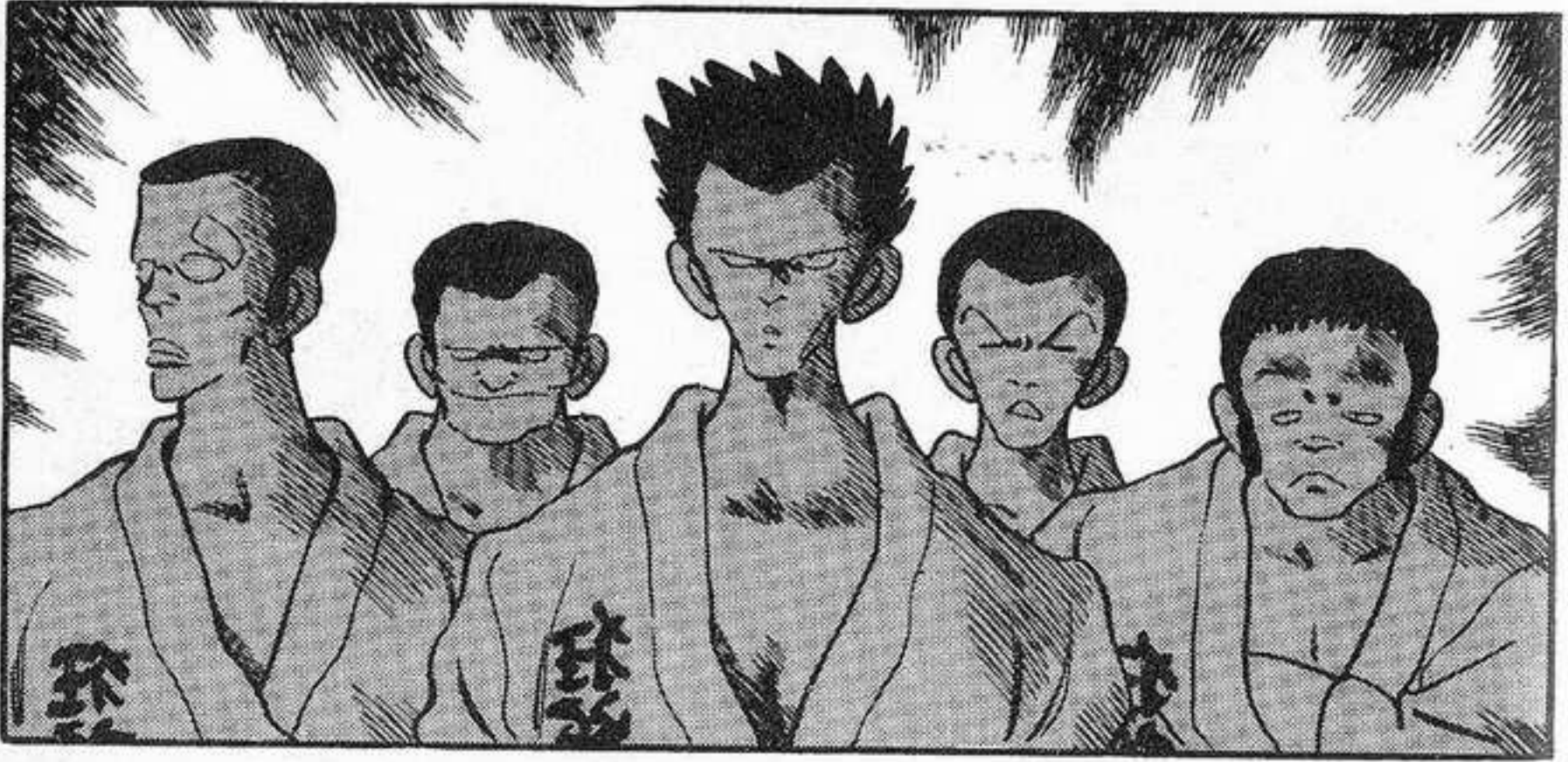
私立栄泉高等学校

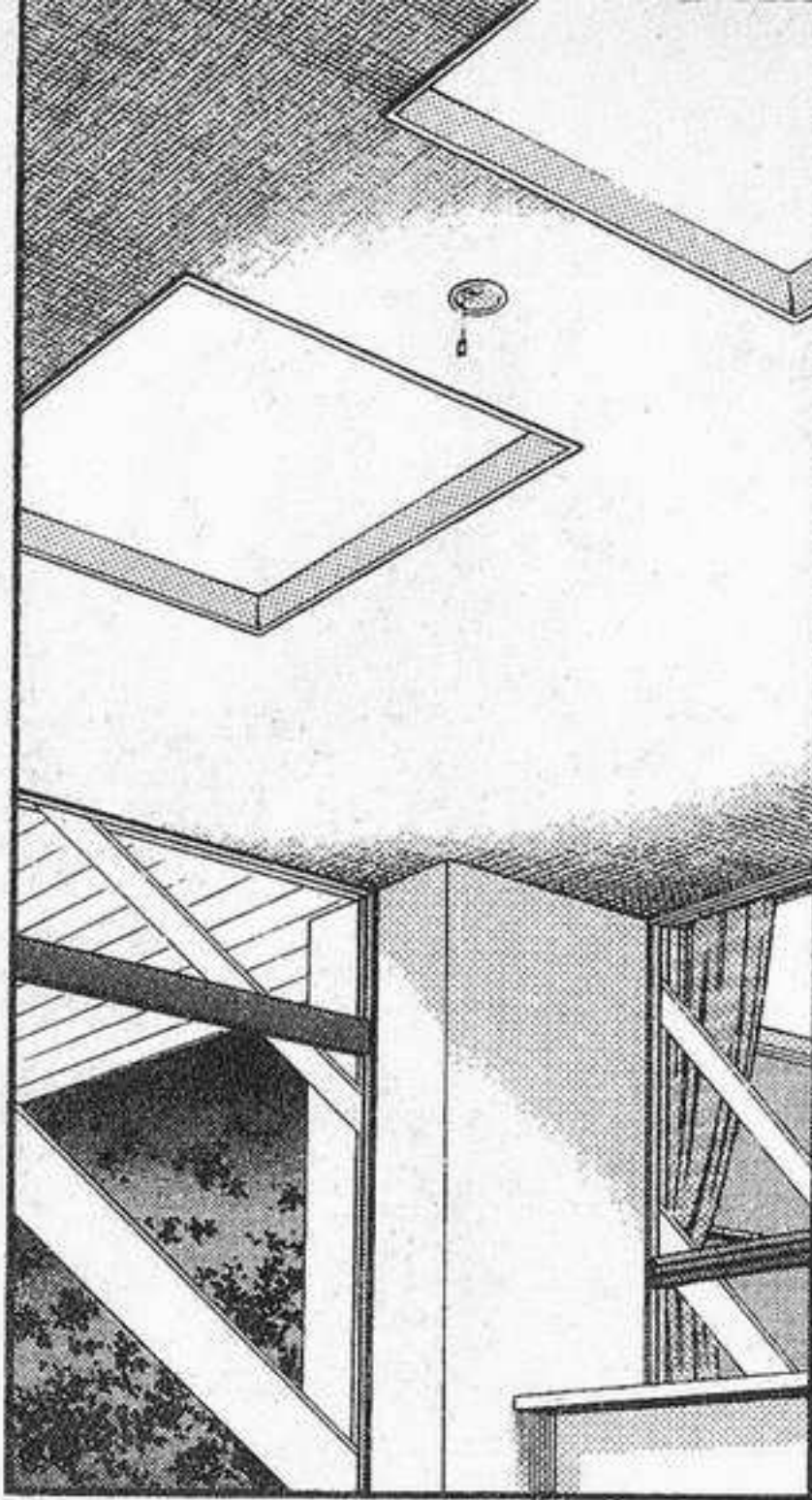

อ่า

คุณ
นาริตะ
!

นา
นาริตะ
....
?

สนาม
บิ
รี?

พวกมัน
กลับไป
แล้วละ

โธ่
เอ๊ย

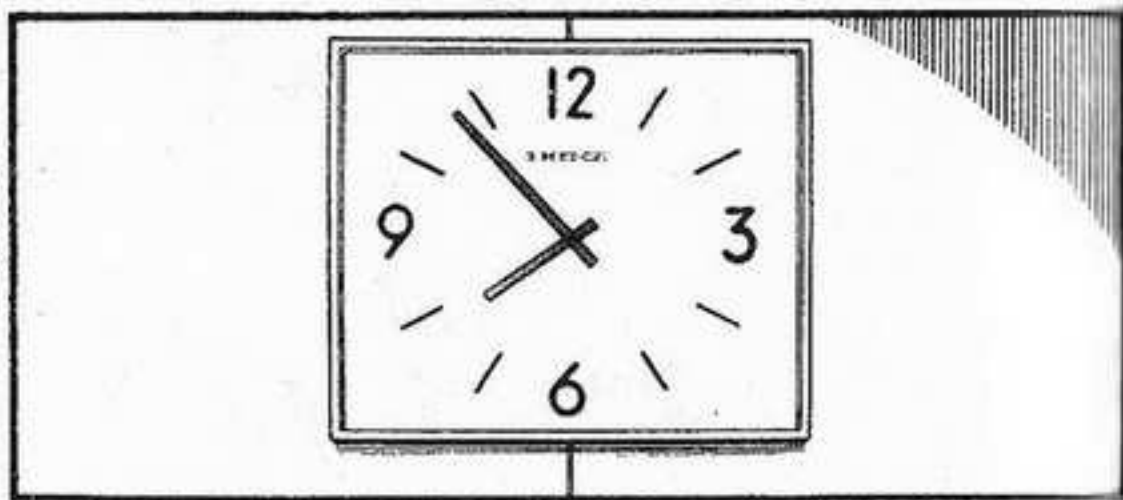
นี่กว่า
จะได้
ออกกำลัง
แล้วชะอีก

♫

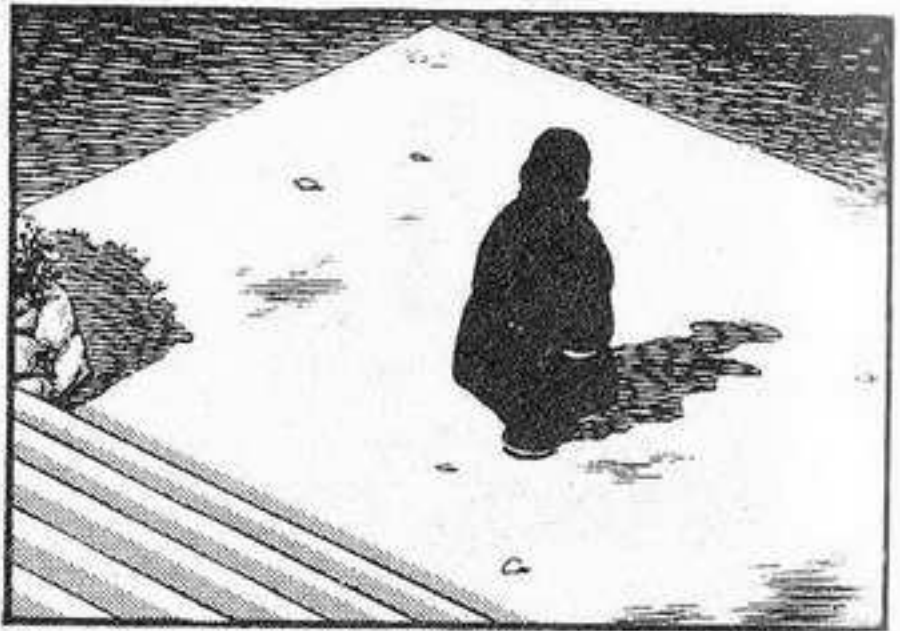
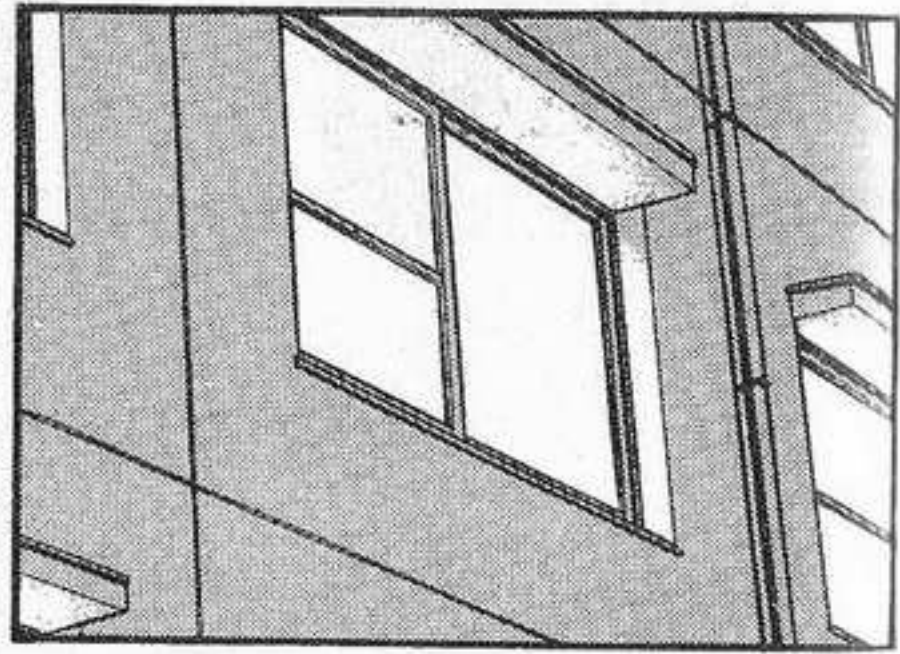
ซอ

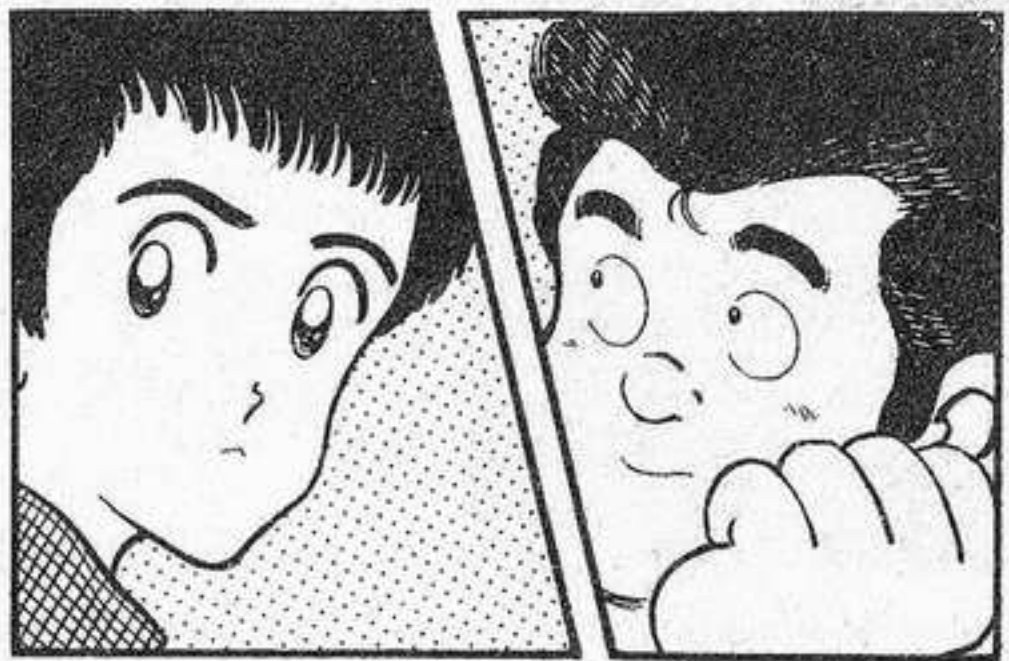
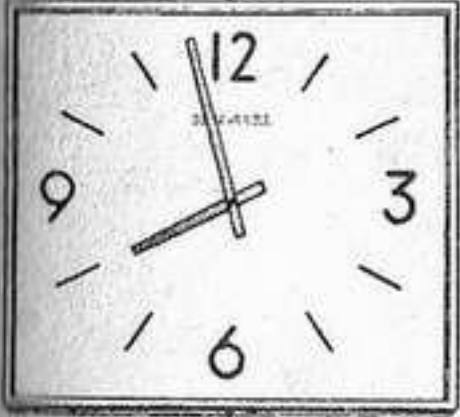
พวกมัน
ฝาก
คำพูด
ไว้

เธอ
ถูกเจ้าคนที่
ยื่นจดหมายรัก
ตามต่อ
เธอ
หรือ
?

อามิ

อ้อ

お焼老

ちん

ไซ
บอกปฏิเสธ
ไปแล้ว
ก็ไม่ยอม
เลิก

ดี
นะ

ที่คุณนาริตะ
เขาช่วย
ออกหน้า
แทนให้
มันเลยจากไป

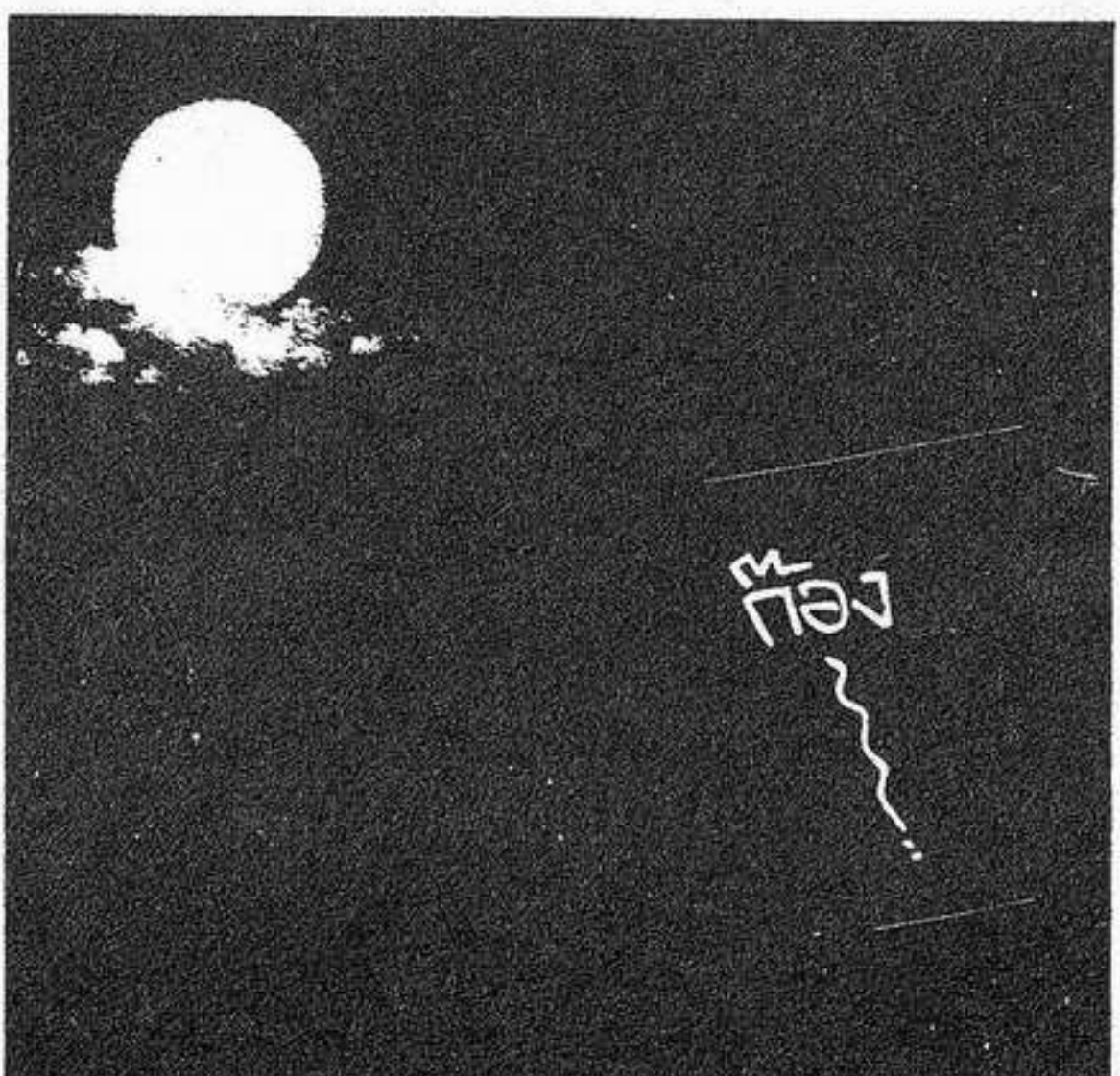
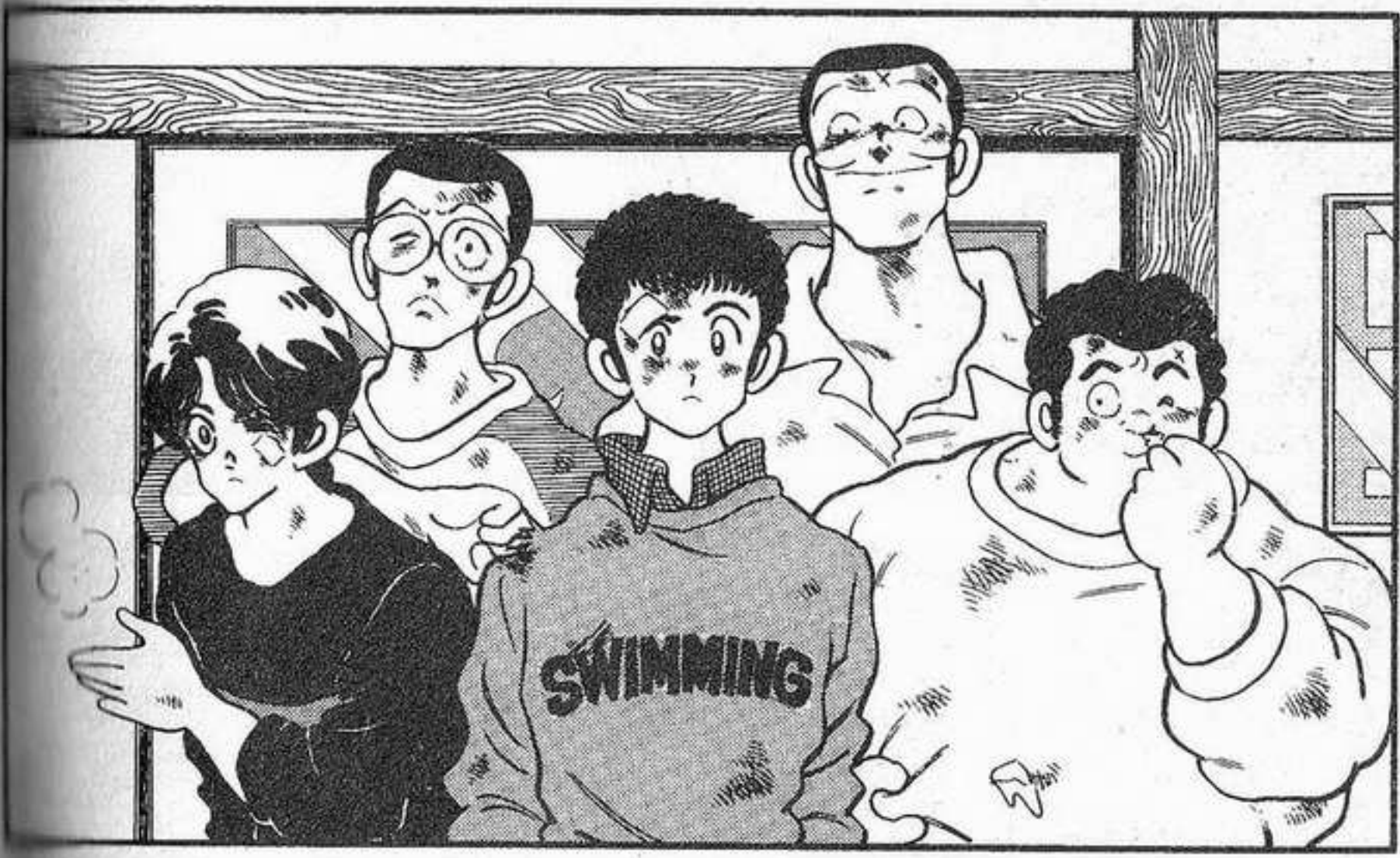
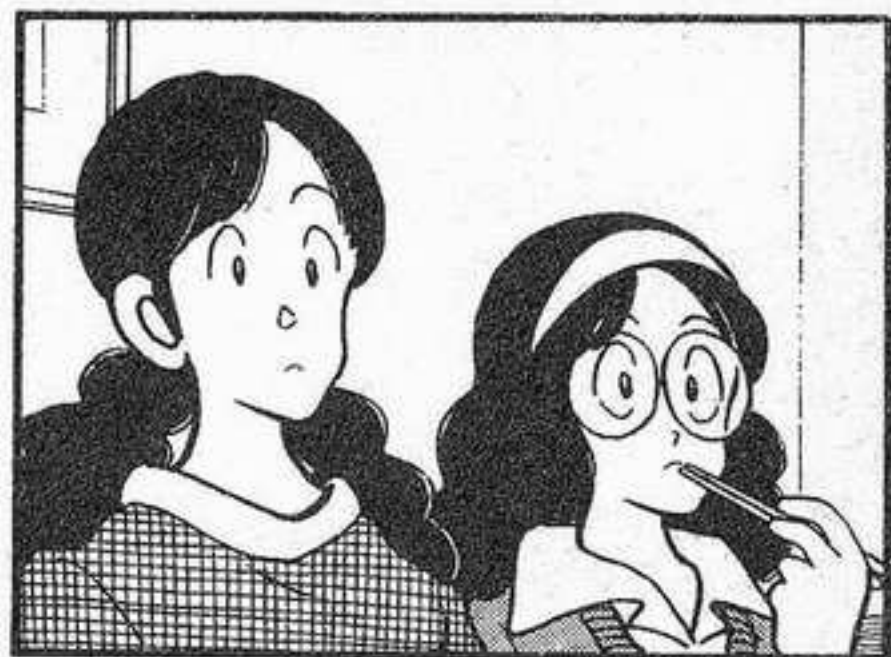

อ้อ

!!

เจ้าชิบไปนั้น
ช่วยได้
เหมือนกัน
หรือนี่

ไหนด
|

ไหนด
ล่ะ
?

ไอ้ธนพาล
คาราเด็หู่แห่วง
ที่จ้องเตะตบแก
ให้แตกน่ะ
.....

อ้า
|

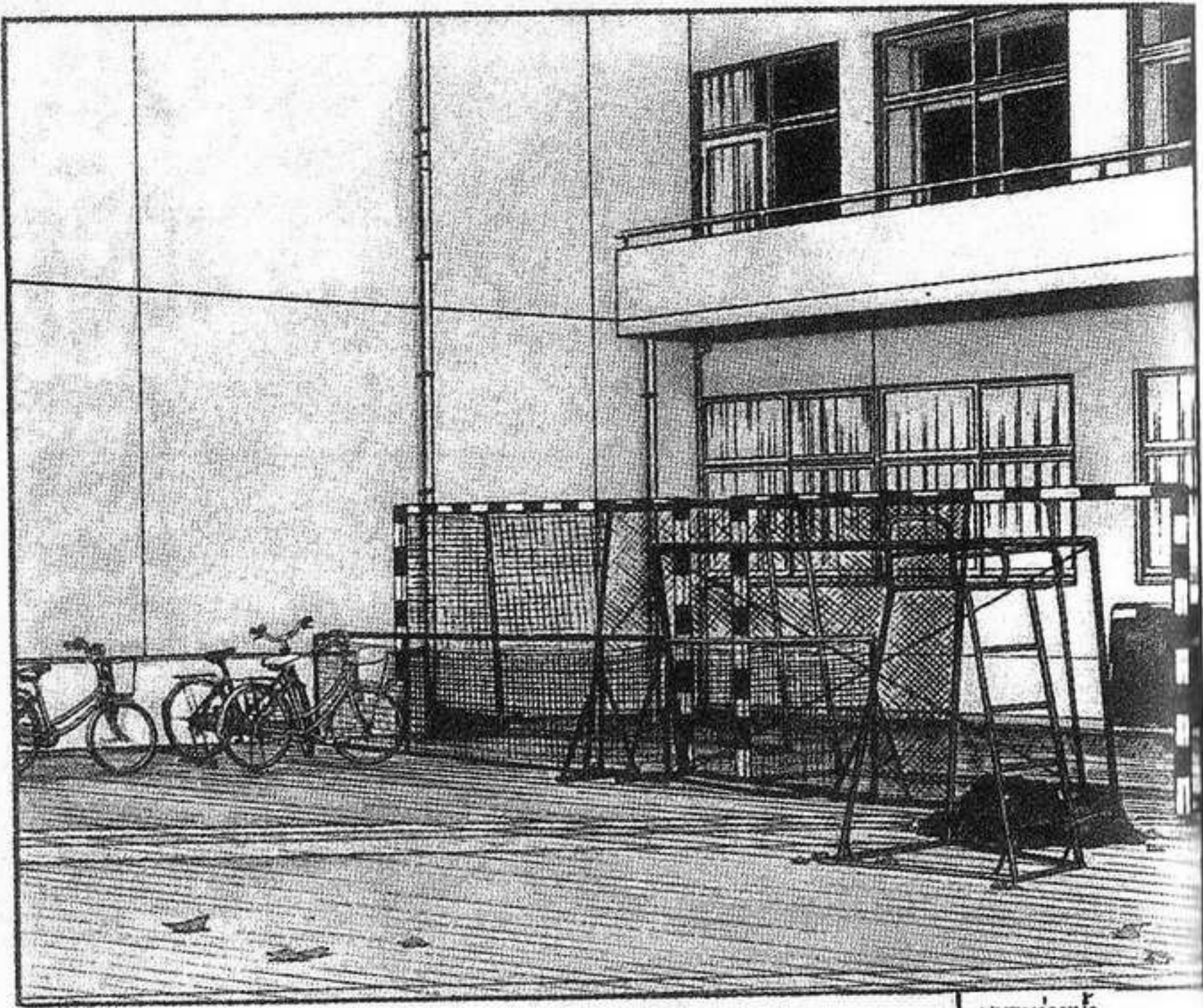
ดอน

โดยา

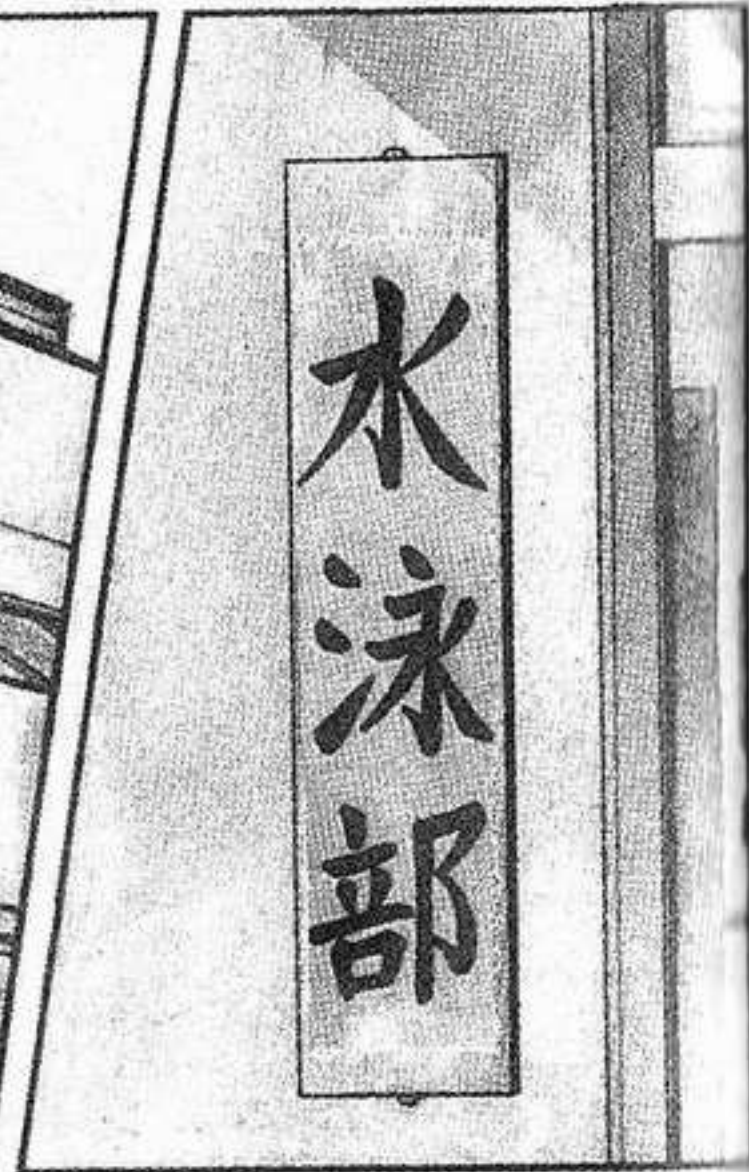
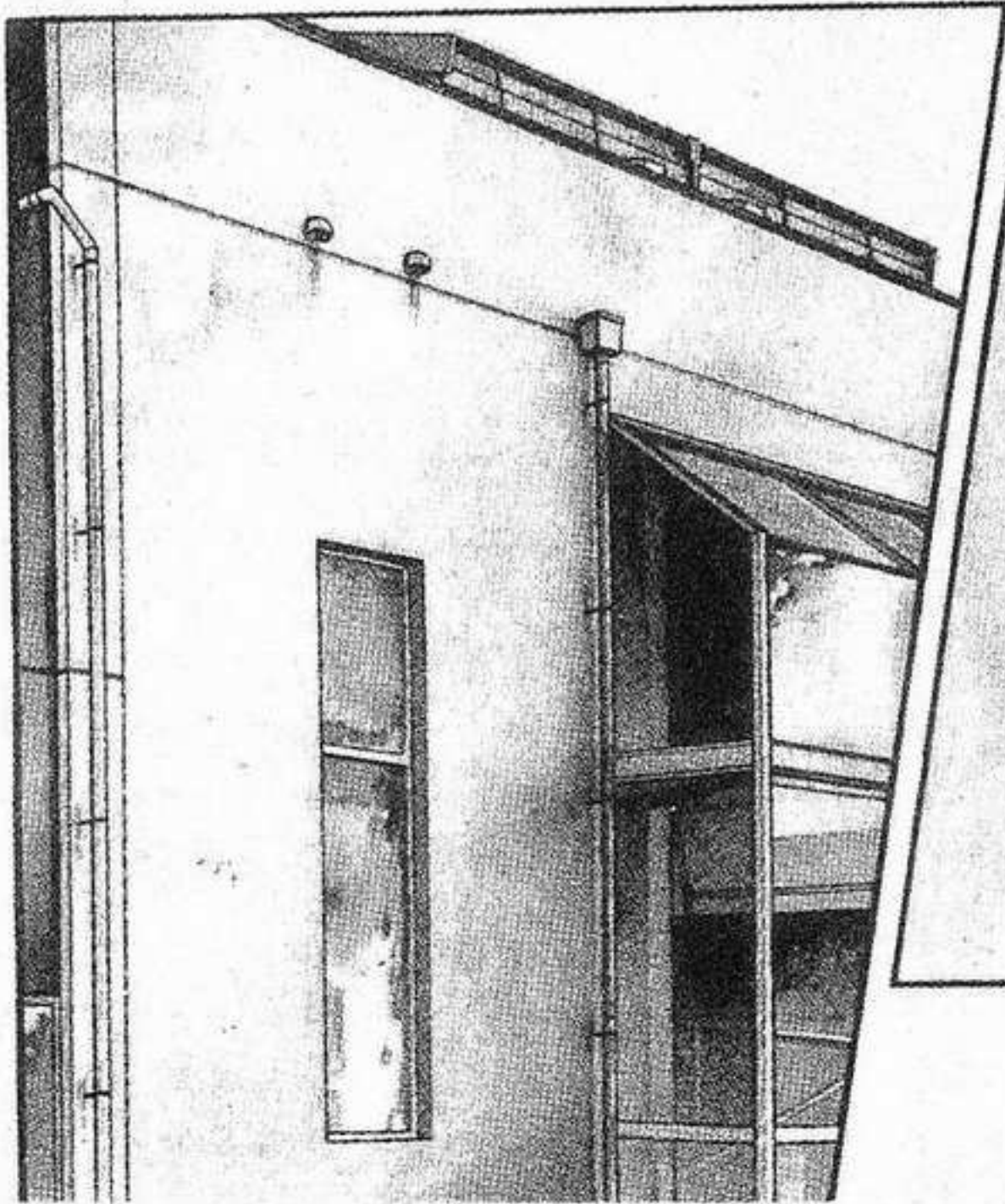
นากิ

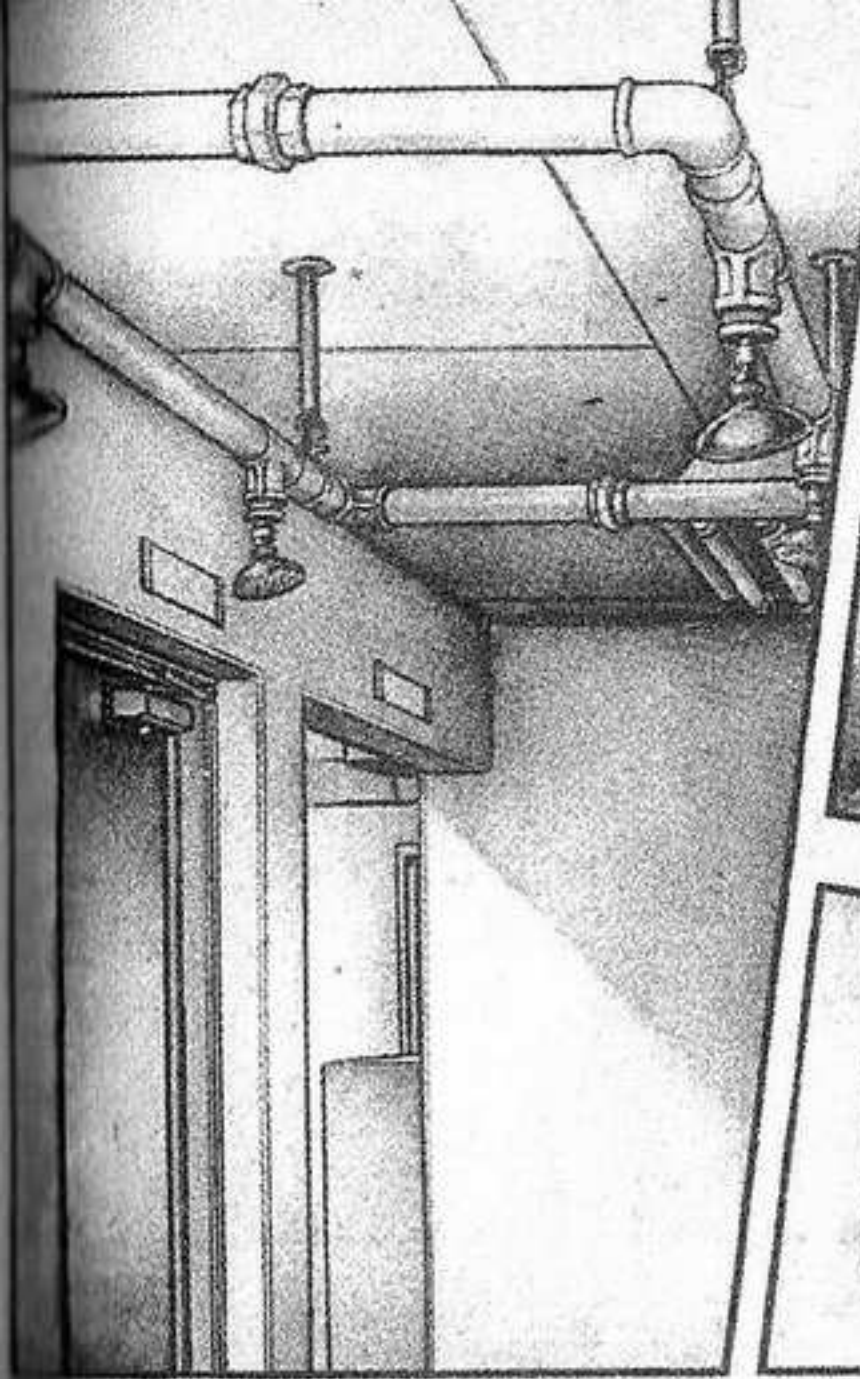
คา

โอรุ

↓ ชมรมว่ายน้ำ

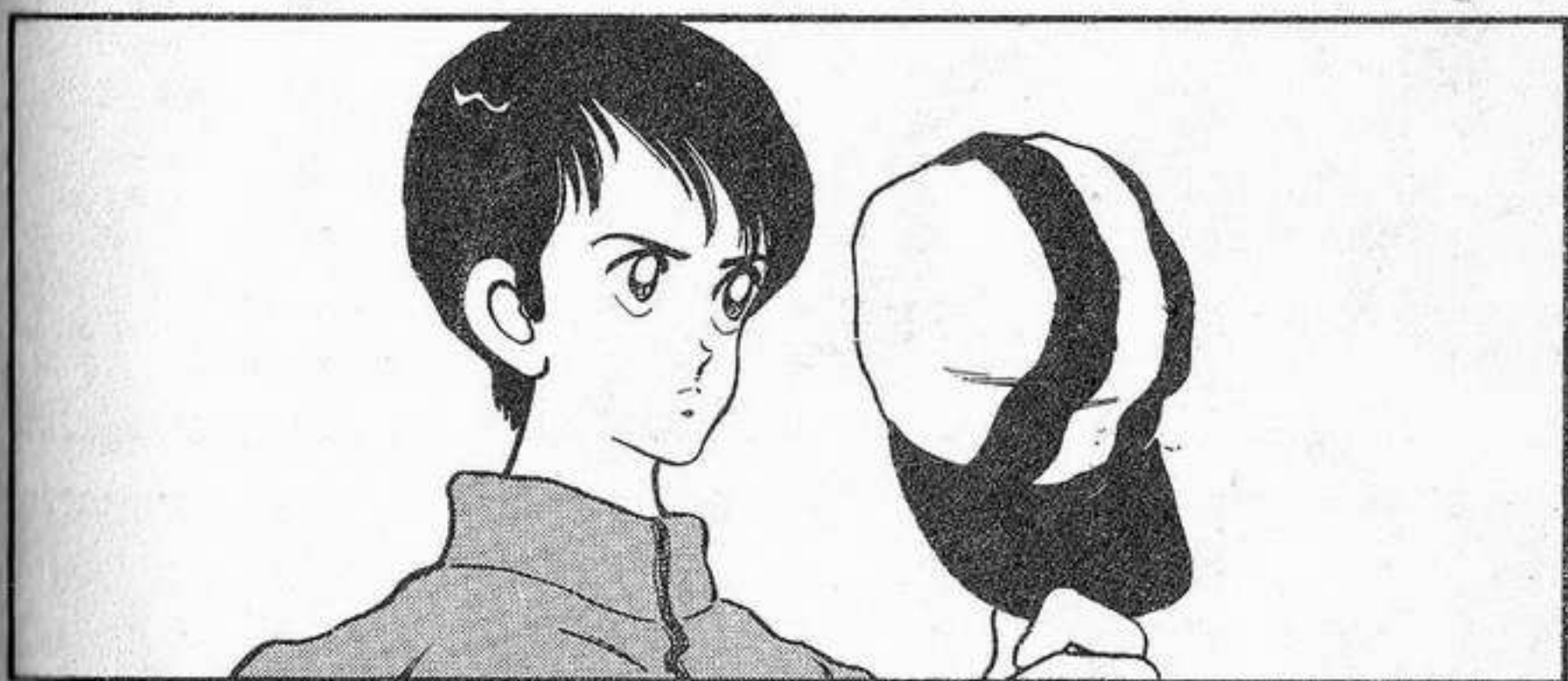

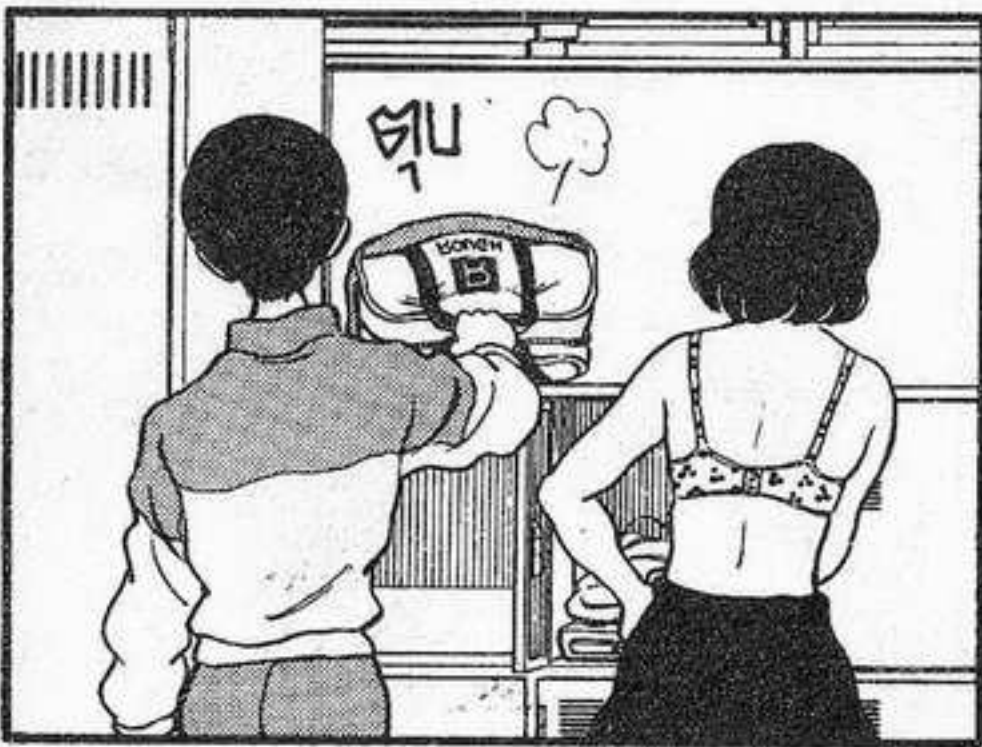
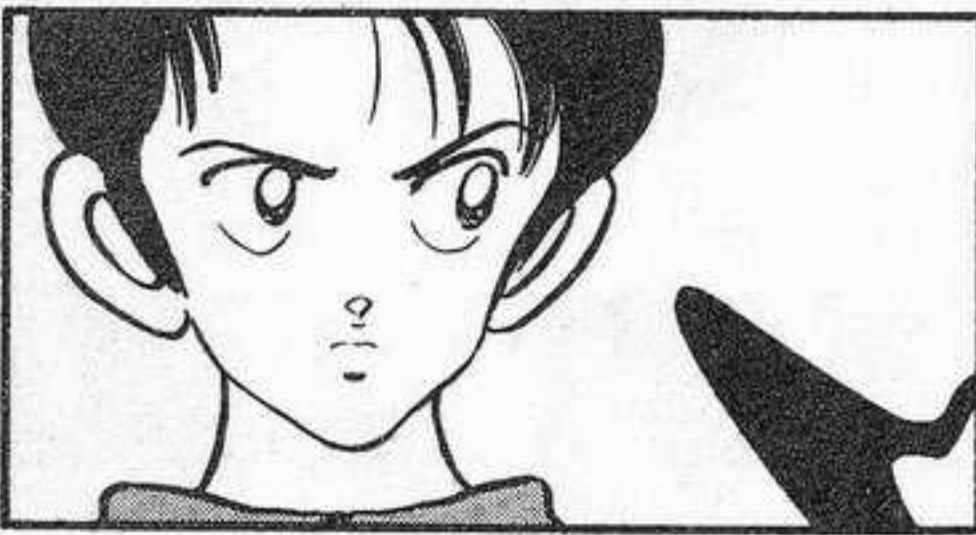
女子更衣室

↑ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าสตรี

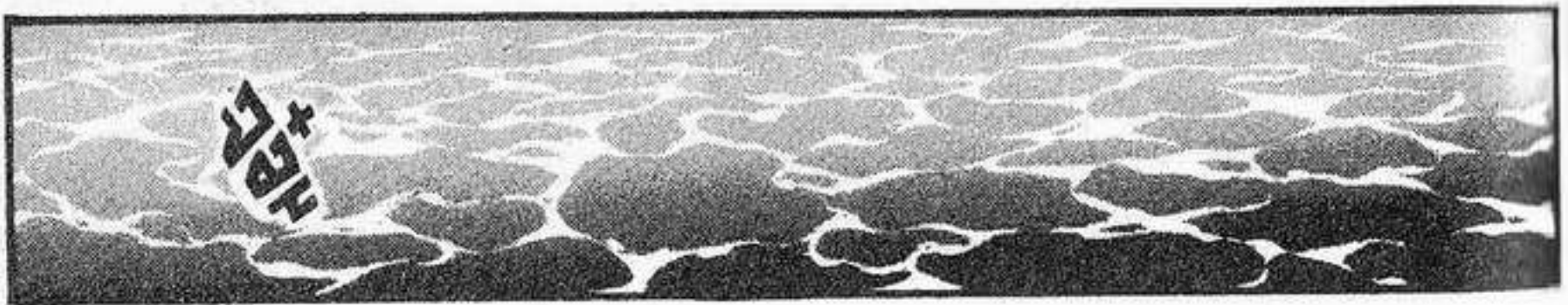
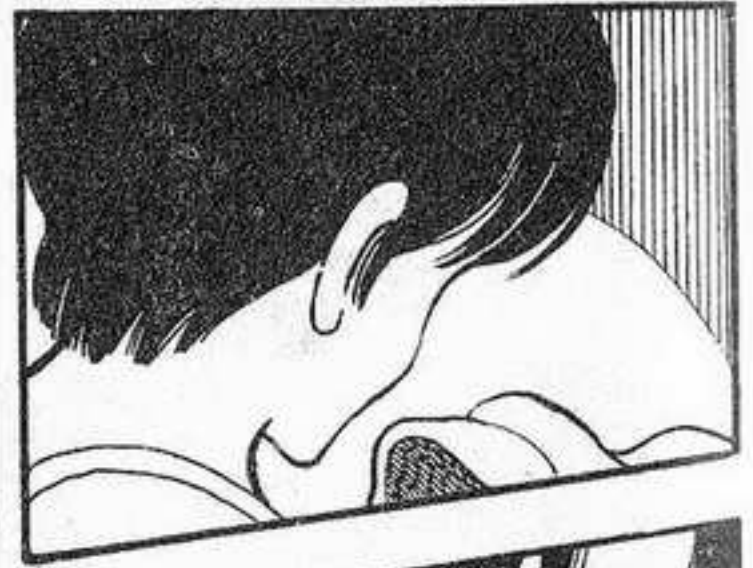

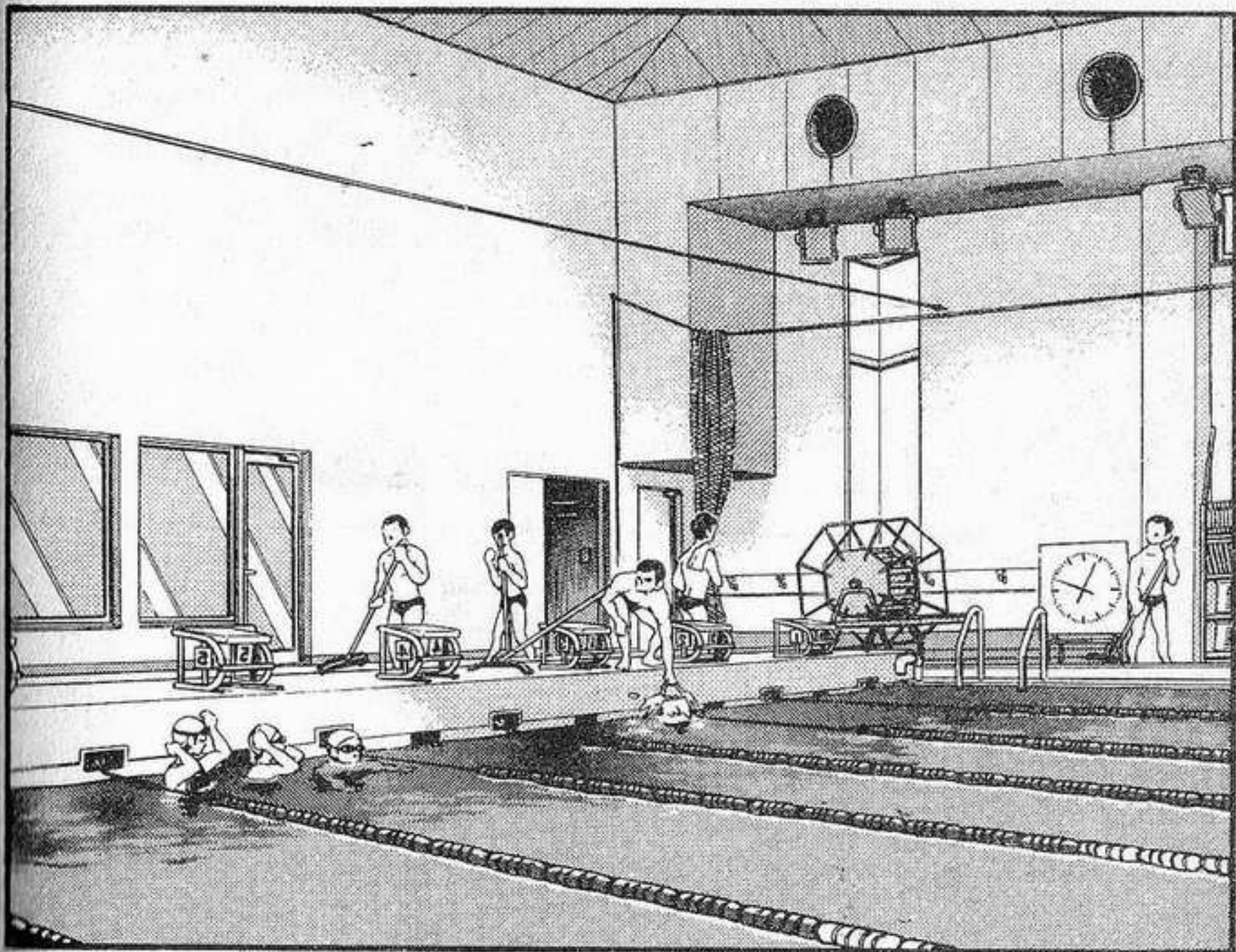

เธอ
เป็นคนมี
ชื่อเสียงมาก
คิดว่าทุกคน
ต้องรู้จัก

โคยานากิ
คาโอรุ
ปี 1
โรงเรียน
มิซึกิ

โรงเรียนมิซึกิ
ซึ่งเป็น
โรงเรียนน้อง
ของเรา
เกิดปิดซ้อม
สระน้ำ

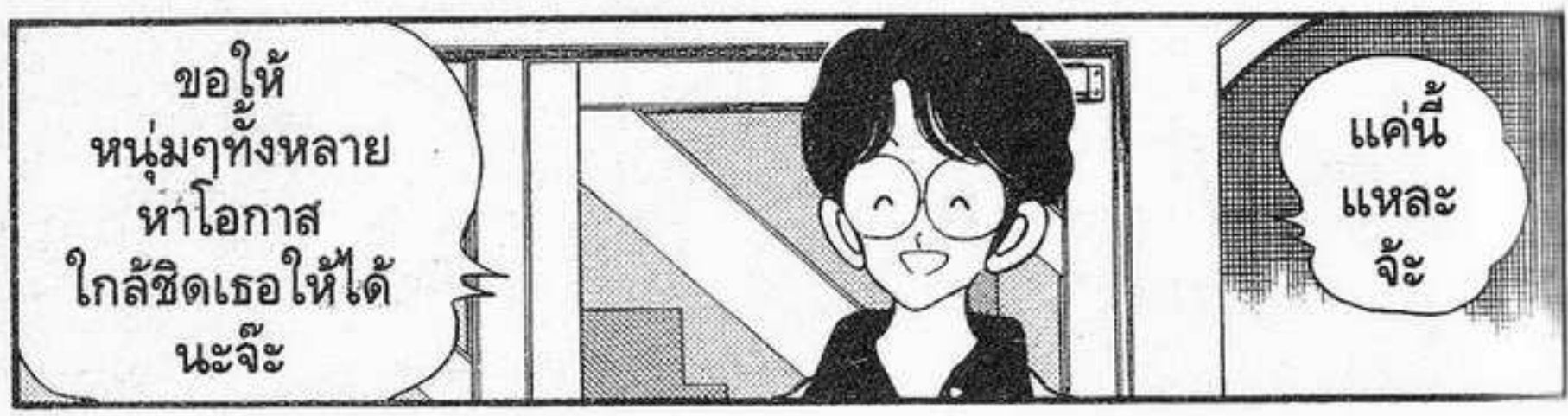
ประกอบ
กับความ
ต้องการ
ของเธอ
เอง

อาจารย์ใหญ่
จึงอนุญาต
ให้เธอมาใช้
สถานที่นี้ได้
เป็นพิเศษ
ชั่วคราว

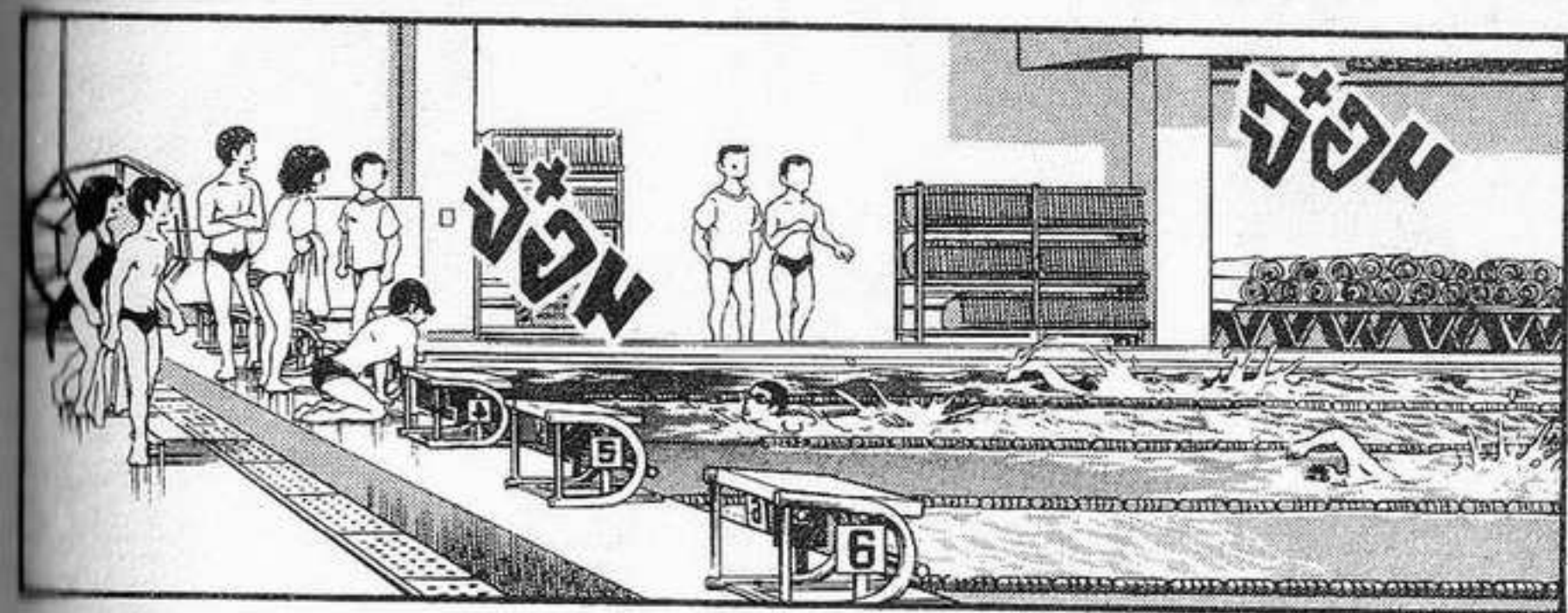
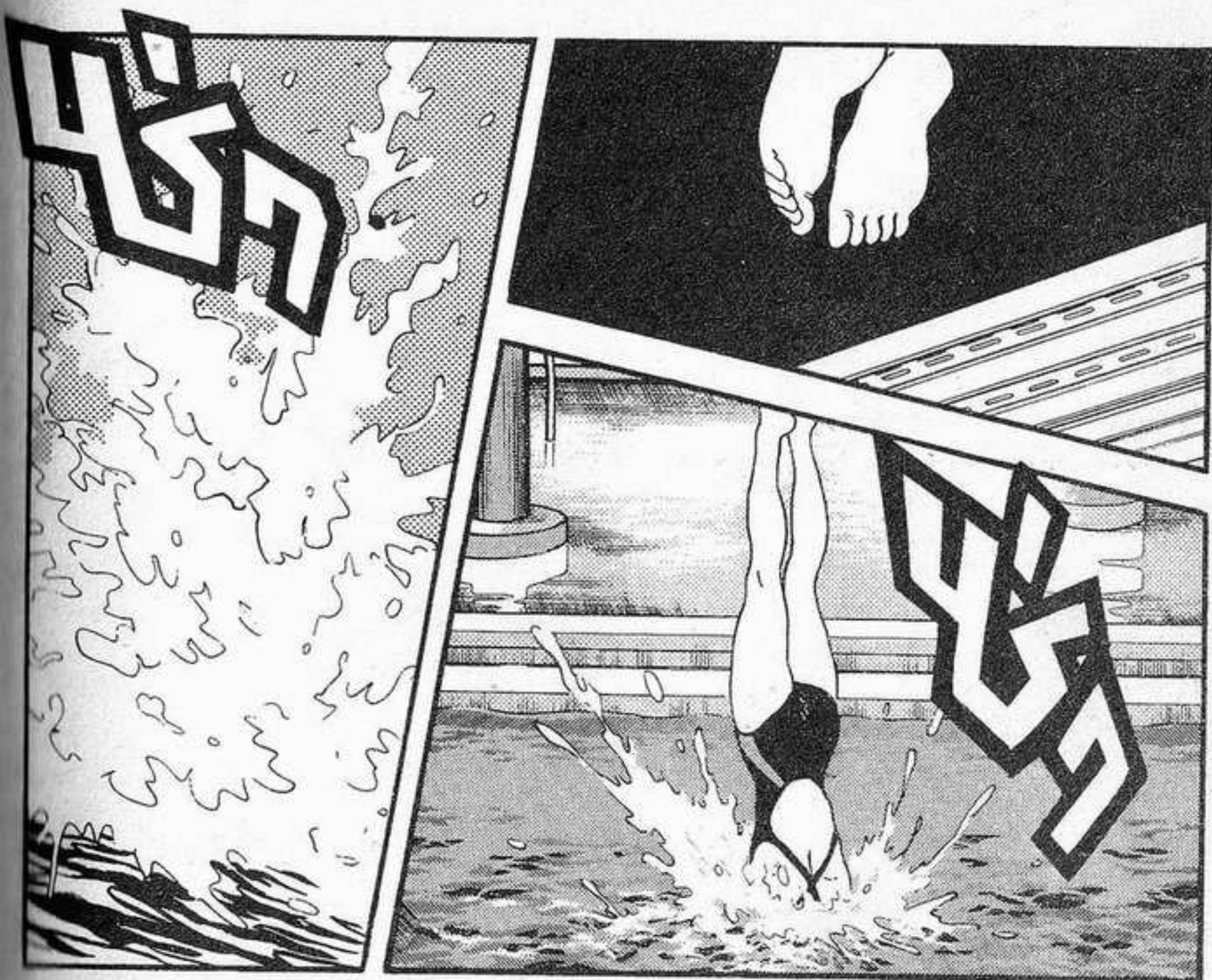
พวกเธอ
คงจะดีใจ
ที่มีแชมป์
กระโดดน้ำหญิง
แสนสวย
ที่ติดอันดับ 2
อินเตอร์ไฮ

มา
ฝึกซ้อม
อยู่
ใกล้ๆ

ขอให้
หนุ่มๆทั้งหลาย
หาโอกาส
ใกล้ชิดเธอให้ได้
นะจ๊ะ

แค่นี้
แหละ
จ๊ะ

วันนี้
เขาหยุด
หรือ?

ทาง
บ้าน
มี
เรื่อง

ก็เลย
ลาไป
ตั้งแต่
บ่าย

ทุกวันนี้
ของปี
ทางบ้านเขา
จะมีเรื่อง
เสมอ

เพราะ
เขาต้องไป
อวยพรวันเกิด
ให้พ่อ
ที่บ้านยามาโตะ

ไม่รู้
เขาคิดอะไร
ของเขา
นะ

ทุกคน
เขาอ้างเหตุผล
กับโรงเรียน
อย่างนี้
ทั้งนั้นแหละ

อยู่ห้อง
เดียวกัน
หรือ?

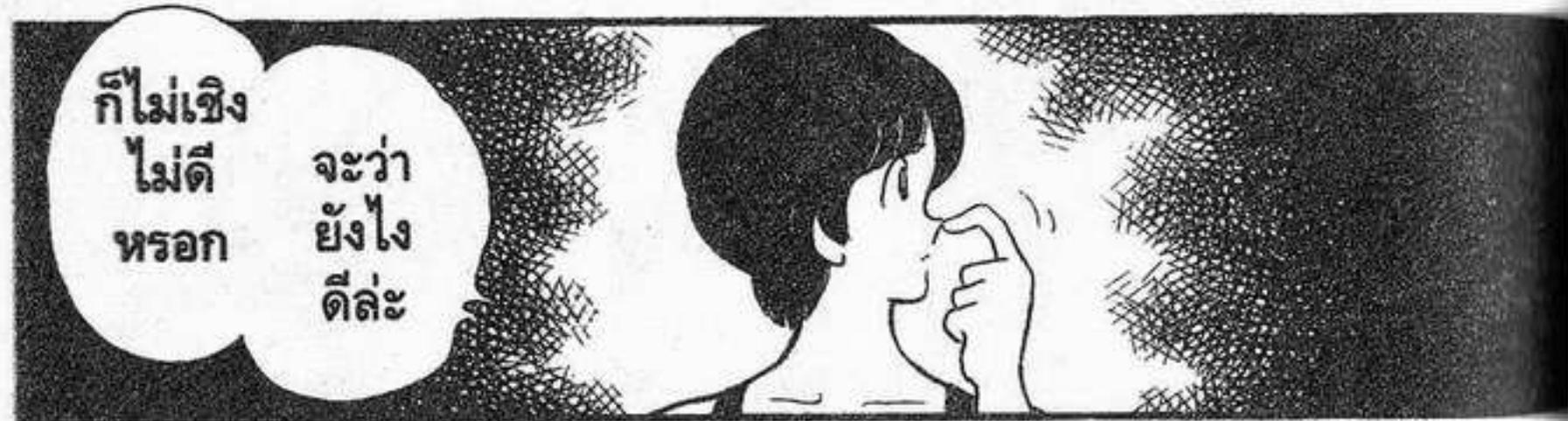
เอ้

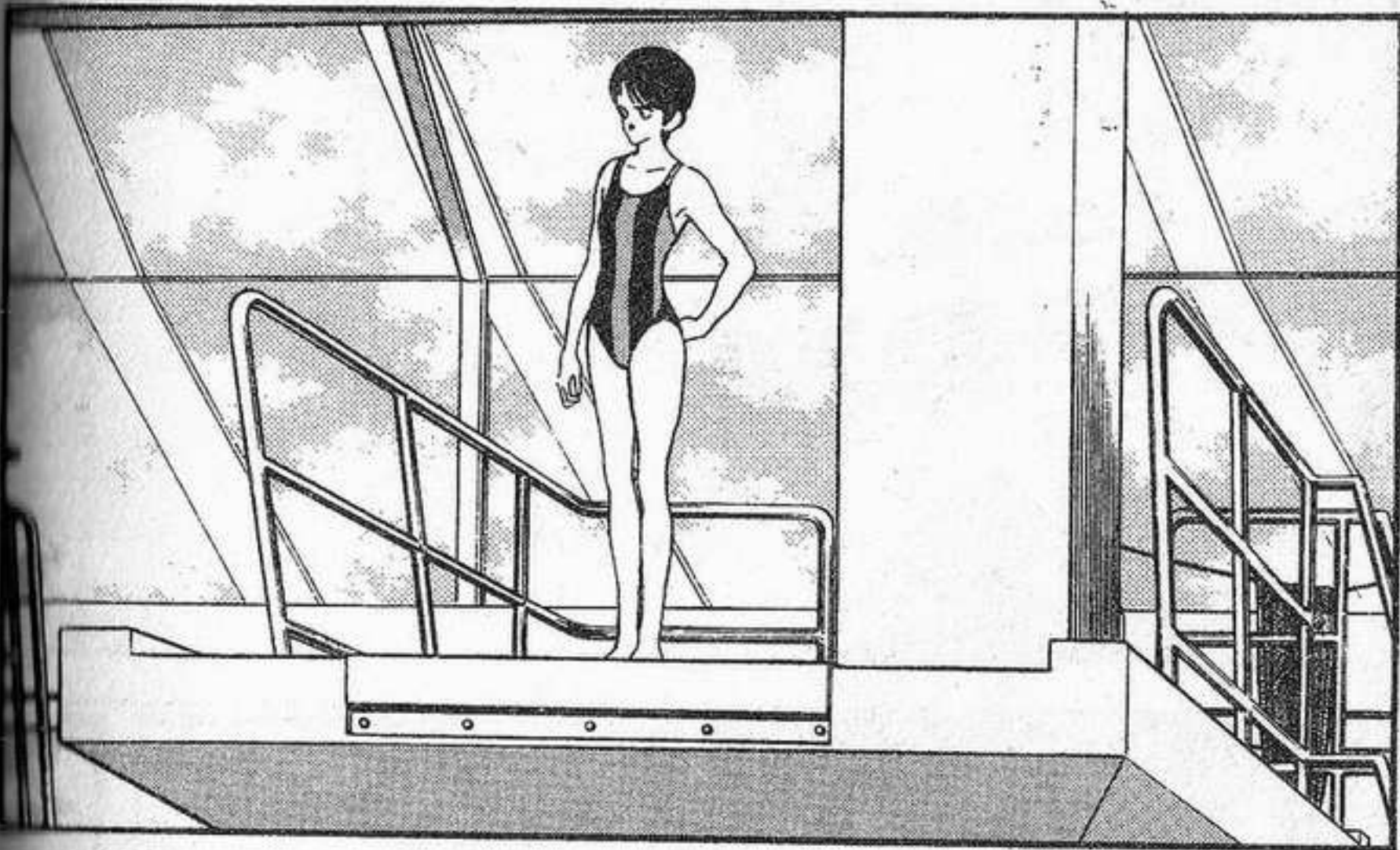

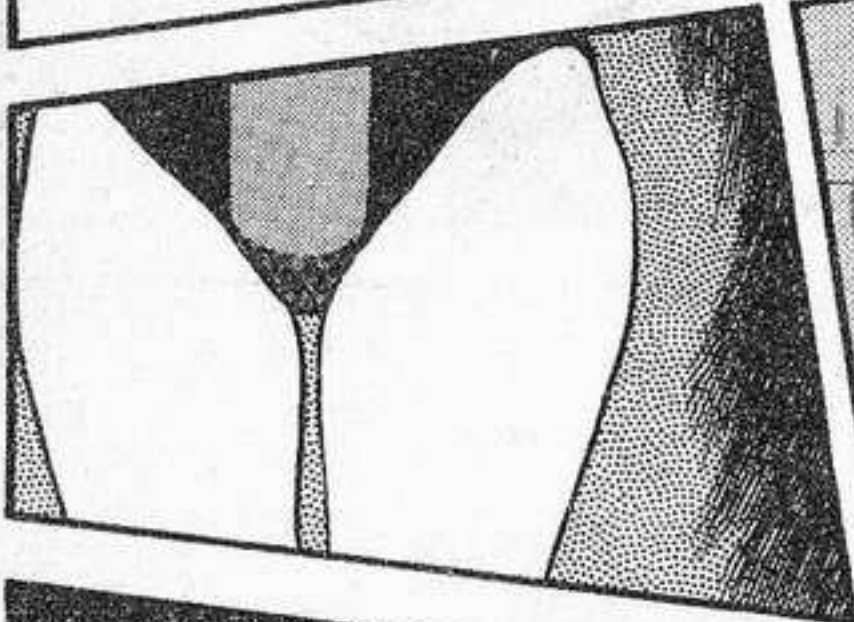
กับ
ยามาโตะ
เคย์สุเกะ

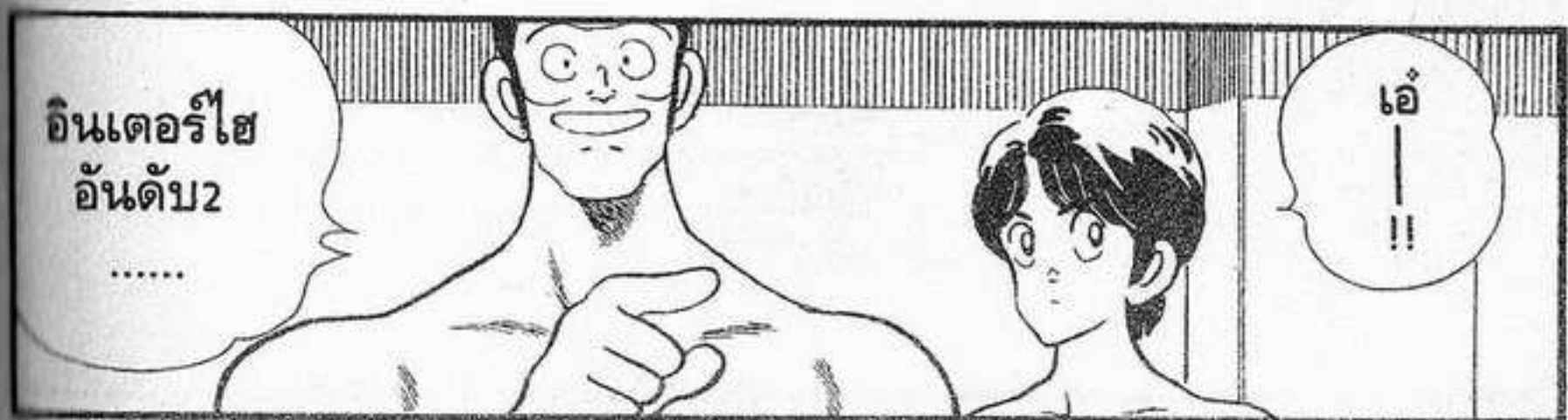
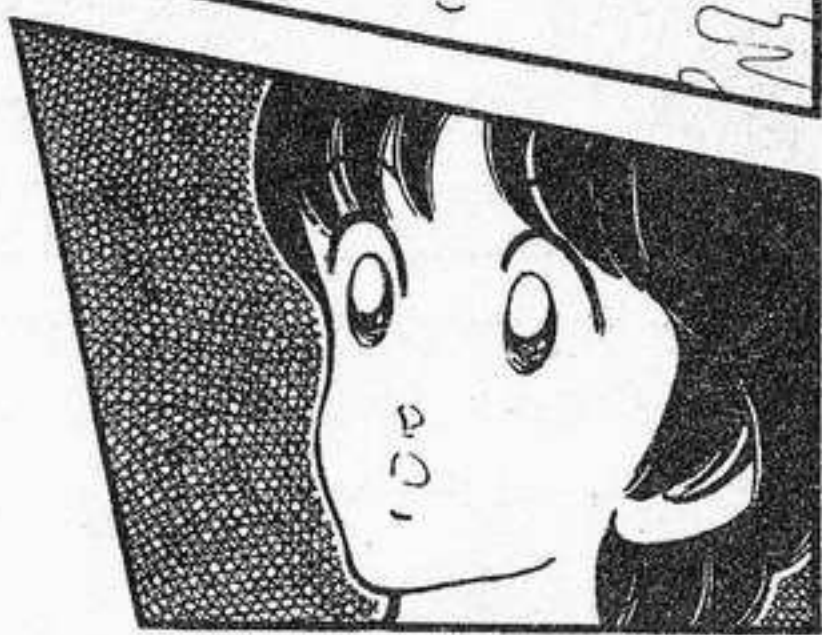

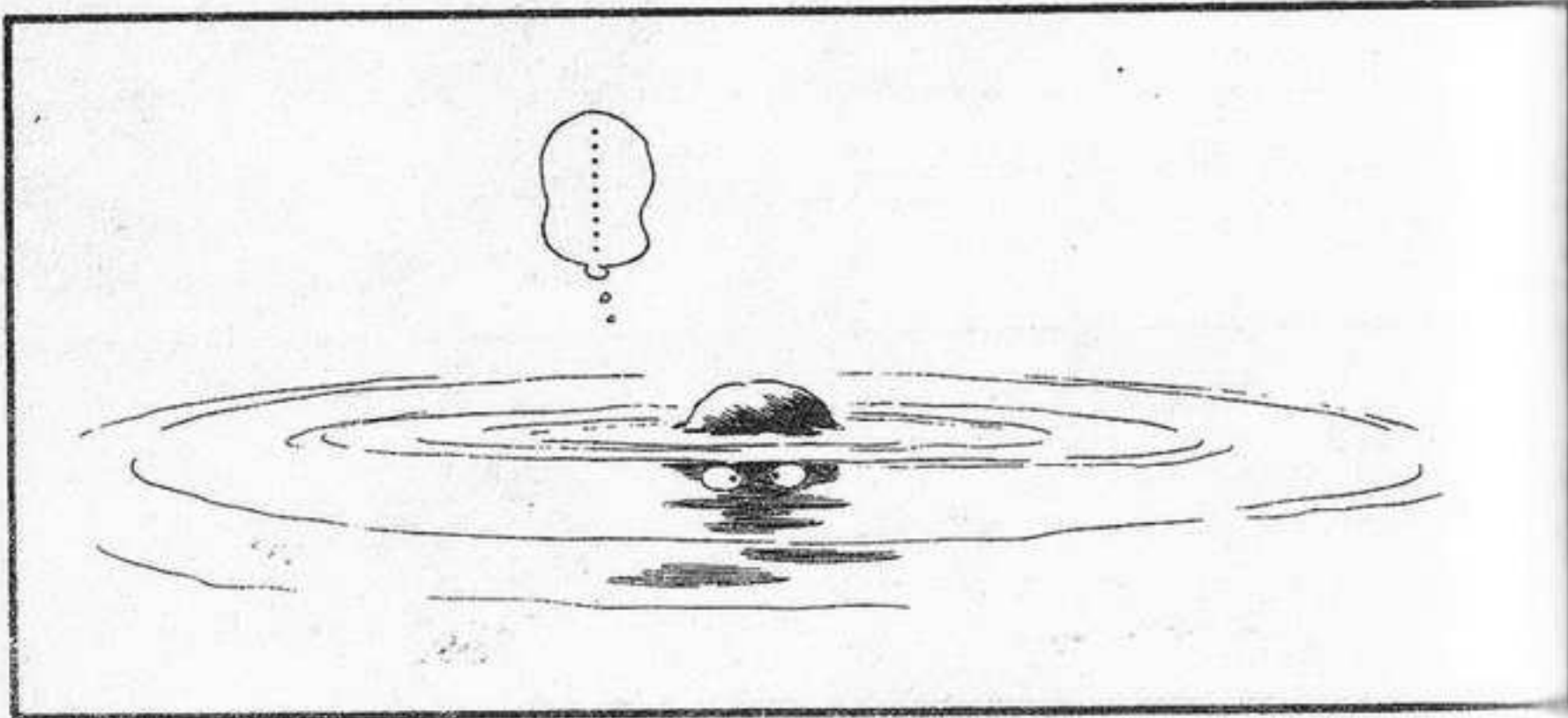
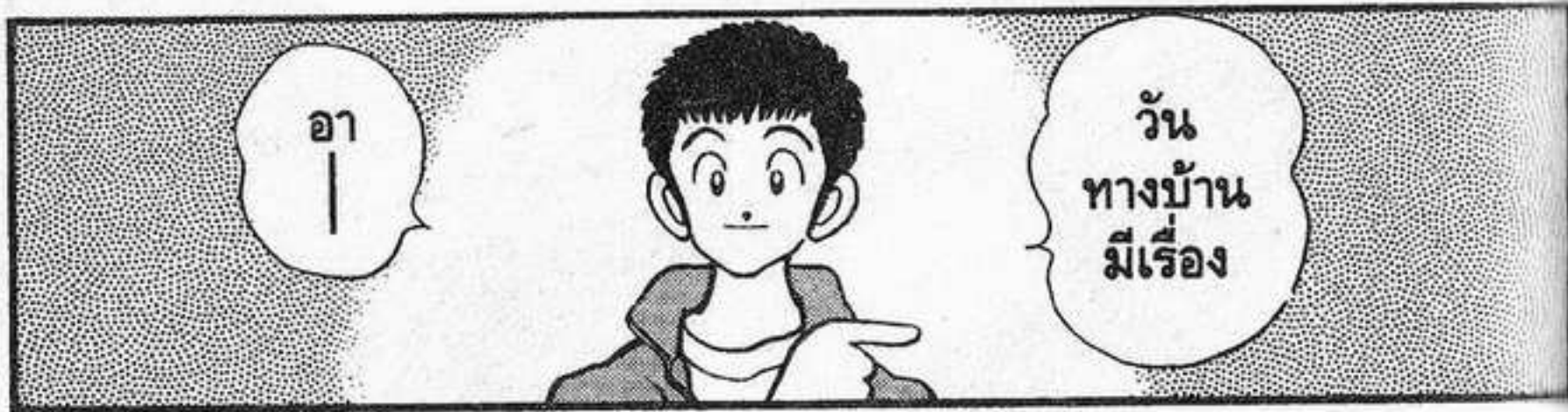
เปล่า
หรือ

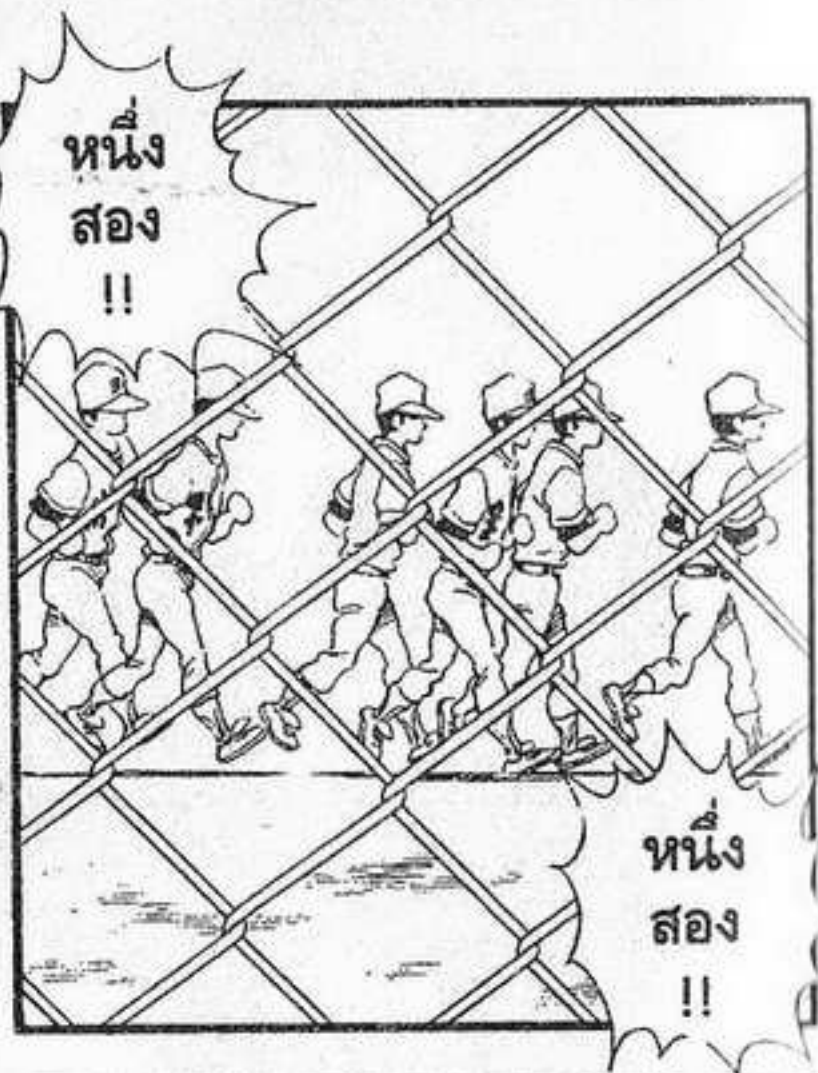
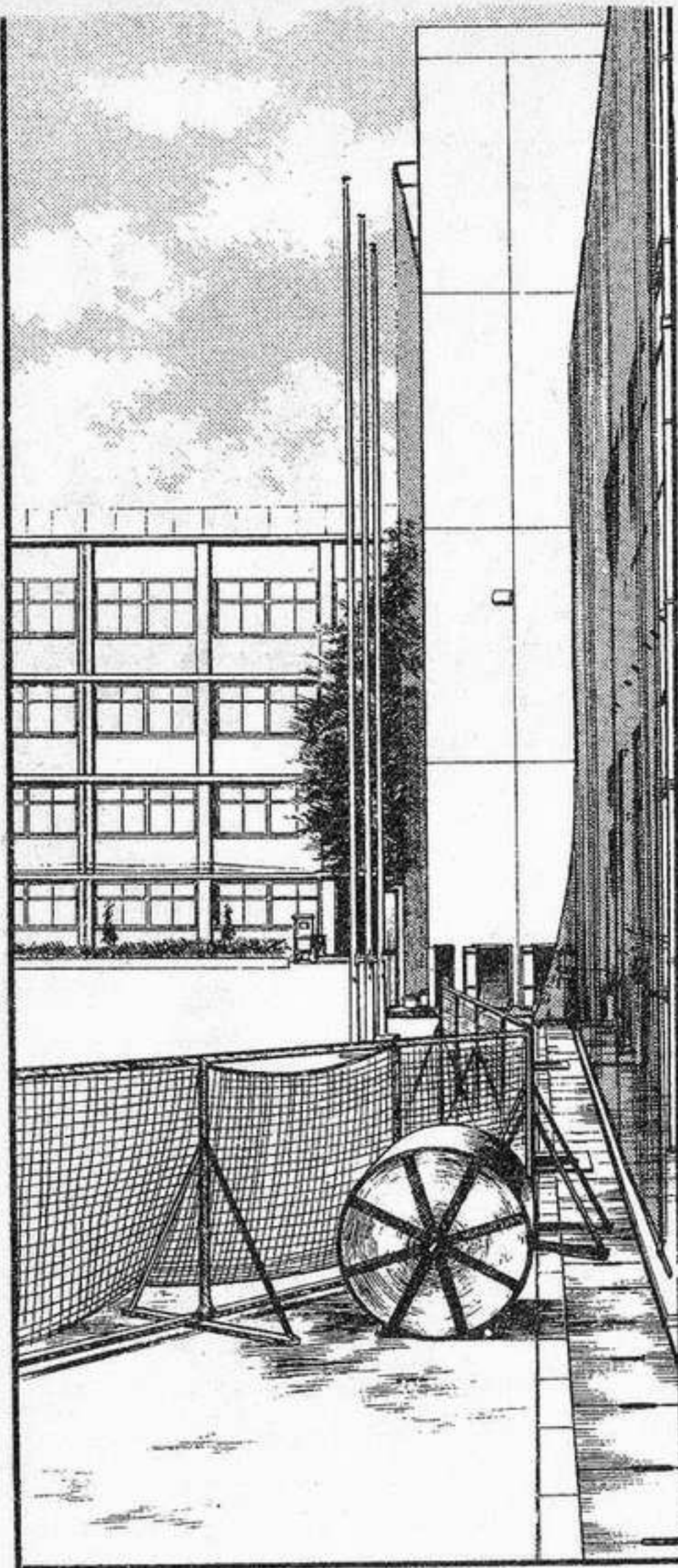
ຕອນ
ໄມ້ໄດ້

ເຈວ

ກັນ

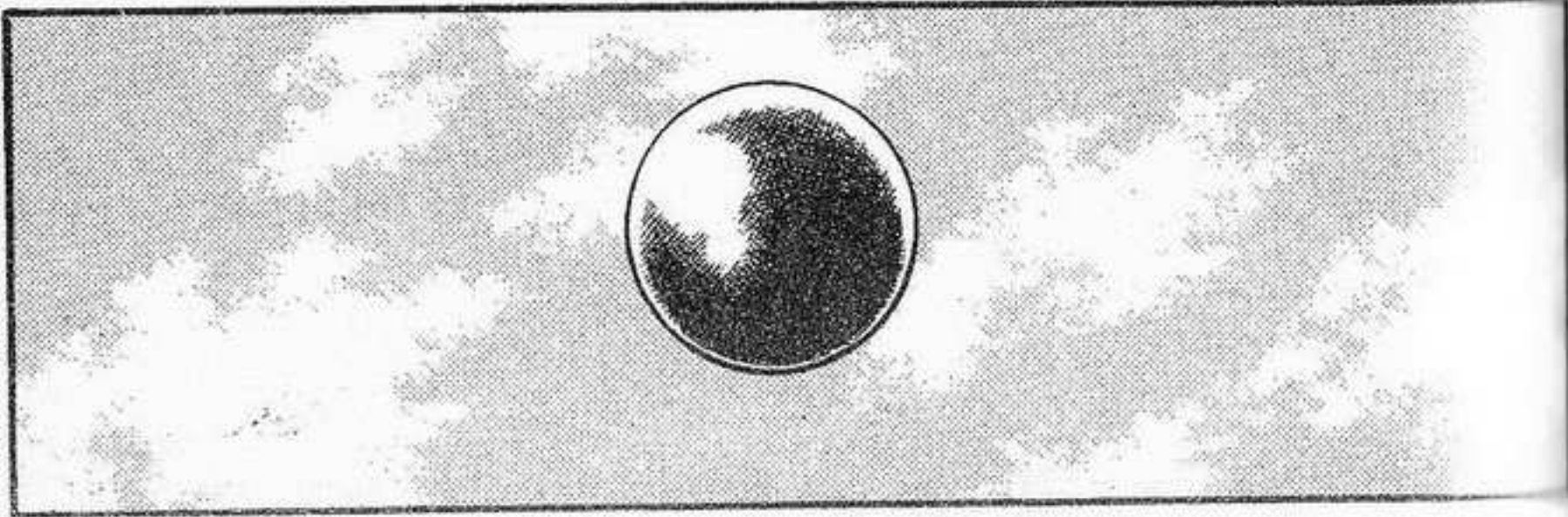
ດັບ

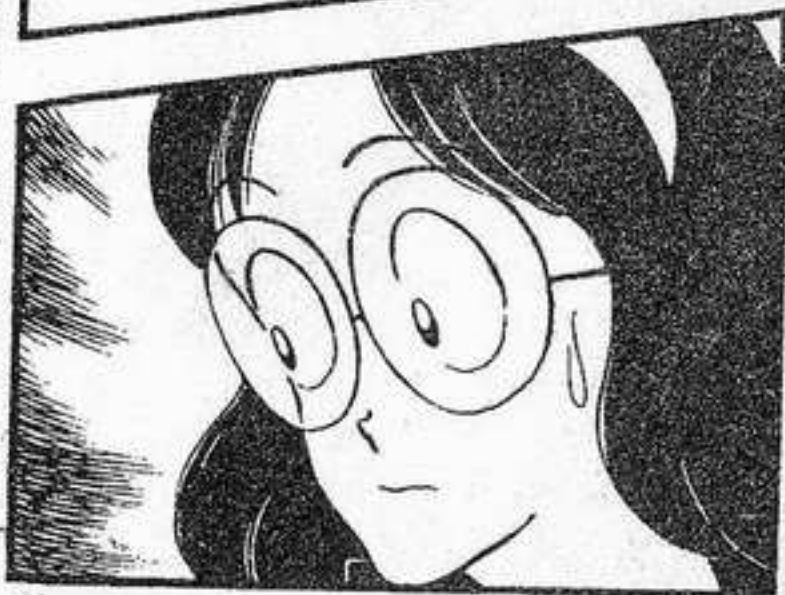
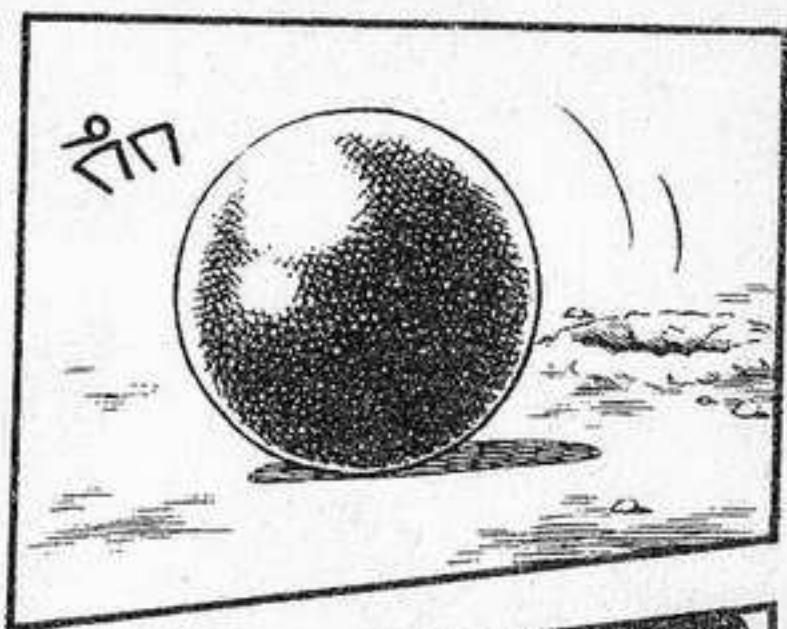
ພານ

หนึ่ง
สอง
!!

หนึ่ง
สอง
!!

ยืนตรงนั้น
มัน
อันตราย
นะ

คุณ
คิโนชิตะ

นี่
คุณ!

ตั้งใจว่าง
มาเลย
ใช้ไหม
!

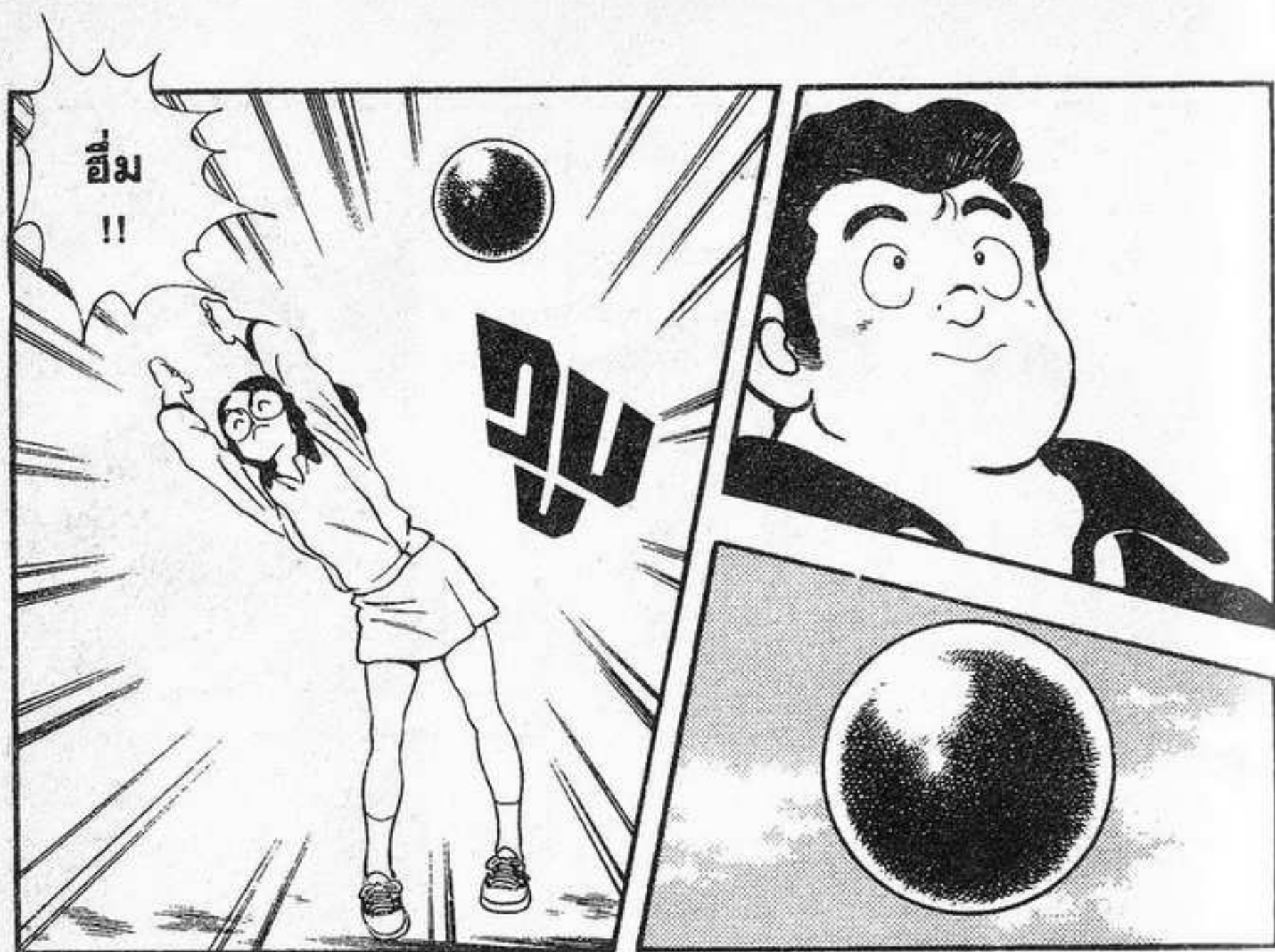
ไกล
ขนาดนี้
ผมขำ
ไม่แม่น
หรอก

มันหนัก
จะตาย

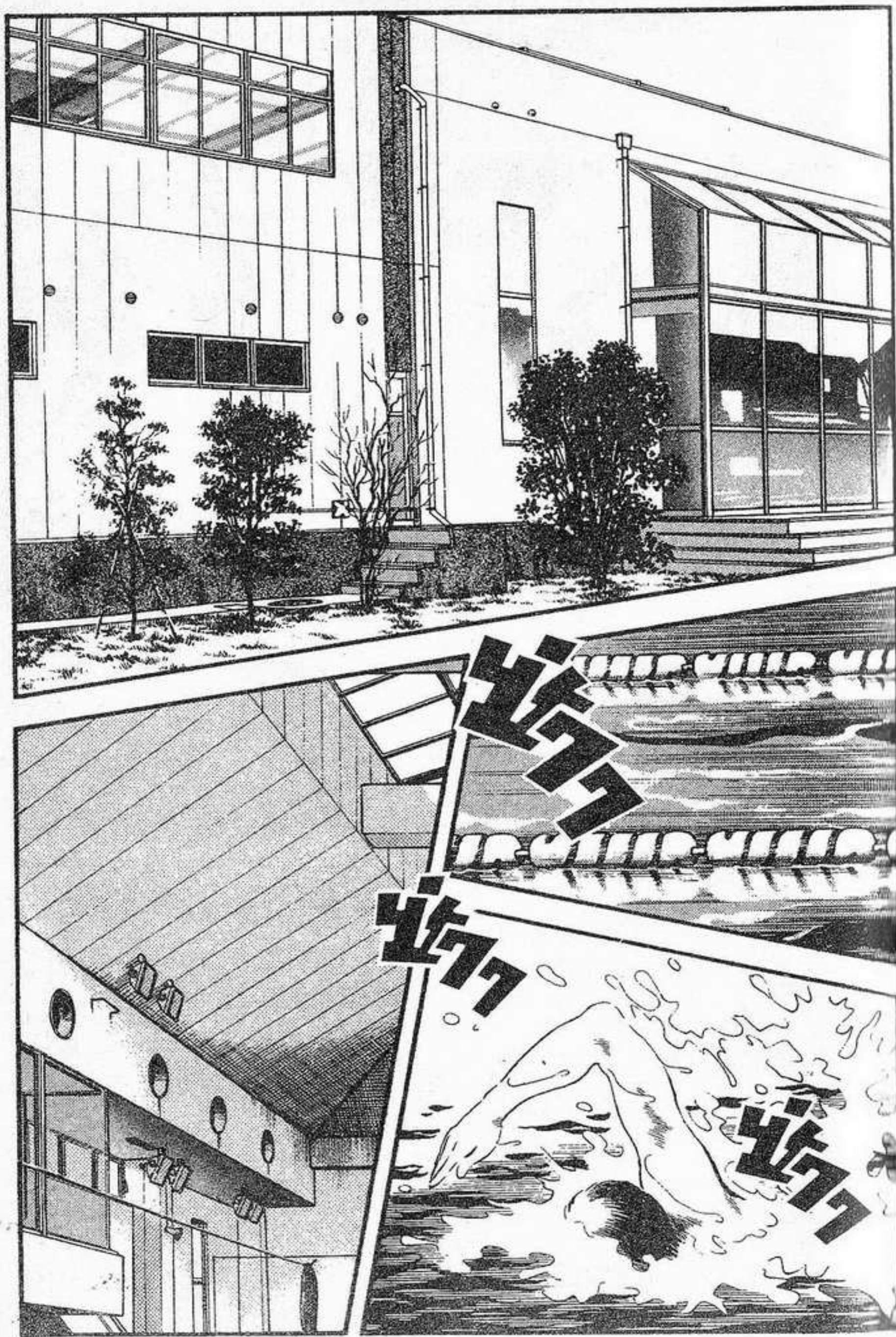

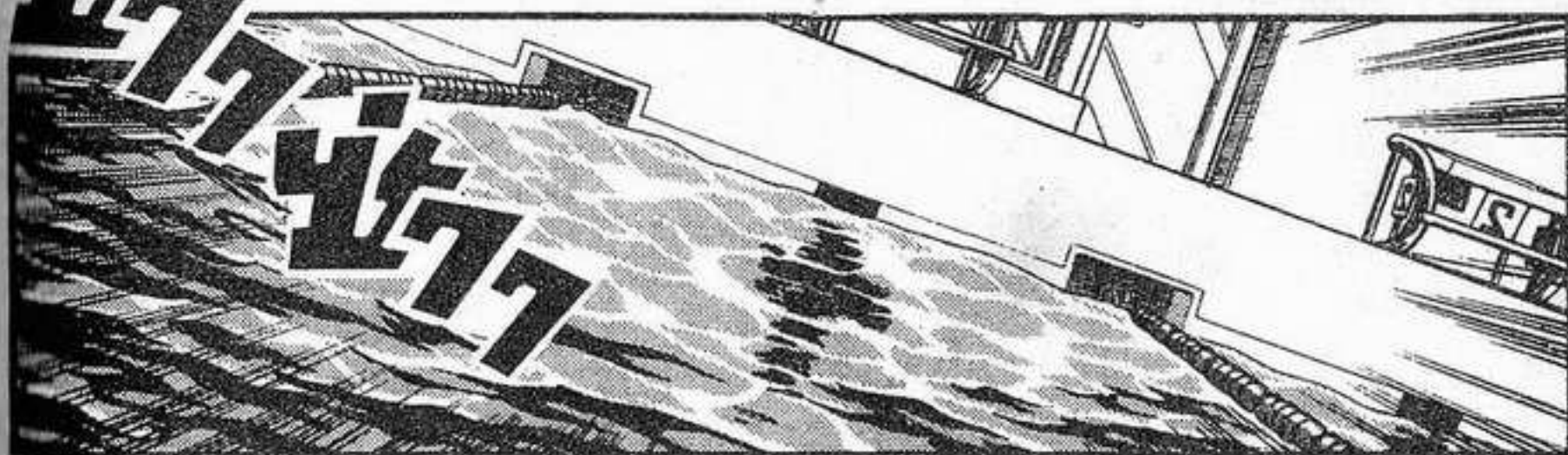
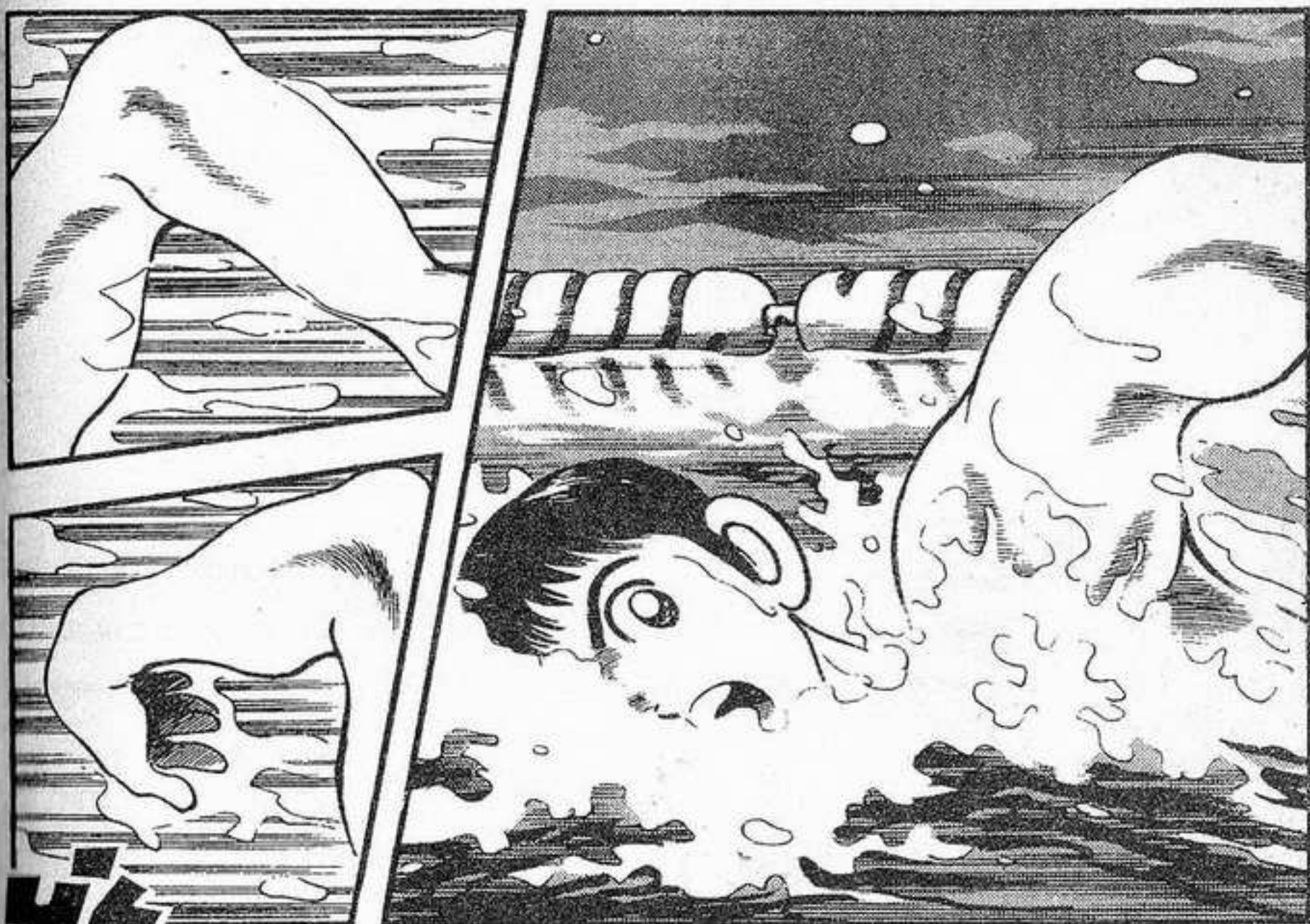
อ้อ...
ยังงั้นรี

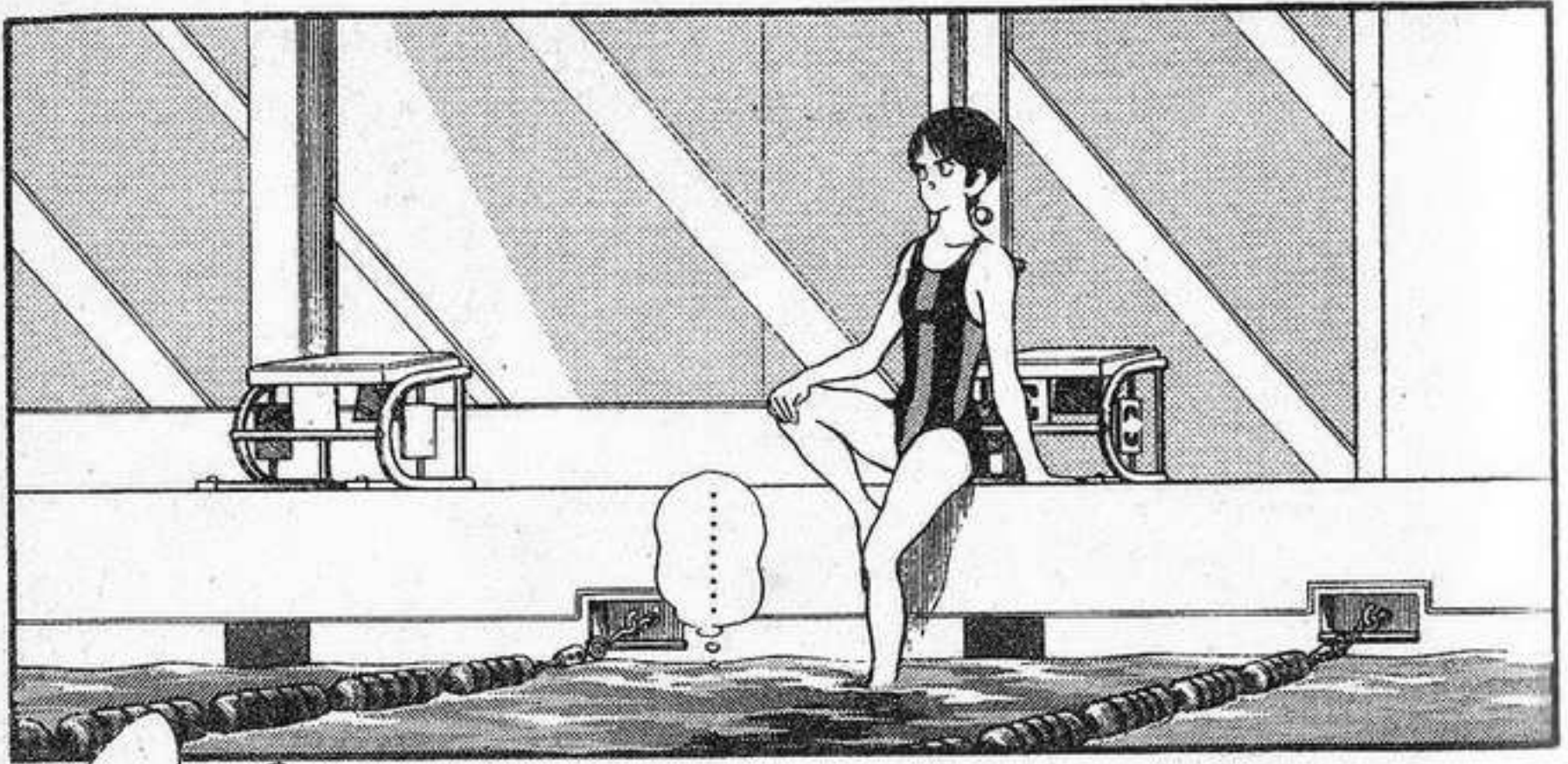
งั้น
อย่าขยับ
นะ

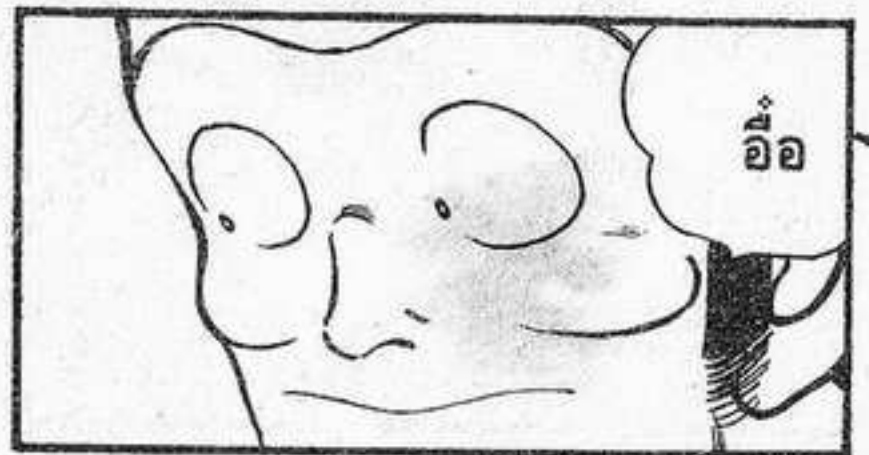
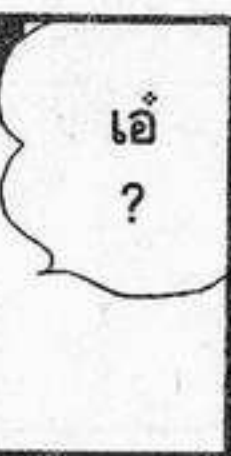

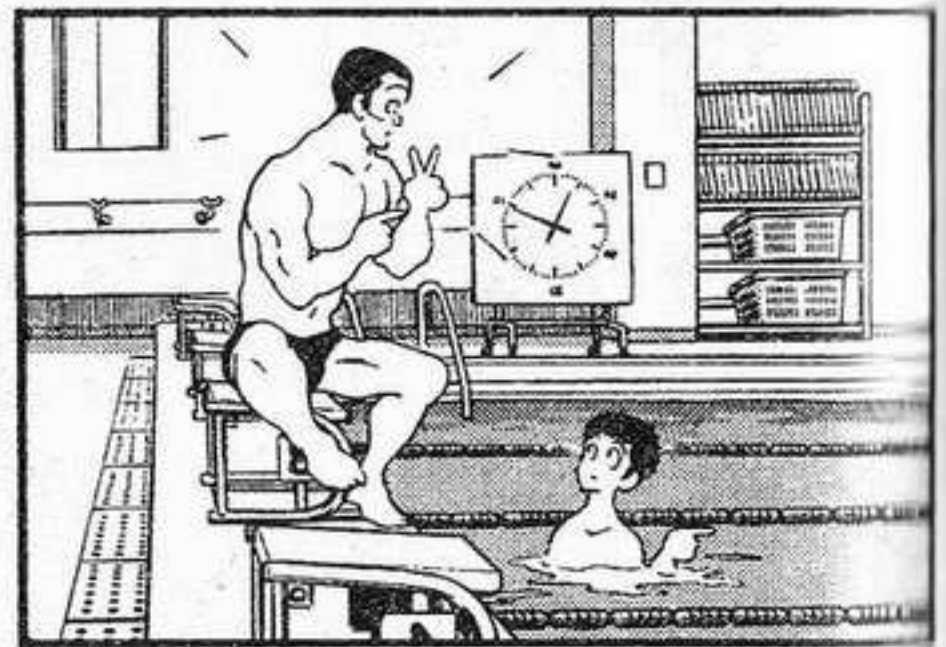
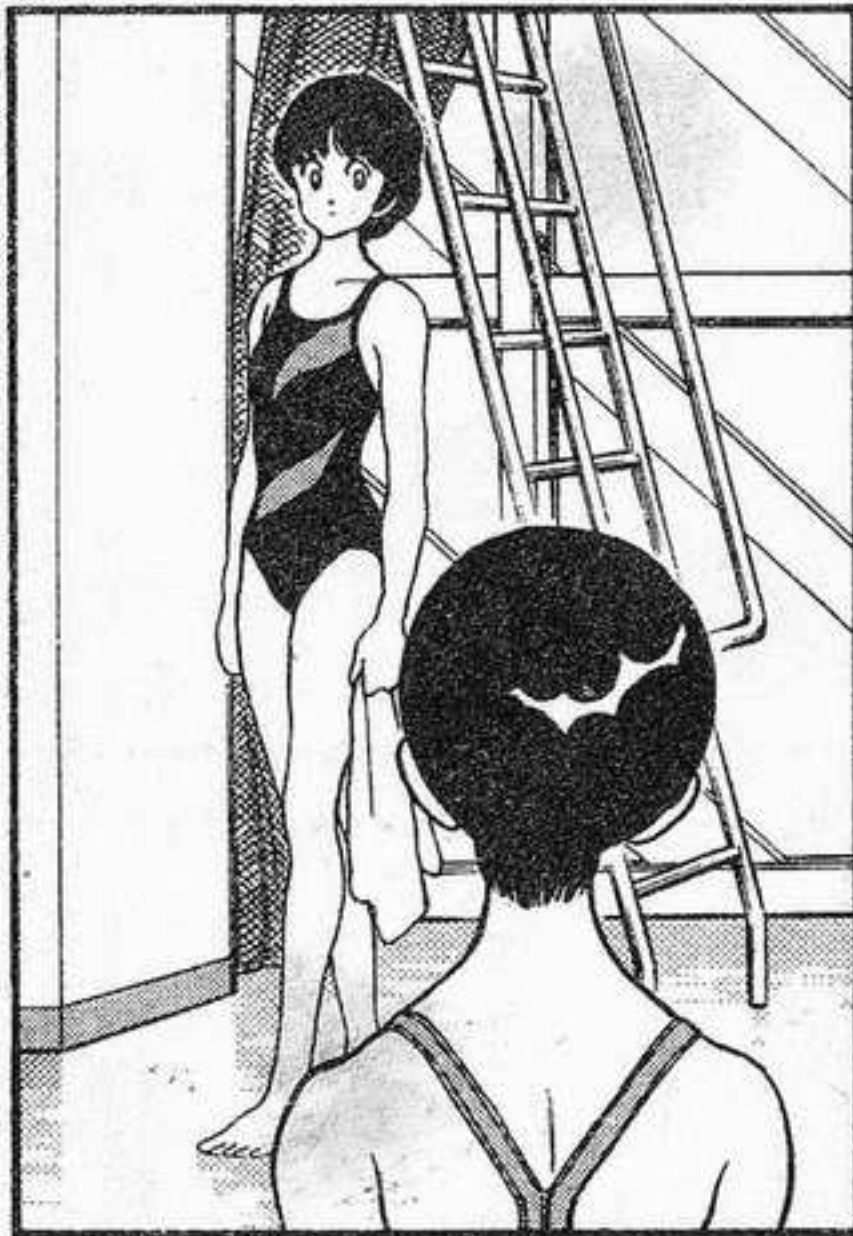
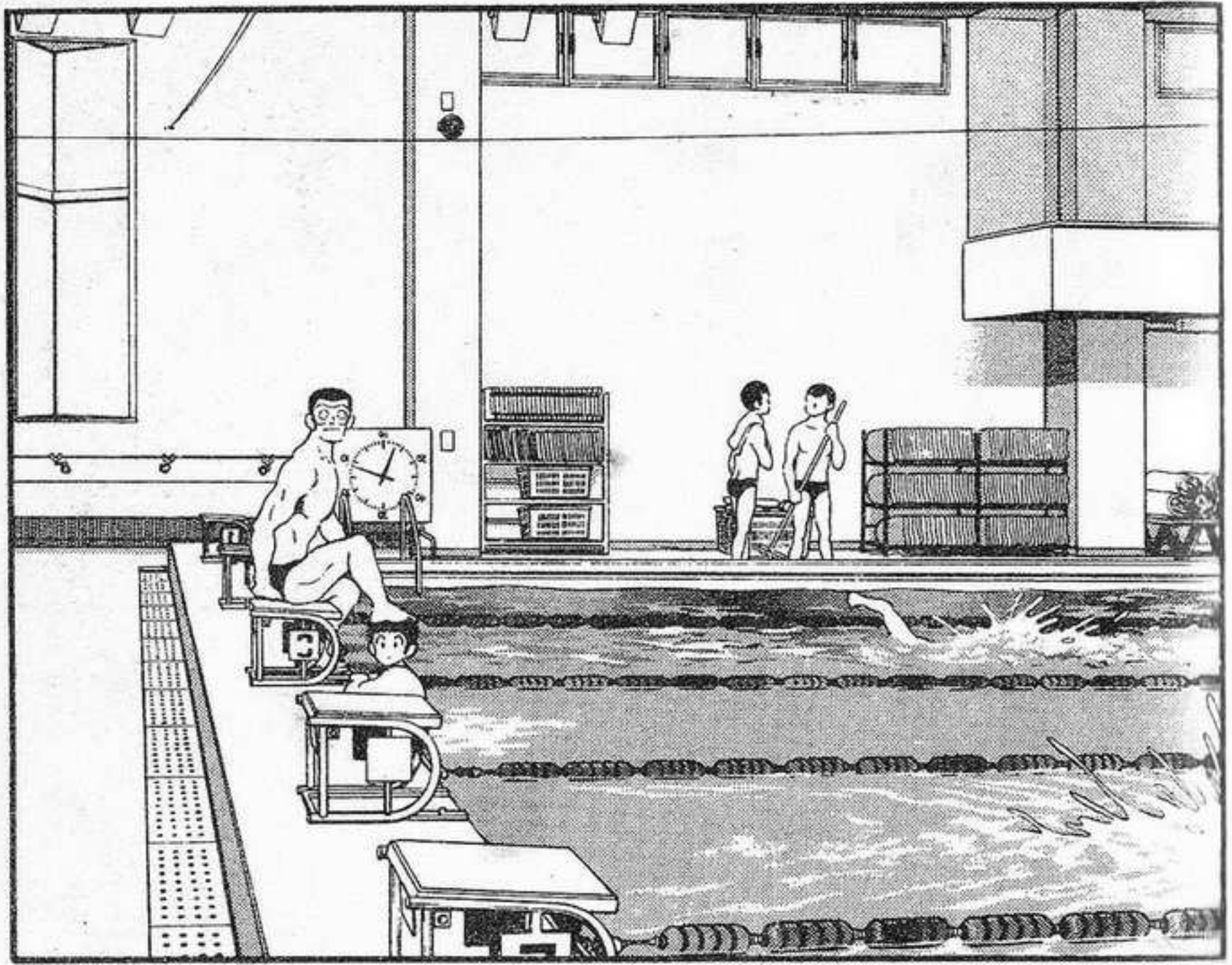

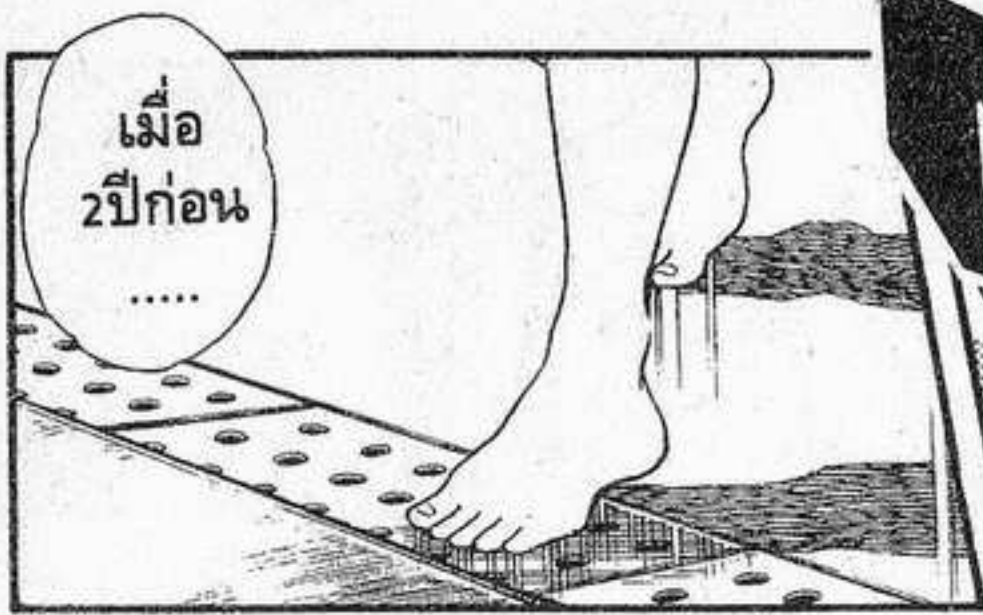
ไม่เจอกัน
ชะนานนะ
ยามาโตะ
เคย์สุเกะ

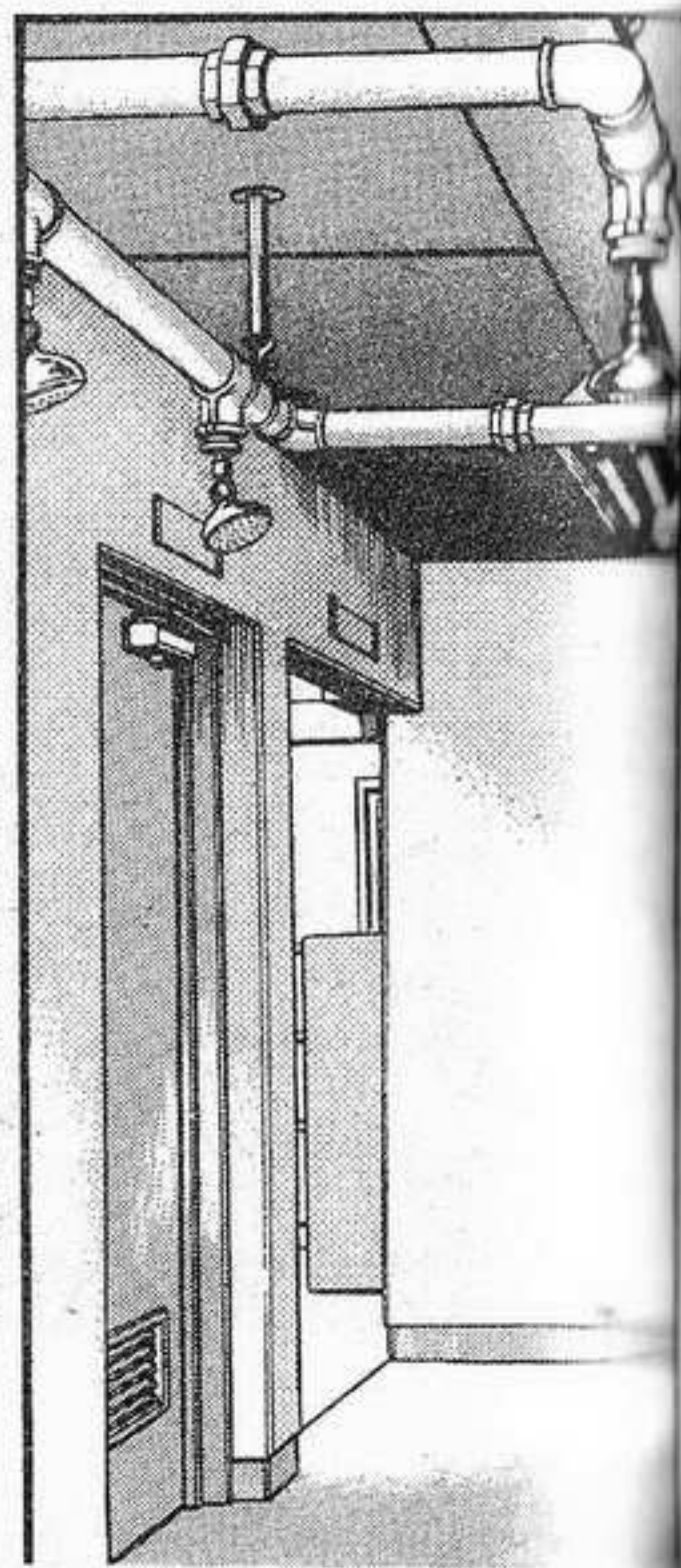
เมื่อ
2ปีก่อน
.....

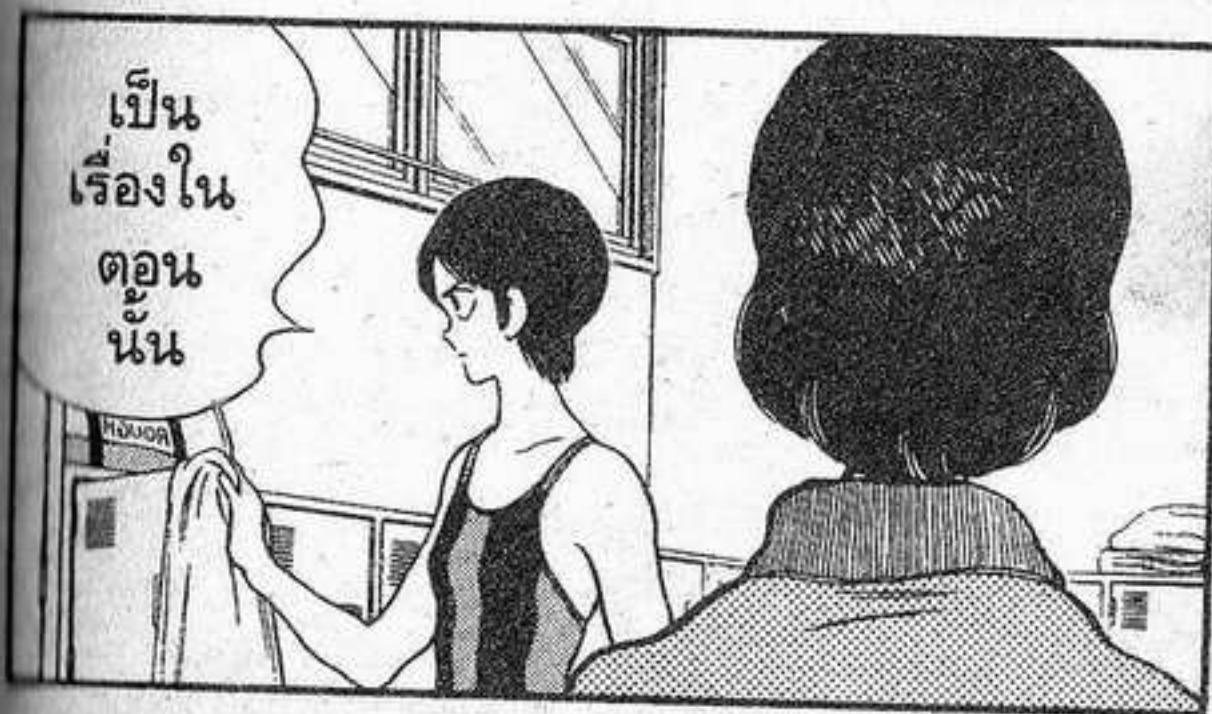
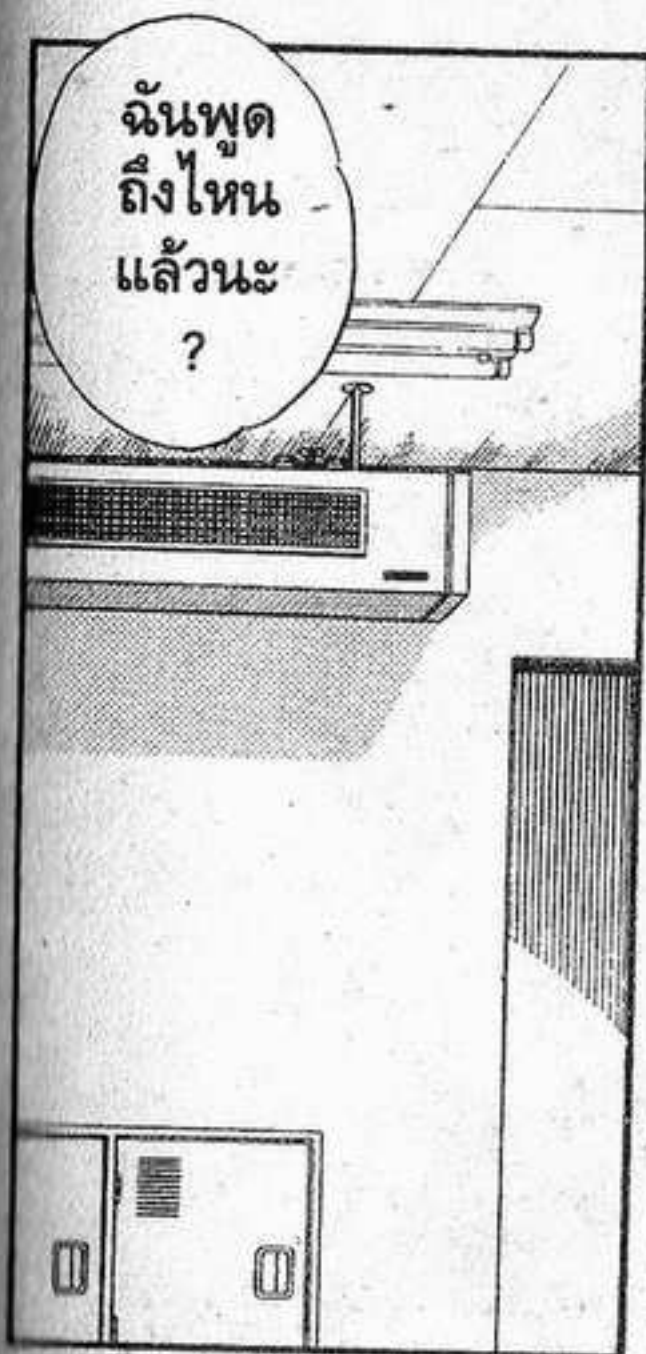

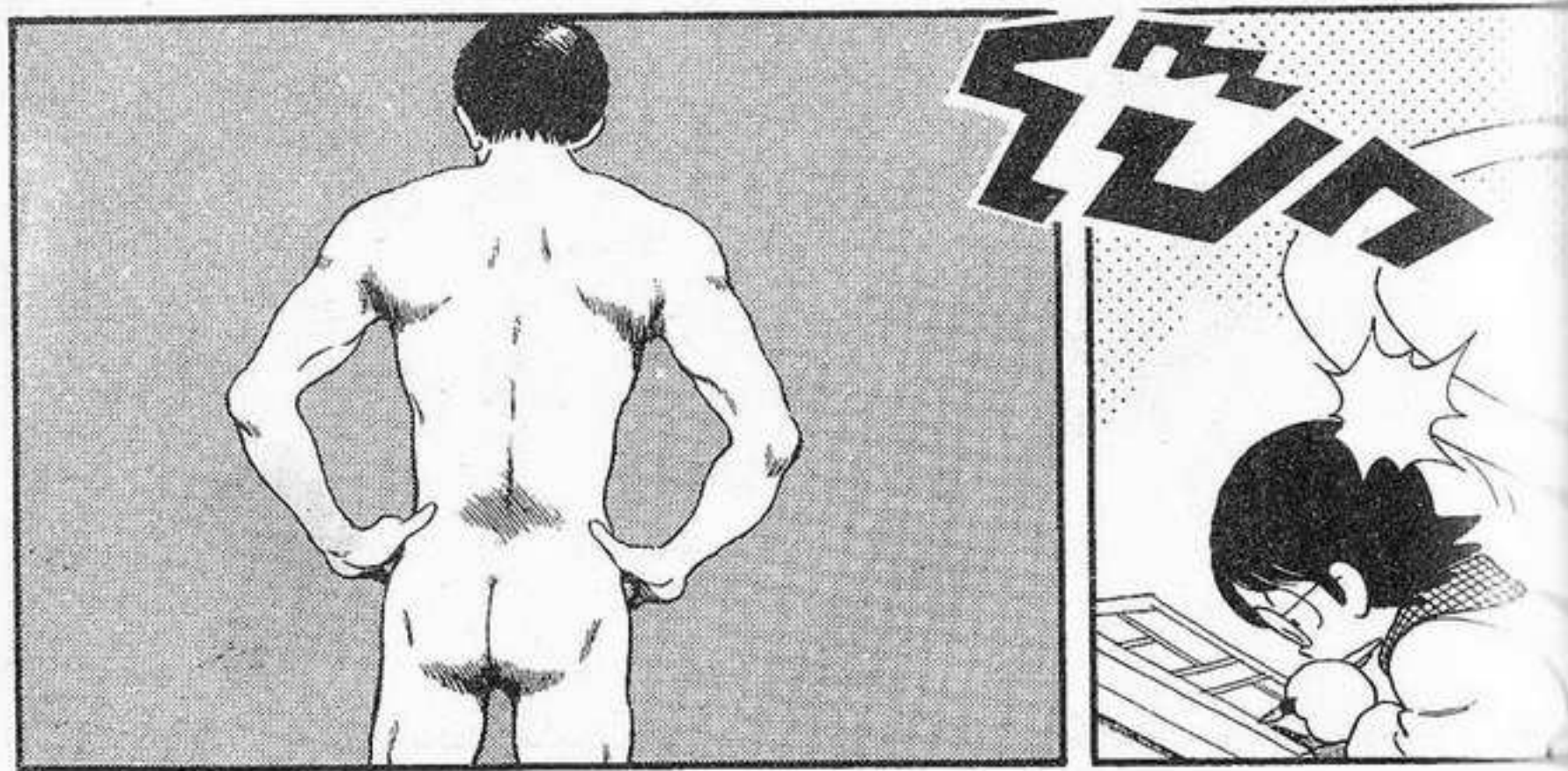
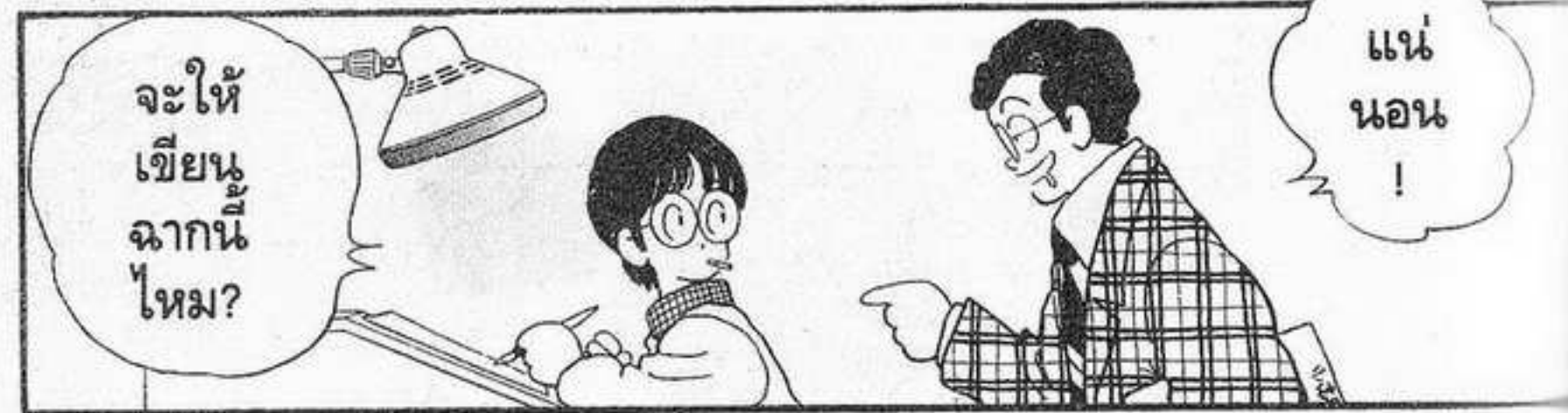
สมัยแข่ง
ประจำ
ตำบล
ตอน
ม.ต้น

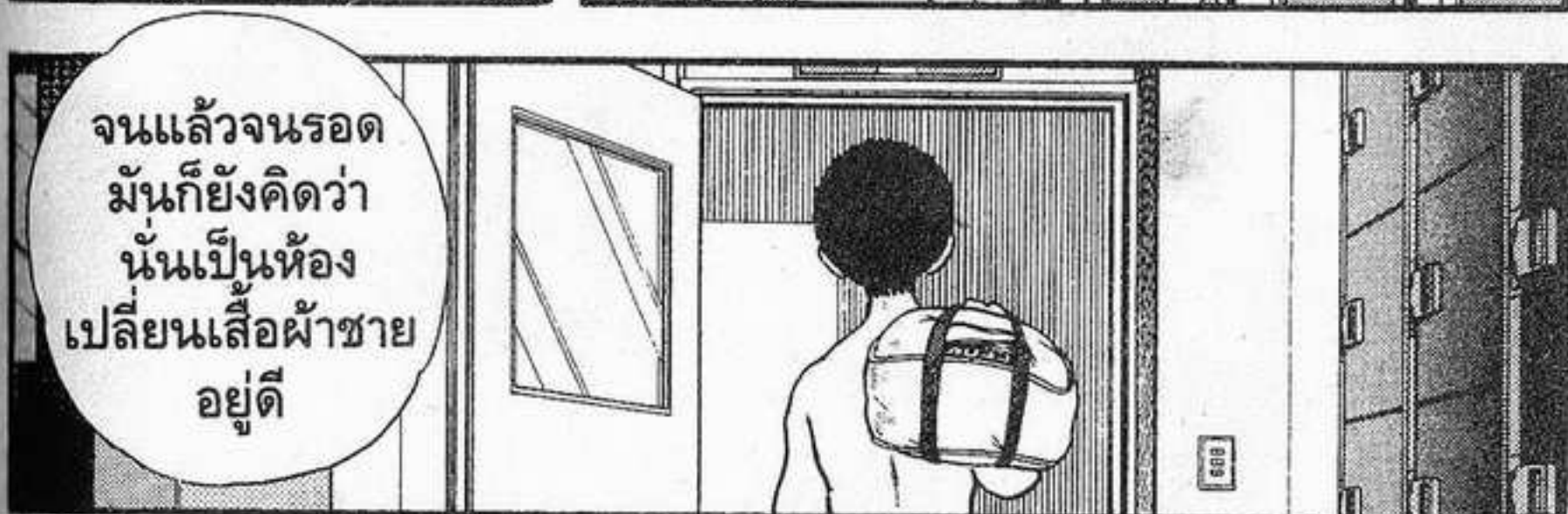

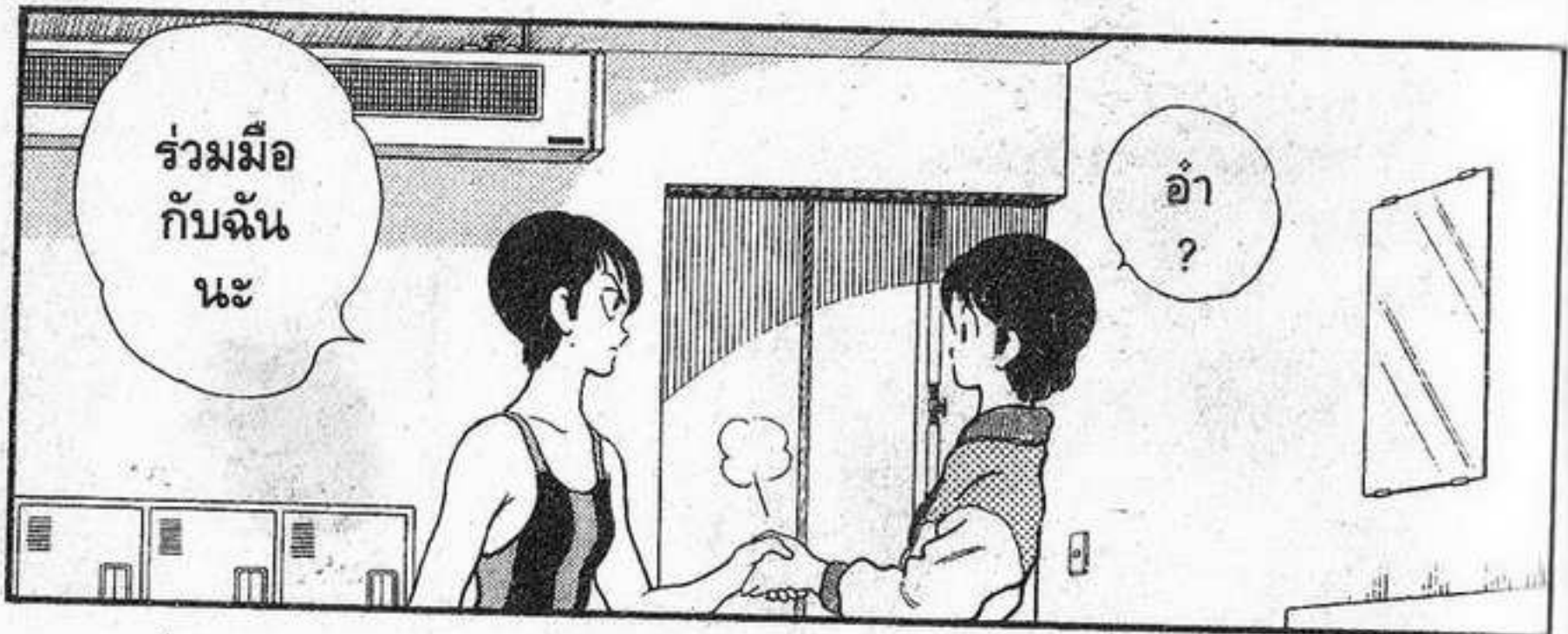
.....

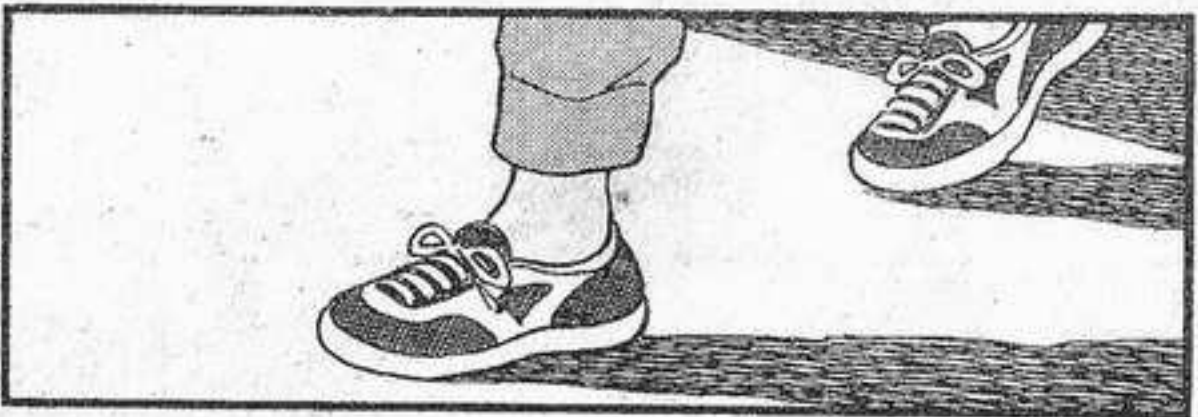
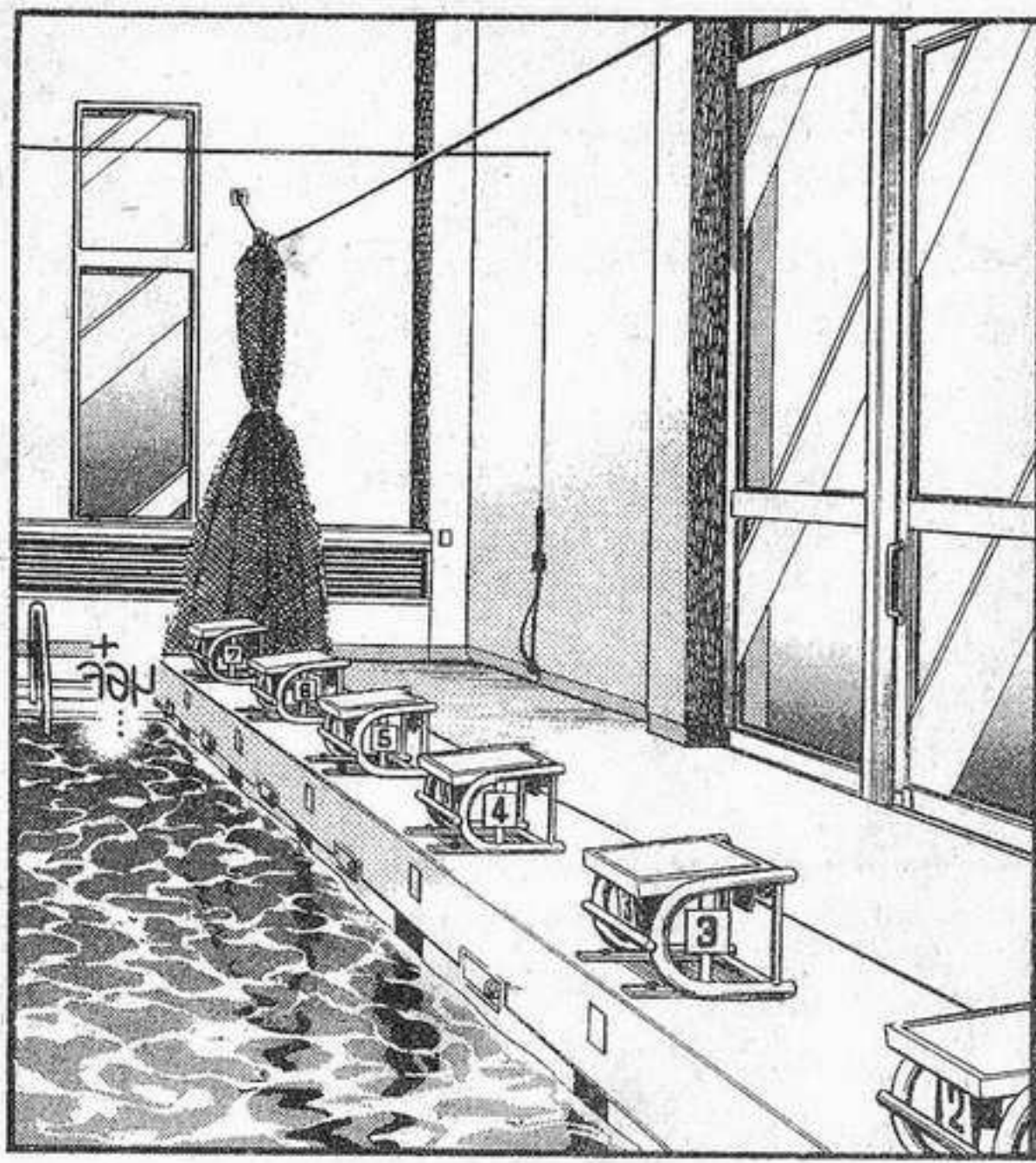

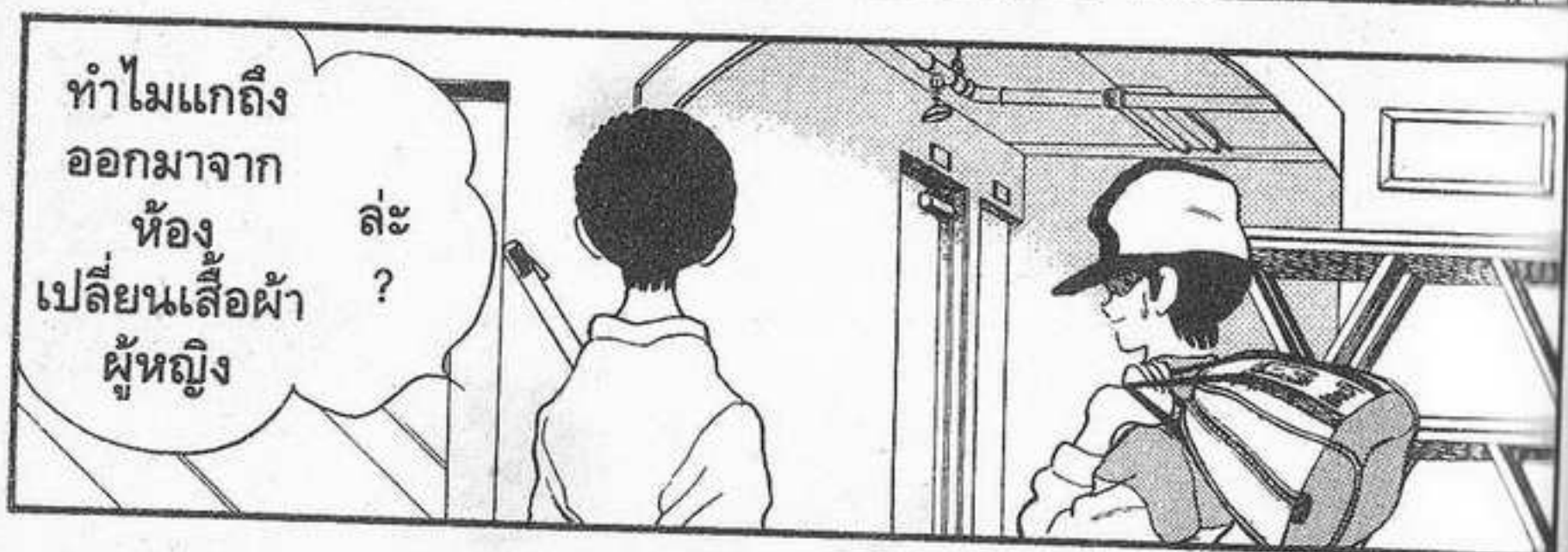

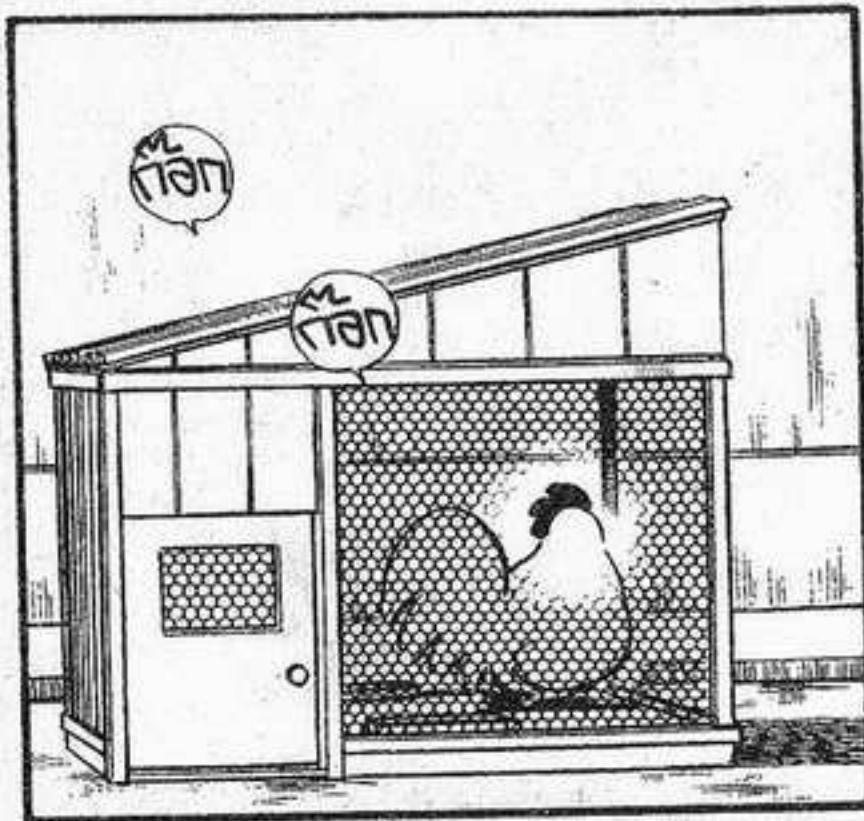
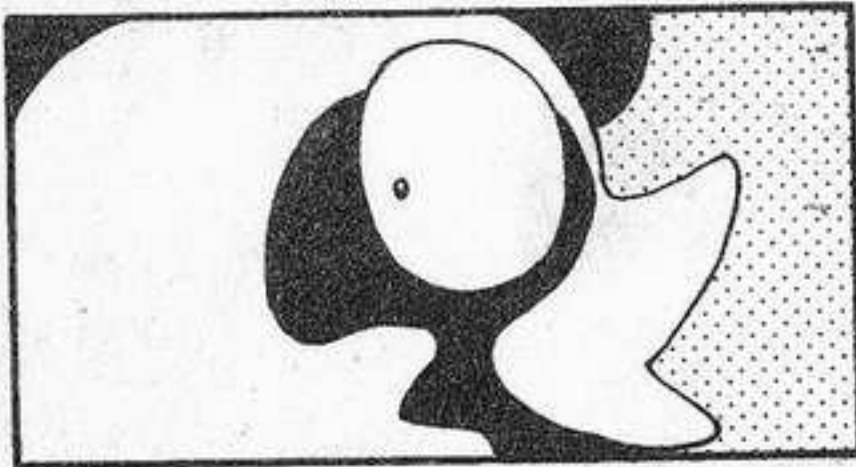
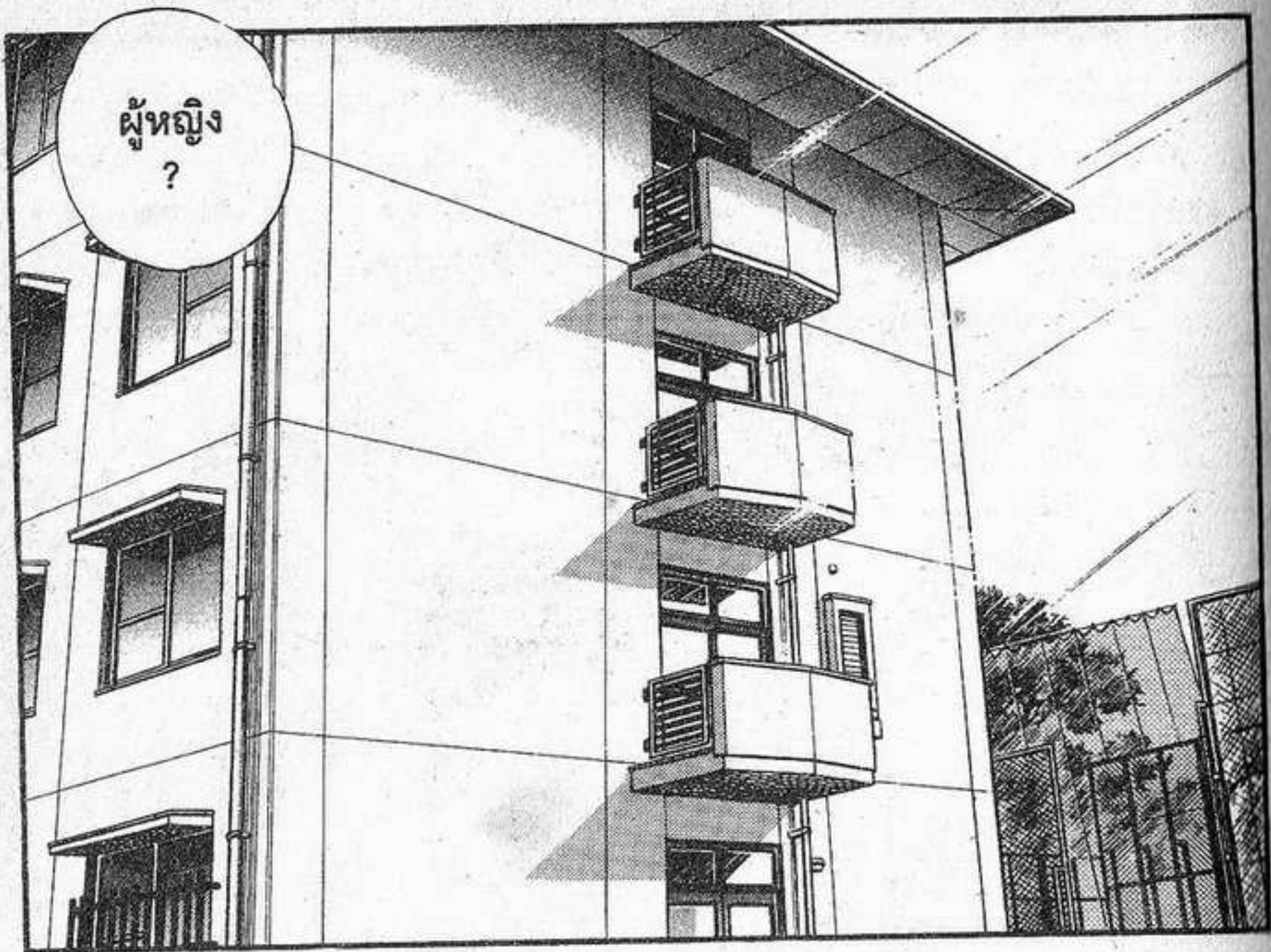

WWE!

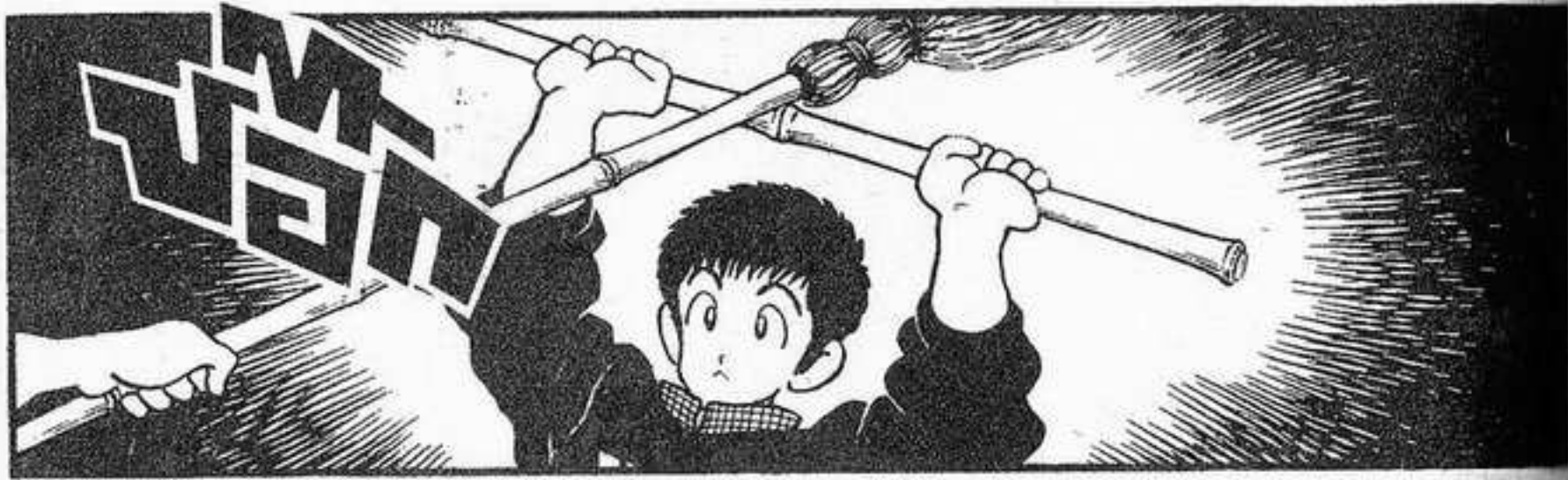

ตอน
ต่าง
ฝ่าย
ต่าง
เห็น

แต่
มา
คิดดู
อีกที

หมอนี่
ไม่มี
กลิ่นเนื้อ
เลย

เป็นผู้ชาย
ที่รูปร่าง
สะอืดสะออง
เหมือน
ผู้หญิง

เอ
!!

ง

ไม่ต้อง
มา"เอ"
หรอก
!

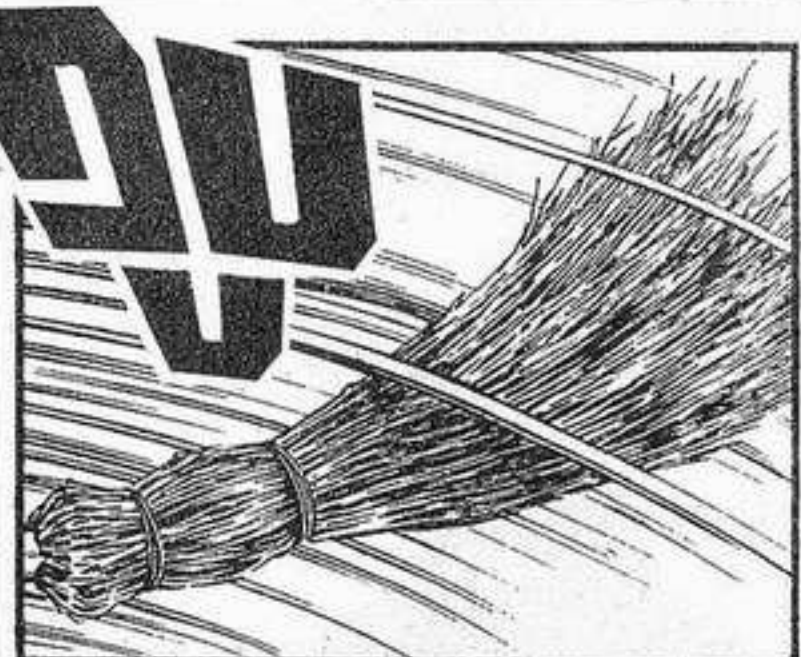
นั่นนะรี
โคยานากิ
แชมป์ที่ 2
อินเตอร์ไฮ
?

เอ
!!

จริงๆ
รึ
?

ฮึม
รู้อย่างนี้
ตอนนั้น
เรา...

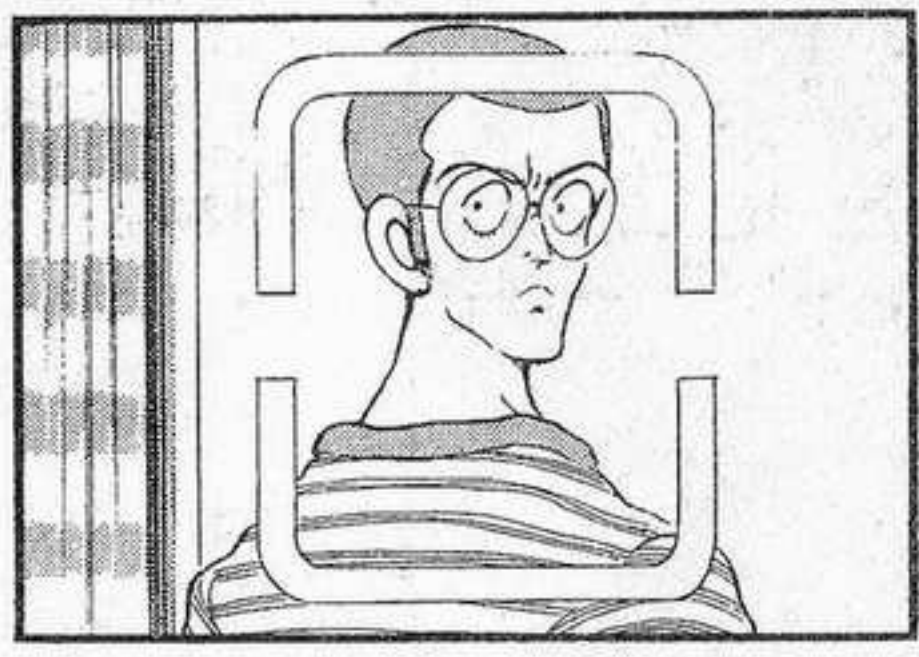

วันนี้
2คนนอน
ก็ราเริง
กันดี

ดัง
เต็ม

11:30

11:30

W-20

ทำอะไร
ของแก
นะ?

ยิ้ม
หน่อย

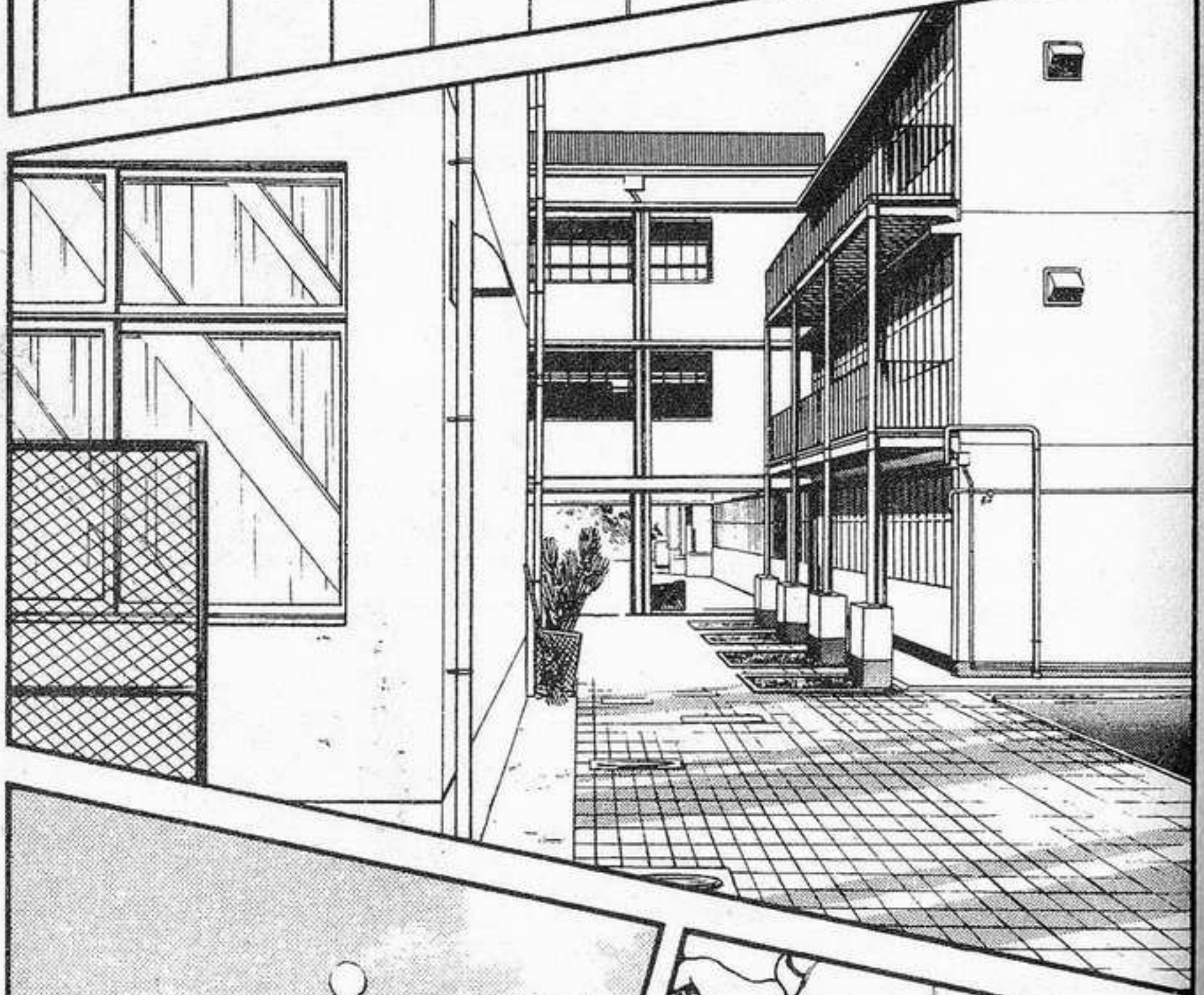
อ๊า

ยิ้ม
หน่อย

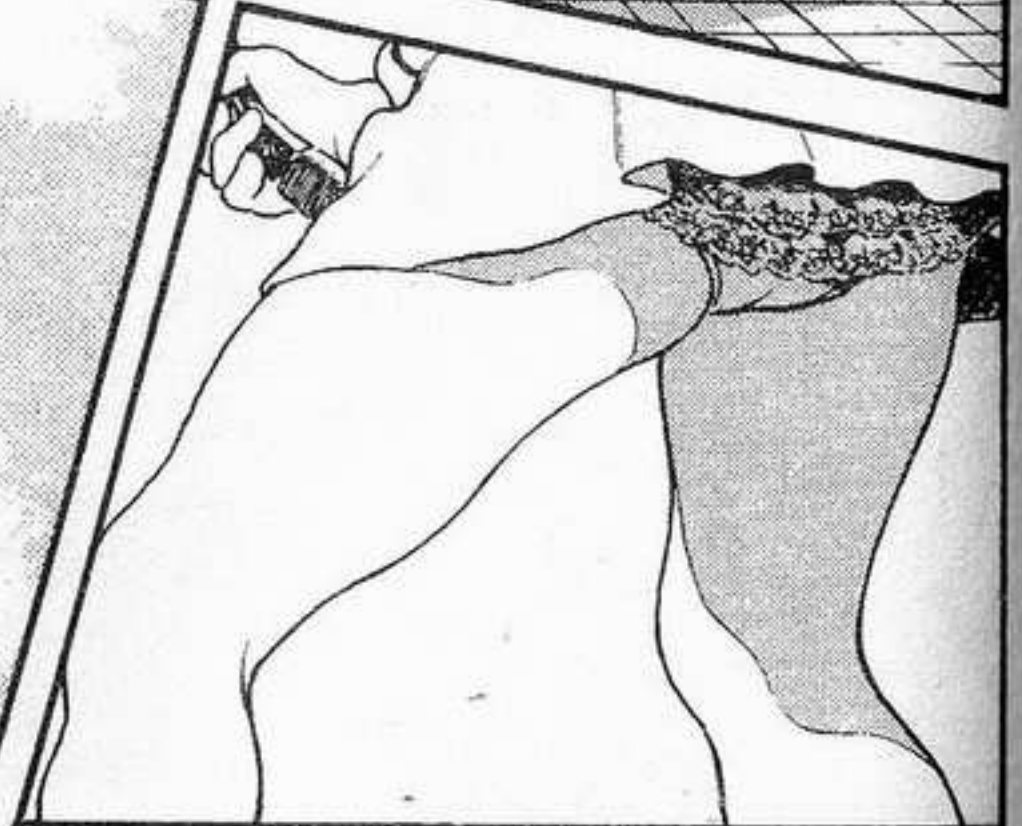

↓ โรงเรียนมัธยมเฮย์เซ็น

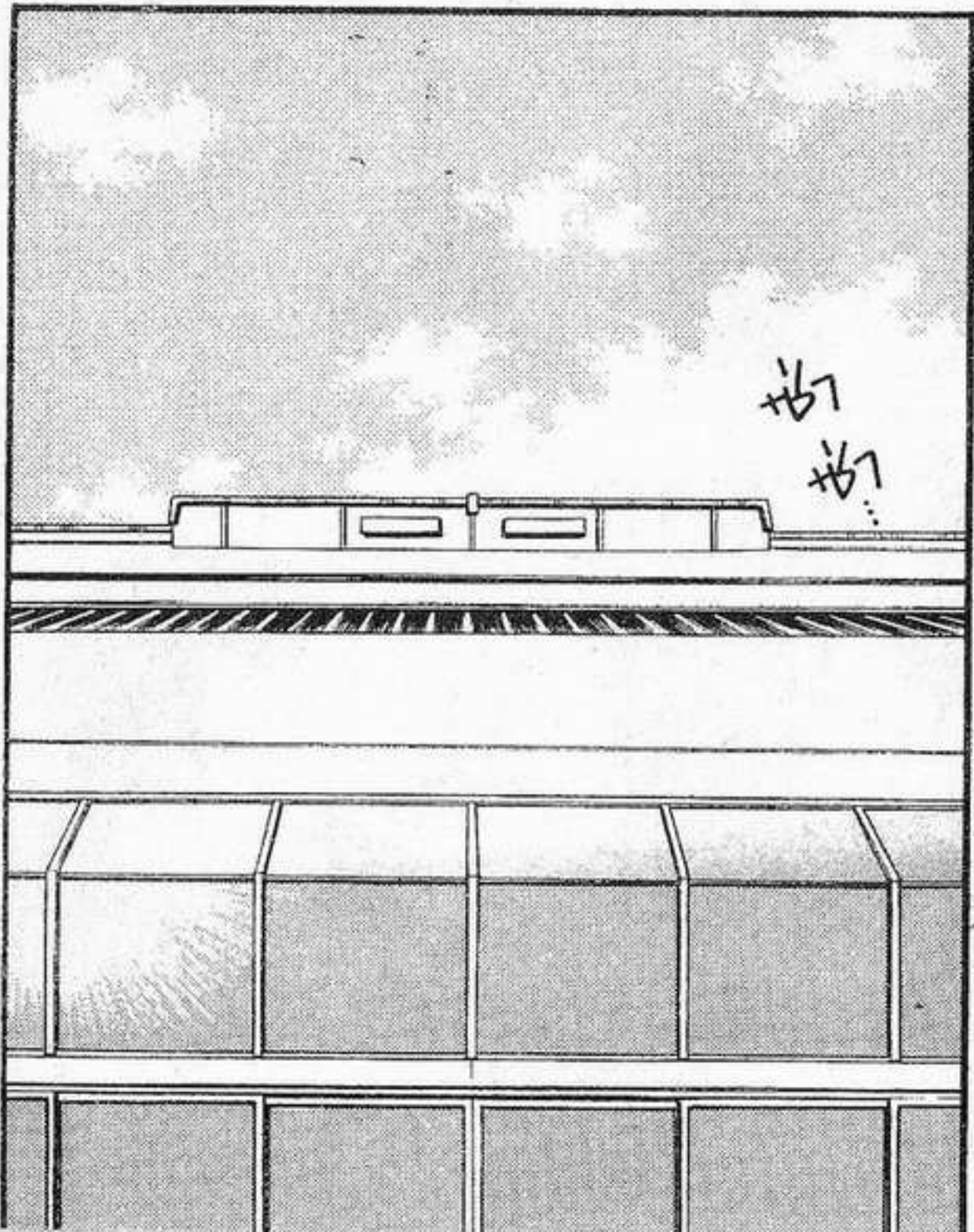
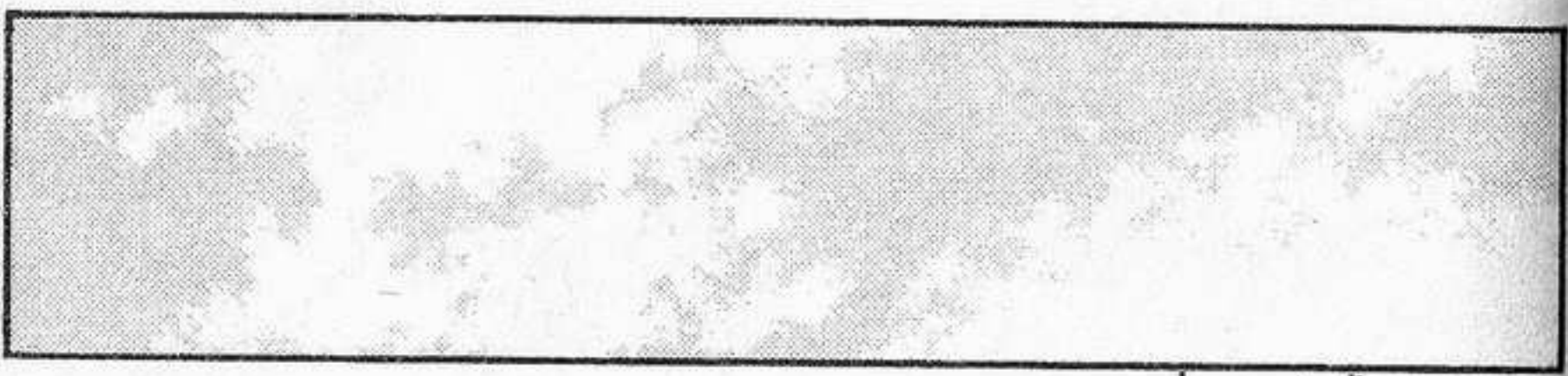
私立栄泉高等学校

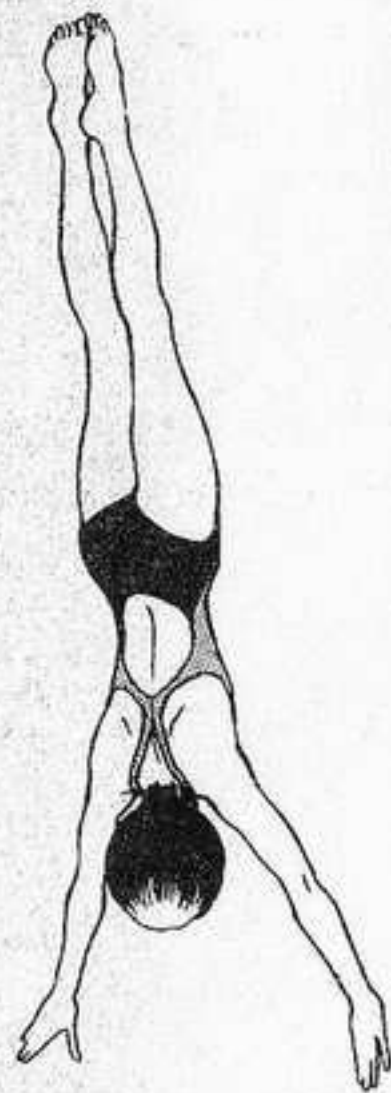
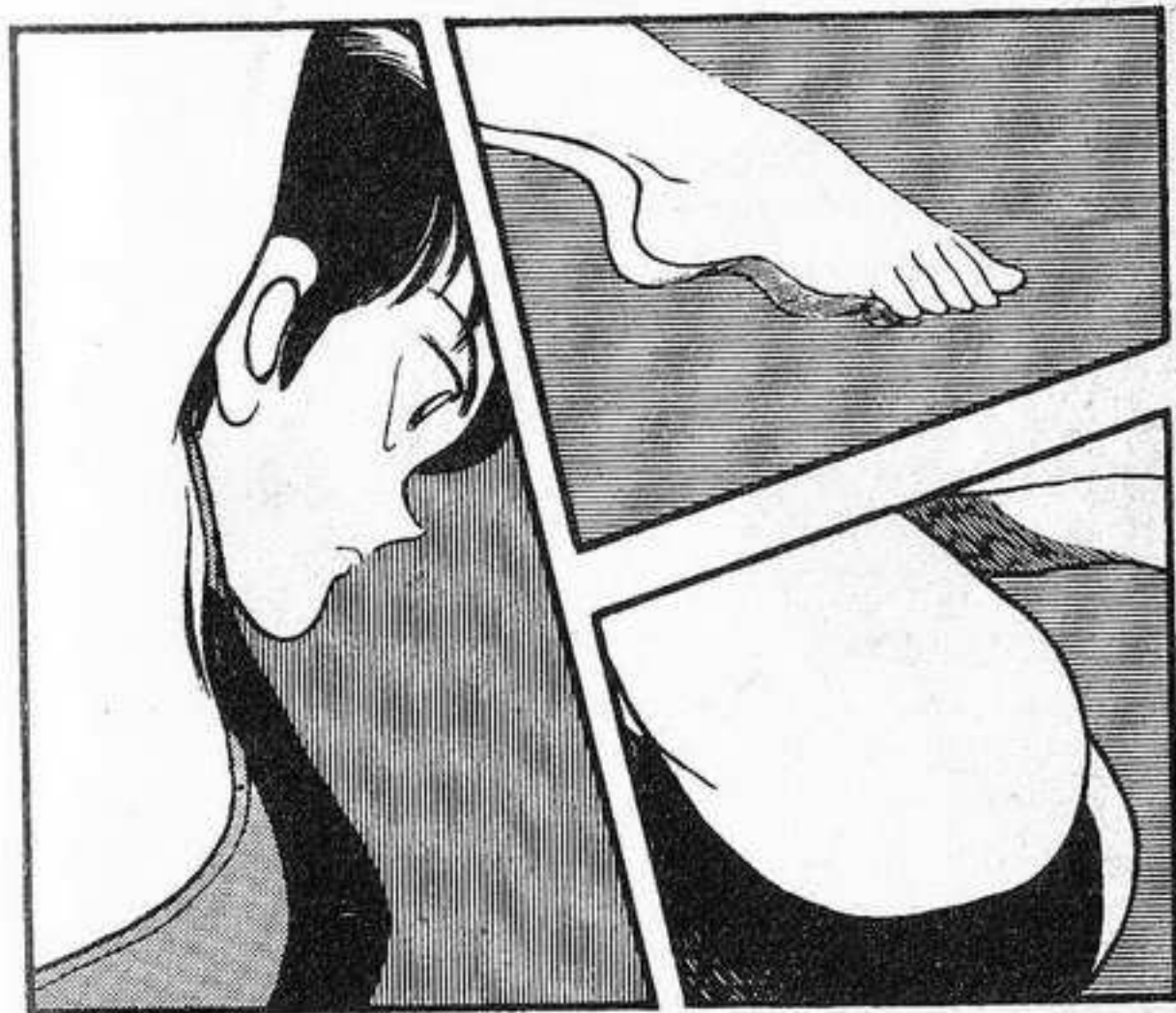
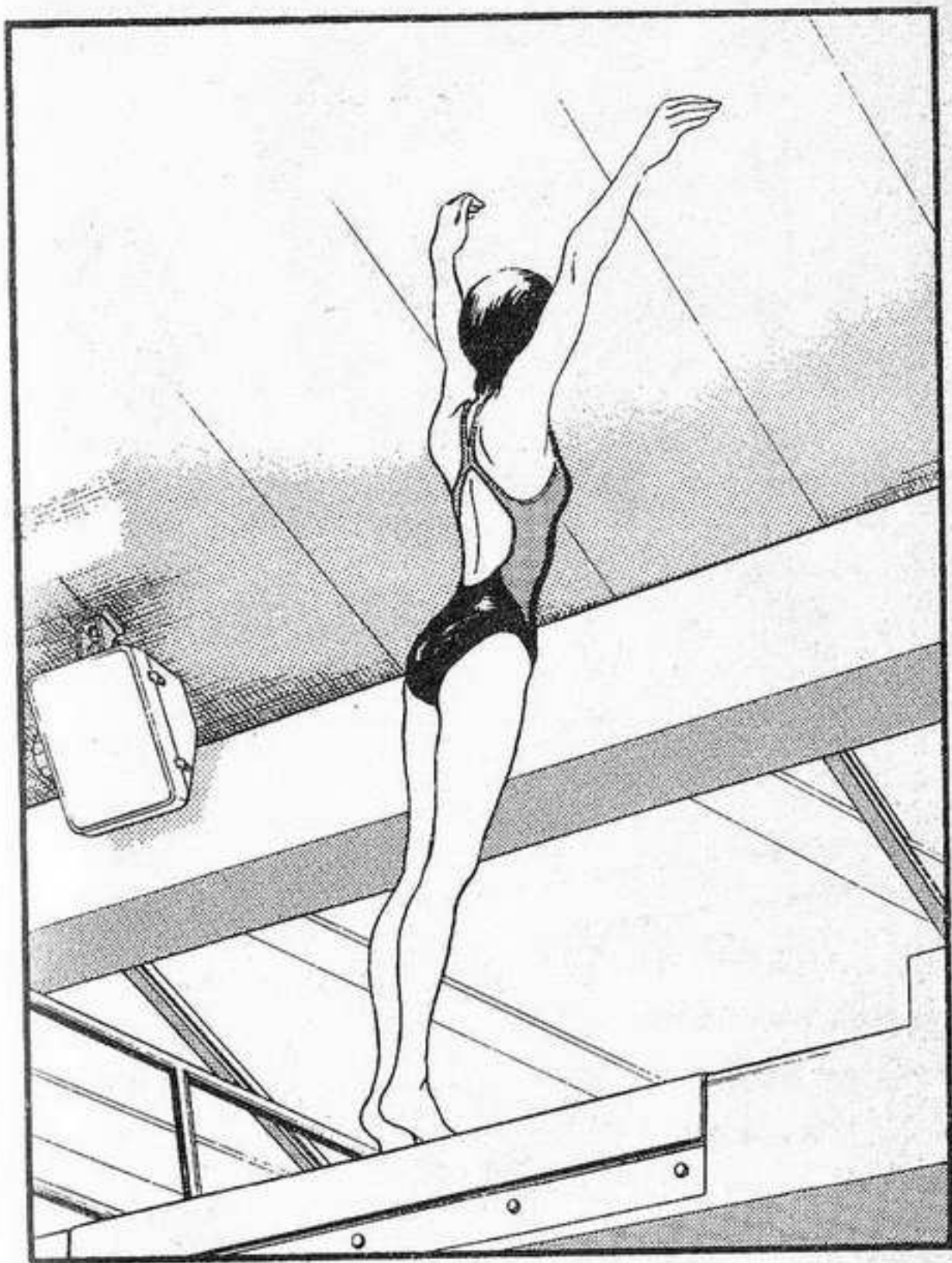

พี่ป้อง

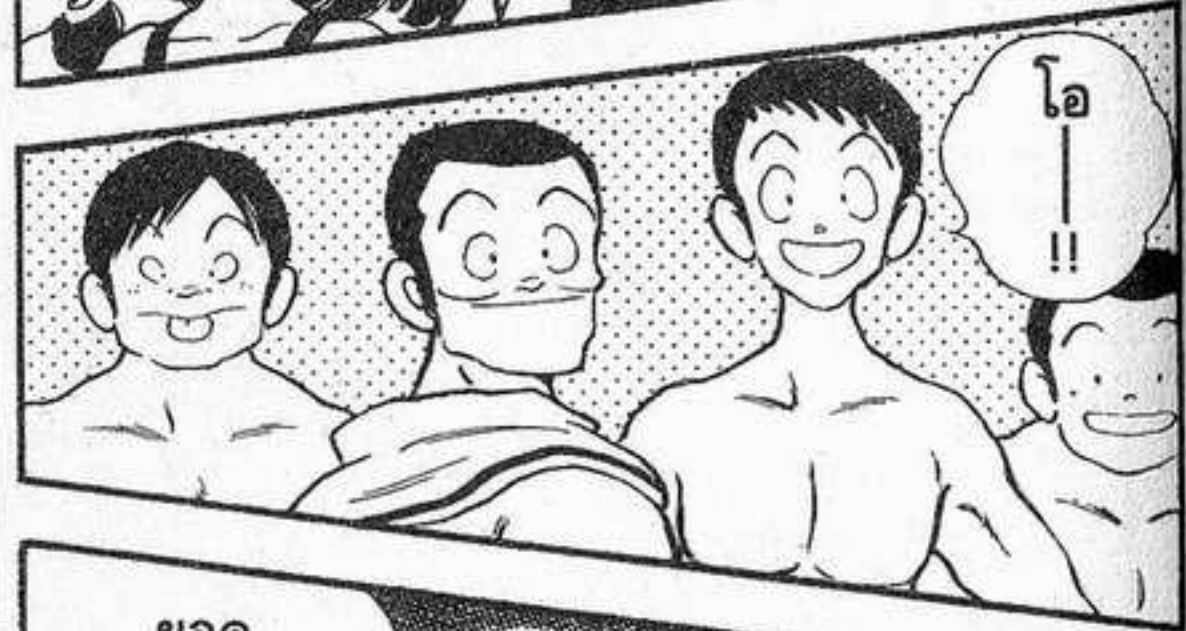
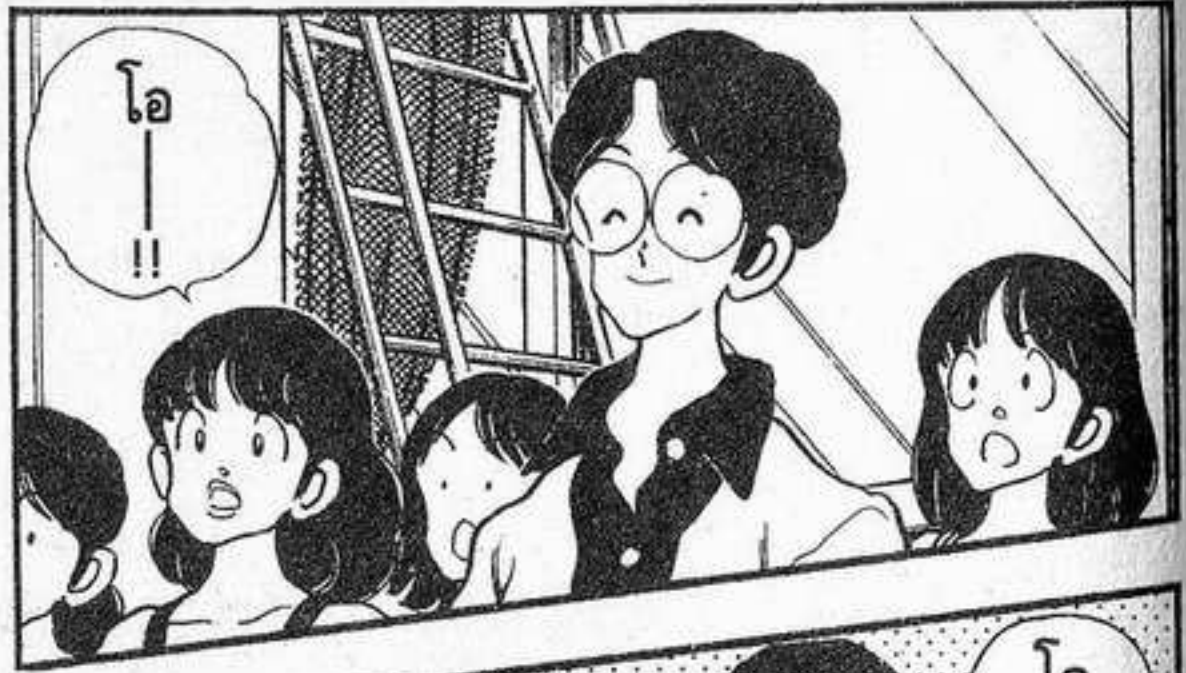
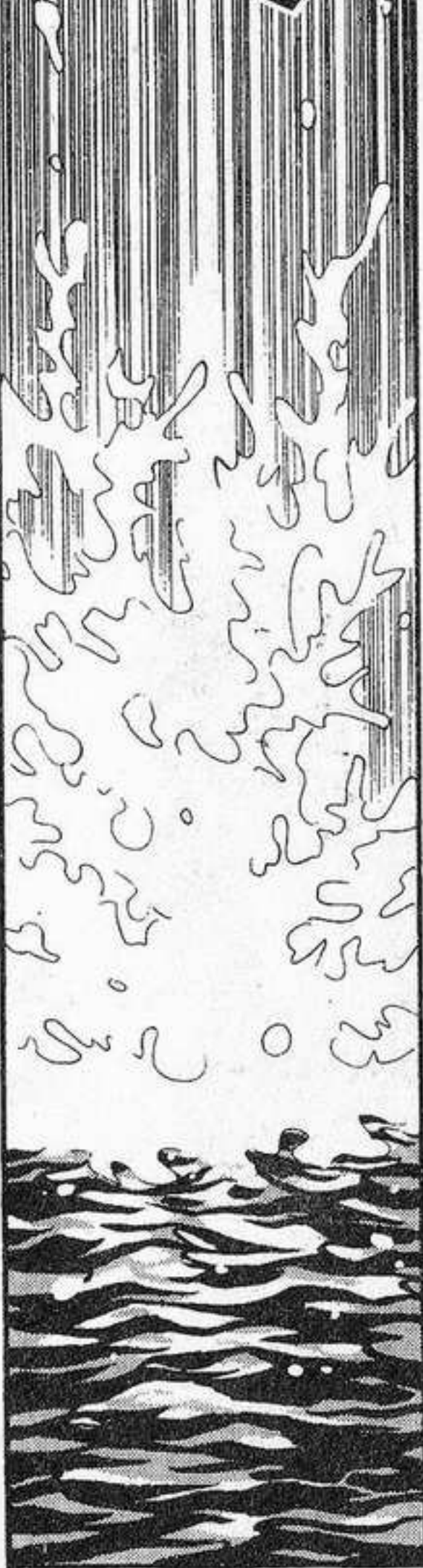

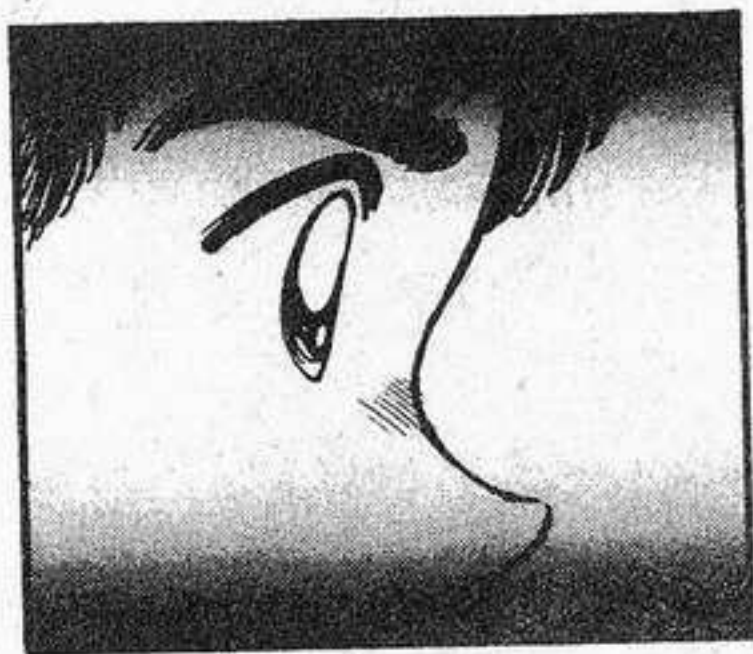
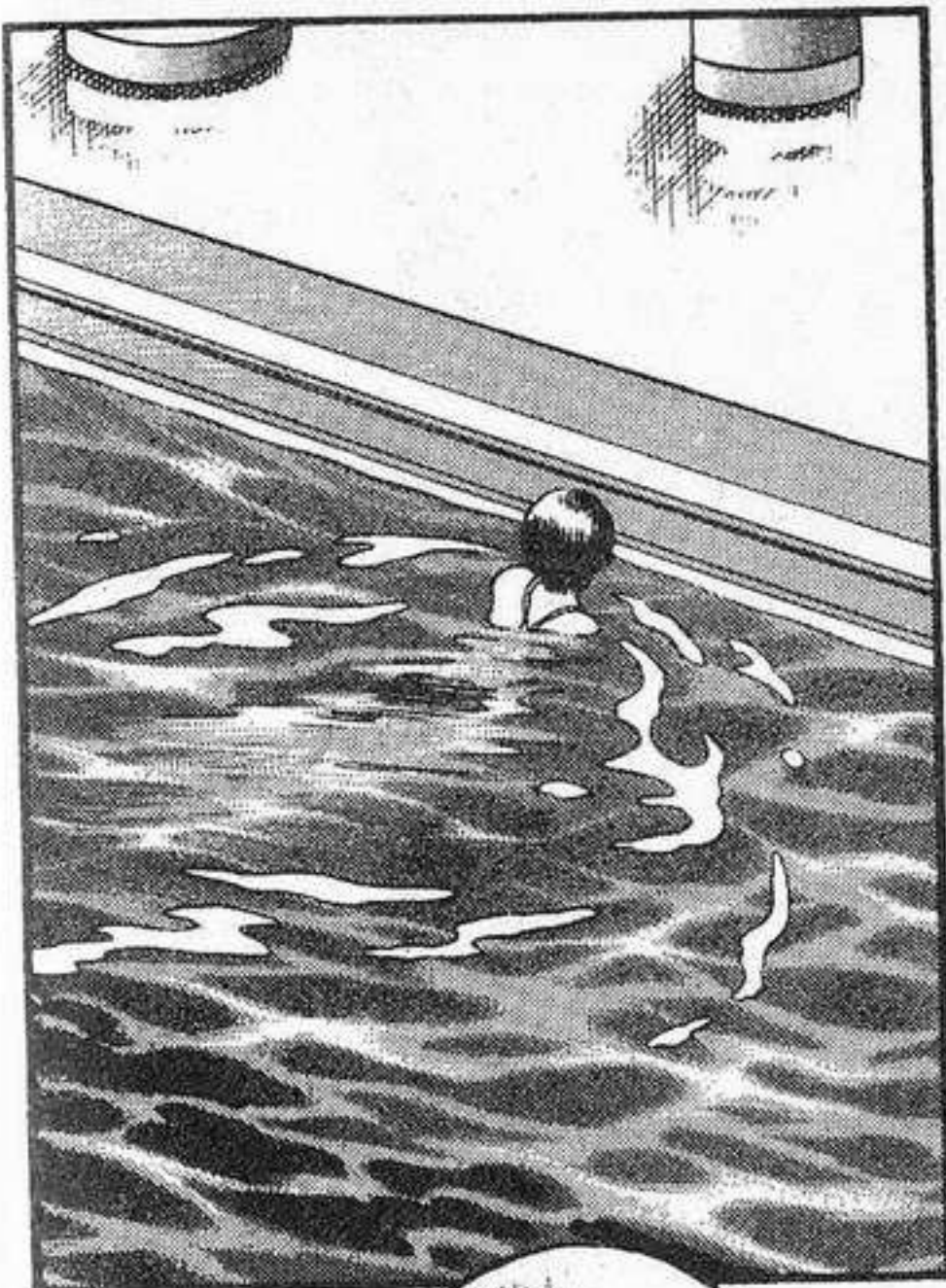

ชก

เจ็บ
นะ

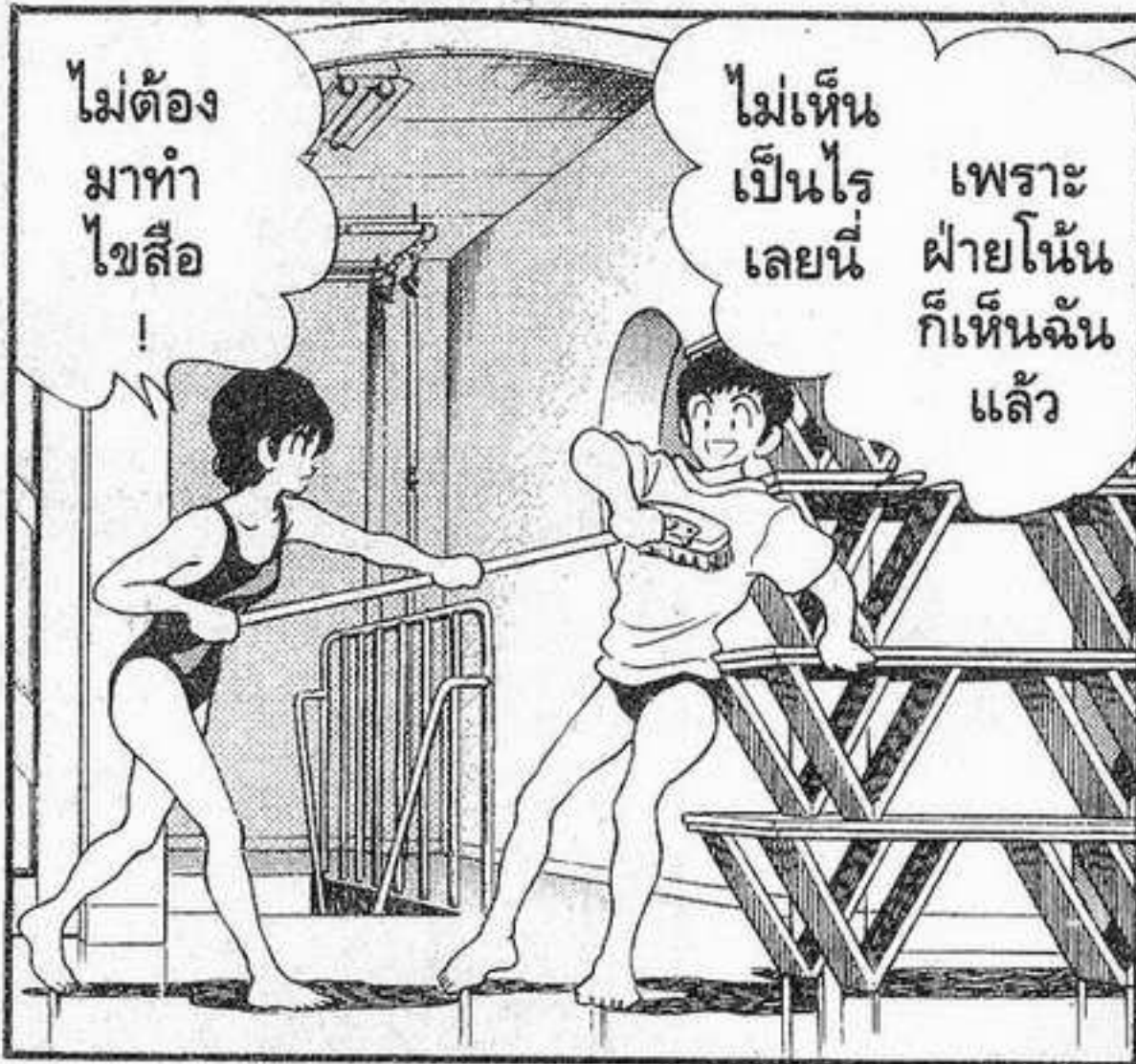
ทำ
อะไร
นะ
!?

กำลังคิดถึง
ภาพในอดีต
ใช่ไหมละ
!

เอ้
?

พูด
อะไร
นะ

ไม่ต้อง
มาทำ
ไซลิ่ง
!

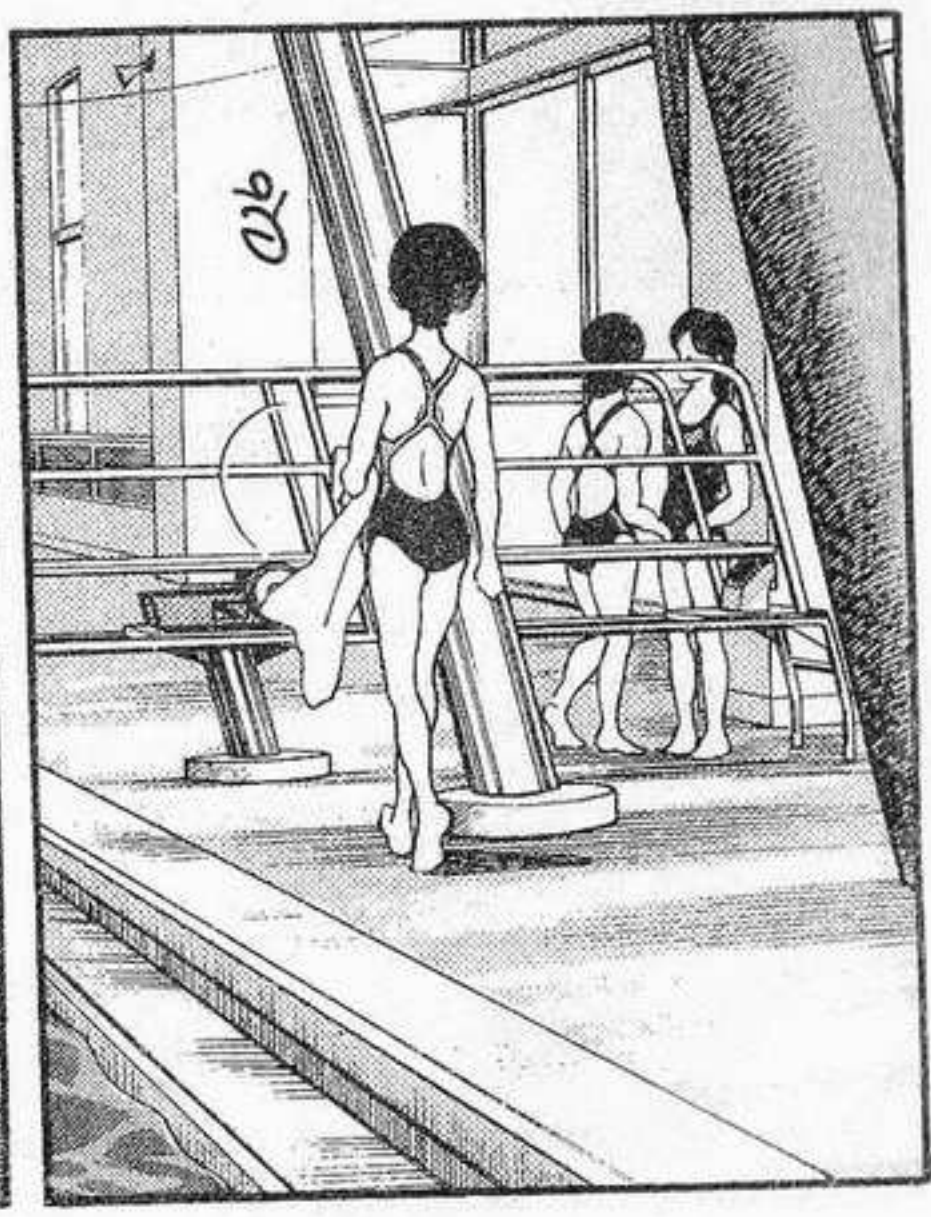
ไม่เห็น
เป็นไร
เลยนี่

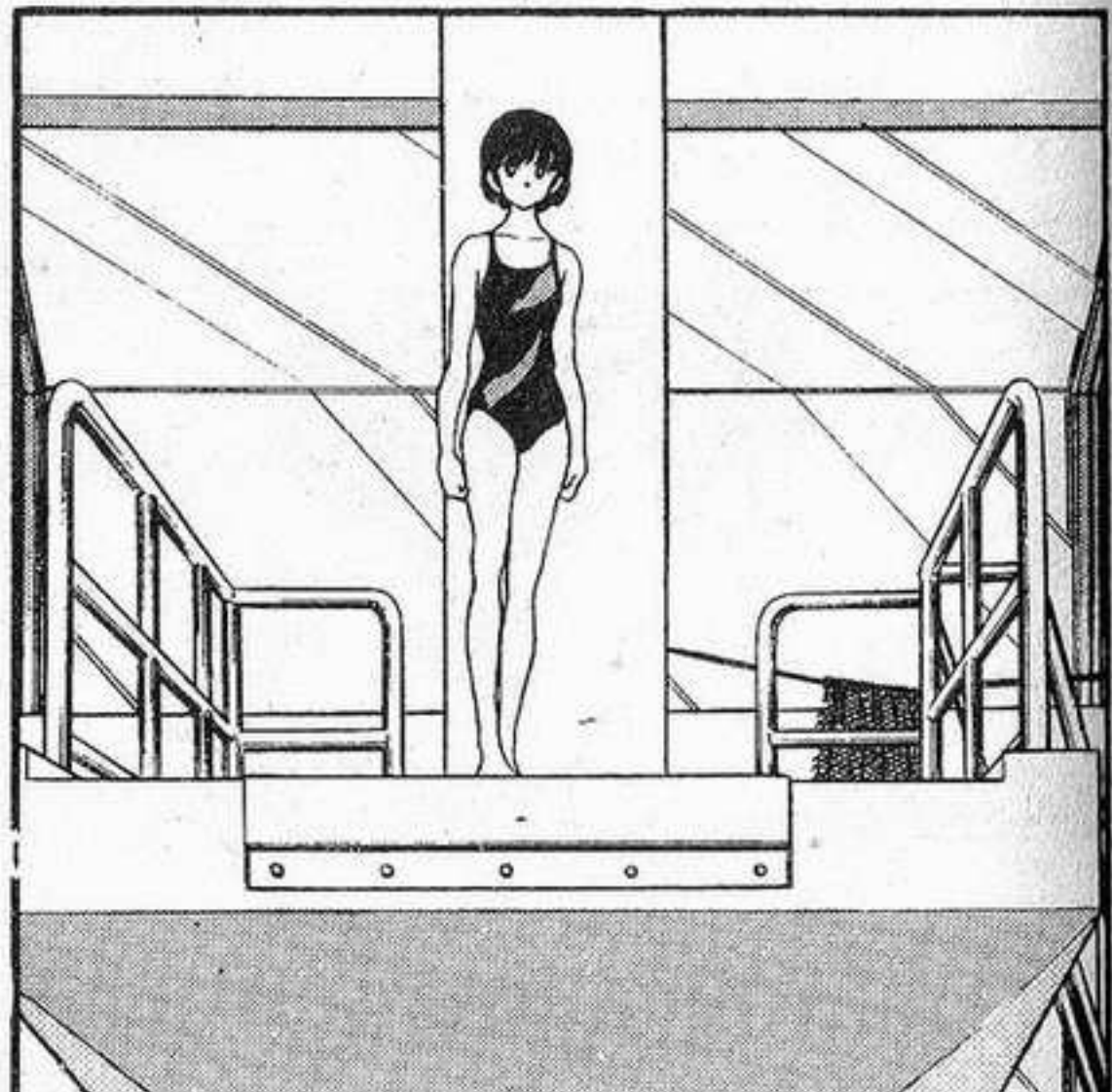
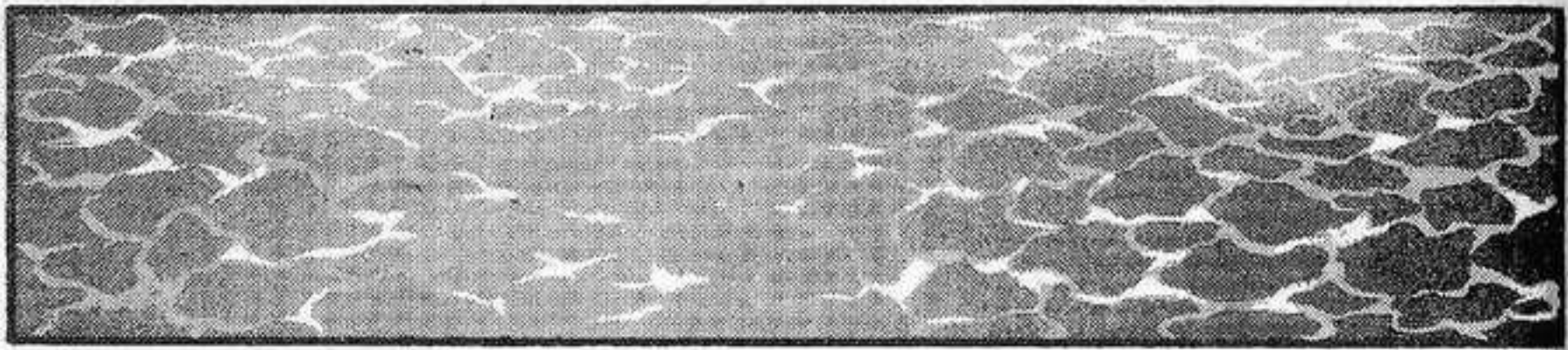
เพราะ
ฝ้ายโน้น
ก็เห็นฉัน
แล้ว

ต่าง
ฝ่าย

ต่าง
เห็นกัน
และกัน

ห้ำหีบ
ห้ำหีบ

เห็น
ของกัน
และกัน
รึ?

ที่เรา
ล่ะก็
จำไม่ได้

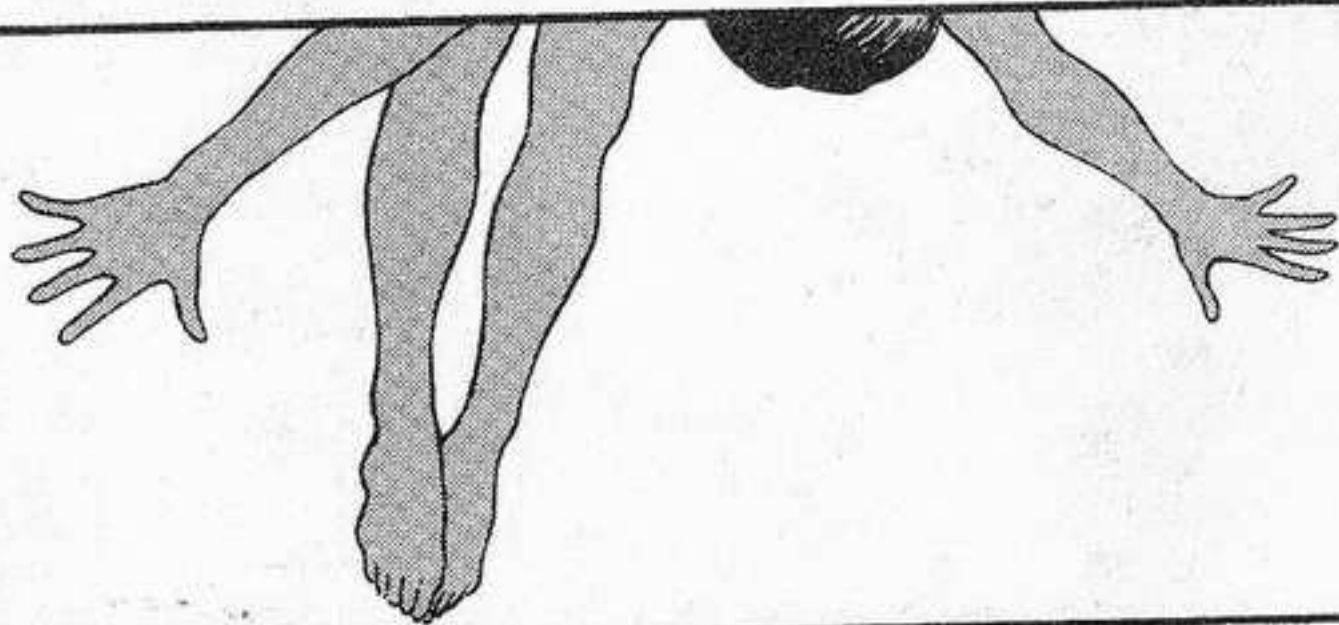

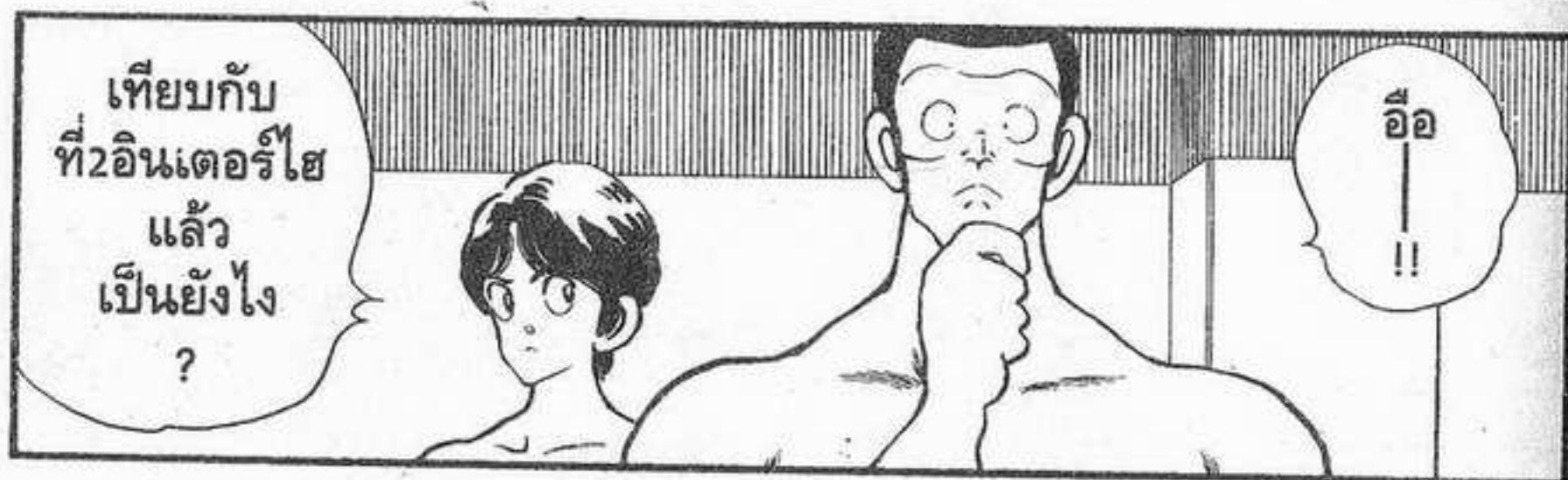
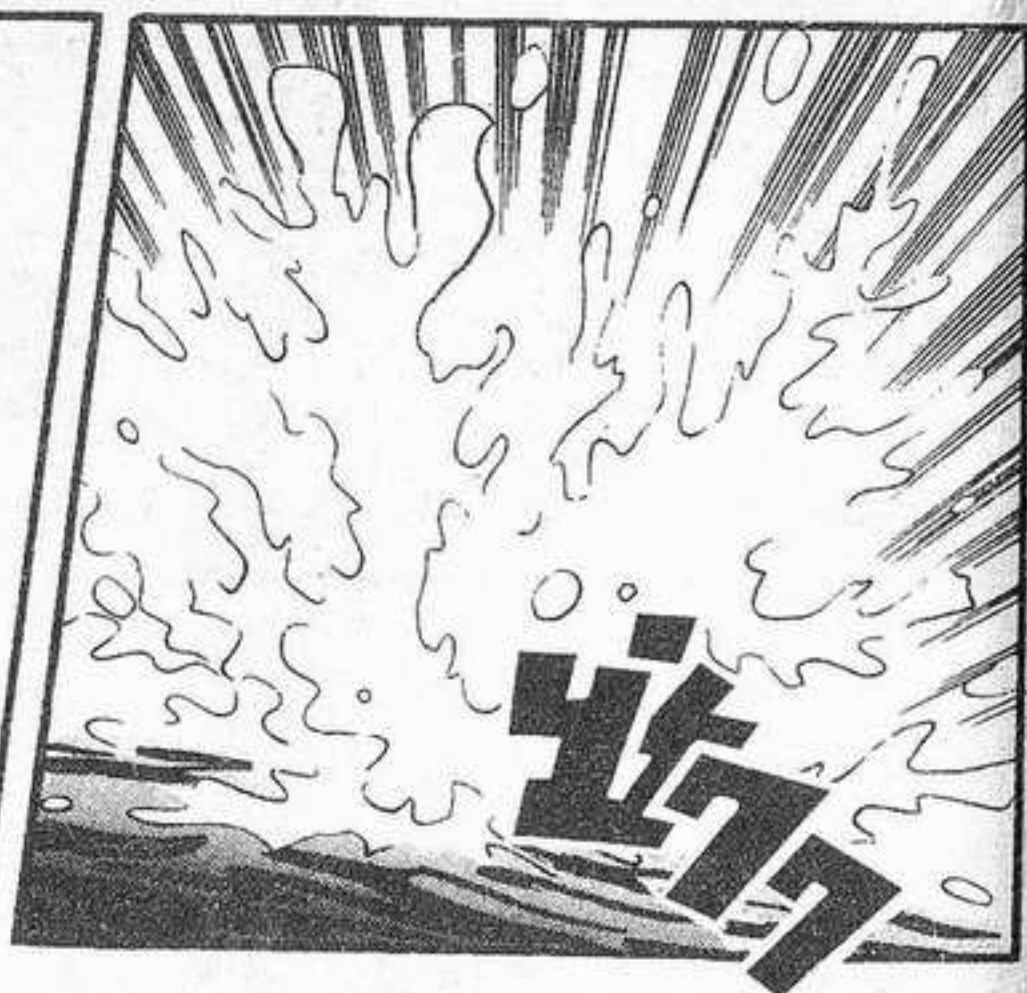
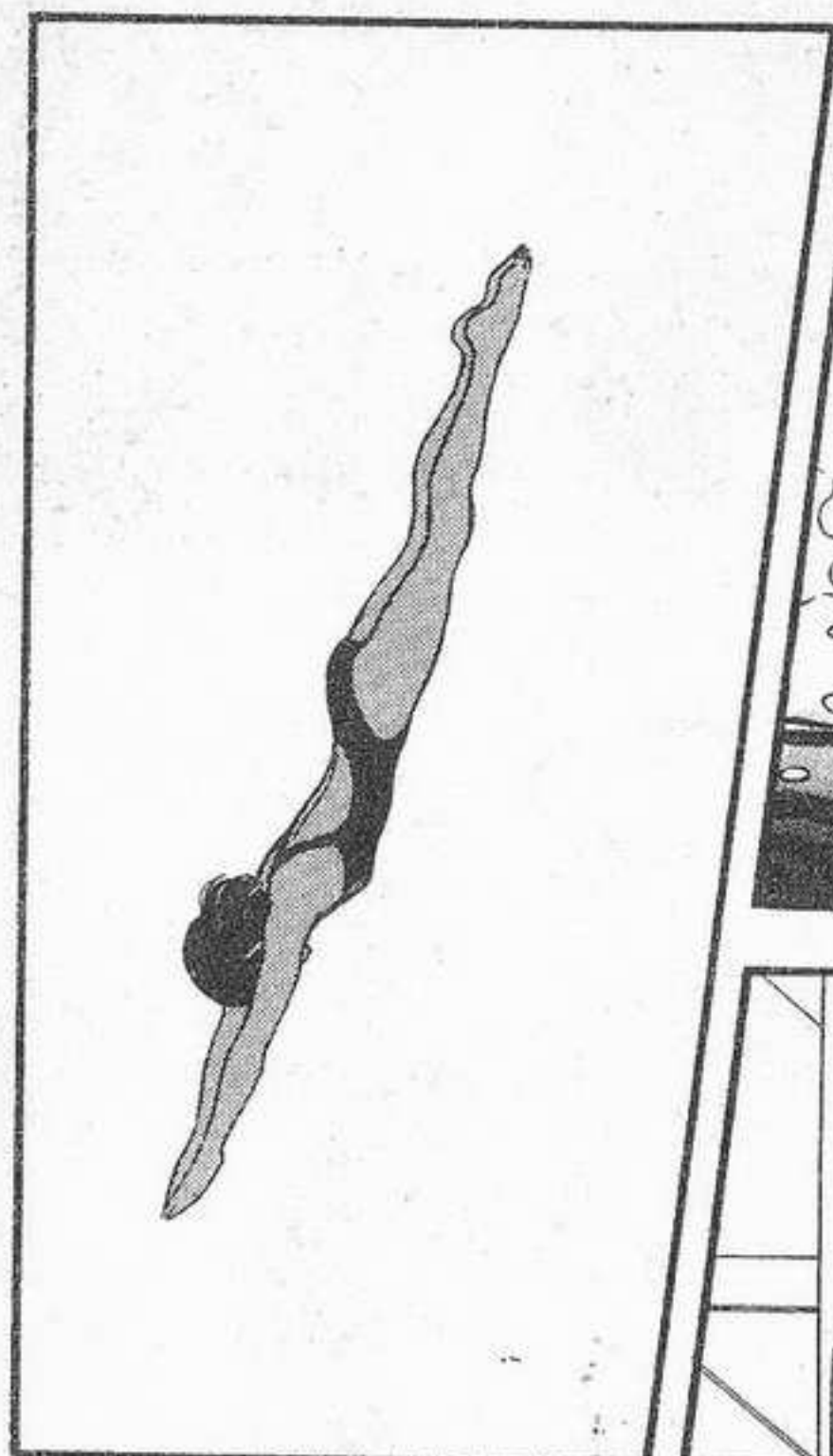
มันน่า
นักเขี้ยว

.....

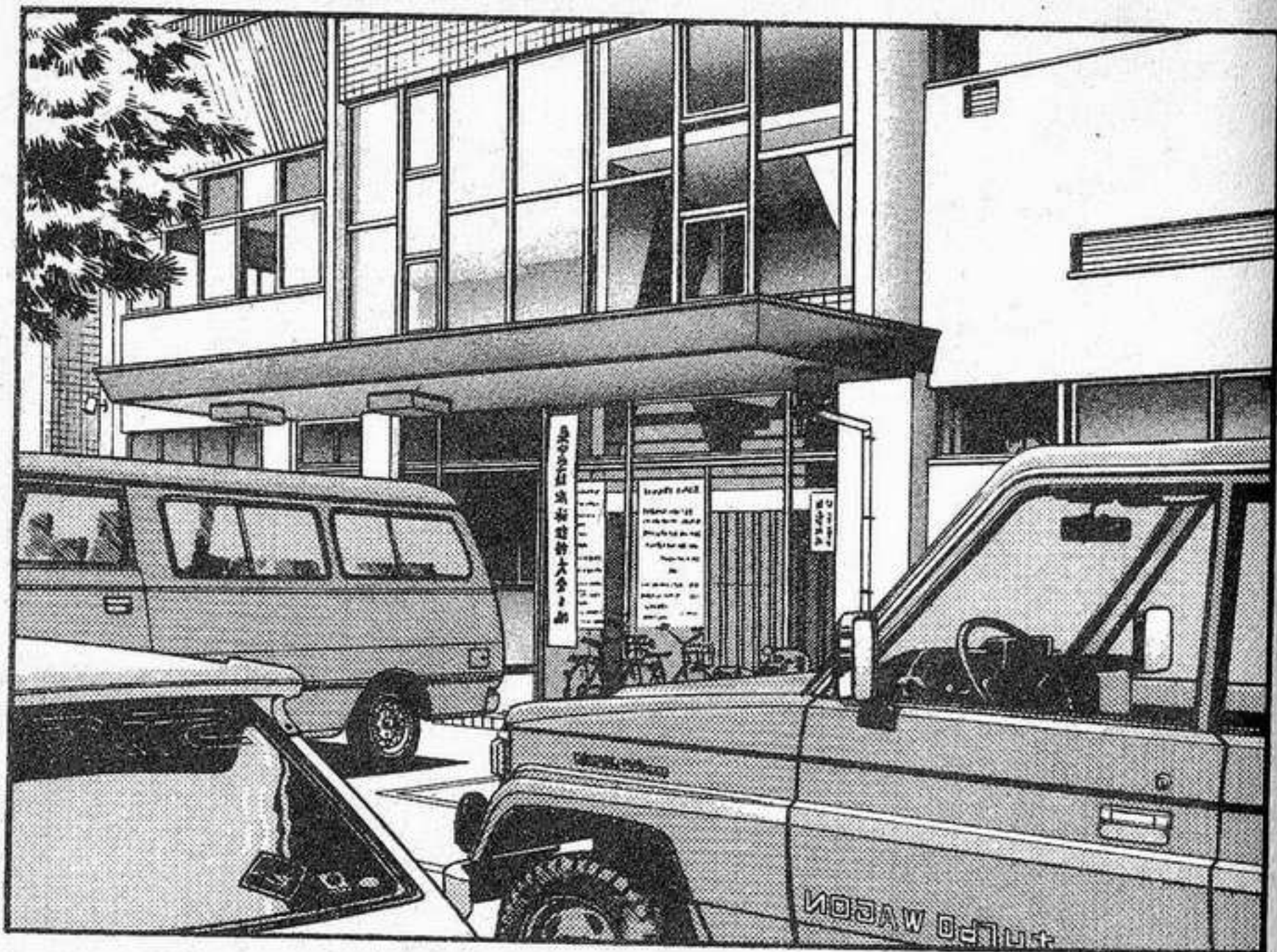
ฮึบ

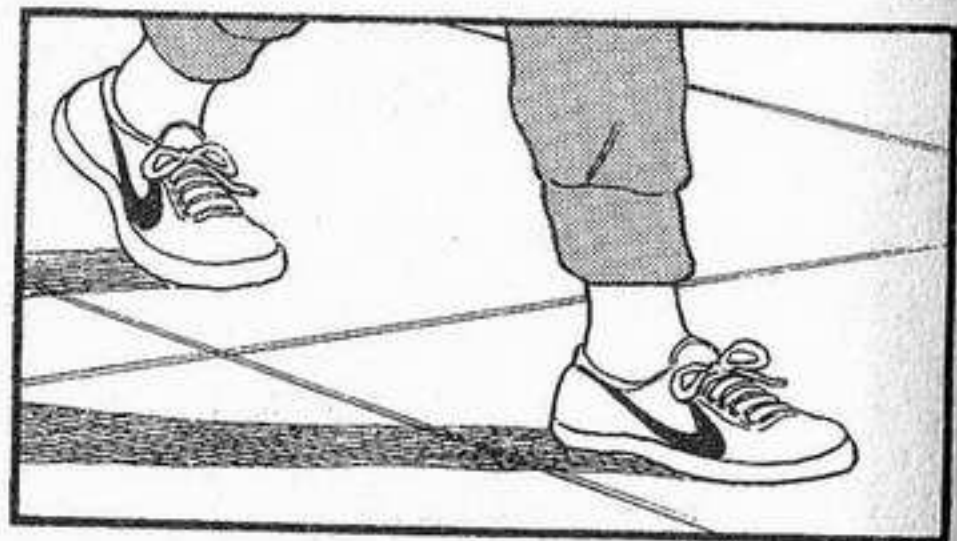

ตอน จำไม่ได้?

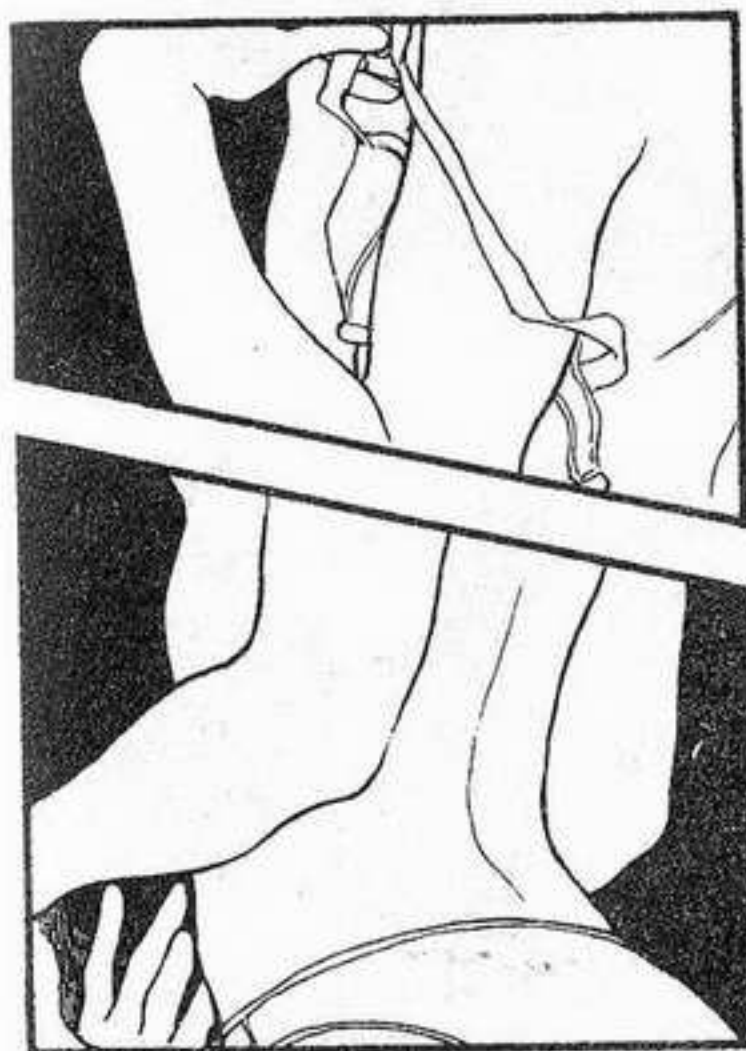
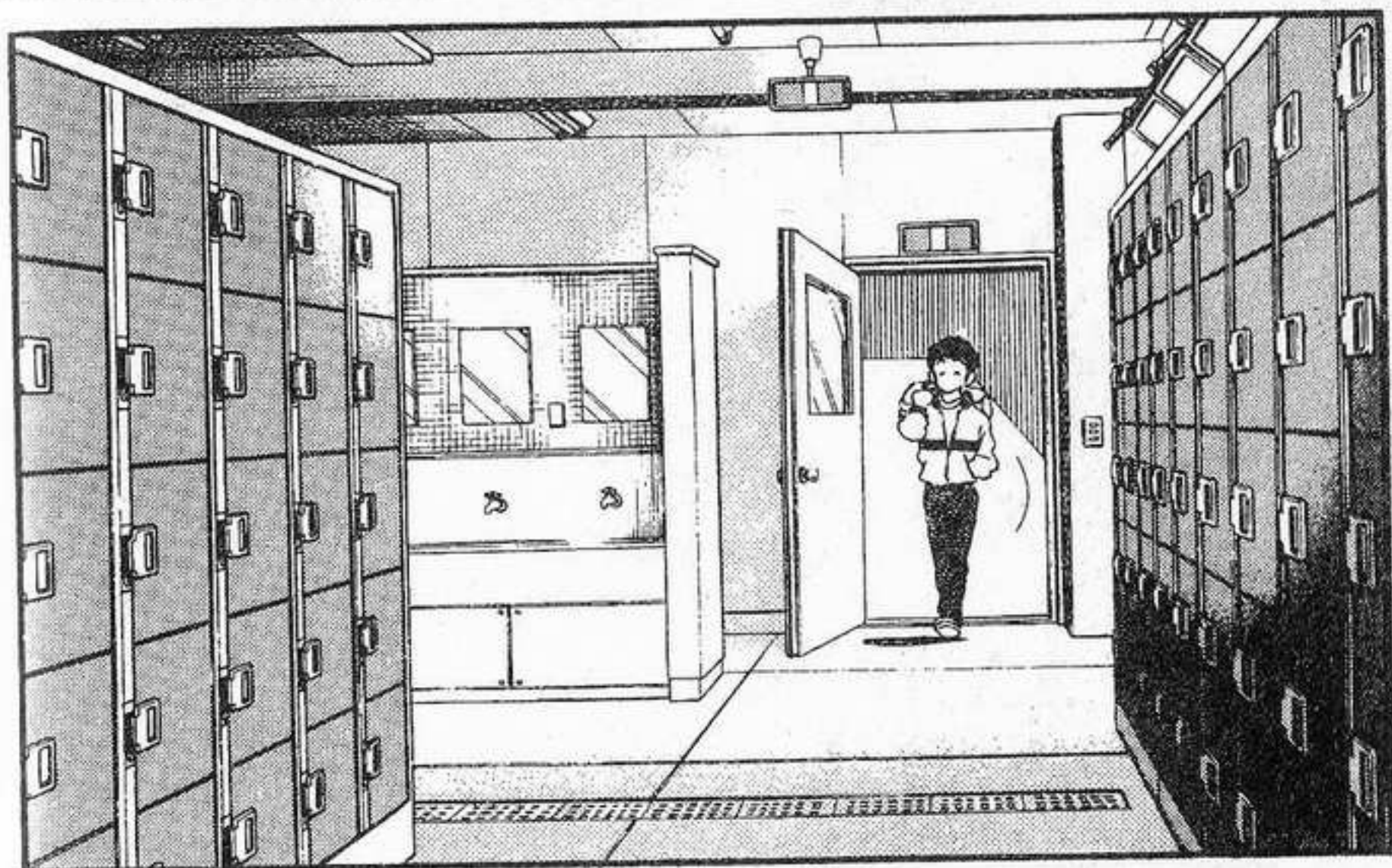

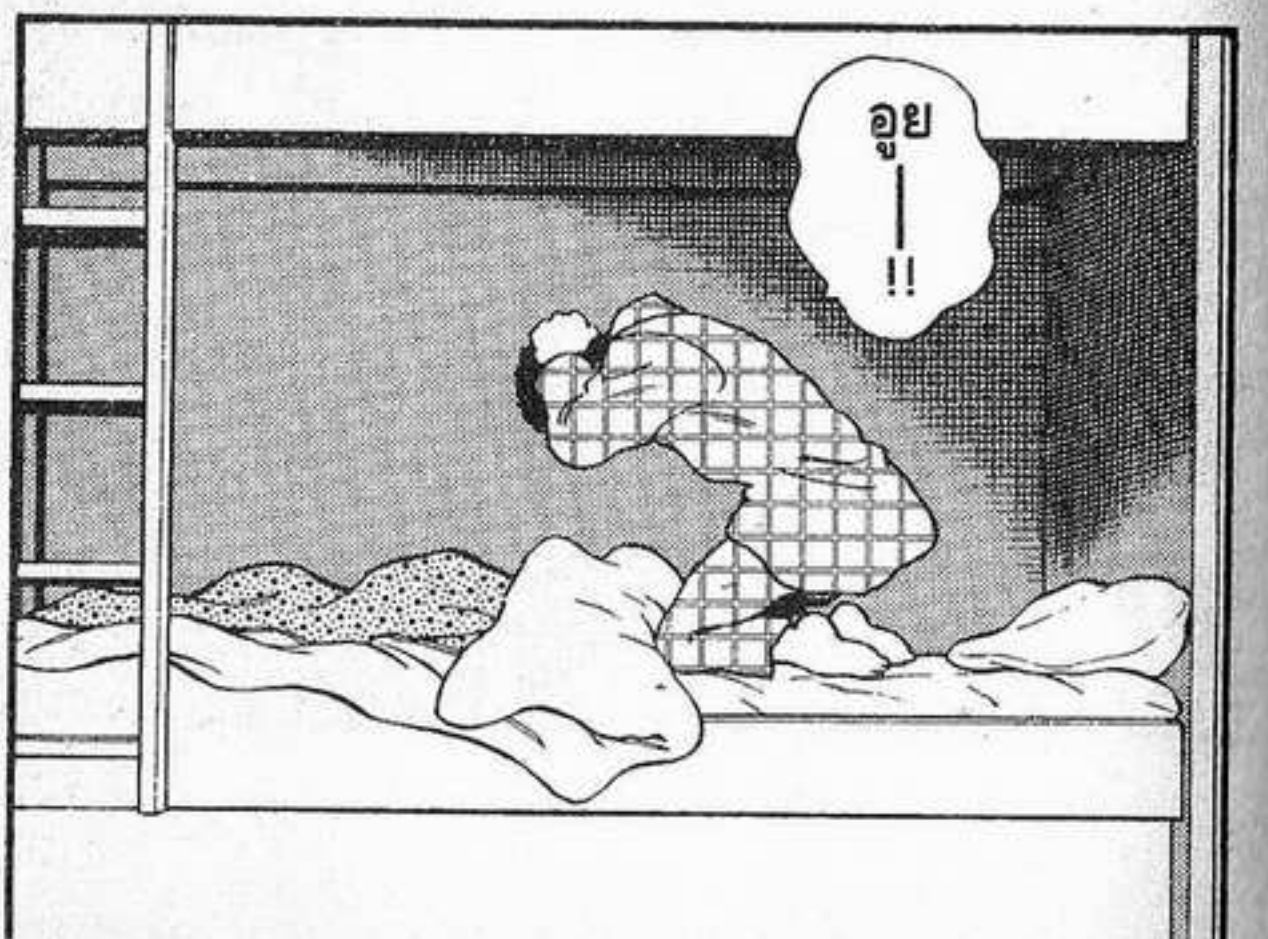
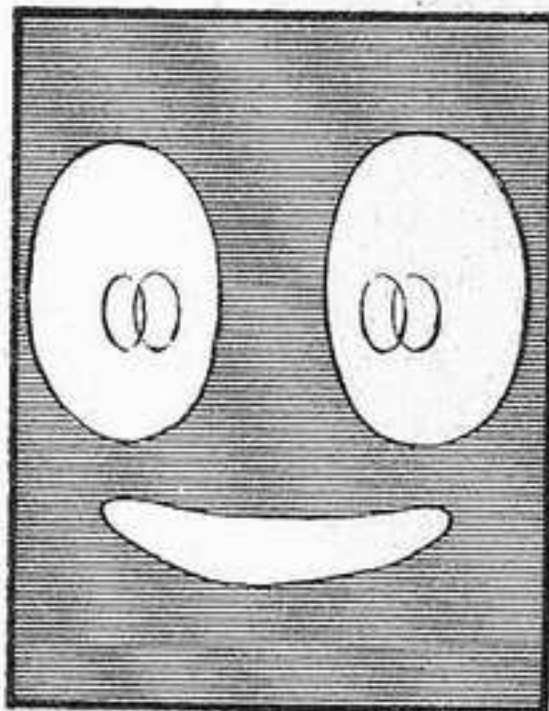
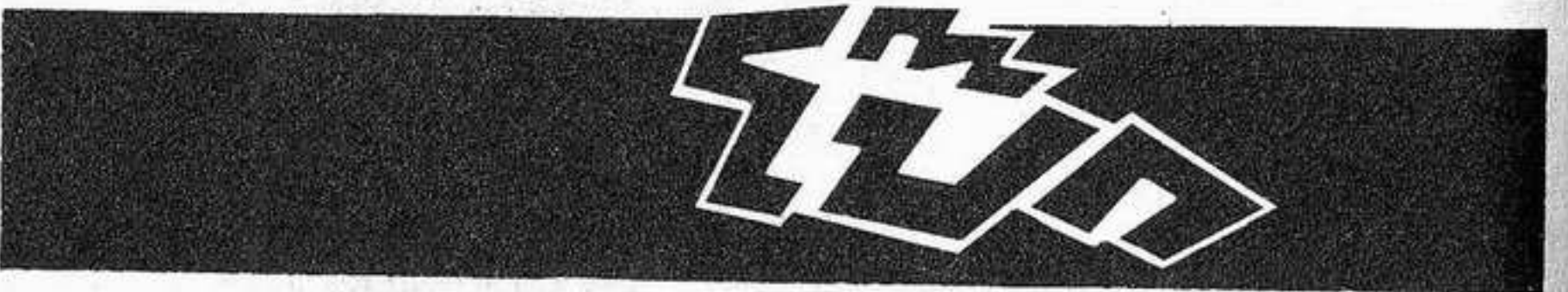
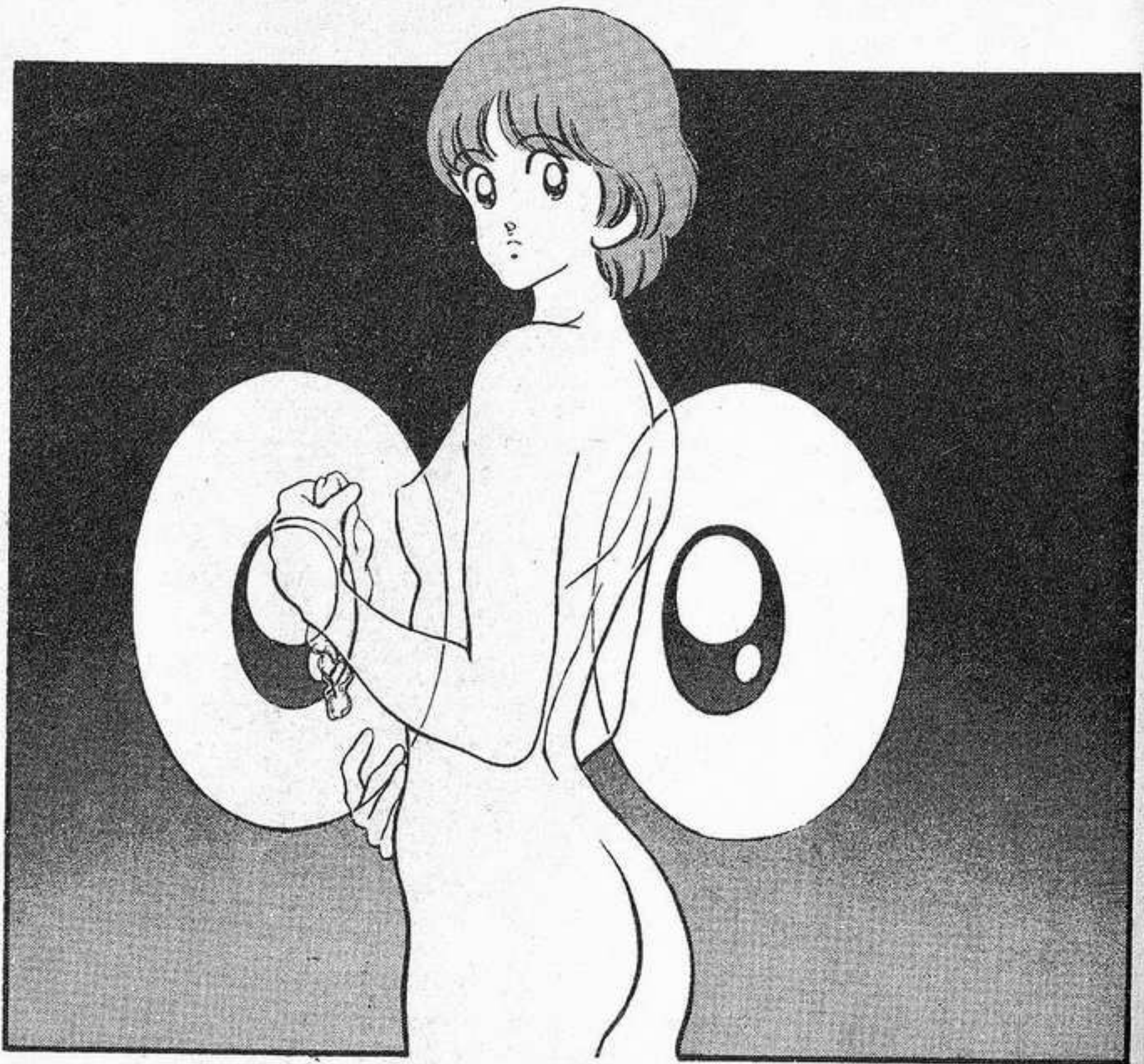

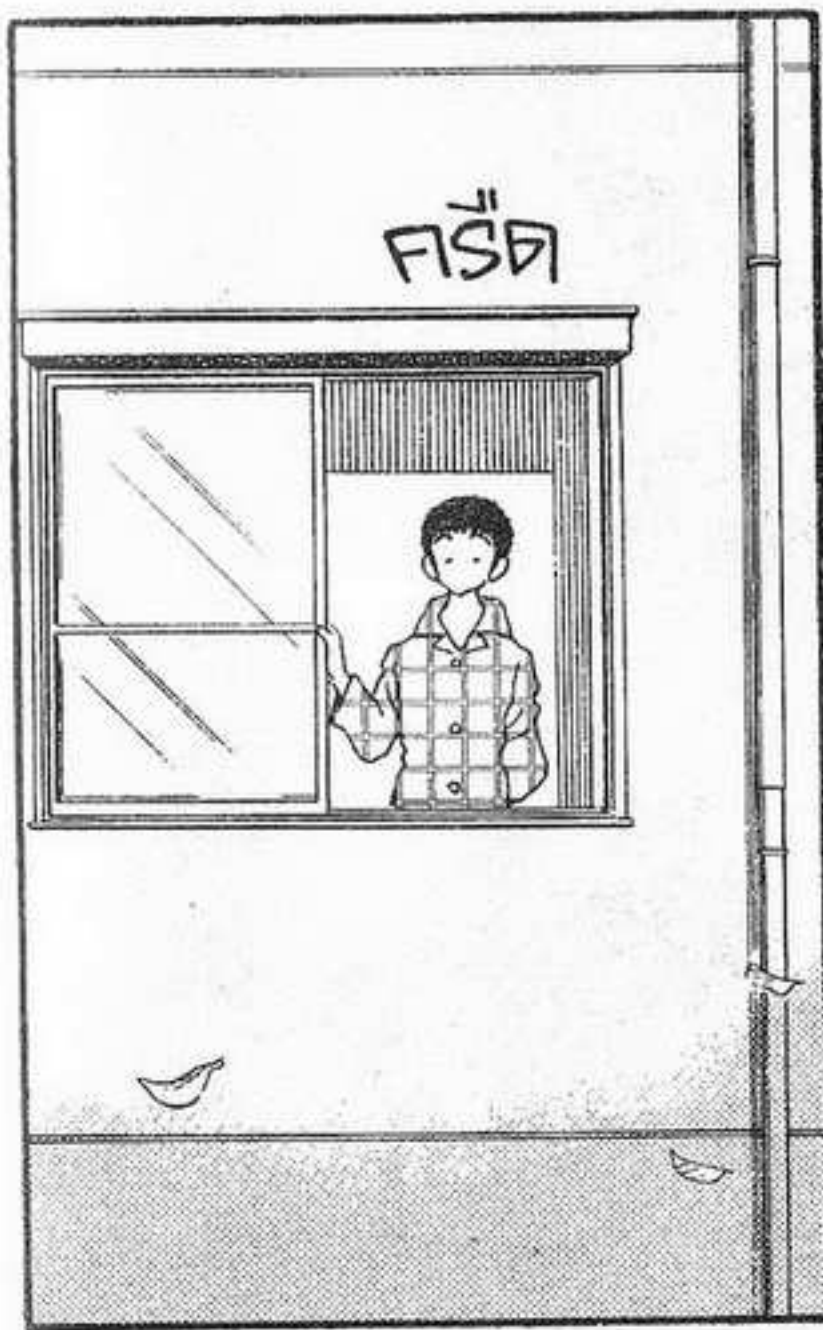
สภานัก
 ที่
 แขนง
 ชัน
 ว่ายน้
 านัก
 เรียน
 มีรณม
 ดอน
 ต้น
 ประจำ
 เขต

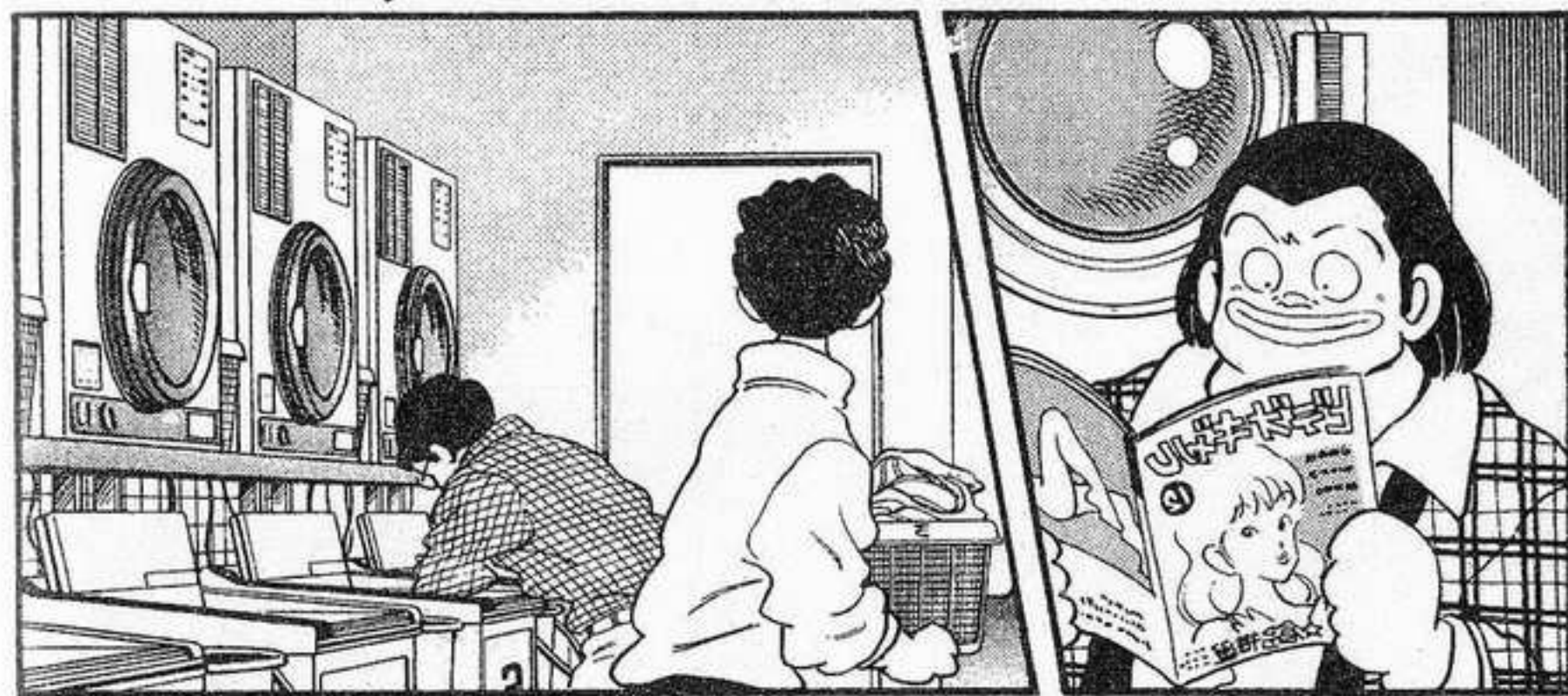
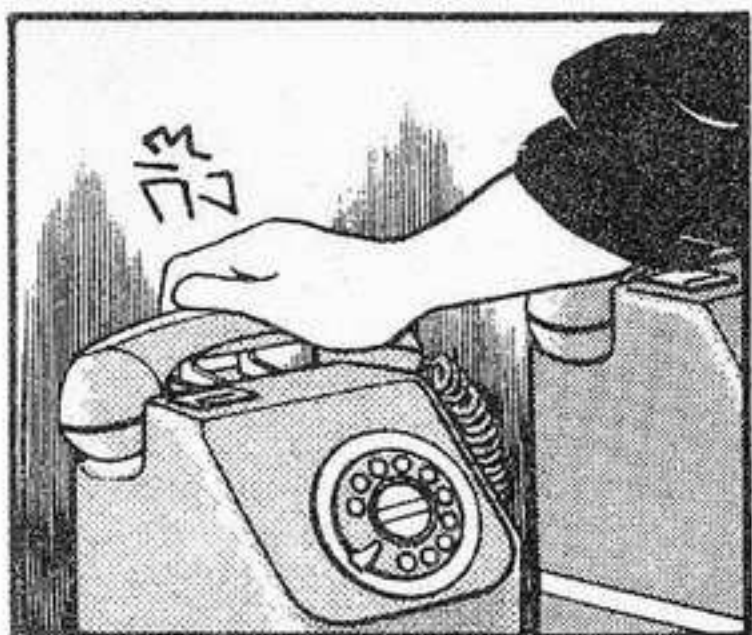
ล็อก
 เกอร์

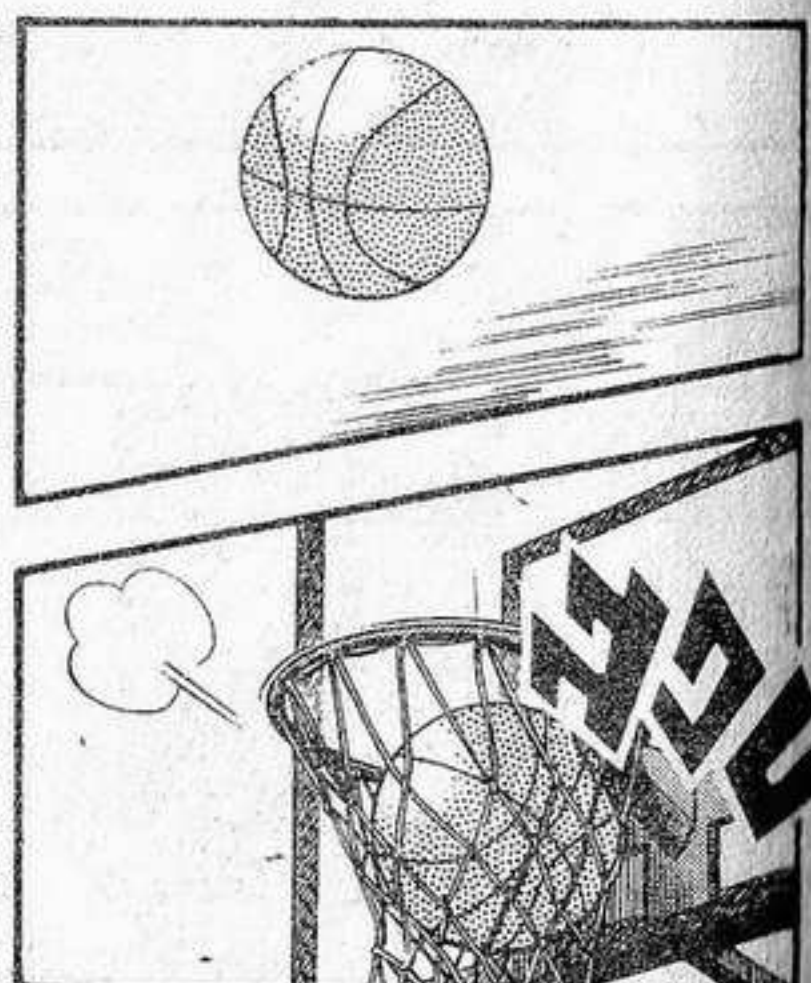
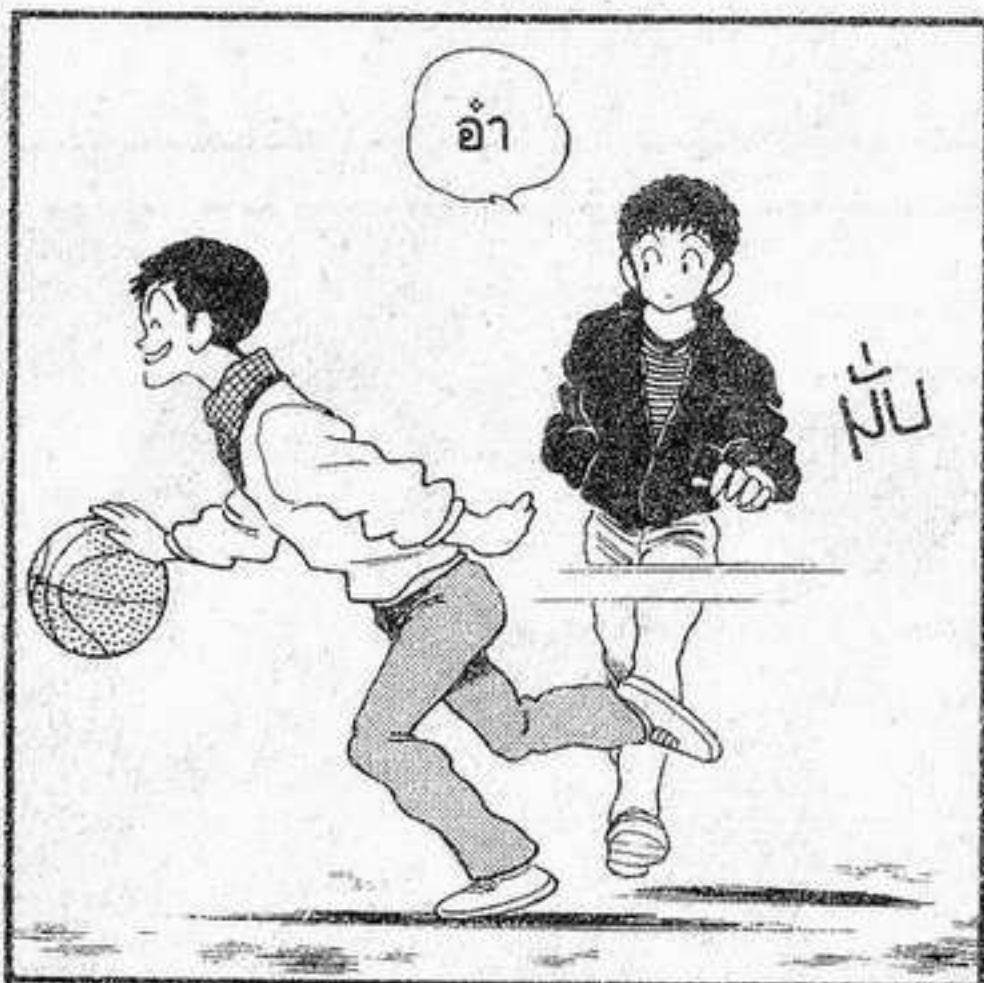

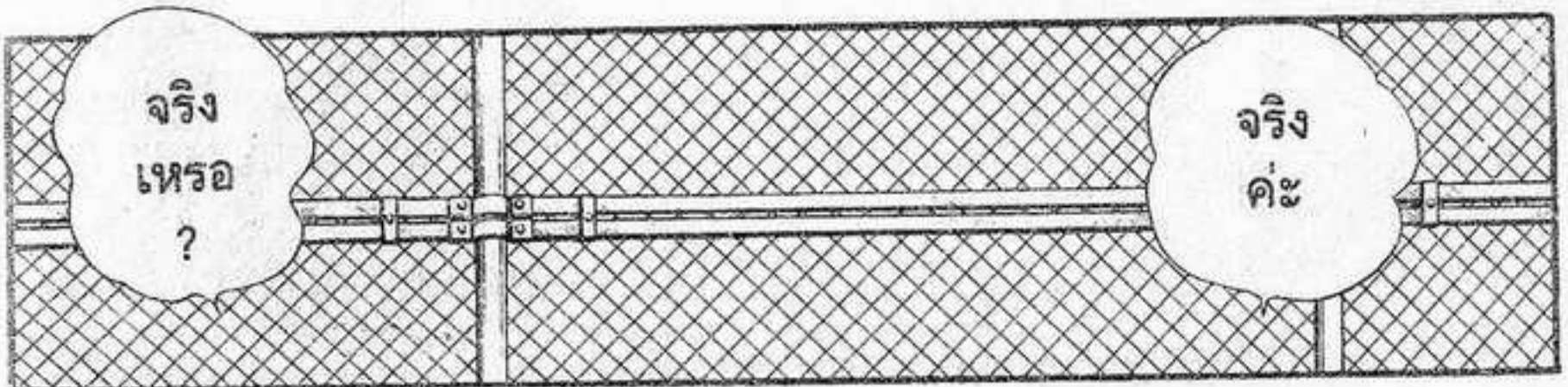
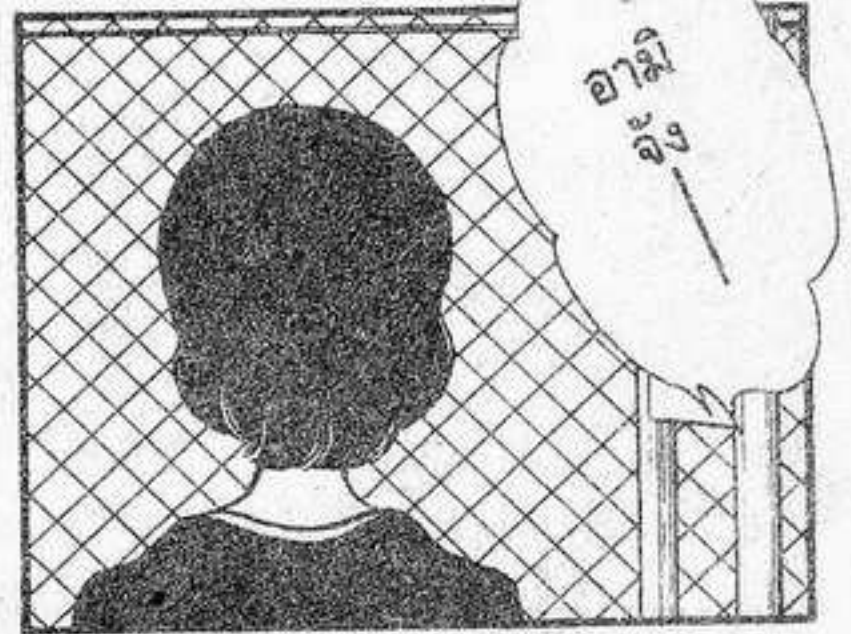

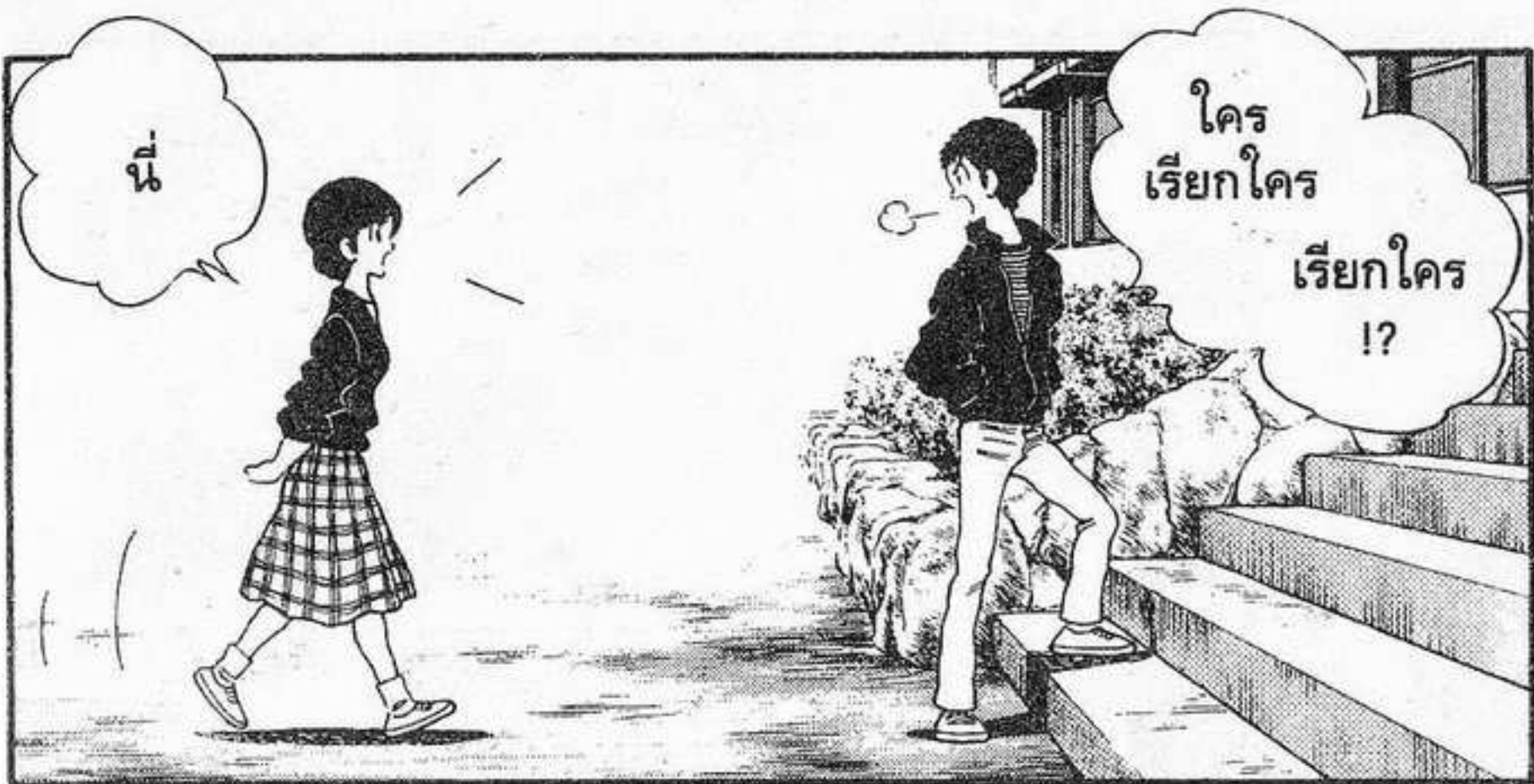

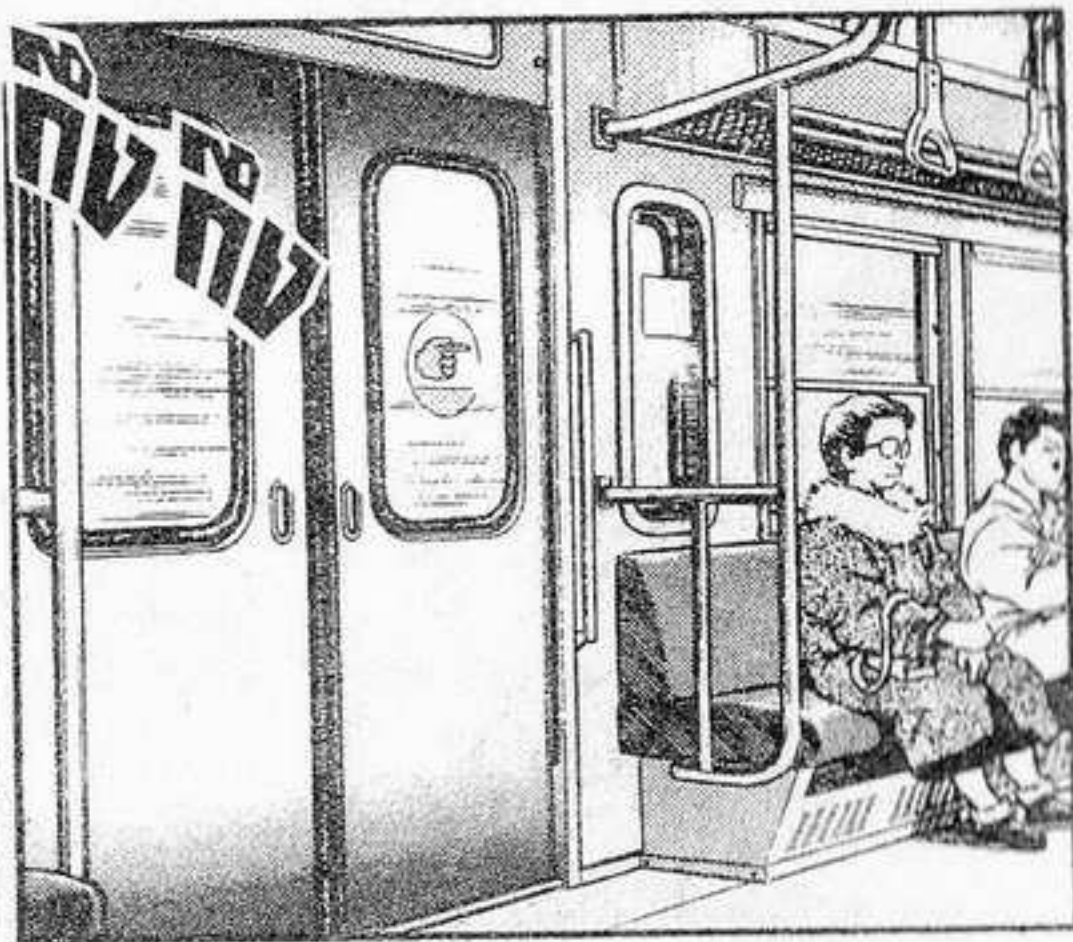
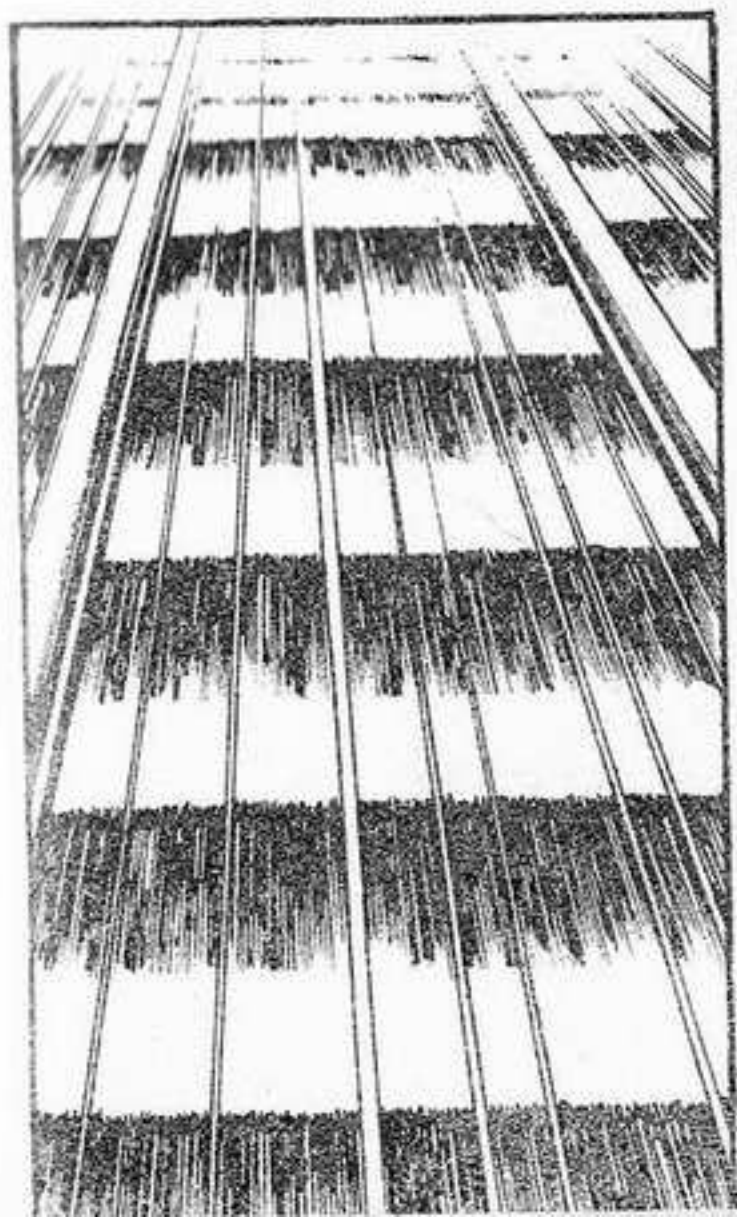
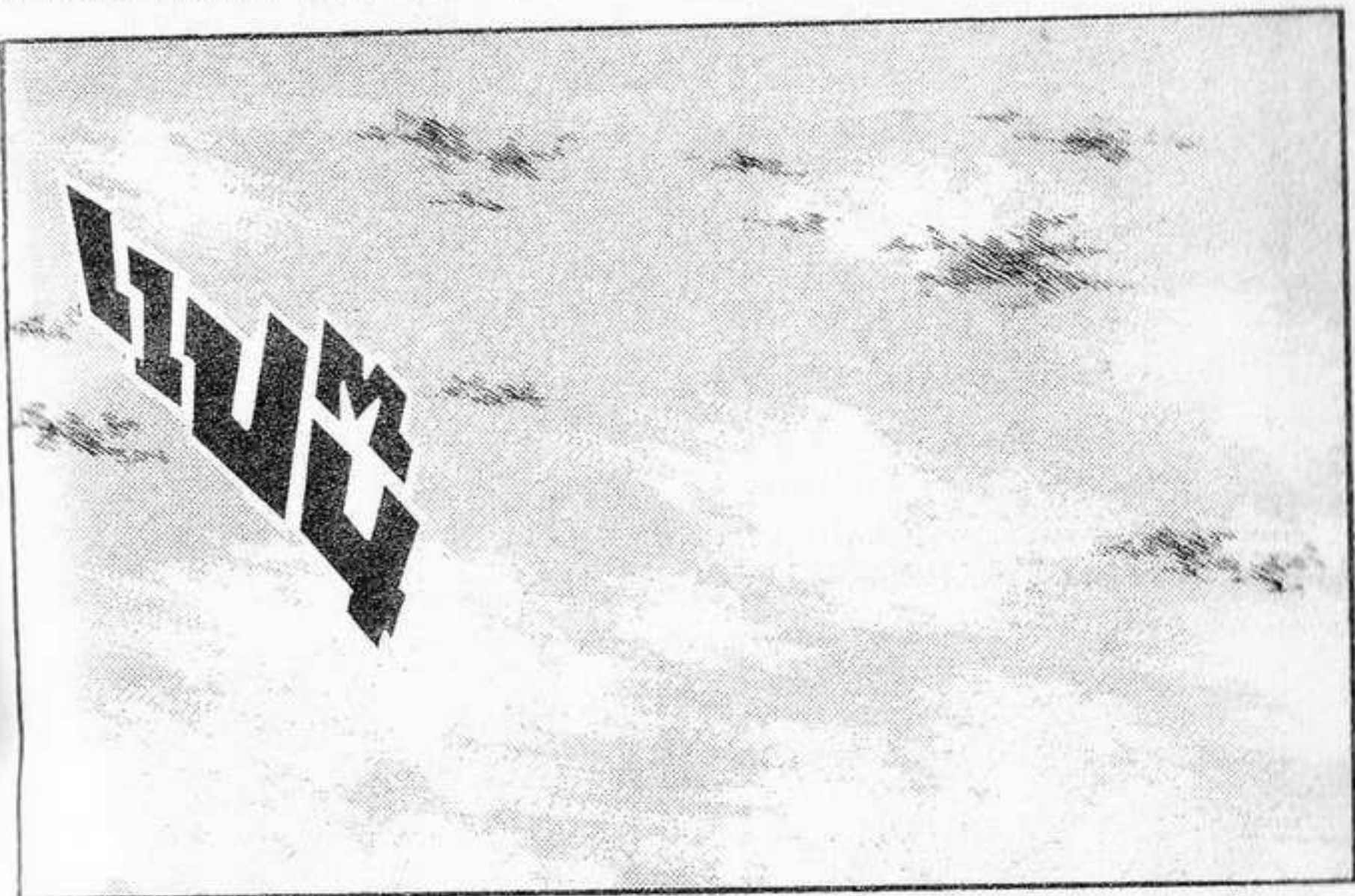

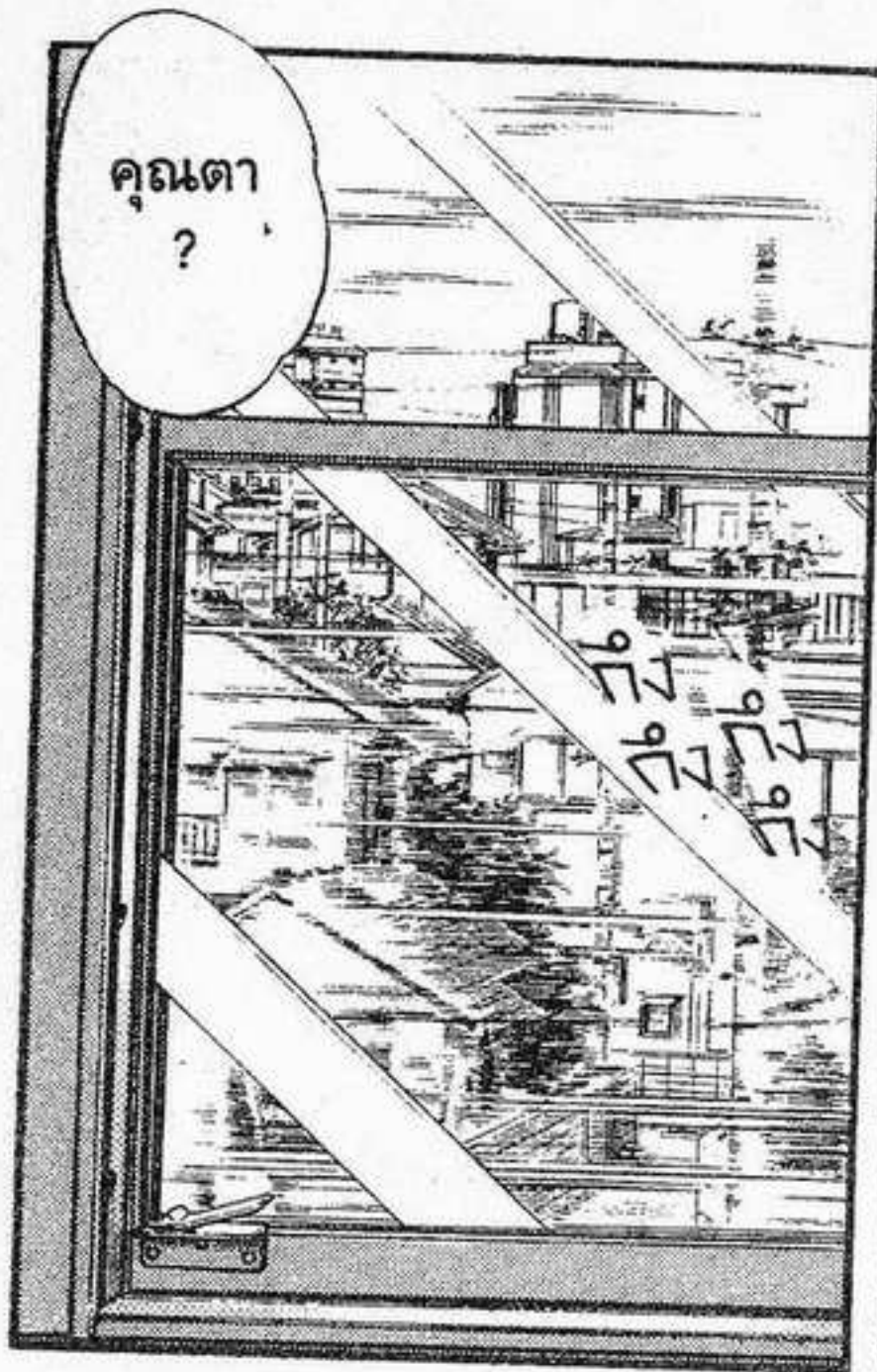

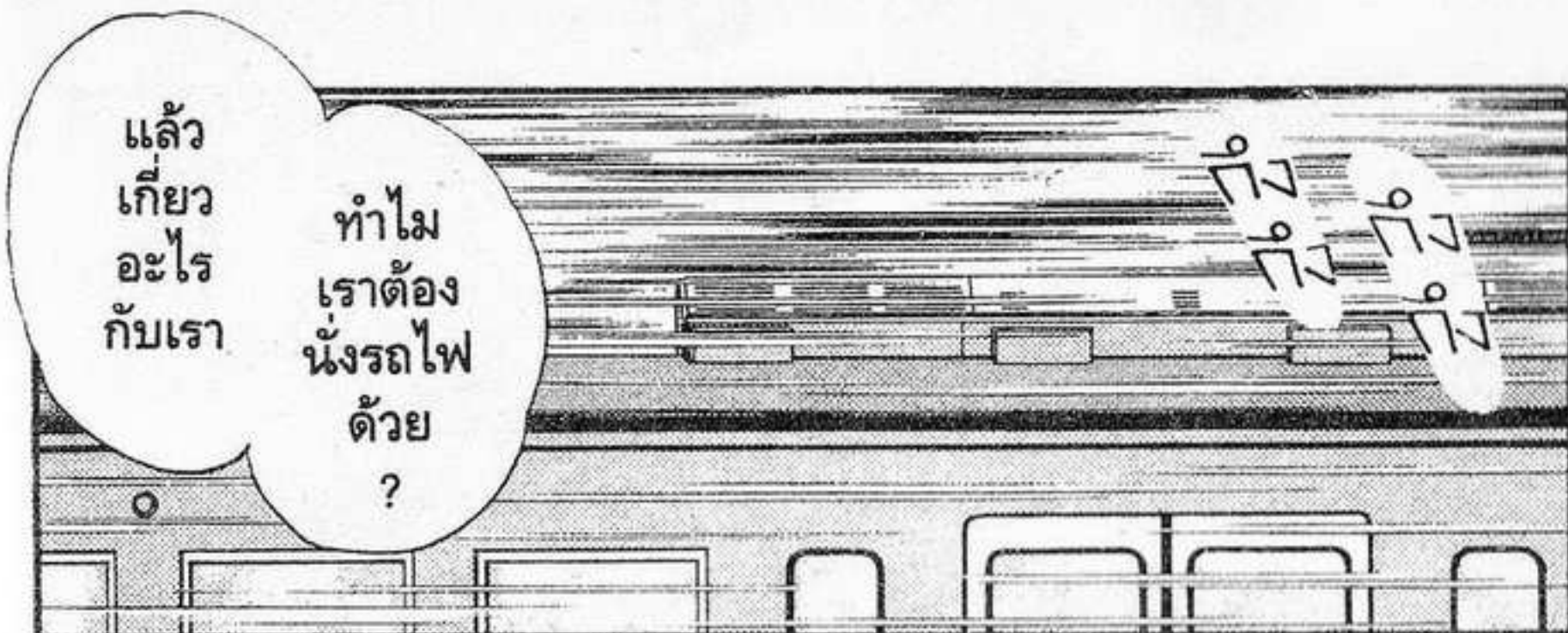

พูดอะไร
ของเธอ
ไม่เข้าใจ
เลย

ก๊อง
ก๊อง
ก๊อง

แล้ว
เกี่ยว
อะไร
กับเรา

ทำไม
เราต้อง
นั่งรถไฟ
ด้วย
?

ก็ไป
เยี่ยม
ท่าน
!

นะ
ลิ

กะอีแค
เจอกัน
ระหว่างทาง
ให้เยี่ยมคารรถ
แล้วแกก็
เอามาคืน

มันก็
แค่นี้เอง
ไม่เห็นจะต้อง
มีอะไรอีกเลย
!

ไป
ทำไม
กัน
!

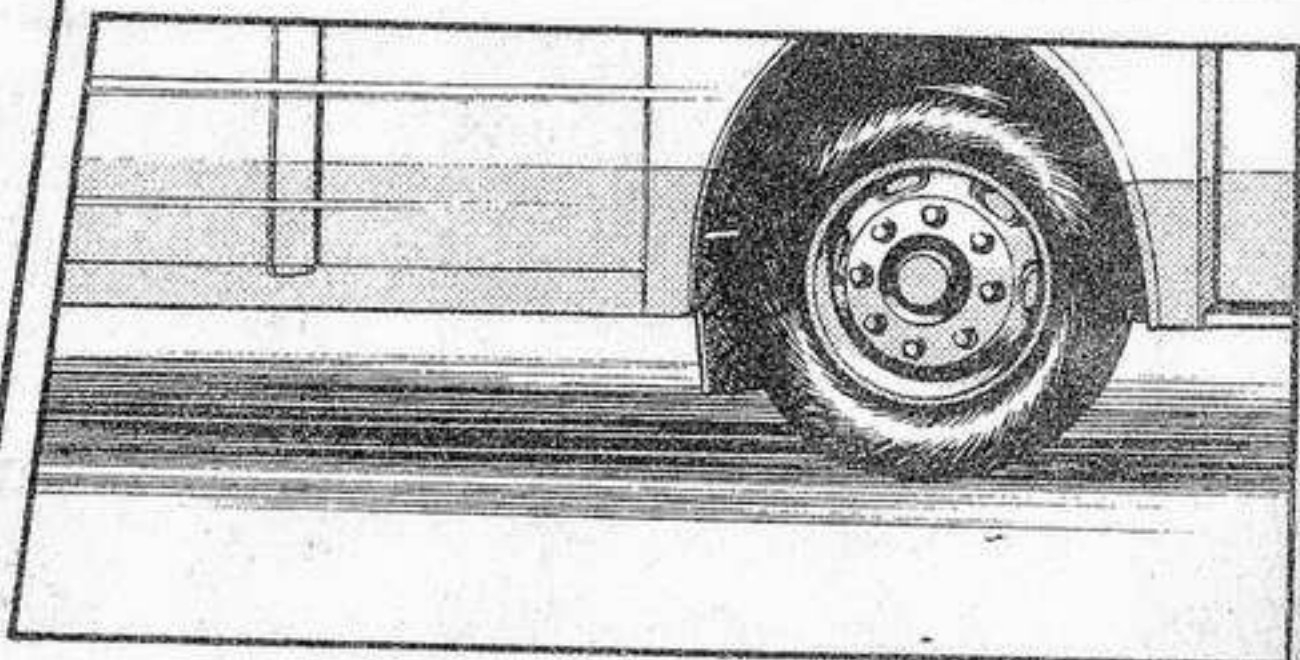
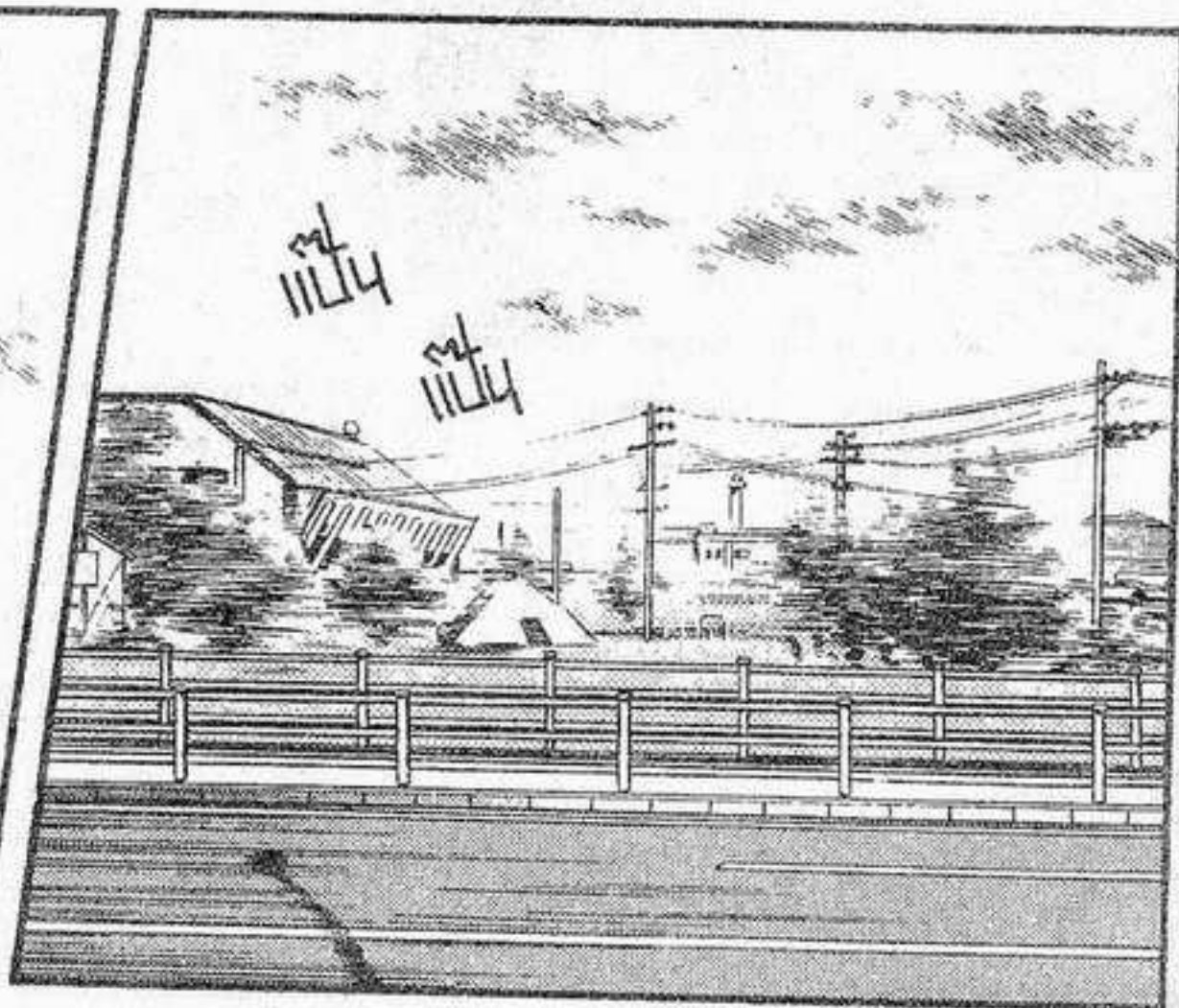
ทำไม
เราถึงต้อง
ทำถึง
ขนาดนั้น
ด้วย

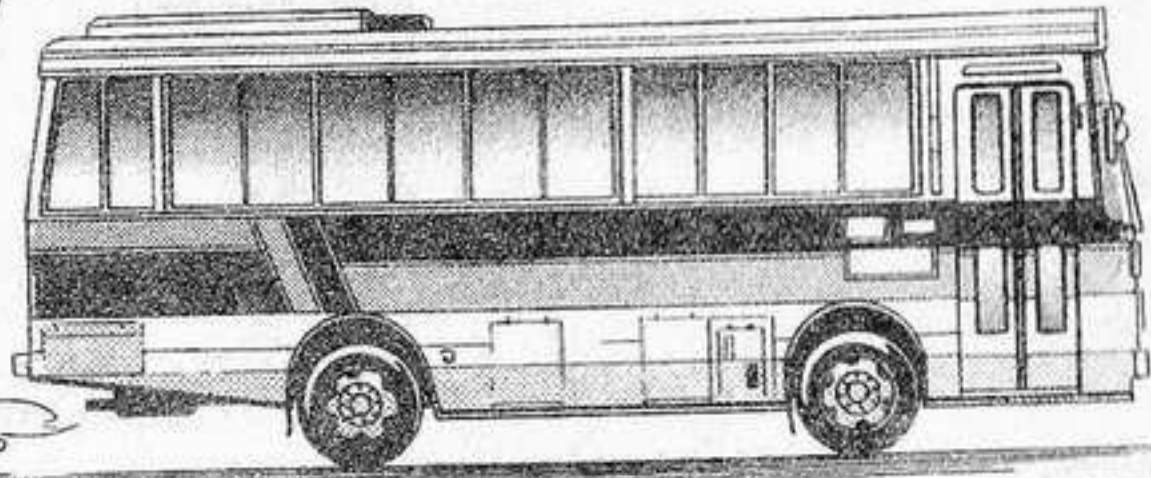
มีลิ

อ้อ

ยังไม่ถึง
อีกหรือ
?

ลง
ป้ายหน้า
ก็ถึง
แล้วละ

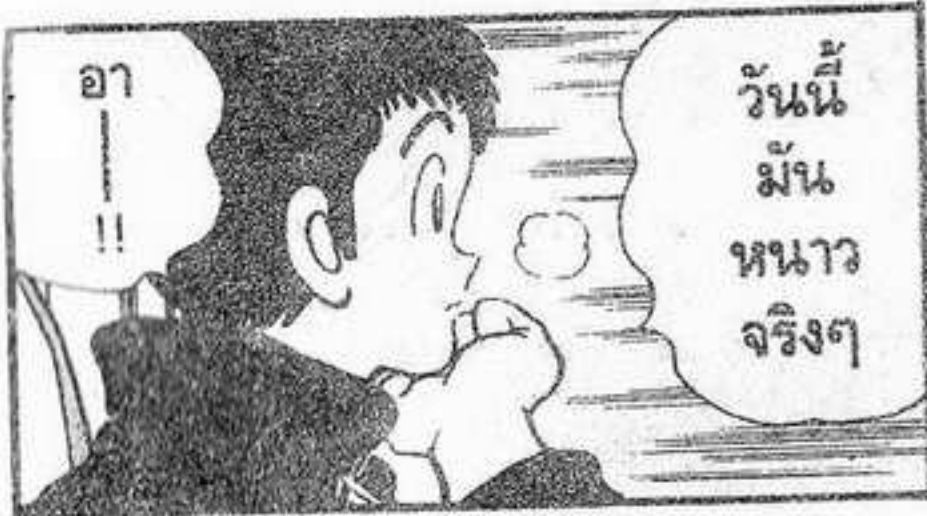

จำอะไร
ได้
บ้างไหม
?

อา
!!

วันนี้
มัน
หนาว
จริงๆ

จำ
อะไร
?

ก็ว่า
แถวนี้
ยังไงล่ะ

อ้อ
?

